DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

Mustafa Önsel

Ağacın Kurdu

TSK'de Şakirtlerin İşgali mi?

Fethullah'ın Askerleri

15 Temmuz 2016 Darbe Girişiminin Şifrelerini Açıklayan Kitap

22. Baskı

Alibi Yayıncılık

Özgeçmiş

Mustafa Önsel, Zonguldak'ta, Karaelmas Mahallesi'nde doğdu. Trabzon'un Beşikdüzü ilçesinin Vardalı köyünden.

1960 ihtilalinde doğmamıştı. 12 Mart muhtırasında 10 yaşındaydı. 12 Eylül Darbesinde Kara Harp Okulu birinci sınıf öğrencisiydi. 28 Şubat'ta iki yıllık Yüzbaşı idi.

1923'te ve İstiklal Mahkemelerinin kurulduğu yıllarda babası da doğmamıştı.

1984 yılında Kara Harp Okulunu, 1985'te Jandarma Okulunu, 1986 yılında Komando Okulunu, 2002 yılında Kara Harp Akademisini, 2004 yılında ise Silahlı Kuvvetler Akademisini bitirdi.

Silahlı Kuvvetler mensubu olarak fiilen 27 yıl, Türk milletine aşkla ve sadakatle hizmet etmeye çalıştı. Bu süre içerisinde toplam 17 kez tayin gördü.

Hizmet süresinin yaklaşık 10 yılını teröre hassas bölgelerde geçirdi. Teröristlerle defalarca çatışmaya girdi.

Bu hizmetlerin sonucu, kumpas olduğu bugün mahkeme kararıyla tescil edilen **"Balyoz davası"**ndan cezaevine tıkıldı.

"Özel Yetkili" kılınan mahkeme, kendisine hukuksuzca 18 yıl ceza verdi.

Yargıtay 9'uncu Dairesi, evrensel hukuk kurallarını rafa kaldırılarak verilen bu vicdansız kararı onadı.

1300 günden fazla cezaevinde kaldı.

AYM'nin kararı doğrultusunda yeniden yargılandı. Beraat etti.

Tarihin; komplocuları en ağır biçimde cezalandıracağına, kendisini ise bir kez daha beraat ettireceğine inanıyor.

Milletine küsmedi. Türk milletine bir nefer olarak hizmet etme kararlılığını sürdürüyor.

Yazarın, tamamını cezaevinde yazdığı **"Beşiktaş'ta Sırtlan Pususu", "Silivri'de Firavun Töreni" ve "Casusluk Kumpası"** isimli üç kitabı bulunuyor.

Mustafa Önsel

Türk Silahlı Kuvvetlerinde
Şakirtlerin İşgali mi?

Ağacın Kurdu

Fethullah'ın Askerleri

Alibi Yayıncılık

Ağacın Kurdu
Mustafa Önsel

Genel Yayın Yönetmeni
V. Murat TULGA

Editör
Çağdaş BAYRAKTAR

Kapak Tasarımı
V. Murat TULGA

Alibi Yayıncılık/ 9
15.-16. Baskı, Ağustos 2016, Ankara, 1000 Adet
17.-18. Baskı, Ağustos 2016, Ankara, 1000 Adet
19.-20. Baskı, Ağustos 2016, Ankara, 1000 Adet
21.-22. Baskı, Ağustos 2016, Ankara, 1000 Adet

Yayıncı Sertifika No: 31901

ISBN: 978-605-84360-8-4

Baskı ve Cilt:

Pelin Ofset, Ankara

İvedik Organize Sanayi Bölgesi Matbaacılar Sitesi
1514. Sokak no:28 06378 Yenimahalle/ANKARA
Tel: (0312) 3952580(pbx)
Faks: (0312) 3952584
E mail: info@pelinofset.com.tr
www.pelinofset.com.tr
Sertifika No: 16157

Alibi Yayıncılık

Cihan Sokak, No: 10/5
06430
Sıhhiye/Ankara
Tel: 5396696069
www.alibiyayincilik.com
e-posta: alibiyayincilik@gmail.com

Alibi Yayıncılık

İÇİNDEKİLER

Teşekkür 8

Sunuş 9

Giriş 12

Başlarken 13

Nurculuğun Felsefi Temelleri 23

TSK'nin Gövde ve Köklerindeki Fethullahçı Yapılanma 31

Harbiye'de Nurcular 32

"Analarını ...ceğim" 38

"Ben Oğlumu Disiplinsiz Zannettim Meğerse..." 50

"Senin Dini Duyguların Zayıf" 60

"Bizi Bırakmayacağını Biliyoruz" 64

"Bazen Arzuhalinize Kifayet Etmez Lisan" 70

"Atılmakla Kalmazsın, İnsan İçine Çıkacak Yüzün de Olmaz" 74

"Ben Atıyorum, Git Hakkını Başka Yerde Ara" 82

Genelkurmay, Erdoğan'a Darbe Yapar mı? 90

Hırsız İçerideyse Kapı Kilit Tutar mı? 102

"Baba Burada Acayip Şeyler Dönüyor" 109

"Sen Bir Poşetsin, Biliyor musun?" 120

"TSK'nin Akıllı Adama İhtiyacı Yok" 131

"Seni Bu Şişenin Üstüne Oturtacağım" 135

"Kızlar Şeytan, Atatürk Kötü..." 138

Bir Harbiyeli Öldü diyeler 148

Bir Ana İki Oğul; "Eğitim Zayiatı Olursun" 154

"24 Milletvekili Kanıtlayamadı Sen mi Kanıtlayacaksın?" 159

Askeri Doktorlar İçindeki Fethullahçı Yapılanma **163**
Mahir Abi 164
Beyin Cerrahını Veteriner Yapmak 177
"Onlar Varsa Bana Gerek Yok" Diyor Şeytan! 181
Kobay Askerler 188
"Ne Yapalım, Şimdi Onların Devri" 193
Askeri Yargı İçindeki Fethullahçı Yapılanma **201**
TSK'de Fethullah'ın Hâkimleri 202
"Size Bir Ses Kaseti Dinletmek İstiyorum" 209
Necdet Özel Casusluktan Yargılanır mı? 215
"Bunu Ya Ben Sızdırdım Ya O Sızdırdı" 220
Pes Dedirten Askeri Hâkimler 229
Gözüne Far Tutulmuş Tavşan Gibi Kalmak 237
Bir Aile, Binbir iftira 249
Zeynep'in Suçu Ne? 258
Bitirirken **268**
Sonuç 269
EKLER 288
İsim Dizini **290**
Yazarın Diğer Kitapları **300**
Fotoğraflar **301**

Bütün zulme uğrayanlara...

Teşekkür

Başta, kitabı yazarken beni her konuda destekleyen kahrımı çeken sevgili eşim "granit" hanımefendiye ve sevgili çocuklarıma,

Kitabın basılmasında emeği geçen başta karanlık bir dönemin önemli bir bölümünü cezaevinde birlikte geçirdiğimiz silah arkadaşım, Alibi Yayınevi'nin sahibi, sevgili dostum V. Murat Tulga'ya, editör olarak hiçbir gayretini esirgemeyen Çağdaş Bayraktar'a ve Alibi Yayınevi'nin diğer çalışanlarına,

Anlatımlarıyla kitaba çok değerli katkıda bulunan ama izin almadığım için isimlerini zikredemeyeceğim görevde olan, olmayan tüm silah arkadaşlarıma,

İsimlerini yazmamın kendileri için gurur vesilesi olduğunu ifade eden ve anlatımlarıyla kitaba büyük katkı sağlayan değerli arkadaşlarım Zeki Ayan, Levent Güner, Abdurrahman Bakır, Bilal Kılıç ve Seyit Ali Sevim'e,

Fikirleriyle katkı veren cezaevi arkadaşım sevgili Deniz Mehmet Irak'a,

Özellikle verdiği akademik bilgiler nedeniyle Karadeniz Saha Araştırmacısı, Tarihçi Dr. Mehmet Bilgin'e en kalbi teşekkürlerimi sunarım.

Sunuş

Elinizde tuttuğunuz kitap dördüncü eserim. Önceki kitaplarımı cezaevi şartlarında kaleme almıştım. Şimdi hakkımda değişik davalar devam etse de bu eseri özgür bir ortamda yazıyorum.

İlk üç kitabımın konusu, artık hükümet yetkililerinin dahi kumpas olduğunu kabul ettikleri davalardaki yaşanmışlıklardı. Kısaca **"isimli davalar"** dediğimiz bu davalarla büyük kısmı Deniz Kuvvetlerinden olmak üzere pek çok elit asker TSK'den tasfiye edilmişti.

Peki, bu tasfiyenin amacı neydi?

Bu sorunun cevabını diğer kitaplarımda vermiştim. Bunun ABD eksenli uluslararası boyutunun yanı sıra yerli aktörlerin rolüne de değinmiştim.

Bu yerli aktörlerin en önemlisi, kısaca **Cemaat** denilen, Fethullah Gülen isimli emekli bir vaizin önderliğinde faaliyet gösteren ve bütün dünyada yaygın örgütlülüğe sahip bir oluşumdu.

Söz konusu yapı; öncesinde hükümetten aldığı siyasi destekle, devlet mekanizması içerisindeki etkinliğini alabildiğine arttırmış ve kolaylıkla tasfiye edilemeyecek, sökülüp atılamayacak bir güç haline gelmişti. Artık her türlü kumpası yapabilen, özellikle emniyet ve yargı içerisindeki elemanları vasıtasıyla hiçbir kural tanımadan alabildiğine büyüyen bir canavara dönüşmüştü.

Öyle bir güce ulaşmıştı ki iktidara geldiklerinden beri onlardan siyasi desteklerini hiç esirgemeyen daha sonra da bu desteği, **"Ne istediler de vermedik?"** diyerek açıklayan hükümete, özellikle de o günkü Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a bile saldırmakta beis görmemişlerdi.

Bugün ise söz konusu yapı; Milli Güvenlik Kurulunda alınan kararla Milli Güvenlik Strateji Belgesi'ne tehdit olarak girmiştir. Kabul etmek gerekir ki bu, gecikmiş ama önemli ve doğru bir gelişmedir.

Bazıları bu söylediklerime hükümet ve Erdoğan noktasında, şu şekilde itiraz edebilir: **"Ama efendim, ortada bir yolsuzluk var, onu ortaya çıkarmasalar mıydı?"**

Özünde doğru olan bir sorudur bu. Ancak hormonlu, GDO'lu, korkunç bir yaratığa dönüşmüş bu yapının, yıllara sari olarak devam eden yolsuzluklardan bugüne kadar hiç haberi yok muydu?

Yıllarca kolluk amiri olarak görev yapan biri olarak yakinen biliyorum ki her şeyden haberleri vardı. İstediklerini aldıkları için, yapılanları sadece arşivlemekle yetindiler. Ne zaman ki istekleri yapılmamaya başlandı, işte o zaman ellerindeki dosyaları açmaya, ötesinde hükümeti devirmeye yönelik yasal görünümlü operasyonlara başladılar.

Plan, tıpkı isimli davalarda olduğu gibi dalga dalga özellikle iktidar partisinin belediyelerine yönelik ve pek çok ili kapsayacak şekilde kurgulanmıştı. Operasyonlarla yaratılan kamuoyu ile hükümetin düşmesi sağlanacak, böylece artık önlerini tıkayan bir güçten daha kurtulmuş olacaklar, daha da ötesinde devleti teslim alacaklardı.

Bu amaçla 17-25 Aralık 2013'te düğmeye bastılar. Güçlerine çok güveniyorlardı. Yukarıda da belirttiğim gibi amaç salt hükümeti devirmek değil devleti de ele geçirmekti. Bu büyük operasyona kimsenin reddedemeyeceği bir kılıf bulmuşlardı; **"Yolsuzlukla mücadele".**

Başarı kazanacaklarından o kadar eminlerdi ki...

Ama olmadı. Hükümet, evvelinde Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, ummadıkları kadar çabuk tepki verdi. Evdeki hesap bozuldu. Hükümet zaten epeydir düşündüğü bir tasfiye operasyonuna girişti. Operasyona ilk önce Fethullahçı örgütün büyük oranda ele geçirdiği emniyet ve sivil bürokrasiden başladılar.

Sonra sıra pek çok hukuk dışı karara pervasızca imza atan Fethullahçı örgütün kontrolündeki yargı mensuplarına geldi. Bu emniyetten daha zor bir süreçti.

Özellikle 2010 yılında HSYK'ye seçilen üyelerle Yargıtay'da Fethullahçı örgüt yanlısı olanların sayısı olmayanların sayısını, yakalamıştı. Birlikte blok halinde hareket etmeleri nedeniyle de etkinlikleri yüzde yüz hale gelmişti.

Hâkim ve savcı alımlarını da kontrol altına aldıkları için Yargıtay dışında da sayısal anlamda çok güçlenmişlerdi. Yaklaşık 12 bin olarak telaffuz edilen toplam hâkim ve savcıdan yaklaşık beş bin kadarının Fethullahçı örgüt yanlısı olduğu son HSYK seçimlerinde (2014) kullanılan oylardan ortaya çıktı.

Bugün ise yargıda kemikleşmiş Fethullahçı örgütün tasfiye sürecine gelindi.

Çok yavaş gelişse de özellikle isimli davalar üzerinden soruşturma ve tutuklamalar bile yapılmaya başlandı. Kabul etmek gerekir ki bu önemli bir gelişme.

Başta Zekeriya Öz olmak üzere, isimli davalarda kumpasın merkezinde bulunan birçok hâkim ve savcı yurt dışına kaçtı. Şu anki durumda bu operasyonların kararlılıkla süreceği görülüyor.

En azından bu satırlar yazılırken durum böyleydi.

***

Gelelim kitabımızın konusu olan TSK'deki duruma. Bunca kuruma sızan, sonra da devleti ele geçirmeyi düşünecek kadar kendini güçlü hisseden bir yapının TSK ile ilgili bir planının bulunmaması, orada örgütlü olmaması mümkün mü? Önceki kitaplarımda bunun önemli ipuçlarını vermiştim.

"Ağacın kurdu içinde olur." diye bir halk sözü var değil mi? Ne kadar bilgece bir söz. Bunca kumpas içeriden ciddi bir destek olmadan yapılabilir miydi?

Biz; yani bu olayları, kumpasları bizzat yaşayanlar, bu desteğin gücünü gördük. **"Ağacın kurtçukları"**nın önemli bir kısmını pek çok parçayı birleştirerek belirledik.

Bu çalışmamda *-pek çok yaşanmışlıktan hareketle-*, açılan soruşturmalarda adı artık kısaca FETÖ, yani Fethullahçı Terör Örgütü olarak ifade edilen ihanet odağının TSK'de, başta askeri okullar olmak üzere, geldiği noktayı içinde yaşayan biri olarak takdirlerinize sunuyorum.

Burada anlatılanlarla ordunun nasıl bir ayrışmaya, siyaset batağına çekilmeye ve milli olmaktan çıkartılmaya çalışıldığını da ortaya koyarken aynı zamanda tehlikenin büyüklüğüne de dikkat çekmeye çalışacağım.

Buradaki anlatımların bir bölümünün, bir kısım okuyucuya abartılı geleceğini biliyorum.

Fethullahçı örgütün yaptıklarını gören, bizzat yaşayan on binlerce TSK mensubu ise anlattıklarımın, yaşananların ancak küçük bir bölümünü teşkil ettiğini biliyor.

Bu konuda yüzlerce kitap yazılsa yine de yeterli olmaz.

Bir kez daha **"Bismillah Vira."**

30 Aralık 2015

Giriş

Başlarken

Ordu, tarih sahnesine çıkmış bütün toplumlar için elbette en önemli kurumların başında gelir.

Türk tarihi incelendiğinde, Türk toplumunda ordunun bütün toplumların ötesinde bir öneme sahip olduğunu görebiliriz. Bu nedenle de Türk toplumuna, **"ordu millet"** veya **"asker millet"** denir. Orduyla halk çok içli dışlı, çok bütünleşiktir.

Tarihte genellikle göçer toplum olarak yaşayan bu anlamda yaşamak için her daim mücadele etmeye, savaşmaya hazır olmak zorunda kalan Türk halkları, savaşçılarına ayrı bir önem vermişlerdir.

Geçmiş zamanlardaki Türk devletlerinde ülkeyi yönetenle, yani siyasi otoriteyle savaşçıları yöneten otoritenin aynı kişi olduğu görülmektedir. Yani yönetsel erk ile askeri erk tek elde toplanmıştır.

Dolayısıyla o dönemlerde asker-siyaset ilişkisi birbirinden hiçbir şekilde ayırt edilemez. Bu durum, Türklerin son dönem kurdukları Osmanlı İmparatorluğu'nun kuruluş ve yükseliş zamanlarında da net olarak karşımıza çıkar.

Padişah, aynı zamanda ordunun da komutanıdır. Ama bu sembolik değildir. Padişah ordunun başında sefere katılmaktadır.

Sefere çıkan son padişah yükselme devrinin de son padişahı Kanuni Sultan Süleyman'dır. Kendinden sonra tahta geçen Sarı Selim ise ordunun başında sefere çıkmamaya başlamıştır. Bu tarih aynı zamanda Osmanlının duraklama döneminin başlangıç tarihidir.

Bu anlamda o zamanlar için bugünkü gibi bir asker-siyaset ilişkisinden bahsetmek mümkün değildir.

Bugünkü anlamıyla asker-siyaset ilişkisi Osmanlının gerileme dönemine denk gelmektedir. Artık Hakanlar -*yani padişahlar*- bırakın ordunun başında savaşlara katılmayı, sarayından bile dışarı çıkmamaktadır. Ordunun başında çoğunlukla sadrazam, nadiren de onun seçtiği bir komutan sefere katılmaktadır.

Son dönemde artık sadrazamlar da ordunun başında savaşa gitmemeye başlamışlardır.

Tabi ordunun başında savaşa bizzat iştirak etmemek giderek padişahların etkisini azaltmış, savaşta askerlerin başında komutanlık yapanların ise gücünün artmasına sebep olmuştur.

Bu durum; özellikle yıkılış döneminin sonunda, pek çok kalkışmaya, *-hatta bugünkü yaygın kullanımıyla-* darbeye neden olmuştur.

Çünkü ordusunun başında olmayan padişah giderek saygınlığını, dolayısıyla da gücünü kaybetmiş; **savaş meydanlarında cenk eden padişahlar yerlerini sarayda "raks eden", oradan dışarı çıkmayan padişahlara bırakmıştır.**

Bunun doğal sonucu olarak da orduya hükmedenler güç kazanmıştır. Onlar güç kazandıkça da sarayı etkilemeye daha da ötesi işi istemedikleri padişahı tahttan indirmeye kadar vardırmışlardır.

***

Bu anlamda, önceki tarihlerde çoğunlukla haklarını alma noktasında kalkışmada bulunan Yeniçeri İsyanlarını saymazsak ilk darbe, 1876 yılında gerçekleşir.

Aralarında Hüseyin Avni Paşa, Süleyman Paşa, Mithat Paşa ve Kayserili Ahmet Paşa'nın olduğu bir grup paşa, Sultan Abdülaziz'e darbe yaparak tahttan indirirler ve yerine meşrutiyeti getireceğine söz veren 2'nci Abdülhamit'i getirirler.

Artık siyaset-asker ilişkisinin farklı biçimde alabildiğince öne çıktığı bir döneme girilmiştir. Ancak darbelerin Osmanlı Devleti'ne hiçbir faydası olmaz. Toprak kaybı önlenemez. Fakat ordunun siyasetle olan ilişkisi giderek artar. Özellikle İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin etkin olmasıyla bu ilişki zirve yapar.

İttihat ve Terakki'nin partileşip iktidar odağı haline gelmesiyle ordu içerisinde yoğun bir siyasi faaliyet yürütülmeye başlanır. Gaye elbette samimidir. Dert ülkedir. Ancak ordu siyasete battıkça ve yönetime müdahale etmek istedikçe ülke daha da kötüye gider.

20'nci yüzyılın başında toprak kayıpları hat safhaya ulaşır. İtilafçı- İttihatçı ayrımı orduyu iyice yıpratır. Çünkü bu bölünme, askerliğin olmazsa olmazı olan itaati, sadakati dolayısıyla disiplini yerle bir eder.

Politize olmuş bir ordunun disiplinsizlikleri sonucu, en az 450 yıl önce **"Türkiyeleştirilmiş"** ve en az Anadolu kadar Türk toprağı olan Balkanlar, çok kısa bir sürede terk edilir.

Orada, 20'nci yüzyılın başında Anadolu'da yaşayan Türk nüfusunun yarısından fazla Türk yaşamaktadır. Bu halk kaderine terk edilir. Ve belki de tarihin en büyük soykırımı Balkanlar'da gerçekleşir.

Balkan Savaşları ve sonrasında, tarihçi Justin McCharty'nin ***"Ölüm ve Sürgün"*** kitabında açıkladığı sayılara göre öldürülen Türk sayısı 4,5 milyon civarındadır. Anadolu'nun nüfusunun o zamanlar için 10 milyondan biraz fazla olduğunu düşünürsek rakamın büyüklüğü ve olayın vahameti daha da fazla ortaya çıkar.

Kaçabilenler açlık ve sefalet içinde Anadolu'ya sığınır ve büyük bir vatan kaybedilir. Tarihte hiçbir ulus, bu kadar kısa sürede vatanını kaybetmemiştir. Ama siyaset virüsünün girdiği ordunun savaşma yeteneğini kaybetmesi böylesi vahim bir sonucu doğurmuştur.

Elbette **"Balkan Bozgunu"**nun başka sebepleri de vardır. Ancak en büyük sebebi siyaset batağına batmış ordudur.

Sonrasını hepimiz biliyoruz. Anadolu'yu da kaybetmek üzereyken bir bilge önder çıkar ve hem milleti hem orduyu toparlar. Anadolu topraklarının Türk yurdu olarak devam etmesini sağlar. Bu bilge önder Atatürk'ten başkası değildir.

***

Ordunun siyasete bulaşmasının bir milletin başına ne belalar açabileceğinin yakın tanığı olan Atatürk, ordunun siyasete karışmaması adına tedbirler alır ve ordu tamamen siyasetin dışına çıkartılır. Bu anlamda siyaset-asker ayrımı netleştirilir.

Ancak yeni kurulan sistemin yeterince ayaklarının üzerinde duramaması ve sivil otoritenin yüzlerce yılın alışkanlıklarıyla sisteme saldıranlara karşı kendini henüz yeterince koruyamayacak durumda olması sebebiyle Atatürk, ordunun yeni kurulan sisteme sadakatini, gerektiğinde onu korumasını esas alır. Ordu sadece dışarıya karşı değil bu anlamda içeriye karşı da etkindir.

Bunun en büyük sebebi daha bebeklik dönemindeki cumhuriyet rejimini, radikal dinci grupların, yıkıcı ve bölücü unsurların saldırılarına karşı korumaktır.

Ne kadar haklı olduğunu bu grupların çıkarttığı isyanlardan anlıyoruz ki bu isyanlar, Atatürk vefat edinceye kadar devam eder.

Atatürk'ün vefatından sonra ABD'nin Türkiye'ye olan ilgisi artar.

Bu ilgi, çok partili seçimlerin yapıldığı 1950 sonrası DP iktidarı zamanında zirve yapar. Ve 1952 yılında NATO'ya üye olunur.

O tarihten sonra TSK'de de gözle görülür bir ABD etkisi başlar. Hibe ABD silahları, eğitim vermek için Türkiye'ye gelen ABD askerleri, eğitim için ABD'ye gönderilen Türk subayları derken askeri anlamda iyice ABD'nin etkisi altına girilir.

Mevcut hükümetin uyguladığı ekonomik politikalar, yeni bir zengin sınıfı yaratır.

Bu yeni zengin sınıf, aralarında askerlerin de olduğu katmanlara tepeden bakmaya başlar. O güne kadar toplumda hep saygınlık gören askerler, saygınlığın ötesinde ekonomik olarak da oldukça zayıflar. Subaylara **"gazozcu"**[1] denilen bir sürece girilmiştir.

***

1950'li yılların sonuna doğru subayların iktidara karşı giderek artan tepkileri söz konusudur.

Bunun sonucunda ordu içinde çeşitli arayışlar ve gruplaşmalar başlar.

Birbirinden habersiz örgütler ortaya çıkar.

Siyasi gerginliğin artması, DP iktidarının ABD politikalarından göreceli sapmalar göstermesi de işin tuzu biberi olur.

ABD artık DP iktidarından desteğini çekmeye başlamıştır.

İhtilalin yaklaştığı günlerde (29 Nisan 1960), ABD'nin o günkü hükümete nasıl baktığını anlatan bir yazı yayınlanır ***Herald Tribune*** gazetesinde.

Yazıda şu ifadeler yer alır; *"Türkiye demokrasisinde buhran yaşanıyor. ABD'nin, olup bitenleri büyük bir ilgiyle takip edeceğine şüphe yoktur. Türkiye, Batılı müttefiklerin ayrılmaz bir parçasıdır. Biz Menderes'e ıslah olmasını emredemeyiz.*

Basına tatbik edilen baskının beyhudeliği üzerinde düşünülecek olursa, Menderes'in pek de ikazdan anlamayacak bir adam olduğu görülür."

ABD'nin duruşu çok açıktır. Artık Menderes'in üzerini çizmişlerdir.

1957 yılında yeniden ama oyları düşerek iktidara gelen DP, artan tepkileri önlemek amacıyla daha sert polisiye tedbirler alır.

---

[1] Subaylar ekonomik olarak o kadar kötü durumdadırlar ki bir yere gittiklerinde fazla bir şey yiyip içememekte, nispeten daha ucuz olan gazozla idare etmektedirler.

En sonunda ordu içinde düşük rütbeli subayların etkin olduğu yapılanma düğmeye basar. (Darbe sonrası kurulacak Milli Birlik Komitesi 38 kişiden oluşur. Bunların sadece beşi generaldir. Diğerleri albay, yarbay, binbaşı ve yüzbaşı rütbesindedir)

27 Mayıs 1960 tarihinde muhalefetin de desteklediği [2] bir ihtilal gerçekleşir.

Bu ihtilale ABD karşı çıkmaz. Bu destek anlamındadır. Zaten cunta içinde milliyetçi tavra sahip subaylar darbeden kısa bir süre sonra tasfiye edilirler. **(14'ler olayı)**

27 Mayıs, açıktan olmasa da ABD'nin desteklediği ilk askeri darbedir. Sonuçları itibarıyla toplumsal hayata çok olumlu katkılar sağlasa da bu gerçek örtülemez.

Yönetimde pek çok yanlış uygulamaları söz konusu olsa da başta Başbakan Adnan Menderes olmak üzere iki bakanın (Zorlu ve Polatkan) hukuk dışı bir yargılama sonucu asılması, toplumsal barışın dibine dinamit konulmasına ve halk katmanlarında derin bir öfke birikimine sebep olmuştur.

Bu öfke, yıllar geçtikçe içten içe daha da büyümüş ve toplumsal uzlaşı sağlamanın önünde en büyük engel olmuştur.

Bu arada 1962 yılında ABD; **"barış gönüllüleri"** adı altında pek çok ajanı ülkemizin en ücra köşelerine kadar öğretmen süsüyle görevlendirmiş, onlar da kılcal damarlarımızda sosyal genetiğimizin fotoğrafını çekmişlerdir.

Bu fotoğraf çekme işi 1969 yılına kadar devam etmiştir. Sosyal, kültürel, etnik, mezhepsel, tarihi kodlarımız böylece sözde müttefikimizin eline geçmiştir.

Bunun sonucu toplumsal açıdan istismar edilecek bütün hassas yönlerimiz ABD'li ajanlarca tespit edilmiştir.

Bunları ifade etmekteki maksadım, darbelere sırf durduğunuz siyasi pencereden değil başka açılardan da bakılmasını sağlamaktır.

Ayrıca darbe deyince mutlaka ABD'nin evinin ışığının yanıp yanmadığına göz atmanın önemine de işaret etmek istedim.

Peki, ABD'nin ışığı olmadan darbe yapmaya kalkanlara ne olur? Bu sorunun cevabını da başka bir darbeyi anlatarak verelim.

---

[2] O zaman ana muhalefet partisi CHP'nin başında bulunan İnönü, 18 Mayıs 1960 günü Meclis oturumunda şöyle diyecektir, "Şartlar tamam olduğu zaman milletler için ihtilal bir haktır."

1962 yılında KHO Komutanı olan Albay Talat Aydemir, darbe girişiminde bulunur ancak girişim yarım kalır, Aydemir affedilir.

1963 yılında Harbiyelilerin ve diğer birliklerden de azımsanmayacak sayıda subayın katılımıyla bir darbe girişiminde daha bulunur ancak yine başarısız olur. Çünkü bu girişimler tamamen uluslararası destekten mahrumdur.

Talat Aydemir ve Binbaşı Fethi Gürcan idam edilir. Harp Okulundaki bütün Harbiyeliler okuldan atılır. Pek çok subay ağır hapis cezalarına çarptırılır.

Talat Aydemir'in darbe girişimi bağımsız, tamamen iç dinamiklerle yapılan bir harekettir. ABD'nin evinin ışığının yanıp yanmadığına bakılmamıştır. Sonu hüsranla biter.

***

Bir başka girişimi de 1971'de görürüz. ABD'nin evinin ışığının yanıp yanmasına bakmayan bir grup subay, 9 Mart 1971'de darbe yapmak için hazırlık yapar.

Bu da tipik bir cunta yapılanmasıdır. Sol bir yapı içermektedir. Artık ordu, sol ve sol olmayan grupların varlığı ile bu anlamda millilik vasfını kaybetmeye ve siyaset batağına çekilmeye başladığı bir döneme girmiştir.

1968 yılında Deniz Harp Okulu öğrencilerinin yayınladığı bildiri bunun somut göstergesidir.

Bildiri çok serttir; **"Devrim düşmanları hiçbir zaman hayat hakkı bulamayacak."**[3]

Burada tartıştığımız elbette bildiri içeriğinin doğruluğu yanlışlığı değil, henüz Harp Okulu öğrencisi olan subay adaylarının tamamen siyasi böylesi bir bildiriyi yayınlamalarının doğru olup olmadığıdır. Demokrasinin olgunlaştığı, toplumların çağdaş değerleri benimsediği ülkelerde böyle bir şeyin olması mümkün müdür?

1971'de ordu içindeki sol grubun desteklediği Faruk Gürler ve Muhsin Batur, bozulan toplumsal düzeni bahane ederek darbe hazırlığına girişir.

Düğmeye basmak için Mart'ın 9'unda toplantı yaparlar.

Ancak karşı grup da boş durmamaktadır. Toplantıda konuşulanlar açık edilir.

---

[3]Sabri Yirmibeşoğlu, Askeri ve Siyasi Anılarım, Kastaş Yayınları, İstanbul, 1999, s.32.

Sağ grup olarak ifade edebileceğimiz grubun başında ise Genelkurmay Başkanı Memduh Tağmaç ve Orgeneral Faik Türün vardır. **"Sol darbe"**, bu grup tarafından önlenir ve 12 Mart'ta Demirel hükümetine muhtıra verilerek istifası sağlanır.

***

Sonrasında aralarında Cemal Madanoğlu gibi **"solcu"** olarak değerlendirilen generallerin de olduğu bir grup, darbe arayışı içerisinde oldukları gerekçesiyle tutuklanır.

Pek çok subay emekli edilir. Çeşitli sol örgütlerle ilgili oldukları gerekçesiyle bir kısım subay ise cezaevine atılır.

Ordu siyaset batağında debelenmektedir. Bu durum ordunun her gün halk nezdinde itibar kaybetmesine sebep olmaktadır.

Derken Kıbrıs Savaşı çıkar. Bu savaş ile ordunun halk nezdinde itibarı yeniden artar.

Ancak bu savaşın hemen akabinde, yani 1974'ten sonra ülkede bir cinnet hali başlar. Sanki birileri tarafından düğmeye basılmıştır. Bitmeyen çatışmalar, katliamlar; bölünen şehirler, ilçeler, kasabalar, köyler, hatta evler. Kimse kimseyi dinlememekte herkes birbirini kırmaktadır. Bunun büyük bir kısmına o dönem henüz yeni yetme zamanlarında olan bu satırların sahibi de tanıktır.

Bu kavganın elbette ordu içinde de yansımaları olur. Özellikle askeri okullarda daha da fazla hissedilen kamplaşmalar başlar. Bu kamplaşma 1978 yılına doğru iyice artar. Sonunda ölüm olmasa bile ağır yaralamalara sebep olacak kavgalara kadar vardırılır iş.

Sonrası malum, ABD yetkilisinin[4] **"bizim çocuklar"** dediği generaller idareye el koyar.

Cezaevleri, yüzbinlerle ifade edilen kavganın tarafı gençlerle doldurulur. Siyasi partiler kapatılır. Cezaevlerinde insanlık onuruyla bağdaşmayacak işkenceler yapılır. İnsanlar ülkelerinden soğutulur.

Askeri okullarda da bir seri tedbir alınır. Pek çok askeri öğrenci siyasi faaliyette bulundukları gerekçesiyle okuldan atılır. Bu satırların sahibi, süreci bizzat yaşayanlardandır.

Sadece bir gruba dokunulmamıştır: **"İslamcı özellikleri ön plana çıkanlar"**

Onlar hiçbir kavganın tarafı olmamışlar, suya sabuna dokunmadan temiz(!) kalabilmişlerdir.

---

[4] Paul Henze, CIA görevlisi.

Ve onlar, o tarihten itibaren ordu içerisinde giderek güçlenmişlerdir.

***

28 Şubat 1997'de güya irtica ile mücadeleyi esas alan bir konsept geliştirilmişti. Yani 12 Eylül'ün dokunmadığı İslamcı cenaha dokunulacaktı. Bana göre bu da bir projeydi. Bu konsept kapsamında yürütülen faaliyetler sonucu, **İslamcı cenahta antiemperyalist, Batı karşıtı olanlar ordu eliyle sindirilecek; yerine İslamcı görünen, ama batı güdümlü anlayış hâkim kılınacaktı.** Sonuçlara bakınca bu tezin doğruluğu ortadadır.

Önce halkın oylarını alarak iktidara gelmiş İslamcı bir parti olan Refah Partisi ve onun lideri Necmettin Erbakan'ın baskıyla iktidardan uzaklaşması sağlandı. Bu girişim, baskıyı yapanlar tarafından da **"postmodern darbe"** olarak adlandırıldı.

Sonrasında toplumsal anlamda geniş bir kampanya yürütüldü. Yürütülen kampanyanın etkisinin en fazla görüldüğü kurum TSK idi. Kampanyanın ismi ise **"irtica ile mücadele"** idi.

Ancak gerçekten irtica ile mi yoksa samimi dindarlarla mı mücadele edildiğiyle ilgili biz bu dönemin yaşayanlarının kafasında ciddi soru işaretleri oluşmuştu.

ABD ile ilişkilerinin çok iyi olduğu bilinen ve Genelkurmay 2. Başkanı olarak görev yapan Çevik Bir yürütüyordu bu kampanyayı.

İnsanların eşinin kıyafeti, anasının başörtüsü, babasının sakalı üzerinden fişlendiği günlerdi. Sadece muvazzaf askerlerle sınırlı değildi bu durum.

Mükellef olarak askerlik hizmeti yapmak için kışlalara gelen Mehmetçiklerin anneleri bile başörtülü diye kışlalara alınmayabiliyor, bu yaşananlar dalga dalga kamuoyuna yayılıyor, toplumda ciddi bir sarsıntı ve öfke yaratıyordu.

Bunu fırsat bilenler, alttan alta çalışıyor, **"Ordu dinsizdir" propagandasını** haklı gerekçelerle de bezeyerek **kirli bir şekilde yürütüyorlardı.**

Amaç hâsıl oldu. Ordu ile halkın arası açıldı. Ordu, bu süreçte (28 Şubat) halk nezdinde ciddi itibar kaybetti. Bunun yansımalarını bizzat yaşıyorduk. Görev yaptığımız yerlerdeki pek çok insan biraz samimi olup bize güvendiğinde ordunun bu tutumunu sorguluyordu. Travma büyüktü.

***

Yukarıdaki satırlarda da temas ettiğim gibi gerçekten irtica ile mi mücadele ediliyordu?

Asla! Bunu o zaman da açıkça söyleyen birisi olarak ifade etmeliyim. Kesinlikle gerçek anlamda irtica ile mücadele edilmedi. Zaten günümüzdeki sonuçları da bunu göstermiyor mu?

***

Bütün darbe süreçleri bir tasfiyeyi de beraberinde getirmiştir. Bu satırların yazarının yaşadığı 12 Eylül, 28 Şubat darbe dönemleriyle günümüzde yaşananlar birlikte değerlendirildiğinde birkaç ufak tefek olay dışında bir gruba hiç dokunulmamıştır: Şimdilerde adı terör örgütüne çıkan Fethullahçı örgüte. Her darbe onların güçlenmesini sağlamıştır.

Biliyorum, bu satırı okuyanlar en azından 28 Şubat süreci ile ilgili itiraz edeceklerdir. İddia ediyorum, o süreçten de *-istisnalar hariç-*, karlı çıkmışlardır.

O günleri hatırlayanlarımız başta Hürriyet ve Milliyet gazetesi olmak üzere, tirajı yüksek gazetelerde Fethullah Gülen'in Erbakan-Çiller hükümetine yönelik, **"Beceremediniz artık çekilin"**[5] dediğini ve devrin kudretlileriyle iyi geçindiğini; okullarının işletmesini de hemen devlete devredebileceğini belirttiğini biliyoruz.

Şimdi soralım: Fethullah Gülen cemaatinin o süreçte kapatılan dershanesi, okulu var mı?

Emniyet teşkilatında ve bürokrasideki yapılanmalarına yönelik söylemlerin haricinde yapılan nedir?

TSK'de onlara yönelik ne yapılabilmiştir? Kaçının TSK'den ilişiği kesilmiştir? İrtica gerekçesiyle ilişiği kesilenlerin içindeki *-varsa-* Fethullahçı örgüt mensubu olanların oranı ne kadardır?

TSK'deki Fethullahçı örgüt yapılanmasının 28 Şubat sürecinden hemen hemen hiç etkilenmediğini tekrar ifade edelim.

Her fırtınada bırakın darbe yemeyi, güçlenerek çıkmıştır bu yapı. Çünkü sağlam limanları vardır Batı dünyasında.

Bu hareket, herhangi bir başka İslami harekete benzememektedir.

Her kabın şeklini alabilen oldukça esnek bir yapıdır Fethullahçı örgüt.

---

[5] Hürriyet gazetesi, "Beceremediniz Artık Çekilin", 18 Nisan 1997.

En son, Mavi Marmara gemisine yapılan İsrail saldırısından sonra, Fethullah Gülen'in İsrail'i haklı çıkartan açıklaması hatırlardadır.

İrtica ile mücadele diyerek giyimle, kuşamla, şekille uğraşanların, bu yapı için tehdit unsuru olmaları ve onlarla etkin biçimde mücadele etmeleri mümkün mü?

Bu örgüte, başta ABD olmak üzere, Batılı ülkelerin ciddi desteği söz konusudur. Bu yapılarla mücadele etmek iddiasıyla yola çıkanların (28 Şubatçılar) güç aldığı merkez de aynı olduğuna göre tartışılacak bir şey var mı?

Bu nedenledir ki bu örgüt, en az diğer kurumlardaki kadar güçlü bir şekilde TSK içindeki varlığını sürdürmektedir. Hatta sürdürmenin de ötesine geçmiş, TSK'de çok etkin bir konuma gelmiştir.

Bu satırların yazıldığı 2015 yılı içerisindeki durum böyledir ve vahim ötesidir.

TSK, bunlar yüzünden öncesinde olduğundan çok daha fazla siyaset bataklığına saplanmıştır. Bu ağır seyreden hastalığı tedavi etmek için teşhis önemlidir.

Bu eserde bunu yapmaya çalışacağım. Karargâh, kurum ve Kıt'alarda olanları; son dönemde özellikle askeri okullarda kıyıma dönüşen Fethullahçı örgüt mensubu olmayan asker çocukları ile başarılı askeri lise çıkışlı çocukların yaşadıklarını aktaracağım.

Biz teşhis edelim, tedaviyi yapacaklar da bir an önce kolları sıvasınlar. Hadi başlayalım.

Nurculuğun Felsefi Temelleri

Fethullahçı örgütün TSK içindeki yapılanmasını anlatırken onların dayandığı fikri temellerden bahsetmemek olmazdı. Elbette bunun üzerine hacimli bir kitap yazılabilir.

Ama en azından Fethullah Gülen ve yandaşlarının dünyaya bakışını tespit etmek için böyle bir bölümü koymanın doğru olacağını düşündüm.

***

Ortadoğu; ismi bile İngilizlerin kendilerine olan mesafeye göre tanımladıkları, aslında bizim **"Dibimizdeki Doğu."**

Yaklaşık 400 yıllık Osmanlı hâkimiyeti hariç, savaşın, kanın ve gözyaşının tarih boyunca hiç durmadığı coğrafya. Bütün semavi dinlerin çıktığı yer. Özellikle 19. yüzyılın sonu ile 20. yüzyılın başında zengin petrol kaynaklarının tespiti sonucu, başta o gün için İngiltere, bugün için ABD olmak üzere bütün emperyalist Batılı ülkelerin iştahını kabartan bölge.

Zengin petrol yataklarının tespitinden sonra, bu coğrafyanın meskûnu halklarının fakirliğinin yanına yoğun etnik ve mezhepsel çatışmalar da eklendi. Emperyalist ülkeler sömürülerini katmerleştirirken bu coğrafyada yaşayan halkların arasına devamlı olarak ayrılık tohumları ekti. Halkların var olan hassasiyetlerini, ayrılıklarını artırdı ve istismar etti.

Özellikle din eksenli, inanç yoğunluklu ayrışmaya özel önem verdi. Bu anlamda yeni mezhepler, tarikatlar, cemaatler bile oluşturdu. Olanı kontrol altına almaya çalıştı. Çünkü insanları, inançları üzerinden kontrol etmenin dayanılmaz kolaylığını yakalamıştı.

***

Bu yaklaşımlar, elbette yaşadığımız Türkiye coğrafyasında da yoğun biçimde görülmüştür. Çünkü başka gerekçeler de olsa, Türkiye'yi kolayca kontrol edemezseniz

Bu anlamda ülkemizde de pek çok tarikat, cemaat vb. din eksenli oluşumlar, emperyalistlerin çekim alanında bulunmuş ve özel ilgiye mazhar olmuşlardır.

İşte Batılı emperyalistlerin özel ilgisine mazhar olmuş önemli dini hareketlerden biri de Nurculuktur.

Bu hareket ismini hareketin başlatıcısı olan **Said-i Nursi'**den almıştır.

Bu harekete, çıkış yıllarında İngilizlerin, sonrasında ABD'lilerin ilgisi çok belirgindir.

Üstelik bu ilgi halen devam etmektedir.

***

Said-i Nursi, Bitlis ili Hizan ilçesi Nurs köyünde doğmuştur. Nursi ismi de buradan gelmektedir.

Ama hareketin ismi muhtemel buradan esinlenerek ama ışık anlamına gelen nur ile anılmıştır.

İlk ismi Said-i Kürdi'dir.

Sonradan Nursi ismini almıştır.

Medrese eğitimi görmüştür. 19'uncu yüzyılın sonunda İstanbul'dadır.

Artık Osmanlı'nın son zamanlarıdır. Pek çok zararlı cemiyet kurulmuş ve bunların büyük bir bölümünün arkasında da İngilizler vardır.

Bu cemiyetlerden biri de **Kürt Teali Cemiyeti**'dir.

Çok sayıda tarihçi Said-i Nursi'nin bu cemiyetin kurucularından biri olduğunu iddia eder.

Bir kısım tarihçi ise bunun doğru olmadığını ileri sürer.

Konu bu yönü ile tartışmalı olsa da o zamanki ismiyle Said-i Kürdi'nin bu cemiyette oldukça fazla sayıda arkadaşı olduğu ve sık sık bu cemiyete gittiği kendi taraftarlarınca bile inkâr edilmemektedir.[6]

Said-i Nursi, her ne kadar **"Şeytandan ve siyasetten Allah'a sığınırım."**[7] dese de siyasetin tam göbeğinde bulunmuştur. Uzatmayalım.

Sözünü ettiğimiz Said-i Nursi'nin başlatmış olduğu bu hareketin veya yaklaşımın fikri kaynağı Risale-i Nur'dur.

Risale-i Nur, Said-i Nursi'ye ait kitap koleksiyonuna verilen isimdir.

Söz konusu eserlerinde bir sürü laf kalabalığı içinde bol bol kendi kendini ululama, methetme vardır.

---

[6] Abdülkadir Menek, "Kürt Teali Cemiyeti ve Said Nursi", Risale Haber, 20 Eylül 2011.

[7] Sait Akdağ, Said Nursi ve Siyasi Düşünceleri, s. 69.

Nurculuk olarak bilinen ve bir inanç sistemi olarak da ifade edebileceğimiz bu hareketin; 19'uncu yüzyılın başında İslami bir hareket gibi ortaya çıkan, bugün ayrı bir din gibi algılanan ve varlığını bu şekilde sürdüren Bahailik[8] özünde İslam'ı dönüştürmeyi hedeflediği konusunda bilim insanlarının güçlü iddiaları söz konusudur.

Nurculuk, özellikle Yahudi din kültüründen Hristiyanlığa geçen Mesih inancını Mehdilik olarak İslam inancının içine yerleştirmiştir.

Said-i Nursi'nin eserlerindeki şirk[9], Tevhid'i[10] savunan ve Kur'an-ı Kerim'e imanı olan kişileri dehşete düşürecek derecededir. **"Ben Kur'an'ı sözlerimle övmüyorum, sözlerimi Kur'an ile övüyorum"**[11] bunlardan sadece biridir.

Bu yaptığını, Kur'an'daki Nur, Hicr surelerindeki ayetlerde kendisinin işaret edildiğini ileri sürerek tekrarlar. Hz. Ali'nin, Kaside-i Cel Celutiyesi'nde kendisini işaret ettiği iddiası ile yaptığı kendini yüceltmeyi, Abdülkadir Geylani'nin de kendisini kast ettiğini ileri sürerek sürdürür ve bir risalesini **Ayet-i Kübra** (en büyük ayet) olarak adlandırır.

Risale-i Nurlarını çekirgelerin ve kuşların bile dinlediğini ifade ederek kendisi gibi yazdığı Risale-i Nurları da ululamakta, kutsallaştırmaktadır.

Ona göre herkes bu kitapların yüceliğini kabul etmiştir. Kur'an'ı büyük kitap görmekle beraber, Risale-i Nur'u okumayanların gaflet içinde kalacaklarını dile getirir.[12]

Said-i Nursi, kendi kitabına kanıt olarak, kendisinin ve yandaşlarının rüyalarını gösterir.

---

[8] Bahailik: 1844 yılında İran'da Mirza Ali Muhammed tarafından kuruldu. Başlangıçta İslam inanç dairesi içinde bir mezhep olarak görüldü. Bugün büyük bir kesim tarafından farklı bir din olarak algılanmaktadır. En büyük mabetlerinden biri Washington'dadır. Bahailik'te pek çok dinin etkilerinin bulunduğu iddia edilmektedir. Dünyayı tek vatan, insanları da bu vatanın vatandaşı olarak görürler. Özellikle ABD'de Bahai inancına sahip çok sayıda insan yaşamaktadır.

[9] Şirk: Allaha eş, ortak koşmak.

[10] Tevhid: Allahın birliğine inanmak. O'na ortak kabul etmemek.

[11] Beiüzzaman Said-i Nursi, Sikke-i Tasdik-i Gaybî, Osmanlıca el yazması metin, s. 221.

[12] Şualar 486,548; Barla Lâhikası 51,142; Emirdağ Lâhikası-2 187; Tarihçe-i Hayat 624; Asa-yı Musa 250.

Söylediğine göre, bu rüyalarda özellikle Hz. Ali ve Gavs-ı Azam[13] dediği Kadirî tarikatı şeyhi Abdulkadir Geylani'nin, Risale-i Nurların yüzde yüz doğru olduğunu söylediklerini ifade eder.[14]

Hz. Peygamber'den rüyada izin aldığını, hadis kitaplarında ve Kur'an'da, Risale-i Nur kitaplarına dair işaretler bulunduğunu söyler. Güya Kur'an'da Risale-i Nur kitaplarından bahseden ayetler vardır.[15]

Kur'an'dan verdiği ayetler, Kur'an'ın anlaşılması için değil, kendi fikir ve kitaplarını doğrulamak içindir.

Bunu, ayetlerdeki sözcüklerin Ebced (Arapça harflerin sayısal anlamı) -Kendisi buna cifirce sayma der- hesabının, Said-i Nursi veya Risale-i Nur sözcükleriyle uyuşup uyuşmadığını ispatlamak için örnekler getirmesinden anlıyoruz.

Açıklamaya veya anlatmaya çalıştığı ayet sayısı oldukça azdır. Çoğunu, eserini süslemek ve kendi planları için kullanmıştır.[16]

***

Bu yapının inanç temelleri, örgütlenip yayılma şekli ve inanç esaslarının tamamı yukarıdaki satırlardan da anlaşılacağı üzere Said-i Nursi tarafından ortaya konmuştur.

Bugün Nurculuk inanç sisteminin mensupları, her bakımdan Said-i Nursi'nin izinden giderken imamları olan Fethullah Gülen de kitleleri etkileyen vaazları ve eserleriyle onun ortaya koyduğu inanç sistemini izlemektedir.

Nurculuk inanç sisteminin temelini oluşturan Risale-i Nur denilen metinlerin anlatımında kullanılan üslup ve dil, metinleri anlayabilmek için özel sözlük kullanılmasını gerektirecek kadar anlaşılmazdır.

Toplumumuzun büyük kısmının okuma alışkanlığı olmadığı gibi, okur geçinenlerimizin büyük bir kısmının da sözlük kullanarak okuma alışkanlığı yoktur.Bu nedenle söz konusu metinler, sohbet denilen özel toplantılarda bu işle özel olarak yetkilendirilmiş, yetişmiş kişiler tarafından açıklanır.

---

[13] Gavs-ı Azam: Büyük yardımcı, medet edici.

[14] Sikke-i Tasdik-i Gaybi-16,21-26; Mektubat 347; Sikke-i Tasdik-i Gaybî 131,132; Tarihçe sh.492; Tarihçe-i Hayat 120; Lemalar 235.

[15] Şualar 706.

[16] Sikke-i Tasdîk-i Gaybî 59,54; Şualar-6 186; Kastamonu Lâhikası 206; Şualar 692.

Sohbet ortamında bulunan kişi bu şekilde eğitilir.

Risale-i Nur okuma ve sohbet ortamları, her yaştaki şakirtler için en verimli temel eğitimdir ve risalelerin kişiler tarafından içselleştirilmesini sağlar.

Eğitim ilerledikçe Kur'an ve diğer metinler, yerlerini sadece Risale-i Nurlara bırakır. Risaleler içselleştirildikçe, hayatın her safhasında Kur'an'ın yerini alır.

Eskiden sohbetlerde veya gizlice yapılan Risale-i Nur okumaları; günümüzde yüksek sesle, nikâhlarda, ölümlerde ve mezarlıklarda yapılan dinsel törenlerde de yaygın olarak görülebilmektedir.

Nurculuk üzerine yapılan çalışmalar, daha ziyade Said-i Nursi'nin yaygın olarak bilinen risaleleri üzerinden yapılabildiği için bütüne ışık tutmaktan yoksundur.

Hâlbuki bizzat Said-i Nursi tarafından yazdırılmış ama **gizli tutulması** ve sadece belli bir eğitimden geçerek eğitici sıfatı kazanan kişilere okutulmasını istediği risaleleri de bulunmaktadır.

Bunlardan biri olan Atatürk, İnönü ve Fevzi Çakmak'ı hedef alarak **"Zındık Komitesi'nin üç reisleri"** olarak suçladığı **"Sırrı İnna Atayna Risalesi"**, Nurcular tarafından yayınlanan Derin Tarih adlı derginin 46'ncı sayısında (Ocak-2016) ek olarak verilmiştir.

Bu ek incelendiği zaman bazı yazıların gizli anlamında **"Mahrem", "Ehemmiyetli fakat bir derece mahrem"** ve **"Mahremdir. En hâs Nûrculara mahsûstur"** gibi ibareler taşıdığı görülecektir.

Burada Atatürk'ten **"Mustafa Kemal ismiyle ma'lûm olan şahs-ı menhûs o deccallerden birisidir."** diye bahsedilir.

Bununla da yetinilmeyip Atatürk'e, **"En büyük düşman-ı Muhammedi (a.s.m.) olan gâzi herif, tek başına peygambere kin tutan soyu kesiktir"** denilmektedir. Bu şekilde küçük yaştan beyni yıkananların Atatürk ile ilgili neler düşünebileceklerini tahmin etmek çok zor olmasa gerek.

***

Said-i Nursi'nin oluşturduğu bu fikri bataklık üzerinde; bir tanesi korkunç cinayetlere imza atan ve güvenlik güçlerinin Beykoz'da bir operasyonla liderini ölü ele geçirdiği silahlı terör gruplarından, kendilerini hoşgörü şampiyonu ilan eden Fethullah Gülen örgütüne kadar geniş bir yelpazede pek çok yapılanma ortaya çıkmıştır.

Said-i Nursi'nin izleyicisi Fethullah Gülen de kendini ululayan benzer ama yeni iddialarla, sureti haktan gözükerek değerlerimize karşı en sinsi saldırıyı başlatmıştır.

Söz konusu yapılanma ve onun fikir sistemi, Hz. Muhammed'in peygamberliğini kabul etmekle birlikte; Müslüman lafzını, Muhammedi Müslümanlığı, Mehdi'nin (Mesih olarak da düşünebilirsiniz) gelmesinden sonra dünyaya hâkim olunacağını ileri sürdükleri İsevi Müslümanlığa dönüştürürler.[17]

Bunun izlerini Fethullah Gülen'in destekleyicisi yayınlarda rahatlıkla görebiliriz.

Örneğin yukarıdaki konuyu işleyen 8 Aralık 2003 tarihli Fethullah Gülen yanlısı haftalık Aksiyon Dergisi, kapağına Hz. İsa'nın resmini koyarak **"İnsanlık O'nu Bekliyor"** başlığını atmıştır(EK-1).

İnananları arasında, cennete girmek için Hz. Muhammed'in peygamberliğini kabul etmeye gerek olmadığı gibi yorumlar yapıldığı da bilinmektedir.

Bu konuda; Fethullah Gülen'in ***Dinler Arası Diyalog ve İbrahimi Dinler*** diye adlandırılan üç dinin kutsal metinlerinden karma bir kitabı esas alan yeni bir inanç sistemi oluşturmaya çalışmasından Hz. Muhammet'siz İslam'a, hatta İsevi Müslümanlığına kadar yazacak çok şey vardır.

Fakat biz bugün, Said-i Nursi'den **"İslamcı modernist düşünür"**, Gülen'den ise, **"Karizmatik kişilik, Türkiye'nin bir numaralı İslami şahsiyeti"** olarak bahseden[18] CIA Türkiye Masası Şefi Graham Fuller'in özel gayretleri sayesinde aldığı oturma izniyle Amerika'da yaşayan Fethullah Gülen'in, 1995 yılında yayınlanan bir söyleşisinde yer alan sözlerine yer vererek onun düşünce sistematiğinin temelinde nelerin olduğunu ortaya koyalım.

---

[17]Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın din-i hakikisini İslamiyet'in hakikatiyle birleştirmeye çalışan hamiyetkâr ve fedakâr bir İsevi cemaati namı altında ve "Müslüman İsevîler" unvanına layık bir cemiyet, Deccal komitesini, Hazret-i İsâ Aleyhisselâm'ın riyaseti altında öldürecek ve dağıtacak; beşeri, inkâr-ı ulûhiyetten kurtaracak. (Mektubat s. 441), Bediüzzaman Said-i Nursi, Muslim Christian Alliance İslâm İsevî İttifakı, İttihad İlmi Araştırma heyeti tarafından hazırlanmıştır. İstanbul, 2000, s. 59.

[18] Graham Fuller, "Yeni Türkiye Cumhuriyeti", Timaş Yayınları, İstanbul, 2011, s.106,107.

Fethullah Gülen, Türk askerinden rahatsızlığını askerlerin takmış olduğu siperlikli şapka üzerinden bakın nasıl ikrar eder:

"Fakat yeni yeni sipersiz Amerikanvari kepler de vardı. Bu sebebini bilmediğim bir çağrışımla bu sipersiz keplere daha bir sempati duyuyordum.

Onun başındaki kep ki ben onu bere olarak düşünüyorum, bütün diğer siperli kep giyenlere karşı bir başkaldırışın ifadesidir."[19]

Yani ABD askerinin giydiği sipersiz kep, Türk askerinin giydiği siperli kepe karşı bir isyanın sembolü olabiliyor Fethullah Gülen için.

Rumuzla da olsa açıklanan bu duygular, konumuzun esasını teşkil eden Türk ordusu içindeki Fethullahçı yapılanma mensubu elemanların hangi donanımla teçhiz edildiği, hangi hedefe programlandığı konusunda çok açık ipuçlarıdır.

Elbette bu anlattıklarımız Nurculuğu ve daha ötesinde Fethullahçı hareketi anlatmak için yeterli değildir. Ama daha fazlasının bu kitaptaki çalışmamızın çapını çok aşacağını takdir edersiniz.

Latif Erdoğan'ın Fethullah Gülen ile yaptığı söyleşisinde yer alan yukarıdaki sözlerin bile gaflet içinde bulunanları uyarmaya yeteceğini ve karşı karşıya bulunduğumuz tehdidin bertarafına karar verilmesi için yeterli olacağını düşünüyorum.

Gelinen nokta itibarıyla şunları ifade edebilirim: Anadolu'da, bilinçli Müslüman aileler, çocuklarının din kültürünü artırmak için bu tip cemaat ve tarikatlara gereksinim olmadığını ve bunlardan uzak durmanın gereğini bilirler.

Bu anlamda dikkat çekeceğim bir diğer önemli nokta, bu tip yapılardaki en büyük medet edici, en yüksek manevi makam sahibi, yardımcı anlamındaki **"Gavs-ı Azam"** ifadesinin içerdiği şirk çağrısıdır.

Burada kavram kargaşası yaratarak insanların samimi duygularını sömürmektedirler.

Samimi ve bilinçli hiçbir dindar, bu kavram kargaşasının aldatılanı olmaz, olmamalıdır.

Her fert, devletin alacağı önlemleri beklemeden bunlara karşı uyanık olmak zorundadır.

---

[19] Latif Erdoğan, "Fethullah Gülen Hocaefendi, Küçük Dünyam", Doğan Kitap, İstanbul, 1995.

150 yıldan bu yana emperyalist güçler tarafından oluşturulan veya kendiliğinden oluşmuşsa da kontrol altına alınan, sonra kullanılan ve bugün de desteklenmeye devam edilen bu tür yapılanmalara özellikle 12 Eylül 1980 darbesi sonrasında tüm kapılar açılmıştır.

Bu tür yapılar, esasında içerden **istila** hareketidir. Bu istila hareketleri daha erken bir dönemde teşhis edilebilse idi hiç şüphesiz bunlara karşı Kur'ani reflekslerin yanı sıra idari tedbirler de alınabilecek, kanserli hücreler tüm vücuda yayılmadan tahribat bu seviyelere ulaşmadan çaresine bakılabilecekti.

Ne diyelim, hastalığın evresi oldukça ileri seviyede olsa da tedavi etmek, bunun için çabalamak esas olacaktır.

Çıkmayan canda umut vardır demiş atalarımız.

TSK'nin Gövde ve Köklerindeki Fethullahçı Yapılanma

(Kara, Deniz, Hava ve Jandarma Genel Komutanlığına bağlı birlik, karargâh ve okullarda yaşananlar)

Harbiye'de Nurcular...

Daha önce yazdığım bir kitabımda anlattığım şekliyle maceralı bir şekilde girdiğim Harbiye'deydim[20] artık.

Menteş'te yapılan intibak eğitim kampını bitirdikten sonra yeniden Ankara'ya dönmüştük. Yoğun bir ders programı bizi bekliyordu. Sabah etüdü ile başlayan günlük takvim, ders olarak saat 16'da sona eriyordu. Ben, sporcu olmam dolayısıyla takım çalışmasına gidiyor ancak saat 19'daki 2 saat olarak uygulanan etüde yetişebiliyordum.

Arkadaşlarla daha çok haftanın bir günü gerçekleşen spor istirahat gününde, öğle yemeği sonrasındaki nispeten kısa dinlenme zamanlarında veya derslerin bitiminde görüşebiliyordum.

Bu tür yerlerde öncelikle hemşeri olduklarınızla tanışıyor, görüşüyorsunuz. Çünkü en azından başlangıçta onlarla paylaşacağınız daha fazla ortak konunuz oluyor. Sonra yakın iller, daha sonra bütün iller...

Hemen hemen 12 Eylül darbesi öncesindeki günlerdeydik. Önceki bölümlerde de belirttiğim gibi ülkemizde toplumsal bir cinnet yaşanıyordu. Her gün onlarca insan öldürülüyor, aileler ise çocuklarını okula bile büyük bir korkuyla gönderiyordu. Çünkü çocuklarının eve dönüşünün garantisi yoktu.

Özellikle üniversiteler ve liselerde çatışmanın, kavganın olmadığı tek bir gün yoktu. Çoğu aile, çocuğunu daha güvenli olması sebebiyle askeri okullara yönlendiriyordu.

Daha güvenilir olması doğruydu da toplumsal çatlamanın ve de çatışmanın yansımaları orada da görülüyordu. Girdiğimizde gördük ki askeri okullar da siyasi kamplaşmadan nasibini fazlasıyla almıştı. Bu anlamda daha ilk intibak kampında dahi ufak tefek kavgalar olmuştu.

Her şeye rağmen askerliğin katı disiplini nedeniyle herkes daha örtülü faaliyet gösteriyordu.

---

[20] Mustafa Önsel, Beşiktaş'ta Sırtlan Pususu, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2013, s. 196.

Ancak birbirlerinin arkasından **"komünist"** veya **"faşist"** diyenlerin oldukça fazla olduğu rahatlıkla görülüyordu.

O zaman toplumsal gerilimin iki ana ayağını oluşturan **"devrimciler"** ve **"ülkücüler"** askeri okullarda da varlıklarını sürdürüyorlardı.

İki grup da askeri okullarda örgütlüydü. Okul, tabur, bölük ve kısım sorumluları bulunuyordu.

Boş zamanlarda ve izin günlerinde iki kesim de yandaşlarını siyasi olarak bilinçlendirmeye çalışıyordu. Ayaküstü kısa konferanslar bile yapılıyordu. İdarenin çoğunlukla bundan haberi olmazdı. Öğrencilerin bir kısmının da haberi olduğunu zannetmiyorum.

Siyasi grup içinde olanlar, bu faaliyetlerden habersiz olanlara veya bu faaliyetlere katılmayanlara **"ot"** diyorlardı.

Benim okuduğum zamanlar, birkaç önemli hadise olmuştu. Bunlardan bir tanesi sinema salonunda Kahramanmaraş olayları için saygı duruşu yapılması, bir diğeri de Halkın Kurtuluşu imzalı bildirinin gizlice bütün kısımlara dağıtılmasıydı.

Spor kolları bile bölünmüştü. Örneğin tekvandocular genellikle **"ülkücü"**, karateciler ise **"devrimci"** idi.

Bizden önceyi ise bizden büyüklerden dinliyorduk. Bir 78 devresinden bahsediyorlardı. **"kızıl devre"** diye anılıyormuş bu devre. Enternasyonal Marşı okuyorlarmış sıklıkla. Kendilerinden olmayan bir öğrenciyi camdan atarak ağır yaralanmasına sebep olmuşlar. Bazılarını döverek hastanelik etmişler. Hastanelik ettiklerinden birini daha sonra tanıdım. Jandarma'da general olmuştu.

Anılan devreden bir kısmı, dışarıda da çeşitli eylemlere karıştılar. Basına yansıdığı kadarıyla, birkaçı örgüt adına soygun yaptı. Silahlı sol örgütlerin evlerinde ele geçirilenler, afiş asarken veya duvarlara yazı yazarken yakalananlar, hatta güvenlik kuvvetleriyle çatışmaya girenler oldu. Pek çoğu cezaevine düştü. Kimi çatışmalarda hayatını kaybetti. Kimi de yaptıkları eylemler sonucu idam edildi. Büyük bir kısmının ise çeşitli siyasi faaliyetleri nedeniyle TSK ile ilişikleri kesildi.

78 devresi **"kızıl devre"** olarak anılıyordu ama bana göre **"yitik devre"**ydi. Çünkü atılmalar sebebiyle Kıt'alarda 78 devresinden çok az subay kalmıştı. Siyaset, bir devreyi devre dışı bırakmıştı.

Bu devreyle ilgili en çarpıcı olaylardan biri 1979 yılında gerçekleşecekti. O yıl piyade okulunda kurs gören 78 mezunu teğmenlerden birkaçı örgüt adına okul komutanına[21] pusu kurarak silahlı saldırıda bulundular. Okul komutanı saldırıdan yaralanarak kurtulabildi. Olay o zamanki basına geniş biçimde yansımıştı.

Çok özet olarak anlattığım bu olaylar bir kısmınızı şaşkına çevirmiş, zannediyorum **"Askeriyede böyle şeyler olur mu yahu?"** dedirtmiştir. Ama gerçek budur.

Öğrenciler arasında söz konusu bu tür siyasi faaliyetler, 12 Eylül ile beraber kesilmese de çok daha ihtiyatlı biçimde yapılmaya devam etti.

Gruplar artık faaliyetlerini çok örtülü yapıyor, çengel atılacak öğrenciler epey denemeden sonra yapıya dâhil ediliyordu. 12 Eylül, başlangıçta Harbiye'de çok az hissedilmişti. Ta ki 1982 yılına kadar.

O yıl her gün birkaç arkadaşımız dersten alınıyor ve onları bir daha göremiyorduk. Duyduğumuza göre Mamak'a götürülüp işkenceye tabi tutuluyorlar, işkence altında alınan ifadelerle başka Harbiyeliler tespit ediliyor, bu sefer de aynı uygulama onlara yapılıyormuş.

Harbiye'den götürülen her arkadaşımızdan sonra hepimizi bir korku alıyordu. Acaba arkadaş bizim ismimizi de verir, bizi de götürürler mi diye kurdeşen döküyorduk.

İlla bir gruptan olmaya gerek yoktu korkmak için. İşkence altında verilen ifadelerde isminiz bir şekilde geçerse yanmıştınız. O yılı korkuyla geçirmiştik hepimiz. Pek çok arkadaşımız atıldı.

Atılanlar, anlaşılacağı üzere sayısal olarak çoğunlukta olmaları sebebiyle büyük oranda **"devrimcilerden"** ve sayısal olarak daha az olan **"ülkücülerden"** oluşuyordu.

***

Yukarıda "ot" denilenlerden bahsettim değil mi, üçüncü grup olarak. Bunların haricinde bir grup daha vardı. "Ot" değillerdi aslında. Ama asla etliye sütlüye karışmayan Harbiyelilerdi bunlar. Dahası neye karıştıklarını o an için biz bilmiyorduk.

Tanıyanlar bunların bazılarından **"Süleymancı"**, bazılarından **"Nurcu"**, bazılarından **"Işıkçı"** diye bahsediyorlardı. Sayısal olarak oldukça azdılar.

---

[21] General Sabri Demirbağ.

Okul içinde belirgin bir faaliyet içinde görünmüyorlardı. Daha çok okulun tarihi camisinde gözlerine kestirdikleri Harbiyelilere yanaşarak onlara çengel atmaya çalıştıklarını duyuyorduk. İstisnalar hariç oldukça asosyaldiler.

Diğer gruplar onlardan istihza ile bahseder, dalga geçer ama ne solcu ne de ülkücü grup onlara sataşmazdı. Belki de birbirlerinden fırsat bulamıyorlardı, bilemiyorum.

Yetiştiğim çevre itibarıyla özellikle **"Nurcu"**ları ilk defa Harbiye'de duymuştum. O zaman için maksatlarının ne olduğunu, neye hizmet ettiklerini bilmiyordum. Onlarla ilk tanışmam da Harbiye'nin ilk günlerinde oldu.

Yeni tanıştığım ve komşu bir şehirden olan bir arkadaşla merkez sitenin, bir nevi cezaevi avlusunu andıran iç bahçesinde volta atıyorduk.

Yanımıza iki üst sınıftan bir Harbiyeli geldi. Kara kuru birisiydi. Karanlık bir yüzü vardı. Yanımdaki arkadaşı önceden tanıyordu. Merhabalaştık ve avluyu beraber arşınlamaya başladık.

Bu arada nereden açıldığını bilmiyorum ama sohbet sırasında ben Atatürk'ten, Türk milletinin büyüklüğünden bahsedecek oldum. Birden o kara kuru Harbiyeli'nin oldukça esmer olan yüzünün daha da esmerleştiğini gördüm. Çok bozulduğunu anlamak için fazla gayrete gerek yoktu. Birden sohbeti kesti, **"Acil bir işim var, ben gidiyorum."** diyerek koşar adım yanımızdan ayrıldı. Onun kadar olmasa da yanımdaki arkadaşın da bozulduğunu anlamıştım. Bir daha hiç yan yana gelmedik.

O gün bunların kim olduklarını, neyi savunduklarını bilmiyordum. Sonradan söylenenlere göre bunlar Nurcu imiş. Ben onları ilk defa Atatürk'ün Okulu Harbiye'de tanımış ve O'na ne kadar karşı olduklarını orada yaşayarak görmüştüm. Sanırım yıl 1980'di.

***

1982 yılında çok sayıda öğrencinin atılmasıyla öğrenciler arasında gerginlik, göreceli olarak azalmıştı. Bu arada çok sık konferanslar veriliyor ve bol bol Atatürk anlatılıyordu.

Ama aynı şeyler temcit pilavı gibi önümüze konuyor, her şey Atatürk'e bağlanarak Atatürk sulandırılıyordu. Biz bunu Atatürk'ün altının boşaltılması olarak görüyorduk. Anlatılanlar klişe bilgiler olmaktan öteye geçmiyordu. Gerçek Atatürk yoktu anlatımların içinde.

Atatürk'ün ta 1926 yılında Kayseri'de savaş uçağı fabrikası kurduğunu yıllar sonra öğrenecektim mesela.[22]

ABD'nin **"bizim çocukları"**, görevlerini layıkıyla yerine getiriyorlardı. Bu Atatürk'ü sulandırma ve halkı ondan bıktırıp soğutma projesiydi. Tabii proje bu kadarla sınırlı değildi.

"Devrimci" ve **"Ülkücü"**lerin pasifize edilmesi sonucu özellikle 1982 yılı sonrası, o zamana kadar sayısal olarak az görülen İslamcı dediğimiz Harp Okulundaki öğrencilerin sayısının yavaş yavaş arttığını gözlemliyorduk.

12 Eylül, birilerini ezerken birilerinin önünü mü açıyordu? Görülen öyle olduğuydu. Belli ki proje kapsamında bu da vardı.

Bir gün, aslında bu gruplarla ilgisi olmayan bir arkadaşım yanıma gelerek Ankara'da bazı evlerden bahsetti. O, dünyaya baktığı yerden tarif etti bu evleri bana.

Evler gayet düzgün döşeli, yerlerdeki halıların tüyleri uzun uzun ve yumuşacıkmış. Askeri elbise gönül rahatlığıyla orada değiştirilebiliyormuş, oraya gelenler dindar ve birbirine saygılı kimselermiş, yemek de veriyorlarmış. O yemeği dışarıda yemeğe kalksaymışız çok para verirmişiz...

"Babalarının hayrına mı oğlum bütün bunlar?" diye sormuştum arkadaşıma o zaman.

O günlerde Ankara'da evi olmayanlar, hafta sonu izninde resmi elbiseyle dolaşıyorlardı. Bu da çoğu Harbiyeli'yi sıkıyordu. Onun için hep resmi elbiseyi sivil elbiseyle değiştirecekleri güvenilir mekânlar ararlardı. Şimdi daha iyi anlıyorum ki bu evler bu açıdan da cazibe merkezi durumundaydı.

Söz konusu arkadaşımın aslında bunlarla anlaşabileceği fazla ortak yönü yoktu ama işine geldiği için bu evlere gittiğini biliyordum.

Tabii o günlerde bu evleri bugünkü anlamıyla tehlikeli ve memleket aleyhine merkezler olarak görebilmemiz olası değildi.

Sonra daha başka arkadaşların da bu tür evlerden bahsettiğini, hatta oralarda çok sayıda polis akademisi öğrencisiyle tanıştıklarını vs. anlattıklarını hatırlıyorum.

Oradaki faaliyetlerle ilgili başka bir ayrıntı anlattıkları hafızamda yer etmemiş.

---

[22] İsmail Yavuz, Mustafa Kemal'in Uçakları, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 2013, İstanbul.

Bugün, o gün anlatılanları daha iyi anlamlandırabiliyorum. Bugün kumpasları yapan bir kısım polis şefi, muhtemeldir ki o günlerde o tür evlere çeşitli amaçlarla giden arkadaşlarımızın tanıştığı polis akademisi öğrencileriydiler.

Yukarıdaki satırlarda da belirttiğim gibi 12 Eylül darbecileri **"bizim çocuklar"**; antiemperyalist gençleri cezaevlerine tıkarken yeşil kuşak projesini öne çıkartıyor, bu projeye hizmet edecek muhafazakâr görünümlü ve emperyalistlerle uyum sorunu olmayan bir neslin önünü açıyorlardı.

Bu kapsamda, tıpkı Polis Akademisi ve Polis Kolejinde olduğu gibi askeri okullarda da malum evlere giden pek çok öğrenci, bu projeye hizmet etmek için hazırlanıyordu. Tarla ekilmeye ta o yıllarda başlanmıştı.

Bu satırları okuyanların aklına yine 28 Şubat'ın geldiğini biliyorum. Bu tür askerlerin 28 Şubat sürecinde sistemden çıkartıldığını düşünenler vardır. Yukarıda da bahsettiğim gibi, o süreç de doğru işletilmemişti.

Ve söz konusu süreçte de bu evlerde **"hizmet"** için hazırlananlar hiç zarar görmediler. Hatta uyum yetenekleri nedeniyle güçlenerek çıktılar.

Zarar görenler daha çok inançlarından taviz vermeyen göreceli olarak inançlarında samimi, çoğunlukla bu tür **"hizmet"** hareketlerinden uzak, yalnız kişilerdi.

Fethullahçı örgüt, o süreçten de **"hizmet"** yolunda güçlenerek çıkmıştı. Hatta duyduğuma göre kendilerinden olmayanları gammazlayarak hem sistemin daha fazla güvenine mazhar olmuşlar hem de gelecekte kendilerine rakip olacakların sayısal olarak azalmasını sağlamışlardı. Onları tanımak gerçekten zordu.

Öylesine **"hizmet"** için yanıp kavruluyorlardı ki bunun için her kılığa giriyor, **bazen liberal, bazen milliyetçi; çoğunlukla dindar, bazen Atatürkçü hatta solcu bile görünebiliyorlardı.** Ama en belirgin ve bilineni **"ılımlı İslam"** kimliğiydi. Bu kimlik sahiplerinin, sözde diyalog kandırmacasıyla nerelere hizmet ettiği konusuna girmeyeceğim.

Kitabın bundan sonraki kısmında yaşananlar üzerinden artık vatana, daha ötesi insanlığa karşı bir ihanet hareketi olarak gördüğüm Fethullahçı örgütünün TSK içerisindeki örgütlenmesiyle ilgili tespitlere geçeceğim.

"Analarını... ceğim"

1984 yılında Harbiye'den teğmen olarak çıkmış, kısa sürede Harbiye'de yaşananları unutmuştuk bile.

Mezun olduğumuz yıl başlayan bölücü terör alabildiğine gündemimize oturmuştu.

Onun dışında mesleki yoğunluk, hayatın olağan meşgalesi bizi bambaşka bir yola sokmuştu. Artık hayatımızda, **"Devrimciler"**, **"Ülkücüler"**, **"Nurcular"**, **"Işıkçılar"**, **"Süleymancılar"**, şucular, bucular yok, sadece görev vardı. Görevimizi o kadar kutsuyorduk ki mesaiden evimize bile zaman ayıramıyorduk.

Bu şekilde tam 25 yıl geçmişti. Ben artık orta yaşın ilk demlerinde bir kurmay albaydım. Ankara'ya tayinim çıkmıştı. Yıllardır talep ettiğim Ankara tayini, ilk defa kıdemli albaylığım sırasında gerçekleşiyordu. Jandarma Genel Komutanlığında Teknik İstihbarat Dairesi Başkanı olmuştum.

Daire oldukça göz önünde olan görev itibarıyla kritik bir daireydi. Bu arada Ergenekon soruşturması kapsamında çok sayıda tutuklamalar yapılmaya başlamıştı.

Tutuklananlar arasında üst düzey subaylar da vardı. Bunlardan birisi de atandığım daireyi kuran ve ilk daire başkanı olarak görev yapan Hasan Atilla Uğur'du. Herkes bu tutuklanmayı o dairede yaptığı göreve bağlıyordu.

Yıl 2008'di. Gün geçmiyordu ki başta ***Taraf*** gazetesi olmak üzere, Cemaat yanlısı ve yandaş basın; TSK ile ilgili kara propaganda kokan bir haber yapmasın.

Özellikle ***Taraf*** gazetesi; (nasıl kurulduğunu ilk kitabımda anlatmıştım)[23] bu konuda özel bir görev üstlenmişti. Pek çok manipülatif haber yapıyor, TSK'ye karşı ciddi bir psikolojik harp uyguluyordu.

Sahte veya sayısal veriler üzerinden tamamen yalana dayalı haberlerin yanı sıra, bazı gerçek bilgi ve belgeler üzerinden de manipülatif haberler yapılıyordu.

---

[23] Beşiktaş'ta Sırtlan Pususu, s. 39.

Her şey bir yana gerçek belgeleri elbette içeriden birileri sızdırıyordu bunlara. Bu çok açıktı.

İşte o günlerden birinde Genelkurmay karargâhından bilgi ve belge sızdıran bir kurmay albay tespit edilmişti.

Tespit, jandarma istihbaratı tarafından yapılmış ve bu da en yukarıya üst düzeyde, olabildiğince gizlilik içerisinde aktarılmıştı.

***

Zamanın Jandarma İstihbarat Başkanı da yukarıda aktardığım konuyu komutana arz eder, o da **"Genelkurmay'la en üst düzeyde paylaşın."** der.

İddialara göre, o günkü Genelkurmay İstihbarat Başkanı İ. Hakkı Pekin soluğu Jandarma'da alır.

Konu vahimdir. Gerekli bilgiler kendisine verilir. Hassas bir konu olması sebebiyle bilgiler kesinlikle aşağı kademe ile paylaşılmaz.

Aradan birkaç gün geçer ki Genelkurmay'dan bilgi ve belge sızdıran Kurmay Albay M.A. bu bilgiyi verdiğini düşündüğü bir istihbaratçı albayı arayarak **"Beni bilgi-belge sızdırmakla siz mi suçladınız, bu tespiti siz mi yaptınız?"** diye sorma cesaretini gösterir.

Aslında aradığı şahıs yanlış kişidir. Fakat burada önemli olan; bu bilginin istihbarat başkanlarından aşağıda kimsenin bilmemesi gerekirken, konunun öznesinde olan ve belge sızdırmakla suçlanan albayın bundan haberinin olmasıdır.

Bu durum nasıl izah edilebilir?

Kim haberdar etmiştir bu köstebeği?

Büyük köstebek kim ya da kimlerdir?

Köstebek albay mı?

Ona hiçbir hukuki işlem yapılmaz. Ancak emekli olması tavsiye edilir. O da bunu kabul eder.

Ayrıldıktan sonra bir arkadaşına şöyle diyecektir; **"Öyle belgeler aldım ki analarını ...ceğim."** İnanmakta zorlandığınızı biliyorum.

Bu arada dönemin KKK **İlker Başbuğ**, Genelkurmay Başkanı'nın ise **Yaşar Büyükanıt** olduğunu hatırlatayım.

O belgelere ne olmuştur?

Hangi karanlık odaklara ulaştırılmıştır?

Manipüle edilerek ne tür sahte veriler elde edilmiştir acaba?

***

Genelkurmay karargâhında bunlar olurken, özellikle 2006 ve 2007 yılından itibaren askeri okullarda *-özellikle de harp okullarında-* öncesinde pek de görülmeyen şeyler olmaya başlamıştı.

Cari istihbaratta görevli arkadaşlarımız, harp okullarında Atatürkçü, Alevi, milliyetçi olduğu değerlendirilen öğrencilerle asker çocuklarına baskı yapıldığı ve okuldan atılmaya çalışıldıklarını dillendiriyorlardı.

Bununla ilgili Genelkurmay'da bir birimin buna yönelik gayri-resmi bir liste hazırladığı söyleniyordu. Ne kadar doğru bilemiyorum.

Ancak 2010 yılında Ergenekon yapılanması içinde oldukları iddia edilen her kuvvetten, çoğu genç subay ve astsubaylarla askeri öğrencilerden oluşan sayısal (dijital) veri olarak hazırlanmış listeleri görünce bunun gerçek olabileceğini düşündüm.

O günlerde özellikle malum medyada genişçe yer alan bu listelerde; Kara Kuvvetlerinde olanlara **"Kurt"**, Deniz Kuvvetlerindekilere **"Martı"**, Hava Kuvvetleri'ndekilere **"Kartal"** Jandarma Genel Komutanlığında olanlara da **"Tilki"** kuvvetleri ismi verilmişti.

Bu konuyla ilgili 2010'da başlayan ve başkaca bir delile dayanmayan bu listelerle ilgili dosya, 2015 Mayıs ayında kovuşturmaya yer yoktur denilerek kapatıldı.

Çoğunluğu askeri öğrenci olan bu listelerde ismi geçenlere ne oldu biliyor musunuz?

Öğrenci olanların hemen hemen hepsi askeri okullardan bir şekilde atıldılar. Denizci ve havacı olanların büyük kısmı, isimli davalara bulaştırılarak tasfiye edildi.

Bugün Fethullah'ın askerleri ile ilgili işlem yapmaya gelince ***"Belge var mı belge?"*** diyenler; sayısal bir veride ismi geçti diye örneğin jandarmada **"Tilki"** kuvvetleri içinde yer aldığı iddia edilen çoğunluğu 2010 ve 2011'li genç teğmenlere neler yaşatmışlar neler?

İsmi geçen teğmenler kurslara tertip edilmemişler, yabancı dilden çok yüksek puan almalarına rağmen yurt dışına gönderilmemişler, yani kimin ürettiği belli olmayan (aslında belli de) bir listede ismi geçtiği için emsallerinin yararlandığı hiçbir şeyden yararlanamamışlar.

Hangi akıl, hangi vicdan?

Güneydoğu'da timinin başında teröristlerle çatışmaya giren ve birkaç teröristi ölü ele geçiren, bu arada yaralanan bir teğmene (şimdiki rütbesiyle Üsteğmen Serhan D.), timindeki herkese takdirname ve ödül verilirken ona hiçbir şey verilmemişti.

Dahası yaralı olarak yattığı askeri hastaneye kimse ziyaretine dahi gitmemiştir. Niye mi? Malum listede adı **"Tilki Kuvvetleri"** içerisinde geçmektedir de ondan. Ne derseniz deyin!

Bu satırları yazarken bir şeyi bilmiyordum. Bir ifade için gittiğim askeri savcılıkta konuyla ilgili benim için önemli bir şey öğrendim. Hep düşünürdüm: "Madem böylesi kuvvetler oluşturmuşlar bunların komutanı yok mu?" diye.

Bu davaya KYOK veren askeri savcıyla konuşurken o söyledi. Meğer o kuvvetlerin hepsinin komutanı varmış. Onlarla ilgili bayağı sunu hazırlamışlar. Jandarma örgütlenmesi olarak gözüken ***"Tilki Kuvvetleri'nin komutanı kimmiş?"*** diye sordum askeri savcıya. Gülerek *"Bilmiyor musunuz?"* diye karşı soruyla cevapladı beni. *"Hayır, nereden bileyim?"* dedim. O yine gülerek ***"Sizsiniz."*** dedi.

Bir yaşıma daha girdim. Adamlar bize bayağı önem atfetmiş, bizi komutan da yapmışlar. Ne diyelim, **"Teşekkürler kumpasçı alçaklar..."**

Bu anlatımların haricinde münferit birkaç olayın tanığı da oldum o yıllarda. Onlardan başlayalım.

***

Namık Ünverdi. Kütahya Er Eğitim Taburunda Bölük Komutanı iken tanımıştım kendini. Bir başka bölükte asteğmen olarak görev yapıyordu. İlk gören kendisini muvazzaf subay sanırdı. Disiplini ve dirayeti ile herkesin dikkatini çekiyordu. Tarih öğretmeniydi.

Zaman zaman yanıma gelir, askeri konularla ilgili eksik olduğu hususları sorardı. Milliyetçi bir dünya görüşüne sahipti. Hatta Ülkü Ocaklarında da fiili görev yaptığını ifade etmişti bir gün bana. Terhis olduktan sonra da sık olmasa da aradı. Dışarıda dershane işletmeciliği yapıyordu.

Yıl sanıyorum 2003'tü. *"Bizzat ben yetiştirdim."* dediği yeğeninin askeri lise sınavlarını kazandığını söylemişti.

Yeğeni daha sonra askeri liseyi bitirip Harbiye'ye geçmişti. Aradığında bu vesile ile yeğeninden de bahsediyor, her şeyin iyi gittiğini ve yeğeninin çok mutlu olduğunu ifade ediyordu.

Ta ki 2009 yılına kadar.

Bir gün oldukça sinirli bir şekilde beni aradı: *"Komutanım bu Harbiye'de neler oluyor? Yeğenime büyük bir baskı var. Bu çocuk vatanı için ölüme hazır bir çocuk. Ancak birkaç üsteğmen buna takmış, olmadık şeyler yapıyorlar, sınava gireceği günün öncesinde çeşitli görevler vererek sınava hazırlanmasına engel oluyorlar. Hakaret ediyorlar. Bunu kabul etmek mümkün değil. En son çocuğa 'sen gönlünle ayrıl, yoksa atacağız.' demişler, yeğenimin psikolojisini bozmuşlar."*

Söylenenlere hayret etmiştim o zaman. Ama içimden, "Herhalde çocuk asker olmaktan vazgeçti. Bunu da açıkça ailesine söyleyemiyor. Onun için de bu şekilde bahane uyduruyor." diye geçirmiştim. Sonrasında Namık, yeğenini okuldan almak zorunda kaldıklarını iletmişti bana.

Şahsi olarak üzülsem de hayatın içerisinde olabilecek şeylerdi bunlar. O zaman için olur dediğim şeyler aslında asla olmaması gereken şeylermiş. Nereden bileyim?

***

Müteakiben emrimdeki bir Başçavuş, yine tanıdığım bir Binbaşı da Namık Hoca'nın anlattıklarına benzer şeyler anlattı.

Söyledikleri farklı bir şey daha vardı ki çok manidardı. Özellikle asker çocuklarının üzerine gidildiğini ve ayrılmaya zorlandıklarını ifade etmişlerdi. Bunu da başka asker çocuklarının da benzer durumlarla karşılaştığıyla izah etmişlerdi.

Ne yalan söyleyeyim bu bana çok mantıksız gelmişti o günlerde.

Neden asker çocuklarını atsınlar ki demiştim içimden. Fakat çocuğu askeri okulda, özellikle Harbiye'de okuyan askeri personelden bu şekilde serzenişte bulunanlar da giderek artmaya başlamıştı.

Anlatılanların çocuklar tarafından kısmen abartıldığını düşünsem de artık bu işte bir bit yeniğinin olduğunu da düşünmeye başlamıştım. Her şeye rağmen anlatılanlar doğru da olsa bunların sistematik değil münferit olduğunu değerlendiriyordum.

***

Tam da o günlerde benden daha alt rütbedeki bir arkadaş yanıma gelerek Personel Başkanlığında görev yapan S.B. isimli bir Jandarma Kurmay Albay'dan bahisle *"Duydunuz mu, bizim istihbaratçılar Fethullahçıları araştırıyorlarmış. Bu iş için G.Ç. İle A.B. Binbaşılar görevlendirilmiş diyorlar.*

Bu arada S.B. Albay'ı da Fethullahçı olarak tespit etmişler. Doğrusu S.B. Albay'ın bunlardan olacağını zannetmem." deyivermişti.

Olaydan haberim yoktu. Bizde kimse kimsenin işini merak etmez, herkes kendi işine yoğunlaşırdı. Yorum yapmadım, üzerinde de durmadım.

Bu arada isimli davalarla ilgili operasyonlar tam gaz devam ediyordu. Hükümetin de desteğini alan Fethullahçı örgüt, bu operasyonların planlayıcısı ve uygulayıcısıydı.

En son ben de "Balyoz" soruşturması kapsamında 22 Şubat 2010 tarihinde tutuklandım. Hazırladığım iddia edilen onlarca sayısal liste konulmuştu önüme. Hayretler içerisindeydim.

Hayretim sadece ilk defa gördüğüm listelere değildi. Sanık yapılanların, sicil numaraları, PBİK (Personel Bilgi İşlem Kodu) numaraları, görevleri ve gördükleri kurslar gibi dışarıdan birinin bilmesi imkânsız bilgiler hatasız yazılmıştı. Bu ancak Jandarma Genel Komutanlığının Personel Başkanlığından alınabilirdi. İçerideki "kurtçuklar" iyi çalışmıştı. Bu bilgilerden Personel Başkanlığında oldukları kesindi.

Özellikle altında benim ismimin olduğu (güya listenin hazırlayıcısı olarak) bir evrak dikkatimi çekmişti. Bu evrakta, rütbeleri ve görevleri gereği bu tür operasyonda olmaması gereken, görevli bulunduğum komutanlıkla doğrudan bağlantıları bulunmayan iki kişinin ismi vardı.

Bunlar, yukarıda bahsettiğim Fethullahçı yapılanma ile ilgili çalıştıkları ve Personel Başkanlığında görevli Albay S. B.'yi de bu kapsamda araştırdıkları iddia edilen G.Ç. ve A.B. Binbaşılardı.

Yok, o an için personel bilgilerinin Personel Başkanlığındaki bu Albay tarafından verilmiş olduğu ile ilgili bir şüphe gelmemişti aklıma.

Kurmay subay olduktan sonra batıda Jandarma Genel Komutanlığı karargâhı dışında başka hiçbir yere atanmayan burada da hep kritik yerlerde görev yapan ***"gizli bir elin"*** özenle koruduğu ve Fethullahçı örgütle ismi anılan Albay S.B. Güneydoğu'da kritik bir şehre atanmıştı.

Ben de 4 ay sonra cezaevinden tahliye olmuştum. İlginç olan, öncesinde bana samimiyet gösterisinde bulunan bu albay, geçmiş olsun nezaketinde bile bulunmadı. Ben ise o zamanlar bu durumu korkuyor olmasına vermiştim.

Söz konusu albay, henüz Donanma Komutanlığında 5 numaralı ana bellek (Harddisk) bulunmadan yine Balyoz davasından yargılanan bir arkadaşın, *"Sayısal verilerden başka bir şey yok. Bunlarla insan yargılanır mı?"* demesi üzerine, *"Hele dur bakalım, yakında daha neler çıkar neler..."* deyivermişti kendisine.

Nitekim bunu söyledikten 1 ay sonra, anılan 5 numaralı ana bellek Donanma'da çıkıverdi. Ayrıca tamamı jandarma ile ilgili bir de 1 numaralı CD ile beraber.

Nereden bilmiştir acaba bu albay bir şeyler çıkacağını? Belki de metafizik güçlerle ilişki içindedir, kim bilir?

***

Sonrasında bu albay ile ilgili olarak pek çok bilgi elde ettik cezaevinde. Herkes elindeki bilgi parçalarını yan yana getirince büyük fotoğraf ortaya çıkıyordu.

Parçaların hepsini anlatarak okuyanı sıkmayayım ancak ortaya çıkan büyük fotoğraf, bu albayın ve birkaç yakın arkadaşının kumpas çetesinin içinde olduğu şüphesini güçlendiriyordu. Bu, aynı zamanda onun Fethullahçı örgütle bağlantılı olabileceği gerçeğini de.

Bizleri ziyarete gelenlere daha pek çok gerekçe de sunarak bu albaya dikkat çektik. Pek çok iddia ileri sürdük.

Bu durumda ne yapılmalıdır? Hemen bir soruşturma açılması gerekir değil mi?

Bıraktık bunu, söz konusu iddialar nedeniyle idarenin ne olur ne olmaz diyerek en azından kritik yerde görev vermemesi lazım bu albaya.

Ama ne gam!

Adı geçen Albay Jandarma Genel Komutanlığındaki en kritik dairlerden birine daire başkanı yapıldı.

Onun en yakın arkadaşlarından biri de kimdir biliyor musunuz? Kamuoyu gündemine **"TIR'cı general"** diye gelen H.C.[24]

Onunla ilgili ayrıntılı bilgiyi, ***"Casusluk Kumpası"*** isimli kitabımda vermiştim.[25]

---

[24]Adı geçen Tuğgeneral H.C "TIR'ların aranması" olayından, Aralık 2015'de tutuklanmış olup halen Hadımköy Askeri Cezaevinde tutuklu bulunmaktadır.

[25] Mustafa Önsel, "Casusluk Kumpası", Alibi Yayıncılık, Ankara, 2015, s. 158-176.

Onun da Balyoz olayında şüpheli olduğunu ziyarete gelen her rütbeli personele anlatıyorduk.

Ama Casusluk Kumpası isimli kitapta ayrıntılarıyla anlattığım şekilde, o sene generalliğe terfi etmesi beklenen Hüseyin Kurtoğlu'na uydurma bir gerekçe ile ceza verilmiş ve böylece onun terfisi engellenerek yerine H.C. general yapılmıştır.

İddialara göre; sonraki yıllarda da büyük bölümü ile H.C.'ye yakın olan, onun samimi olduğu isimler terfi etmiştir.

Bu herkesin dillendirdiği yaygın bir iddiadır. Peki, bu kadar söylenti, olay anlatılmasına rağmen neden bu adamlara tedbir getirilmemiştir?

Bunun nedeni araştırıldığında maalesef bazı generallerin, bunların gazabından korkarak, iftiralarından çekinerek bunlara ses çıkarmadıkları, hatta bazılarının onlara bu sebepten destek oldukları görülecektir. Ne diyelim bu generallere? Bu eyyamcılıklarını millete açık yüreklilikle anlatabilirler mi? Onlarla beraber olanlara yani Fethullahçı örgütün elemanı olmuşlara ise zaten diyeceğimiz bir şey yok.

***

Fethullahçı örgütlenme, sadece birkaç albay veya generalden ibaret değildir elbette. Her yeri bir örümcek ağı gibi sarmışlardır. Bazı etkili yerleri işgal edenler de bu güçle uğraşmaktansa onlarla uzlaşmayı çıkar yol görmüştür.

Genel olarak dillendirilen yaygın iddialara göre, muhtemel diğer kuvvetlerde olduğu gibi Jandarma'da da öncelikle Personel Başkanlığına el atılmış ve burası büyük oranda söz konusu yapılanmanın tesiri altına girmiştir.

Personel deyince, Balyoz ve Ergenekon davalarında avukatlık yapan Harbiye mezunu emekli bir askeri hâkimin, içlerinde benim de bulunduğum bir grup **"Balyoz"** sanığına, 2013 yılında cezaevinde anlattığı ve bizi dehşete düşüren bir olay geldi aklıma.

Anlatan, kendisini Balyoz davası kapsamında tanıdığımız, hukukçuluğunun yanı sıra, insani vasıfları da temayüz etmiş, yalanı dolanı olmayan dürüst bir insandır.

Yıl 2012'dir. Avukat, bir yakınını uğurlamak için Atatürk Havalimanına gitmiştir. O sırada halen muvazzaf bir devre arkadaşı ile karşılaşır (Muhtemel general).

Hoş beşten sonra ayrılmak üzere olan muhtemel general, *"Bir isteğin var mı?"* diye sorar avukata.

Avukatın yeğeni, Kara Kuvvetlerinin Astsubay alımı için mülakat sınavına girecektir.

Avukat da yeğeninin basit bir nedenle mülakattan elenmemesini rica eder.

Muhtemel general, *"Hiç merak etme, ilgilenirim."* der, ayrılırlar.

Avukatın yeğeni mülakat sınavına girer fakat kazanamadığı bildirilir kendisine. Yapacak bir şey yoktur. Üç ay sonra avukatla muvazzaf devre arkadaşı yine havalimanında karşılaşır.

Avukat olan yeğeninden hiç bahsetmez ama muvazzaf olan hatırlar kendine söylenenleri.

"Yeğenin astsubay okulunda okuyor değil mi?"

"Yok, birader, mülakatta elendi."

"Mümkün değil, ben onun ismini vermiştim, nasıl olur? Sahi senin yeğen şakirtti değil mi?"

Avukat çok şaşırır. Bu nasıl sorudur böyle. Ama hemen toparlanır. Bakalım ne olacak diye *"Şakirtti."* der.

"Olamaz" der muvazzaf olan, *"Dur şu yarbayı arayayım."*

Muvazzaf olan, bir telefon numarası çevirir. Karşısına çıkana avukatın yeğeninin ismini vererek ne olduğunu sorar. Konuşmanın sonu muvazzaf olanın, *"Yaa, öyle mi? Tamam, anladım."* sözleriyle sona erer.

Sonra avukata döner ve *"Bak kardeş, senin yeğenin iki gerekçeyle elenmiş. İlki, senin yeğen biraz içine kapanıkmış. İkinci nedenle ilgili de telefon ettiğim yarbay, 'Size buradan ifade edemeyeceğim bir sebep daha var.' dedi. Bu şu demek, senin yeğen şakirt değilmiş. Şimdi, şakirt olmayan bir çocuğun askeri okula girmesi mümkün değil."* der ve konuşmasını sürdürür:

"Bak sana anlatayım. Geçtiğimiz aylarda, bizzat Fethullah Gülen Hocaefendi'nin yanına gittim. Yanında bir hafta kadar kaldım. Kendisine askeri okulların çok büyük oranda kontrolümüz altında olduğunu söyledim.

Bana, 'Yüzde doksan dokuzu kabul etmem. Yüzde yüz isterim. Hepsi şakirt değilse başarılıyız demeyin. Çalışmalarınızı bu şekilde yoğunlaştırın.' dedi.

Artık TSK'de kontrolü ele geçirdik. Yıllarca nakış gibi ördüğümüz yapılanma şu an kritik yerlere hâkim vaziyette birader. Örneğin bütün kuvvetlerin Personel Başkanlıkları tamamen bizimkilerin elinde."

Korkunç şeylerdir anlattıkları. Avukat sessizce ve hayretle dinler bir zamanlar samimi olduğu bu muvazzaf arkadaşını. Balyoz davası kapsamında tutuklu bulunan müvekkillerini düşünür.

Fethullahçı örgütlenmenin yargı ve polis ayağını yakından görmüştür. Sivil bürokrasideki ayağının da ne kadar güçlü olduğu ortadadır. TSK'de de yapılandıklarını düşünmek de zor değildir. Ama bu kadarı gerçekten pes dedirten cinstendir.

"Bunlar devleti ele geçirmek üzere. Bu durumda bizim müvekkillerimiz cezaevinden çıkamaz. Onları betona gömerler." diye geçirir içinden.

Yapabileceği tek şeyi yapar, ellerini açar ve evrenin gerçek hâkimine, ona ortak olmak isteyenleri şikâyet eder.

Aklınıza bunları avukata neden anlatmış ki o adam diye gelebilir. İki nedenle: İlki ve bana göre belirleyici olanı güç zehirlenmesi. Artık kısa süre sonra devleti ele geçireceklerini düşünüyorlar bu nedenle de çok pervasız hareket ediyorlardı.

İkincisi avukatın siyasi kimliği. KHO'da ve meslek hayatı boyunca oldukça mutaassıp bir profilinin olması, hatta 28 Şubat sürecinde askeri hâkim iken ciddi sıkıntılar yaşaması, devre arkadaşı muvazzaf subayın konuyla ilgili bildiklerini ondan gizleme gereği duymamasına sebep olmuştur diye düşünüyorum.

***

Yeniden Jandarmadaki yapılanmaya dönelim. İddialar, 2010-2014 arası Personel Başkanlığınca yapılan bütün atamaların tamamının Fethullahçı örgütün tasarrufunda gerçekleştiği yönündedir. Bu, öncesinde de Fethullahçı örgütün etkisinin hiç olmadığı anlamına gelmez tabii. İfade edilen, söz konusu yıllarda tüm kontrolün Fethullahçı örgütün elinde olduğudur.

Söylentiler, özellikle 2011 sonrası personel temin merkezinde kurulan personel alım komisyonlarının **"özel"** bir şekilde oluşturulduğu, o yıllarda yapılan bütün personel alımlarının şaibeli olduğu biçimindedir. Zaten alınan sayılara bakınca bile bunu doğrulayan işaretlere rastlamak mümkündür.

Örneğin 2011 sonrası iki yıl içinde 169 öğretmen subay alınmış. Normalde bu kadar personeli iyimser bir yaklaşımla ancak 10 yılda sisteme sokabilirsiniz.

Alınanların bir kısmının kendini Türkçe olarak ifade etmekte dahi zorlandığını tanıyanlar ifade ediyor ve bunlar mülakattan nasıl geçti diye sorguluyorlar.

"Birileri" bir gün sorulduğunda, mutlaka bunlara makul ve mantıklı cevaplar vereceklerdir, umarım... Uzatmayayım, o kadar şaibe iddiası var ki bu alımlarda, ayrı bir kitap konusu olur.

Fethullahçı örgütün, Personel Başkanlığından sonra İstihbarat Başkanlığına da sızdığı ifade edilmektedir.

Özellikle İstihbarat sınıfına seçilen personelin kendilerinden oluşması için özel gayret sarf ettikleri ciddi iddialardır. Söylenen, bunda da oldukça başarılı oldukları şeklindedir.

Harekât Başkanlığı bünyesindeki Plan Harekât Daire Başkanlığı, kadro çalışması yaptığı için önemli bir birimdir.

Onun başına da bu süreçte yukarıda bahsi geçen ve daha önce Personel Başkanlığında görev yapmış ismi Fethullahçı örgütle bütünleşmiş Kurmay Albay S.B. atanmıştır.

Bu birimlerden sonra, bütün haberleşme ağını kontrol eden ve bu anlamda da çok büyük önem taşıyan MEBS (Muhabere Elektronik Bilgi Sistemleri) Başkanlığı özel öneme haizdir.

Bu birime de İzmir Casusluk davası kapsamında operasyon yapılır, burada görevli subayların hemen hepsi **(1 Daire Başkanı, 8 Şube Müdürü, 2 Plan Subayı)** cezaevine tıkılarak tasfiye edilir.

Rütbeleri gereği zorunlu olarak boşalan yerlere atanan ama bu Fethullahçı örgütle ilgileri olmayan iki daire başkanı da o zamanki Personel Başkanı'nın söylemiyle, **"yukarıdan gelen emir"** doğrultusunda kısa süre sonra görevden alınır.

Yerlerine gelenlerin kime hizmet ettiğiyle ilgili bir şey söylemek istemiyorum.

Ancak iddia sahiplerinin söyledikleri, bunun tam bir Fethullahçı örgüt operasyonu olduğu ve böylece Jandarma'nın her türlü haberleşmesinin kontrolünün ele geçirildiği şeklindedir.

Konuyla ilgili çok kapsayıcı bilgileri, yine ***"Casusluk Kumpası"*** isimli kitabımda ayrıntılı olarak paylaşmıştım.[26]

Peki, Jandarma'da böyle de diğer kuvvetlerde durum nedir, iddiaların ve olayların üzerinden hareketle anlatmaya çalışalım.

***

Ergenekon ile başlayan Amirallere Suikast, Poyrazköy, Balyoz, İstanbul ve İzmir Casusluk davalarıyla devam eden karanlık süreçte gazeteci, aydın ve siyaset adamının yanı sıra çoğu general ve üst düzey subay olmak üzere binden fazla asker mağdur edilmişti.

---

[26] A.g.e. s. 61-64.

Yargılanan askerlerin çok büyük bir kısmı bu davaların doğal sonucu olarak TSK'den tasfiye edilmişlerdi.

Her ne kadar daha sonra bu davaların kumpas olduğu ortaya çıksa da esas amaç hâsıl olmuş, **"Atatürk'ün Askerleri"** tasfiye olmuş, geride kalanlara da onların başına gelenler üzerinden gözdağı verilmişti.

Peki, bu tasfiyeyi kim planladı, kim destekledi, kim uyguladı, sonuçta ne oldu?

Biz kolluk gücü olarak bir olay olduğunda, **"Bu olay kim ya da kimlere yaradı?"** ona bakarız ve suçluyu öncelikle olaydan yararlananlar arasında ararız. Bunda elbette yanılma payı olabilir. Ama oldukça yol göstericidir.

Bunu tespit için Ergenekon, Balyoz, Amirallere Suikast, Askeri Casusluk davalarının üzerinden hareket etmek herhalde en uygunu olacaktır. Bu davalarda, malum olduğu üzere çok sayıda subayın, astsubayın yanı sıra, muvazzaf General/Amiral de cezaevine tıkılarak tasfiye edilmiştir. Sırf bunlar irdelendiğinde bakın neler ortaya çıkıyor.

" Ben Oğlumu Disiplinsiz Zannettim, Meğerse..."

Elbette önceki bölümde kısmen bahsettiğim askeri öğrencilere kasıtlı baskı yaparak ayrılmaya zorlama olayları sadece Kara Harp Okulunda yapılmıyordu. Diğer harp okullarında da değişik biçimde veya benzer olaylar yaşanıyordu.

Bunların dışında astsubay yetiştiren okullarda da özellikle 2009 ve sonrası askeri liselerde de benzer uygulamalar söz konusuydu. Biz kitabın hacmini de düşünerek askeri lise ve astsubay okullarından çok harp okullarındaki somut örneklerden hareket edeceğiz.

***

İlk ciddi kıyımın yaşandığı yerlerden biri belki de birincisi Hava Harp Okuludur. Bu okuldaki Fethullahçı örgüt yapılanmasının diğerlerine göre daha eski olduğu iddia edilmektedir.

Hatırlanırsa, 2007 yılında MİT'in ele geçirdiği bir sayısal (dijital) şemadan yola çıkılarak *-ki daha sonra bunun gerçek olmadığı anlaşılacaktır-*, **"Karargâh Evleri"** isimli yapılanma iddiaları kamuoyu gündemine düşmüş, özellikle Fethullahçı örgüte bağlı medya bununla ilgili büyük yaygara koparmıştı.

Bunun üzerine başlatılan soruşturma kapsamında, dosya Ergenekon davasıyla birleştirilmiş ve cezaevinde uzunca bir süre aynı koğuşu paylaştığım Kurmay Albay Cengiz Köylü içeri atılarak yıllarca özgürlüğü elinden alınmıştı.

"Karargâh Evleri" soruşturması bahane edilerek İşçi Partisi hedef edilmiş ve Aleviler de baskı altına alınmaya çalışılmıştı. Çünkü şemada Alevi Balaban Aşiretinin de bu örgütlenme içinde olduğu ifade edilmekteydi.

Şemada ismi geçen ve Hava Harp Okulunda öğrenci olanların hepsinin başka bir delil aranmaksızın okulla ilişikleri kesildi.[27]

Aslında her şey ne kadar açık değil mi? Sırf **"Karargâh Evleri"** ismi dahi bu kumpasları kimlerin yaptığını ortaya koymuyor mu?

---

[27] Mustafa Önsel, Beşiktaş'ta Sırtlan Pususu, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2013, s.280,281.

Siz, **"Işık Evleri"** derseniz, bununla ilgili soruşturmalar açarsanız, biz de **"Karargâh Evleri"** der, sizi buradan vururuz göndermesi.

Tabii burada **"Karargâh Evleri"** diye tespit edilen bir ev vs. söz konusu değildir. Fakat **"Işık Evleri"** Fethullahçı örgütün kabul ettiği bir gerçektir. Neyse...

İddialara göre, Hava Harp Okulunda dikkat çekici gelişmeler 2005'te oraya atanan bazı **"çok özel subaylarla"** birlikte başlar.

***

Baba Zeki Ayan, Jandarma Teşkilatında albay rütbesinde ve çok etkin bir görevde bulunmaktadır. Oğul Nejat, annesinin hâkim olmasından etkilenerek ilk önce hukukçu olmak istese de daha sonra tercihini baba mesleğinden yana kullanmış ve askeri lise sınavlarına girerek Kuleli Askeri Lisesini kazanmıştır.

Nejat, buradaki eğitim süresince derslerinin yanı sıra, sosyal oluşu ile de herkes tarafından sevilen ve takdir edilen başarılı bir öğrencidir. Medeni cesareti üst düzeydedir. Okulun basketbol takımının da kaptanıdır. Askeri liseyi başarıyla bitirdikten sonra pilot olmak hayaliyle Hava Harp Okuluna gider.

Hava Harp Okuluna gittiğinin ilk günlerinde Filo Komutanı Kurmay Yarbay E.V. kendisini çağırarak *"Bak koçum baştan söyleyeyim, sen buğ(r)aya yağ(r)amazsın. Seni subay çıkağ(r)tmam. En iyisi ne sen üzül ne de biz üzülelim. Vakit geç olmadan ayğ(r)ıl. Dışağ(r)ıda senin için daha güzel biğ(r) hayat vağ(r) yaşanacak."* der.

O an için anlamsız gelen bu söyleme karşı Nejat: *"Ben subay olmak, ötesi pilot olmak için geldim buraya komutanım. Benim subay olamayacağımı hemen nasıl anladınız?"* diye sorar.

Bu cevap Filo Komutanı Kurmay Yarbay'ı çok sinirlendirir: *"Bak hemen ukalalığa başladın. Kendini biğ(r) şey sanıyoğ(r)sun. Ben seni güzellikle ikaz ettim. Üzülmeden git istedim. Göğ(r)eceksin bu okuldan mezun etmeyeceğim seni. Şimdi git ve gözüme gözükme!"*

O andan itibaren Nejat'ın kâbus dolu günleri başlar. En küçük şeyde ceza verilmektedir kendisine. Eğitimlerde bahaneler üretilerek diğer arkadaşlarından ayrılıp işkence denilebilecek şekilde saatlerce süründürülmekte veya ayakta bekletilmekte, uykusuz bırakılmakta, bunlar yapılırken de gururunu kıracak davranışlar ve hakaretlere maruz kalmaktadır.

Bu, günlerce süren ve sistematik bir bezdirme faaliyetidir. Dişini sıkar, sabreder.

Ama bir gün eğitimde kendinden üst devre bir bayan Harbiyeli'ye özel emir verilerek kendisine onun vasıtasıyla şiddet uygulanması bardağı taşıran son damla olur.

Babasını arar. Artık dayanılacak hal yoktur onun için. Durumu anlatır. Baba anlatılanlara inanmaz başlangıçta. Onun için askeri okul, milli ordunun temelidir. Kendi ifadesiyle, **"Bizim oğlan disiplinsizlik yapıyor her halde. Ceza alınca da bunu kaldıramıyor."** diye geçirir içinden.

Olayı öğrenmek için bizzat Filo Komutanı Yarbay'ı arar. Yarbay çok soğuk ve serttir. Telefon eden kendisinden çok daha kıdemli bir albay olmasına rağmen üst perdeden ve net konuşur, *"Oğlunuz Nejat, subay olmaya layık değil. Onu subay olağ(r)ak mezun etmeyeceğim."*

Haliyle baba sorar: *"Subay olamayacağını bu kadar kısa sürede nasıl anladın Yarbay'ım? Bilmediğimiz bir ahlaksızlığı mı var? Hırsızlık mı yaptı, başka bir yüz kızartıcı suç mu işledi? Öyle bir şey varsa söyleyin gelip alayım. Siz atmaya zahmet buyurmayın. Verilen emirleri mi dinlemiyor? Sebep nedir? Somut bir şeyler söyleyin."*

Filo Komutanı somut bir şey söylemeden aynı nakaratı tekrarlar: *"Subay olmaya layık göğ(r)müyorum onu o kadar."*

Baba iyice sinirlenmiştir: *"Kardeşim, ben yıllarca TSK'ye hizmet ettim. Askeri okullarda okudum. O okullarda subay olup olmayacaklar eğitimin sonunda belli olur. Sen birkaç gün içinde bunu nasıl anladın onu soruyorum. Bunu demen için vahim bir olayın, önemli bir sebebin olması gerekir. O zaman ben sana sorayım, sen nasıl subay oldun?"*

Filo Komutanı sinirini ses tonuna da yansıtarak *"Basbayağı oldum, (r)ütbem yağ(r)bay."* der.

"Onu biliyorum da sen 'r' leri bile söyleyemiyorsun. Mülakatlardan nasıl geçtin? Bu senin ilk günden subay olmana engel bir durumdur. Ben onu soruyorum." Bunun üzerine konuşma iyice gerginleşir ve telefonların sertçe kapanmasıyla son bulur.

Gerçekten de adı E. V. olan söz konusu Kurmay Yarbay açık bir şekilde **"r"**leri söyleyememektedir. Yani ilk günden subay olması mümkün olmayacaklardandır.

Sonra ne mi olur? Nejat, pilot olma hayallerini geride bırakarak okuldan ayrılmak zorunda kalır. Ayrıldığında yapılan işkencenin izleri hâlâ vücudundadır.

Baba bunları görünce dayanamaz ve oğluna rapor alır. Sonra raporu ileri sürüp şikâyetçi olma noktasında, Yargıtay'da tetkik hâkimi olan anne ile görüşür. Olay TSK'yi yıpratabilir düşüncesi hâkim olur. Çünkü o günlerde en küçük olayın bile TSK aleyhine kullanıldığının yakın tanığıdır. Konumunu da buna uygun bulmaz. Vazgeçer.

Nejat mı? Hemen o yıl girdiği üniversite sınavlarında oldukça başarılı olur ve İTÜ Makine Mühendisliği'ni kazanır. Şimdi başarılı bir mühendis. Ama TSK çok zeki bir subayından olmuştur.

Elbette Nejat sadece bir örnek. Binlerle ifade edebileceğimiz Nejat gibi olup atılan veya ayrılmaya zorlanan genç var askeri okullarda. Biliyorum neden diye soruyorsunuz. Okudukça daha iyi anlayacaksınız.

Unutmadan ifade edelim, **"r"**leri söyleyemeyen Harp Okuluna gelen öğrencilerin daha ilk günden subay olup olmayacağını anlama **"becerisine"** sahip E.V. şimdi ne oldu biliyor musunuz? **General.**

Evet, yüzlerce başarılı subay adayı öğrenciyi **"gözünden tanıyıp"** baskıyla okuldan ayrılmasının karşılığı mıdır bu, bilmiyorum.

Atılan, ayrılmak zorunda bırakılan sadece Nejat olmadığı gibi, bu tür uygulamaları yapan sadece kurmay yarbay E.V. değildir.

***

Tam da o yıl (2006) oraya Öğrenci Alay Komutanı olarak atanan bir kurmay albay daha vardır. Kendisini cezaevinde tanıdım. Sonradan general olmuş Mehmet E., Balyoz davası kapsamında tutuklanıp 16 yıl cezaya çarptırılan Tuğgeneral.

Onun anlatımıyla **"çok ilginç şeyler"** olmaktadır özellikle 2006 yılı ve sonrasında. Konuyla ilgili konuştuğumuzda, *"Çok anlamsız, ağır cezalar veriliyordu. Verilen cezalar özellikle bazı çocuklarda yoğunlaşıyordu."* dedi.

Ve şöyle devam etti konuşmasına: *"Malum Harbiyeliler çok genç çocuklar. Askeri okulun şartlarında pek çok hata yapabiliyorlar.*

Nihayetinde biz de öyle değil miydik? Çoğu zaman bir azarla geçiştirirdi komutanlarımız. Bazen görmezden gelirlerdi. Disiplin puanını düşüren bir ceza son çare olarak uygulanırdı.

Ancak 2006 sonrası Hava Harp Okulunda farklı bir anlayış söz konusuydu. ***En küçük şeyde disiplin notu kırılıyordu.***

Bu durum özellikle askeri liseden gelenlerde çok belirgindi. ***Okul komutanı Abidin Ünal da aynı şeyi fark etmişti.***

Filo ve Bölük komutanlarını hem o hem ben defalarca ikaz ettik. Ama değişen çok şey olmadı. Kısaca aşağıdakiler, söylediklerimize ayak diriyorlardı. Neden sorusuna cevap hep aynıydı, ***'daha iyi, daha disiplinli subay yetiştirmek.'***

Kaç kere verilen cezayı geri çevirdim. Ama ertesi gün, ***'yine suç işledi'*** *diye önünüze bir evrak daha koyuyorlardı.*

Tabi bunu yapan insanlarla öncesinde de görev yapmışsınız. Beraber uçmuşsunuz. Tanıyorsunuz. O an için bunun kasıtlı olduğunu düşünmüyorsunuz. Hele bir başka yapının emrinde olabilecekleri hiç aklınızın köşesinden geçmiyor.

Ama şimdi yaşadıklarım, duyduklarım, gördüklerim çerçevesinde o zaman görev yaptığım astlarımın büyük bir bölümünün başka bir hiyerarşik yapı içinde olduğuna inanıyorum.

O zaman ki internet sitelerinde kimlerin isimleri çıkmadıysa onlara iyi bakmak lazım.

Özellikle havacılara dönük pek çok yalan ve iftiradan oluşan manipülatif haber yapan kaynağı belli olmayan ***"Bulutaltı", "Pasakeyfim"*** *vb. sitelerde hedefe koydukları personelle ilgili akıllara zarar kirli kampanya yürütülmekteydi o yıllar.*

Burada ismi geçen de mutlaka bir tahkikata uğruyor ve takibe alınıyordu. Böylece terfi etmesinin önüne geçiliyordu. ***Bu tür uygulamaya maruz kalan özellikle de pilot olan personel, mecburi hizmetini doldurunca 'lanet olsun' deyip gidiyordu.***

Hava Kuvvetlerinde her yıl 9-10 albay, general olur. *Bu olaylar sırasında* ***hakkında bir şey söylenmeyen albay sayısı da ancak bu kadardır.***

Dolayısıyla o sitelerde ismi geçmeyen 9-10 kişi alternatifsiz terfi etmiştir.

Şimdi düşünüyorum da neden bunca kişi için bu kadar yalan haber üretildi, çok parlak subaylar sistem dışına itildi de diğerlerinin yani terfi edenlerin çoğunluğunun ismi hiçbir yerde çıkmadı?

Bu süreçte terfi edenlerin büyük bir bölümünün TSK hiyerarşisi dışında bir başka hiyerarşik yapılanmanın içinde olduğunu düşünüyorum.

Örneğin, Öğrenci Alay Komutanlığı yaptığım süreçte ***Hava Harp Okul Komutanlığında görev yapan ve öğrencileri acımasızca cezalandıran başta o zaman Yarbay olan E.V. olmak üzere filo komutanlarının hiçbir yerde ismi geçmemiş, sonrasında hepsi de general olmuştur.*** *Bunun tesadüf olmadığını değerlendiriyorum.*

Böylece herkesin bildiği yapı, kısa sürede sistemi ele geçirmiştir diye kıymetlendiriyorum. Aynı adamların, Harp Okulunda da özellikle askeri lise çıkışlı zeki çocuklara anlamsız, abartılı ceza vermelerinin bu anlamda tesadüf olmadığını şimdi daha iyi anlıyorum."

Evet, Fethullahçı örgütün havacılara ait okullarda faaliyete geçmesi böyle başlamıştır. Elbet konuyla ilgili örnek bu kadar değildir. Birkaç olay daha anlatarak yapılanları ve genel yapıyı ortaya koymaya çalışalım.

***

Yıl, 2007. Yer, Genelkurmay Başkanı'nın odası. Genelkurmay Başkanı Orgeneral **Yaşar Büyükanıt**. Önünde sarı bir zarf.

İçeriye İstihbarat Başkanlığında çalışan bir yarbay girer. Büyükanıt: *"Yarbay'ım bunu al. İçinde bir CD var. CD'de de çok gizli bilgiler bulunuyor. Harp Akademilerinden geldi. İncele ve konuyla ilgili ayrıntılı bir rapor yaz."* der.

Yarbay İ.Ş. zarfı alır ve odasına döner. Merakla zarfı açar. Çıkan CD'yi bilgisayarına takar. CD'de pek çok askeri personelin isminin bulunduğu listeler vardır. Listeleri tek tek inceler.

Listedeki isimlerin hemen hepsi, o an için İstanbul'da görev yapan, çoğunluğu Hava Kuvvetleri personeli ve askeri lise öğrencilerine aittir. İsimlerin karşısında görev yerleri, şahıslarla ilgili farklı değerlendirmeler, okudukları Nur Risaleleri ve devam ettikleri evler, kendilerini nasıl gizleyecekleri ile ilgili talimatlar vs. yazılıdır.

Listeler, Fethullahçı örgütün özellikle İstanbul'da görev yapan Hava Kuvvetleri mensupları arasında ve askeri liselerde nasıl yapılandıklarını gözler önüne sermektedir.

Listeyi gören Yarbay: **"Vay be bu kadar çok muymuş bunlar? Uyumuşuz biz!"** diye geçirir içinden. Sonrasında raporunu hazırlar ve teslim eder. Sonra ne mi olur? Anlatayım.

Yer, İstanbul'da bir bilgisayar tamir dükkânı. Mimikleri yüzüne yansımayan, donuk bakışlı, tombulca bir adam girer içeri.

Selam verdikten sonra elinde bulunan büyükçe bir poşeti tezgâhın üzerine koyar.

Tamirciye *"Bilgisayarım arızalandı, hemen bakar mısın?"* der. Tamirci o an için boştur. Hemen bilgisayarı incelemeye başlar. Ancak sorun hemen halledilemeyecek kadar büyüktür. Bir program gerektiğini onun için birkaç saate ihtiyaç olduğunu belirtir. Adam gönülsüzce *"O zaman bir saat sonra gelirim."* diyerek ayrılır.

Tamirci programı hemen getirtir ve işe koyulur. Tahmininden daha kısa bir sürede arızayı giderir ve bilgisayarı çalışır hale getirmiştir.

Bilgisayarı açtığında ekranda bir klasör dikkatini çeker. Merakla açmak ister. Fakat klasör şifrelidir. Şifreyi kırmaya çalışır. Epey uğraştıktan sonra klasörün ancak birkaç dosyasını açabilir.

Ulaştığı dosyaların içerisinde aralarında askeri lise öğrencilerinin de olduğu pek çok askeri personel ismini görünce hemen o bölümü kopyalar.

Bir süre sonra donuk bakışlı tombul adam gelir ve bilgisayarı alıp gider.

Tamirci hiç vakit kaybetmeden dosyayı bir CD'ye kayıt eder. Sonra da önceden tanıdığı ve Hava Harp Akademisinde öğretim görevlisi olan Kurmay Yarbay Selçuk Çakmaklı'yı arar.

Kendisine **"bir şey"** vereceğini belirtir. Randevulaşırlar. Ertesi gün CD Selçuk Yarbay'ın elindedir.

O da vakit geçirmeksizin Albay Cengiz Köylü'nün odasına gider ve CD'yi birlikte incelerler.

Yazılanları görünce Cengiz Albay: *"Bu resmen bir örgüt. Hiç kimse TSK içerisinde bu şekilde örgütlenemez. Bunu hemen komutana arz edelim. Ne yapılacağına o karar versin."* der.

Sonuç olarak söz konusu CD, Harp Akademileri Komutanlığından yazıyla Genelkurmay Başkanlığına gönderilir.

İşte, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt'ın masasının üzerinde bulunan ve incelenerek rapor yazılmasını istediği CD budur. Bakın sonra neler olur?

***

Bu olaydan kısa bir süre sonra, söz konusu CD'nin Genelkurmay'a gönderilmesine vesile olanlardan Yarbay Selçuk Çakmaklı tedirgin bir şekilde Cengiz Köylü Albay'ın yanına gelir. Odasındaki flash bellek kaybolmuştur. İçinde ne vardı diye sorar Cengiz Albay.

"Genelkurmay'a gönderilen CD'nin içeriği vardı. Ama nasıl olabilir böyle bir şey? Bunu kim alabilir? Odalarımıza sadece öğretim üyesi arkadaşlar girebiliyor."

Görünen, o **"arkadaşlardan"** biridir flash belleğe ilgi gösteren. Başkasının alması mümkün değildir.

Bu olaydan birkaç hafta sonra Okul Komutanı'nın emriyle Çakmaklı Yarbay'ın bilgisayarına onun olmadığı bir zamanda el konulur. Sorulduğunda okul komutanı hiçbir şey söylemez. Yalnız bakışları değişmiş, hem Cengiz Albay'a hem de Selçuk Yarbay'a suçlarcasına bakmaktadır. Normal olmayan bir şeyler dönmektedir.

Çakmaklı Yarbay, 2 ay gibi kısa bir süre sonra 3 yıllığına İtalya'ya yurt dışı görevine gidecektir. Ama bakın nereye gider.

***

Bilgisayara el konulma her ne kadar hukuka aykırı da olsa itiraz edecek bir durum veya makam o an için yoktur.

Yapılan incelemede bilgisayarda, sonra MİT'e ait olduğu iddia edilen ve Sonradan Ergenekon davası kapsamında sıkça karşımıza çıkacak **"Karargâh Evleri"** şeması sayısal (dijital) olarak Çakmaklı'nın bilgisayarında bulunmaktadır.

Gözlerine inanamaz Çakmaklı Yarbay. Böyle bir şemayı ilk defa görmektedir. Şemada, daha sonra bundan dolayı tutuklanacak olan Cengiz Köylü de vardır.[28]

Sonrasında Genelkurmay Başkanlığından da teknik bir heyet gelir ve ayrıntılı bir inceleme yapar. Verdiği rapor, bu şemanın bilgisayara dışarıdan virüs yoluyla atıldığı şeklindedir.

***

Olay aslında CD'nin Genelkurmay Başkanlığına gönderilmesiyle başlamaktadır. Orada bulunan Fethullah'ın askerlerinden birileri, söz konusu CD'nin kim tarafından elde edildiğini öğrenir. Hava Harp Akademisindeki yandaşlarını ikaz ederek harekete geçirir.

---

[28] Mustafa Önsel, Beşiktaş'ta Sırtlan Pususu, İstanbul, Kaynak Yayınları, 2013, s.278-284.

Çakmaklı'nın Flash belleğini çalarlar. İntikam için, içine çeşitli bilgiler yükleyerek CD'ye yazdırıp Hasan Yılmaz sahte ismiyle komutanlığa gönderirler, sonra da başına çorap örmeye başlarlar.[29]

Uzatmadan sonucu söyleyeyim: Çakmaklı Yarbay, çok gizli belge bulundurmaktan kısa bir süre sonra tutuklandı. İtalya yerine Hasdal Askeri Cezaevine gitti. İçerideyken kalp hastası oldu. Hastalık çok ağır seyredince bir yıl sonra tahliye edildi.

Cengiz Köylü, apar topar Kayseri'ye tayin edildi.

Sonrası malum, Ocak 2009'da, önce Ergenekon sonra Balyoz davalarından tutuklandı, yaklaşık 6 yıl cezaevinde kaldıktan sonra iki davadan da aklandı.

Fethullahçı örgüt, intikamını acı şekilde almış, geride kalanlara da gözdağı vermişti. **"Madem 'Işık Evleri'ne giden askeri personeli açık edersiniz biz de 'Karargâh Evleri' diye olmayan bir şeyden sizi içeri tıktırırız, bizimle kimse uğraşamaz. Biz her yerde varız."** demişlerdi.

Belli ki Hava Harp Akademisinde de vardılar. Hem de öğretim elemanlarının arasında. Onlardan biri Çakmaklı'nın flash belleğini odasından çalmıştı. Daha sonra da bazı manipülatif bilgiler yükleyerek hayatının mahvolmasına sebep olmuştu. Kim ya da kimlerdi bunlar?

MİT'in olduğu iddia edilen "Karargâh Evleri" isimli dosyayı Çakmaklı'nın bilgisayarına kim ya da kimler yüklemişti?

Özellikle bilgisayara atılan bu virüsün kimler tarafından atılmış olabileceği ile ilgili Cengiz Köylü, kitabında şüphenin ötesinde şeyler yazmış.[30]

Ya flash belleği çalan hangi sözde silah arkadaşı, hangi öğretim elemanıydı? Böyle bir ortamda kim kime nasıl güvenirdi?

Burada şöyle bir nefes alalım, o dönem orada görev yapan öğretim elemanlarından kimler vardı bir bakalım.

***

Bu olay haliyle akademide infial yaratmıştır. Öğretim elemanlarının epey bir kısmı o yıl tayin edilmiş, bir kısmı emekliye ayrılmıştır.

---

[29] Cengiz Köylü, Ergenekon'dan Balyoz'a Asrın İftirası, Kaynak Yayınları, 2014, İstanbul, s. 97-101.

[30] A.g.e. s.101-102

İlerleyen yıllarda o dönem orada görev yapan öğretim elemanlarından bir kişi haricinde kimse general olamaz. Kimdir o biliyor musunuz? **"R"**leri söyleyemeyen E.V.

Hani özellikle askeri liseden gelen başarılı çocuklara, Hava Harp Okulunda kan kusturan ve okuldan subay çıkmalarına engel olan Filo komutanı. Bingo değil mi?

Oradan yani Hava Harp Okulundan daha üst bir öğretim kurumuna Hava Harp Akademisine atanmıştır.

Sonrasında yukarıdaki olay patlak vermiştir. Bu olaydan tek etkilenmeyen de odur.

"Paşa" bile olur vesselam. Baskıyla attığı başarılı çocukların sayısındaki fazlalık, hanesine başarı olarak yazılmış her halde.

Sakın yanlış anlaşılmasın canım, Çakmaklı'nın flash belleğini o almıştır demiyorum. Ama **"r"**leri bile söyleyemeyen birinin, Fethullah'ın askerlerinin cirit attığı, istediklerini yaptıkları, aleyhlerine olan her olayı bile kolaylıkla ters yüz edebildikleri bir zamanda, önlenemeyen bir yükseliş göstermesi her babayiğidin harcı değildir diyorum.

Sonucu yeniden tekrarlayalım isterseniz, Işık Evlerine gidenlerin listesini tesadüfen ele geçiren iki kurmay subayın başına gelmedik kalmaz. Hayatları karartılır. Yıllarca cezaevlerinde, hem de **"Işık Evleri"**ne nazire yapılırcasına, Fethullahçı örgüt mensuplarının hazırladığı bugün net olarak ortaya çıkan sahte sayısal bir veride vücut bulmuş **"Karargâh Evleri"** davasından.

Gerçek listedekilere ise aradan 7 yıl geçmesine rağmen hiçbir işlem yapılmamıştır. TSK içerisindeki Fethullahçı örgüt böylesine güçlüdür ve dışarıdaki örgüt mensuplarıyla böylesine koordineli çalışabilmekte, aleyhine bir olayı bile ters yüz edebilmektedir.

İddialar, Hava Kuvvetlerindeki Fethullahçı örgütlenmenin çok güçlü ve diğer kuvvetlere göre daha eskiye dayalı olduğu şeklindedir.

Biz bu iddiaları bir kenara bırakıp subay kaynağını oluşturan askeri lise ve harp okulunda meydana gelen birkaç somut olayla iz sürmeye devam edelim.

"Senin Dini Duyguların Zayıf"

Adı Alparslan A. Kırıkkaleli bir babanın oğlu. Baba 12 Eylül 1980 darbesinde **"ülkücü"** olmaktan uzun süre içeride yatmış. Alparslan Türkeş'e olan sevgisinden oğluna Alpaslan ismini takmış. Şu anda etkin siyasetle ilgilenmiyor.

Alparslan, 2006 yılında Kuleli Askeri Lisesine girer. Hazırlık ve 1. Sınıfı başarıyla geçer. Yaz tatili için memleketi Kırıkkale'ye gelir.

Babasının komşusu Celil K.'nin damadı Kurmay Binbaşı F.Y., Alparslan'ı kayınpederinin evine çağırır. Daha girişte telefonunun bataryasını söküp dışarıda bırakmasını söyler. Belli ki başkalarının duymasını istemediği **"oldukça özel"** şeyler söyleyecektir. Haliyle Alparslan heyecanlanır.

F. Binbaşı gizemli bir ses tonuyla ağır ağır konuşmaya başlar:*"Seni takip ediyorum. Akıllı ve zeki bir çocuk olduğunu biliyorum. Ama dini yönün biraz zayıf. Kadıköy'de, Üsküdar'da bazı arkadaşlarımızın evleri var. Hafta sonları oralara gidip dini bilgiler alırsın.*

Sana bir sim kart alayım. O kartla sadece benimle görüşürsün. Okulda derdin sıkıntın olur. Hemen beni ararsın, her türlü sorununu çözerim. Okulda da sana her konuda yardımcı olacak komutan ve öğretmenler var. Sana ayrıca ders de verirler. Konuştuklarımızı sakın babana dahi söyleme."

Alparslan, bu gizemli konuşmadan hiç hoşlanmaz. Zaten okulunda hiçbir sıkıntısı yoktur. Derslerinde de çok başarılıdır, *"Sağ olun komutanım, sim kart almanıza gerek yok. Bir şey olursa size bir şekilde ulaşırım. Evlere de zaman bulursam giderim."* der ayrılırken.

Bu konuşma, onun hayatının değiştiği andır.

Okul başladıktan sonra tabi ki Binbaşı'nın söylediği evlere gitmez. Haliyle, **"Dini yönü zayıf kalır."**

Bir süre sonra bir şeylerin önceki sene gibi olmadığını fark eder. Gereksiz cezalar almaya başlar. Dersleri kötü gitmeye başlar. Hâlbuki bir önceki seneden bile daha fazla ders çalışmaktadır. Sınavlardan çok yüksek notlar beklemesine rağmen çok düşük notlar gelmeye başlar.

İtirazları sonuç vermez ve o sene sınıfta kalır. Ama bırakıldığı daha fazla ihtimal dâhilindedir. Bir ara F.Y. Binbaşı gelir aklına. Acaba **"Onun dediklerini yapmadığım için mi tüm bu olanlar?"** diye düşünür. Ona ulaşmayı geçirir içinden. Gururuna yediremez, vazgeçer.

***

O sene hak etmediği şekilde sınıfta kalır Alparslan. Aynı sene Hava Kuvvetlerine devredilen Bursa Işıklar Askeri Lisesine geçer. İlk yarıyıl ceza almadan öğrenimine devam eder. Ama ikinci yarıyıl, kâbus gibi çöker üzerine.

Bunun başlangıcı da Bursa Kitap Fuarından aldığı bir kitaptır: Alev Çoşkun'un kaleme aldığı, ***"Samsun'dan Önce Bilinmeyen 6 Ay".*** Güya bunu idareye onaylatmamıştır. Bundan dolayı ceza alır. Artık cezalar arkası arkasına yağmaya başlar. Baba İrfan Bey okula çağrılır.

Sınıf subayı Hava Pilot Kurmay Yüzbaşı M.Ç., evlere şenlik bir söylemle, **"Oğlun vatan kurtarmanın peşinde."** der. İrfan Bey hayretler içerisindedir. Daha 17 yaşında bir çocuk, böyle bir şeye soyunduysa gezmeyi tozmayı değil de **"Ülkemi nasıl kurtarırım?"**ın derdine düşmüşse bu yüceltilecek bir tavır değil midir?

Bunu söyleyen, ileride yüksek komutanlık mevkilerine aday kurmay bir subaydır.

Konuşmanın devamında tehditle karışık yönlendirmeyi de ihmal etmez; *"Alparslan akıllı bir çocuk. Dışarıda iyi dershaneler var. Eğer dershaneye gönderirseniz iyi bir üniversiteye girme ihtimali çok yüksek. Bakın, Harp Okulunda bizim göndereceğimiz dosya çok önemli. Bu durumda orada çok sıkıntı çeker."* diyerek babayı yönlendirmeye çalışır.

Çok üzgün ayrılır okuldan İrfan Bey. Üzüntüsü oğluna yapılanlardan daha ötedir. Bir kurmay subay, nasıl böyle bir şey der, diye dertlenir. Bir savaş halinde nasıl emin olabilir bu millet bunlardan diye geçirir içinden. Ama onun için şu anda yapılacak bir şey yoktur.

O günden itibaren artık Alparslan için **"sağa baktın suç, sola bakmadın suç"** dönemi başlamıştır. Bisiklet sorumlusu yapılır. Bisiklete binen birisinin arızalandırdığı bisikletten dolayı bile ona ceza verirler.

Bir gün **"Pijaman neden uzun?"**, kısaltınca da **"Pijamanı neden böyle kısalttın? Devlet malına zarar."** diye uydurma cezalar almaya devam eder.

3'üncü sınıfta iken bir gün Yüzbaşı H.C. bir grup arkadaşıyla onu odasına çağırarak sebepsiz yere *"Sizi okuldan atarım!"* diye tehdit eder.

Sonrasında çarşı izninde, kimin yaptığı bilinmeyen bir ihbarla, söz konusu yüzbaşıya küfür ettiği gerekçesiyle ceza alır. Kasıt açıktır.

Olan bitenin üzerine bir gün Üsteğmen E.Ö, *"Bunun sonu yok, senin yerinde olsam çeker giderim."* der.

Alparslan bütün bunlara rağmen direnmeye devam eder.

***

2010 yılından itibaren dikkat çeken diğer bir husus da artık Atatürk'ün isminin mümkün olduğunca ağza alınmamaya başlamasıdır. Bu çok barizdir.

O yıl Namazgâh Parkında iki Işıklar öğrencisi bir grupla kavga eder ve bacaklarından bıçaklanırlar. Kavganın sebebi grubun Atatürk'e hakaret etmesidir. Peki, bu durumda ne yapması gerekir okul idaresinin?

En basitinden o öğrencilerin hakkını aramalı ve bu yürekli öğrencilere de hassasiyetlerinden ötürü, en azından sözlü bir teşekkür edilmelidir değil mi?

Bırakın bunları, **bıçaklanan iki öğrenci okuldan atılır.** Bu kadarı da olmaz dediğinizi duyar gibiyim. Bütün gerçekleri bilseniz kim bilir ne yaparsınız...

Allah'tan o iki öğrenciyi bıçaklayanları çağırıp tebrik etmemişler veya öğrenimi müsait olanı okula kaydetmemişler. Şükür!

Alparslan zorlanarak da olsa askeri liseyi bitirir. Hava Harp Okuluna gider gitmez onu büyük gruptan ayırıp 5-6 kişilik özel bir gruba alırlar. Ve işkence başlar.

Diğer bölümlerde ayrıntılarıyla anlatılacak sözde eğitim altında işkence yaparlar Alparslan ve o grupta olanlara.

Günde 2-3 saat uykuyla, çoğu kez su içmeden, yarı aç, hakaretlerle bezeli yapılan bu işkence sonucu bir gün sözde eğitim sırasında yere yığılır, bayılmıştır. Revire kaldırılır.

Vücudun bütün dayanıklılık sistemi iflas etmiştir. Ve **"vatan kurtarma peşindeki"** Alparslan bunun karşılığını almıştır. Ayrılmak zorunda kalır.

Olaylar ayyuka çıkıp özellikle çok sayıda asker öğrenci kamplarda ayrılınca, bu olayların içindekiler üst kademedeki komutanları: *"O çocuklar dayanıksız. O nedenle ayrılıyorlar. Ailelerine de bunu söylemiyorlar. Bize özel işkence eğitimi yaptırdılar, ayrılmaya zorladılar diye yalan söylüyorlar."* diyerek komutanları aldatmakta, o komutanlar da hemen bunlara inanmaktadır.

Alparslan eve geldiğindeki görüntüsünü baba İrfan Bey şöyle anlatır, *"Oğlum eve geldiğinde yürüyemiyordu. Dizleri ve dirsekleri yüzülmüş, derin yaraları vardı. Rapor almak için 3 gün tıp merkezine götürdüm. Hâlâ Harp Okulu Öğrencisi olduğu için sisteme giriş yapamadık. Sonuç olarak bu şekilde rapor almamız bile engellendi* (Alparslan A'nın hikâyesi değerli yazar arkadaşım Yavuz Selim Demirağ'ın *İmamların Öcü* kitabından derlenmiştir).[31]

Alparslan sadece bir örnek. Yine havacılardan bir örnek verelim. Onlar gibi değil bir değil on bu şekilde yüzlerce öğrenci olduğunu bilerek devam edelim.

Bundan sonraki örneğimiz Fethullahçıların eline düşmüş bir öğrencinin hazin hikâyesidir. Bu hikâye, aynı zamanda bu örgütün temiz Anadolu çocuklarını ağlarına nasıl düşürdüklerinin de ibretlik bir örneğidir.

Aktaralım.

---

[31] Yavuz Selim Demirağ, Kırmızı Kedi Yayınları, İstanbul, 2015, s.197-204

"Bizi Bırakmayacağını Biliyoruz"

Adı Fahri S.[32] Hikâyesini kendi gibi askeri okuldan atılan, şimdi bir fakültede öğretim görevlisi olan Yağız A.'nın notlarından öğrendim. Sonra da dinledim.

Fahri, Denizli'de yaşayan dar gelirli bir ailenin çocuğudur. Allah vergisi zekâsı okulda onu hemen öne çıkartmaktadır. En büyük hayali pilot olmaktır. Kendi deyimiyle kuşları kıskanırmış. Gökyüzünü o kadar severmiş ki saatlerce bakıp hayaller kurarmış. Ama *"Başıma ne geldiyse bu gökyüzü sevgisi yüzünden geldi."* diyecektir yıllar sonra.

Askeri lise sınavlarına girmek istemektedir. Bunun için mutlaka dershaneye gitmesi gerekmektedir. İndirim almak için dershanelerin sınavlarına girer. Bunlardan biri de ***Meltem*** Dershanesidir. Oranın sınavına da girer. Sınav oldukça zordur.

Bir gün telefon gelir Fahri'ye. Arayan ***Meltem*** dershanesinden biridir. Sınav sonuçlarının açıklandığını ve bir hediye kazandığını söyler. Ertesi gün dershaneye gider Fahri ve hayatını değiştirecek bir yola girmesine sebep olacak 23-24 yaşlarındaki Yunus **"abi"** ile tanışır.

Aslında hediye yoktur. Yunus abi üniversitede matematik okumaktadır. Dershanede de öğrencilere matematik derslerinde yardımcı olmaktadır. *"Sana da ücretsiz ders verebilirim."* der Fahri'ye. Fahri, bunu ailesine de danışır. Ne zararı var diye düşünürler ailece, nihayetinde birisi ücretsiz ders vermeyi taahhüt etmektedir. Kabul eder.

Yunus abi ile 3-4 hafta ders çalışırlar. Yunus abi bir gün diğer derslerden de yardımcı olacak arkadaşları olduğunu, şayet isterse o derslerden de kendisine yardımcı olunabileceğini ama bunun dershanede değil evlerde yapıldığını söyler. Fahri de kabul eder. Yunus abiye güveniyordur.

Gittiği evde aynı yaşlarda iki çocuk daha vardır. Her hafta sonu öğleden sonra ders çalışmak için o eve gider.

---

[32] Şu an bulunduğu konum dolayısıyla ismini, isteği doğrultusunda özellikle farklı yazdım.

Zamanla ders aralarında namaz kılmaya başlarlar. Bu başlangıçta Fahri'ye garip gelir ama kısa sürede alışır. Sonuçta namaz kılmanın ne zararı olabilir ki diye düşünür. Namaz kılması özellikle annesinin çok hoşuna gitmiştir. Evin sorumlusu Lütfi **"abi"**dir.

Sonra eve daha büyük **"abi"**ler gelmeye başlar. Gelenlerin hepsi kendileriyle ders aralarında dini sohbet ederler. Ders durumu daha iyi olunca Fahri'yi başka bir eve geçirirler. Orada Veli diye bir arkadaşla tanışır. Artık derslerin dışında haftada bir okuması için kitap verilir kendisine.

Gittiği yeni evin sorumlusu olan Mehmet abi bir gün *"Bedüizzaman Said-i Nursi'yi tanır mısınız?"* diye sorar. Fahri ilk defa duymuştur o ismi. Mehmet abi anlatır, o diğer arkadaşıyla beraber dinler.

Kitaplar artık bu yönde olmaya başlar. Bir gün de *"Fethullah Gülen Hocaefendi'yi tanır mısınız?"* diye sorar Mehmet abi. Fahri, isim yabancı gelmese de onu da tanımamaktadır. Mehmet abi **"Hocaefendi"yi** anlatır onlara o gün. Bir gün de onun bir sohbetinin kasetini seyrettirir.

İlk seyrettiğinde devamlı ağlayarak konuşan adam tuhafına gider Fahri'nin. Ama yavaş yavaş etkilenmeye başlar. Artık geceleri de abilerle kalmaya başlamıştır. Ayrıca Said-i Nursi Risalelerini okumaya da dersler kadar zaman ayırır olmuştur.

Sadece bunlar yapılmaz evlerde tabi. Abiler onları bazen Pamukkale'ye, bazen sinemaya götürmektedirler. Bu tür etkinlikler Fahri'nin onlara daha çok bağlanmasına sebep olmaktadır.

Gitmesi için dershane olarak abiler Sınav dershanesini belirler. Özellikle askeri okula gidecekleri kendi dershanelerinin dışındaki dershanelere göndermektedirler.

Bu arada evdeki çalışmalar da devam etmektedir. Sınav tarihi yaklaşınca onları kampa alırlar. Artık sınava kadar devamlı olarak **"Işık Evleri"**nde kalıp yoğun bir ders dönemi geçireceklerdir. Çalışmalar bitince test çözmeye başlarlar. Yeni verilen testler diğerlerinden farklıdır.

Sonra askeri lise sınavına girer Fahri. Sınav soruları çok kolay gelir. Çünkü abilerin verdiği testlerdeki soruların hemen hemen tamamı çıkmıştır sınavda. Fahri sevinçle çıkar sınavdan.

Sonuçta yüksek bir puanla kazanır askeri liseyi. Artık önünde sadece mülakat vardır. Ona hazırlanmaya başlar.

Önce Yunus abi ile mülakat sınavı için hazırlanmaya başlar. Koşular vs. derken bir gün Okyanus Test Merkezi isimli bir yere götürülür. Karşısında 4 kişi vardır.

Gireceği mülakatın birebir kopyasını yapmışlardır. Mülakatta sorulabilecek soruları sormakta cevaplarını istemektedirler. İnanılmazdır gerçekten.

Fethullahçı örgüt, ciddi bir emek harcamaktadır askeri okullara gireceklere. Kim bilir Türkiye'nin daha kaç yerinde benzer şeyler yapılmaktadır? Sonra mülakatta neler söylemeleri gerektiği ile ilgili çalışmalar yaptırırlar.

Örneğin hangi gazeteyi okuyorsun diye sorarlarsa **"Hürriyet ve Cumhuriyet"** denecektir. Buna benzer daha farklı ön çalışmalar yaptırırlar.

Sonuçta Fahri, Maltepe Askeri Lisesine girmeye hak kazanır.

***

Yıl 2005'ti. Fahri artık askeri lise öğrencisi olmuştu. Ama abiler peşini bırakmıyordu. Devamlı arıyorlar: **"Sen bizim için çok önemlisin, bize lazımsın."** diyorlardı.

Bu arada okulda çeşitli konferanslar verilmektedir. Bunlardan birinin konusu, Fethullahçıları da içeren **İrtica** isimli konferanstır. O konferansta Fethullahçıların tehlikesinden uzun uzadıya bahsedilir. Fahri, o gün abilerden kopması gerektiğini, yoksa başına iş alacağını anlar.

Ama abiler peşini hiç bırakmaz. İzne çıktığında yanı başında biterler. Kırmamak için bir kez kendileriyle buluşur. Yeni sivil elbiseler almışlardır ona. Bir tuhafiyecide üstünü değiştirir ve abilerle, **"Işık Evi"**ne gider. Birlikte Risale-i Nur okurlar. Abiler ayrılırken kendisine çok pahalı kol saati ve walkman hediye ederler. Ayrıca Cemaat'in kendisine ayda 50 TL harçlık tahsis ettiğini de söylerler. Bunu kibarca reddeder Fahri.

Buluşmaya gelen Mehmet abi, konuşmasında, **"kendisine çok emek verdiklerini, ileride kendilerine çok lazım olacağını, çok önemli yerlere geleceğini"** filan söyler.

Fahri'nin beyni allak bullaktır. Okulda duyduklarıyla bu söylenenler, zihninde uçuşmakta sonra kapışmakta, sonunda da okulda anlatılanlar galip gelmektedir.

Fazla bir şey demez abilere o buluşmasında. Aynı yerde üstünü değiştirir ve onlardan ayrılır. O gün kesin kararını vermiştir: Abilerle bir daha görüşmeyecektir.

O günden sonra da bırakmazlar Fahri'nin peşini. Uzun süre ararlar, takip ederler. Ama Fahri o günden sonra asla görüşmez onlarla.

***

İzinli olduğu bir gün evdeyken telefonuna bir mesaj geldi Fahri'nin. Mesajda, **"Evin karşısındaki duvara bak!"** diyordu. Hemen balkona çıkıp caddenin karşındaki duvara baktı, **"Bizi bırakmayacağını biliyoruz."** yazıyordu. Müthiş bir kararlılık söz konusuydu. Ama onların bu bırakmama kararlılığına karşın, Fahri'nin de onlardan ısrarla kaçma kararlılığı vardı.

Hiç iletişime geçmedi o günden sonra abilerle. Okulda çok huzurluydu. Dersleri çok iyiydi. Artık pilot olmanın hayalini daha fazla kuruyor, bunun olabileceğine inanıyordu. Nihayet askeri lise bitti.

Fahri, Yalova'daki Hava Harp Okulu kampına katıldı. **Yıl 2009'du.** Çok mutluydu. Pilot olmaya artık ramak kalmıştı. Tam eşyalarını teslim etmişti ki, 4'üncü sınıf bir Harbiyeli gülmemesine rağmen *"Niye gülüyorsun?"* diyerek bağırmaya başladı.

Hâlbuki gülmemişti, gülünecek bir ortam da yoktu. *"Gülmedim."* diyecek oldu. *"Ne demek ben yalan söylüyorum ha!"* diye iyice üzerine geldi 4'üncü Sınıf Harbiyeli. *"Geç şu F-16 resminin karşısında esas duruşta bekle!"* Herkes işlemlerini bitirmiş, Fahri hâlâ 2,5 cm. mesafeden esas duruşta F-16'nın resmine bakıyordu. Öylece yaklaşık 2 saat kaldıktan sonra 4'üncü Sınıf Harbiyeli gidebileceğini söyledi.

Ertesi gün eğitime başladılar. Fakat o da ne? Fahri'yi 5-6 kişilik ayrı bir gruba almışlardı. Bu gruba, büyük grubun dışında, bezdirme eğitimi yaptırılmaya başlandı. Uzun süre güneşe baktırmalar, durmaksızın koşular, sürünmeler... Bildiğiniz işkence. Direndi Fahri.

Bir süre sonra uçuş için zorunlu olan teorik dersler başladı. Gündüz bu dersleri görüyor, herkes istirahata çekilirken o yine bir grup arkadaşıyla gece eğitime devam ediyordu. Ama içindeki pilotluk aşkı nedeniyle birinci sınavda başarılı oldu.

Yazılı olan 2'nci sınava hiç uyumama pahasına o kadar iyi hazırlandı ki sınavda bütün soruları eksiksiz yapmıştı.

Sonuç açıklandığında şok içinde kaldı, çünkü sınavı kaybetmişti. Bunun normal olmadığını, bir şey döndüğünü artık anlamaya başlamıştı.

Arkadaşları uçarken o, bölükte diğer 5-6 arkadaşıyla beraber yeniden bezdirici eğitime tabi tutulmaya başladı.

Neden bunu bana yapıyorlar diye düşünüyor ama **"Bizi bırakmayacağına inanıyoruz."** diyenleri aklına getirmiyordu. Bırakmıştı işte, onların buradakilerle ilişkisi olamaz demişti Fahri kendi kendine. Elbette yanılıyordu.

Arkadaşlarından çok gecikmeli olarak uçuşlara başladı. Her şeye rağmen mutluydu. Göklerdeydi artık. Artık birileri hayran hayran ona bakacak ve özenecekti. 4 kere uçmuştu. Son uçuş, Kol Komutanıylaydı. Kol Komutanı, uçuş öncesi gereksiz bir şekilde bağırıp çağırıp hakaret ederek moralini bozmaya çalıştı. Fahri uçuşa kilitlenmişti. Fazla etkilenmedi.

Havalandılar. Kol komutanı o andan itibaren hakaretlerin dozajını iyice artırdı. Artık galiz küfürler de ediyordu. Öğretmenler havada psikolojik dayanıklılığını da test etmek için biraz gerginlik yaratırlardı ama bu kadarı normalin ötesiydi.

Fahri diğer arkadaşlarının neler yaşadığını biliyordu. Onlara hiç böyle yapmamıştı Kol Komutanı. Ne oluyordu? Neydi bu şahsına yapılan negatif ayrımcılık?

Buna rağmen oldukça iyi kullanmıştı uçağı. Arkadaşlarının büyük kısmı ile uçuş sonrası konuşuyordu. Kontrolü kaybeden, istifra eden vs. bir sürü adam uçuştan 80-90 alarak geçmişti. Bu kıstasa göre onun daha da yüksek not alması gerekiyordu.

Uçuştan 50 alan geçiyordu. Fahri 49 aldı. Sanki **"birileri"** nazire yapıyordu. Ne demekti 49? Şaka gibi değil mi? Aslında biri nazire değil ders veriyordu.

Ama artık şevki kırılmıştı. Olan bitene akıl erdiremiyordu. Bedeni ruhunu taşımıyordu. Canlı cenaze gibiydi. Fiziksel işkencenin ötesinde yapılan psikolojik işkence onu çok hırpalamıştı. Bu arada izne ayrılmıştı. İzin dönüşü daha kötü şeyler olacağını düşünüyor, düşündükçe midesi bulanıyor, gözleri kararıyordu.

Ayakları geri geri kampa döndü. Hiçbir şey değişmemişti. Aynı davranışlar devam ediyordu; Hakaret, fiziksel ve psikolojik işkence... Bazen bir günde 22 saati buluyordu bu işkence.

Artık anlamıştı, **"birileri"** burada okumasını istemiyordu Fahri'nin.

Bir gün su vermeden saatlerce işkence eğitimine tabi tuttular. En son gözünü açtığında revirdeydi. Ayrılmaya karar verdi.

Ertesi gün kararını idareye söyledi. Hemen işlemlerini bitirdiler. Ve gökyüzü sevdasını geride bırakarak gözyaşları içinde çıkıp gitti Fahri kamp nizamiyesinden, geriye bakmamak üzere...

Bu arada **"Işık Evleri"**nden tanıdığı Veli, sivil liseyi bitirip Kara Harp Okuluna girmiş ve orayı da başarıyla bitirerek subay çıkmıştı, iyi mi? Devam edelim...

"Bazen Arzuhalinize Kifayet Etmez Lisan"

Hayat bazen bizim planladığımız gibi gitmez. İşte o anda, o zamana kadar yaptıklarınız, tecrübeleriniz ve hayatın size kazandırdıkları devreye girer.

Alelade bir işçi ailesinin çocuğu olarak büyütüldüm. Ancak benim en önemli şansım muhteşem bir anne ve babaya sahip olmamdı. Onlar için önemli olan çocuklarının istekleriydi. Benim için her türlü fedakârlığa katlanan ailem için çalışmak, onların göğsünü biraz olsun kabartmak benim o zaman bir çocuk olarak yapabileceğim tek şeydi. Anladığım kadarıyla bu yaşıma kadar bunu becerdim.

Okulumdaki en başarılı öğrencilerden biriydim. Aslında benim ileride karakterimi ve arzularımı belirleyecek şeyler anladığım kadarıyla o günlerde kazanıldı. İnsanlara hizmet etmek, onları en güzel şekilde yönetmek benim hayatımın en büyük ideali oldu.

Fen Lisesine gitmek yerine Kuleli'yi seçtim; çeşitli aşamaları geçtim ve geleceğin pilot adayı olarak TSK saflarına katıldım.

O günlerde pek anlamasam da belirli bir cemaate üye diye duyduğumuz bir akrabamız evimize geldi ve aileme, İstanbul'da bana yardım edebilecek insanlarla tanıştıracağını söyledi. Buna ailemin tepkisi büyük oldu. Kesinlikle kabul etmediler. Tabii ben bu anların önemini çok sonradan anladım.

Benim için tecrübeler zinciri o anda başladı. Kuleli'nin ilk günü bizim üç üst dönemimiz olan bir öğrenci bize çeşitli nasihatlerde bulundu.

O ağabey okuldaki 1000'e yakın öğrenciden sorumlu olan bir şahsiyetti. Okulun yazılı olmayan kurallarından, gelecek planlarından bahsetti. Benim idolüm o insan olmuştu.

Okulu, son sınıfa gelince yönetmek ve de insanların sorunlarını dinleyip onlara hizmet etmek.

Bunun için ilk önce devre birincisi olmam gerekiyordu. Bu da benim gibi devlet okulundan gelip İngilizcesi o kadar da iyi olmayan biri için hele de derslerinin çoğunluğu İngilizceden oluşan bir kurumda çok zordu.

Ama yılmadım, çalıştım. Yeri geldi izne çıkmayıp ailemle görüşmedim, yeri geldi arkadaşlarımla vakit geçirmedim ve yeri geldi üst sınıfımdan bir saat dayak yedim ama ağlamak yerine ders çalışmayı tercih ettim.

Sonuçta o yıl tüm sınıflar arasında en iyi ortalamayı ben getirdim ve okul tarihine geçtim: 9.51/10.

Ve çok istediğim o yazı, **"Devre birincisi olması dolayısıyla kısım kıdemliliğinden tabur kıdemliliği görevine terfi etmiştir."** Tabii ki bu olaydan sonra ben de kendi potansiyelimi gördüm ve neler yapabileceğimi hissettim.

Ancak Kuleli'yi değiştirmek bana nasip olmadı. Çünkü havacı olduğum için Bursa Işıklar Askeri Hava Lisesine geçtim. İngilizcemin iyi olmasından ötürü okula geçtiğim yıl, ABD'ye öğrenci mübadelesine gönderildim.

Aynı yıl TÜBİTAK'ta yaptığımız matematik projesiyle Türkiye ikincisi olduk. Ve son sınıf geldi çattı, üç yıl önce hayalini kurduğum o görev; disiplin, ders, liderlik ve askerlik kıstasları göz önüne alınarak bana uygun görüldü. Artık askeri lisedeki bütün öğrencilerden sorumluydum.

Hayatımın en güzel ve en zor yılıydı. İşte benim en önemli tecrübelerim o yıl, o okulda, o insanlarla oldu. Evet, ast-üst sınıf ilişkisini çok sevdiğim ekibimle düzelttik, ast sınıflarımıza vatan-millet sevgisini aşılamak için didindik, çağdaşlığın, Atatürk ilke ve devrimlerine bağlılığın ne olduğunu anlattık.

Sayısız faaliyet, festival, eğlence; huzurevi, çocuk esirgeme kurumu, şehitlik ve şehit ailesi ziyareti düzenledik. Hayatımda ilk kez sabah kalktığımda pürüzsüz olarak bırakmak zorunda olduğumuz beyaz çarşafların üzerinde saçlarımın döküldüğünü gördüm. Ama her sabah kalktığımda bugün ne yapacağız, okulumuza, geleceğin subaylarına neler kazandıracağız fikri bana hayat enerjisi verdi.

***

Askeri liseden mezun olan her öğrenci gibi Harp Okulu intibak kampının zorluğu benim de aklıma takılıyordu. Öğrenci Seçme Uçuşlarım gayet iyi geçmişti(99/100).

Sırada intibak eğitimi vardı ama dört yılımı geçirdiğim, 24 saat aynı havayı paylaştığım, kardeş bildiğim insanlar burada normal olmayan baskıların sonucu birer birer ayrılıyordu. Onları bir arada tutması gereken, moral vermesi gereken bendim.

Bense hiçbir şey yapamıyordum. Çünkü böyle bir şey yapmak, yapmaya çalışmak, sizi izleyenler tarafından mimlenmenize neden olacaktı. İstirahat saatlerinde bile konuşmadan bekliyorduk.

Bir şekilde belki ailesini zor durumda bırakmamak, belki dört senesini heba etmemek, belki de daha büyük idealleri olduğu için bir kısım arkadaşımız da intibak eğitiminde tüm yapılanlara sonuna kadar direndi. Ama sonradan öğrendik ki asıl olan intibak eğitimine değil, ondan sonraki yalan, dolan ve düzenbazlıklara dayanmakmış.

İlk dönem boyunca sivil-askeri lise kaynaşmasını kısmımda sağlamak için elimden geleni yaptım. Yeri geldi arkadaşlarıma ders anlattım, yeri geldi koşularda onlara yardım ettim. Akademik olarak başarımı devam ettirmek benim için önemliydi. Bir subayın kesinlikle her konuda bilgi sahibi olması gerekirdi. İlk dönem kredim 4.00 üzerinden 4.00'tü.

İkinci dönem bir anda sanki devrenin ders başarısızlığının sebebi benmişim gibi kol komutanım herkesin önünde beni azarlamaya başladı. Arkadaşlarıma bir zorunluluğum olmadan en fazla ders anlatan ben olmama rağmen yine de bencil birisi olarak gösteriliyordum. Bir de üzerine silahhanenin sorumluluğu bana verilmişti.

Sırf ceza almamak, yanlış anlaşılmamak için bütün arkadaşlarımdan bir saat önce kalkıp yatağımı topluyor, odayı temizliyordum. Artık arkadaşlarım bile benimle dalga geçiyor, kastığımı ifade ediyorlardı.

Ama benim işimi şansa bırakmak gibi bir huyum yoktu. Yönetmeliklerde yazan usulleri uygulamak için yırtınıyordum. Ama yatağını yapmayan adam ceza almazken ben bir saat uğraştığım yatağımdan dolayı ceza alıyordum. Üzerine de tüm filonun önünde azar işitiyordum.

Benim hatam, hatayı kendimde arayıp hayatı kendime zindan etmekmiş. Orada geçirdiğim her an benim için zindanmış. Şu an bu satırları yazmak bile insana neler hissettiriyor bilemezsiniz.

İşte o kamptan sonra ben vatan haini de oldum, düzensiz de. Menfaatçi, yalancı, kendini çok zeki zanneden bir insan oldum. Öyleymişim yani.

Üzerine bir de sizi tanımayan diğer insanlar... Onlar da size başka gözle bakmaya başlıyor. Belki sırf ceza aldınız diye en yakın arkadaşınız bile size sırtını dönüyor.

Elbette beni tanıyan insanlar kimin haklı kimin haksız olduğunu biliyorlardı. Ama onlar da çaresizdi. Ne yapabilirlerdi?

Daha anlatılacak çok şey var. Ama şunları bilseniz bile size yeter:

Bizler 13-14 yaşlarında bu mesleği seçtik. Bazılarımız aile zoruyla bazılarımız kendi isteğiyle. Bu mesleği sevmeyen, üniformayı yakıştırmadığım insanlardan bahsetmiyorum. Onların ayrılması zaten bu kadar sancılı geçmedi.

Ama bu meslek ve vatanı için ölebilecek insanlar ayrılmak zorunda bırakıldılar. Onların maddi durumu da o kadar iyi değildi. Okuldan atılmayı beklemediler. Çünkü okuldan atılmak demek bir daha üniversiteye başvuramamak, memur olamamak demekti.

Bizler, bu acıları çeken insanlar, o yıllarda normal insanlar her gün 24 saat yaşlanırken biz bir günde bazen bir dakikada on yıl yaşlanıyorduk. "**Bazen arzuhalinize kifayet etmez lisan.**" İşte bu odur. Ben ne yazsam boş.

***

Yukarıdaki satırlar ***Sinan T.*** isimli eski bir Hava Harp Okulu öğrencisine ait. Devresinin birincisi olmasına rağmen Hava Harp Okulundan ayrılmaya zorlanır. Yapılanlara dayanamayarak ayrılır. Şimdi yüzde yüz burslu olarak Bilkent'te okuyor.

Bu dönem, başarılı askeri öğrencilerin ayrılmaya zorlandığı karanlık bir dönemdir. Belli ki **"birilerinin"** önü açılmaya çalışılmaktadır. Elbette sadece Sinan değildir bu tür davranışlarla karşılaşan. Ve bu tür olaylar sadece Hava Harp Okulunda yaşanmamaktadır.

"Atılmakla Kalmazsın, İnsan İçine Çıkacak Yüzün de Olmaz"

Fethullahçı örgütün TSK'de en az nüfuz edebildiği yer Deniz Kuvvetleri Komutanlığıdır. Dolayısıyla denizcilerin askeri okullarına da fazla giremediklerini düşünüyorum.

Onun için özellikle zeki ve sosyal gençlere çengel atarak onların Fethullahçı örgüt üyesi olarak Deniz Lisesi ve Deniz Harp Okuluna girmelerini teşvik ettikleri çok bilinen bir gerçektir.

Az sayıda elemanlarının sistemi ele geçirmeleri için Poyrazköy ile başlayan, Amirallere Suikast, İstanbul ve İzmir Casusluk, Balyoz gibi operasyonlarla devam eden tasfiye sürecinde, Deniz Kuvvetlerinde en etkin görevlerde bulunan, mesleki tecrübesi üst seviyede olan muvazzaf amirallerin yarıdan fazlası sistem dışına atılmıştır.

Yine bu davalarla amiral olmasına kesin gözüyle bakılan pek çok kurmay albay ile onların arkasından gelen daha ast rütbedeki denizci subaylar bu tasfiye fırtınasından nasiplerini almışlardır. Bu tasfiye o kadar fütursuzca gerçekleşmiştir ki Deniz Kuvvetleri tecrübeli gemi komutanı bulmakta zorlanmaktadır.

Daha ötesi, mevcut Deniz Kuvvetleri Komutanı'nın alternatifi olmadığı için görev süresi bir yıl uzatılmıştır. Ondan sonra gelecek olan Veysel Kösele, teamüllere göre terfi ettirilmemesi gerekirken 2015 Şûra'sında Oramiral yapılmıştır.

Terfi ettirilmemesi gerekir dememin sebebi askeri geleneklerden kaynaklanmaktadır. Çünkü kendisi, İzmir'de devam eden, karşı davanın açıldığı ve kumpas yaptığı ileri sürülenlerin tutuklandığı, **"İzmir Askeri Casusluk Davası"**nın sanığı durumundadır. Sanık olan biri teamüllere göre terfi ettirilmez. Ancak komuta kademesindeki zafiyet öylesine büyüktür ki Veysel Kösele terfi ettirilmek zorunda kalınmıştır.

Bu tasfiyeyi kimin yaptığını söylemeye gerek yok sanırım. Bunca fütursuz ve hukuk dışı yöntemlerle, ağır iftiralarla yapılan saldırılardan amaç, Deniz Kuvvetlerinde sayısal olarak çok fazla olmayan Fethullahçı örgüt elemanlarının kısa sürede sistemi ele geçirmesini sağlamaktır.

Bu sistemi ele geçirme operasyonu öylesine kalleşçe yapılmıştır ki bu kadar kalleşçe saldırıyı beklemeyen denizciler ciddi biçimde sarsılmışlardır.

Ancak her şeye rağmen, TSK'de Fethullahçı örgütün en fazla açığa çıktığı yer Deniz Kuvvetleridir. Ki Fethullahçı örgütün elemanlarından amiral olanlar dahil birçoğunun ismi basına yansımıştır.

Bu anlamda denizcilerle ilgili özetle şunu diyebiliriz: Gövde aldığı bunca darbeye rağmen hâlâ direnmektedir, hâlâ ayaktadır.

Ya kök? Yani askeri okullar ne durumdadır? Onu da inceleyelim.

***

Fethullahçı örgüt, isimli davalarla diğer kuvvetlerde olduğu gibi Deniz Kuvvetlerinde de alabildiğine gövdeye saldırırken diğer taraftan da köke, yani askeri okullara el atmıştır. Bunu yaparken de diğer kuvvetlere göre çok daha derinden, sinsi ve planlı şekilde hareket etmiştir.

Bunun için önce iftiranın en kötüsünü, yalanın en koyusunu atarak dedikodu yayarak başladılar işe. Ne demiş Hitler'in Propaganda Bakanı Joseph Goebbels: **"Öyle büyük bir yalan uydur ki bu kadar da yalan olmaz deyip inansınlar."** Bu ana fikrinden hareketle, özellikle toplumun en hassas olduğu konular seçildi bunun için: ahlaksızlık, uyuşturucu kullanımı vs.

Önce basında bu konuları işleyen, öznesi denizciler olan iftira yüklü haberlerle kamuoyunu şekillendirmeye başladılar. Bunun için tetikçi ve yandaş basını kullandılar. Çok başarılı olduklarını söyleyebilirim. Goebbels yaşasaydı çok kıskanırdı Fethullahçı örgütü.

Kötü niyetli olmasa da bu yalanlara inanan o kadar çok insan vardı ki. Bu maksatlı dezenformasyon, hem sistem içindekileri bezdirmeye hem de denizcilere ait askeri okullara müracaatların önünü kesmeye yönelikti.

Sadece medya üzerinden saldırıyla kalmadılar. Kendilerinin dışında yani Fethullahçı örgüt mensubu, bir başka deyişle şakirt olmayan ve denizcilere ait askeri okulları kazanan öğrencileri tespit edip ailelerine mektup yazdılar.

Mektuplarda işledikleri ana tema: **"Çocuğunuzu nasıl bir okula göndereceksiniz biliyor musunuz? Orada uyuşturucunun her türlüsüyle karşılaşacak. Orada fuhuş var. Eşcinsel ilişki var.**

Çocuğunuzun uyuşturucu müptelası olmasını ister misiniz? Eşcinsel olmasını kabul eder misiniz?"

Şimdi siz böyle bir mektup alsanız çocuğunuzu bu okullara göndermekte tereddüt yaşamaz mısınız? Ya doğruysa demez misiniz? Zaten başarılı olan çocuğunuz fen lisesi gibi üst seviye bir okulu kazanmışsa orayı tercih etmeyi düşünmez misiniz?

Büyük olasılıkla mektup alan ailelerin azımsanmayacak kadarı bu mektuplardan etkilenerek çocuğunu Deniz Lisesi veya Deniz Harp Okuluna göndermemiştir.

Sonra da kendi yetiştirdikleri, nispeten sosyalitesi iyi olan çocukları, **"Işık Evleri"** dedikleri, aslında tipik örgüt evi diyebileceğimiz yerlerde özel eğitime tabi tutup bu okullara yerleştirmeyi hedeflemiştir.

Bununla ilgili yargıya yansıyan olaylar vardır ki bu çabaların denizciler içinde de eskiye dayandığını, ama son 5-6 yıl hariç diğer kuvvetlerdeki askeri okullar kadar başarılı olamadıklarını anlıyoruz.

Konuyla ilgili DGM Cumhuriyet Savcısı Nuh Mete Yüksel'in, Fethullah Gülen'le ilgili başlattığı soruşturma kapsamında aldığı ifadeler bu gerçeği net olarak ortaya koymaktadır.

Fethullahçı örgüte ait yurt ve okullarda kalan, bu kapsamda Nuh Mete Yüksel'e tanık olarak ifade veren öğrencilerden Serhat Özkan, 1989 yılında Fethullahçıların Deniz Harp Okulu sınav sorularını kendisine ve daha başkalarına verdiklerini söylemiştir.

***

Her şeye rağmen yukarıda da belirttiğim gibi denizciler içerisinde çok büyük güç devşiremediler. Bunda denizcilerin askeri okullarındaki öğrenci sayısının diğerlerine göre oldukça düşük olması sebebiyle okul yönetiminin öğrencilerle daha yakından ilgilenebilme, onları daha iyi gözlem ve takip edebilme olanağı bulunmasının payı büyüktür.

Tabi Fethullahçı örgüt fetih mantığıyla hareket etmektedir. Dolayısıyla öyle kolay pes etmediler. Deniz Kuvvetlerine bağlı okullara sızabilmek için şehir çocuklarının en çalışkanlarına çengel attılar.

Aynı şekilde başı örtülü aileler varsa **"çağdaş"** görüntü verme adına başlarını açtırdılar. Sonrasında bir şekilde ele geçirilen sorular şakirtlere verilmek suretiyle Deniz Lisesi ve Deniz Harp Okuluna sızmalar başladı.

Dershanelere, mahalle ve okul imamlarına talimat iletildi. Deniz Kuvvetlerine bağlı askeri okullara girecek olan adaylara **"Işık Evleri"**nde öğretilenleri unutmamaları ama okulu bitirene kadar **"normal davranış"** içinde bulunmaları emredildi.

Söz konusu adaylar sinemaya, tiyatroya, pikniğe götürülerek **"davranış biçimleri"** konusunda eğitimden geçirildiler.

Nispeten az olsalar da özellikle 2000'li yıllardan sonra oldukça fazla şakirt, Deniz Lisesi ve Deniz Harp Okuluna girmeyi başarmıştı. İlk yıl **"abi"**lerle resmi ve dini bayramların yanı sıra sömestr ve yaz tatillerinde de irtibat kuruyorlardı.

Aynı **"abi"**ler birinci yılın sonunda sorumlu oldukları öğrencileri İstanbul'da tanıştırdıkları diğer **"abi"**lere zimmetliyor ve 15 günde bir buluşmalarını sağlıyorlardı.

Belirlenen tarih ve günlerdeki buluşmaya gelmemenin olağanüstü bir mazereti yoksa affı da yoktu. Bu anlamda sert sayılabilecek hiyerarşik bir yapıya sahiptiler.

İşte bahsettiğimiz yıllarda okul eğitimi esnasında bazı öğrencilerin, Fethullahçı örgütle ilgili fikirleri değişmeye başlamıştı. Buna bir nevi uyanış diyebiliriz. Hem de kâbus gibi bir rüyadan uyanış.

Okuldaki eğitimi, başarılı öğrencileri ve kurmay subayları örnek alan bir zamanın **"Işık Evleri"** müdavimi gençler, önceki yaşadıklarını, Fethullahçı örgütü sorgulamaya başlamışlardı.

Bu meslekte kalıcı hale gelmek, iyi bir geleceğe sahip olmak için **"Işık Evleri"**nde öğretilenleri unutmaları gerekiyordu.

Her şeyi gizli kapaklı yapmak, komutanlardan habersiz örgüt faaliyetlerine katılmak artık bazılarını rahatsız etmeye başlamıştı.

Biat kültürünün hâkim olduğu Fethullahçı örgütte bu durum kabul edilemez görülüyordu. **"Abi"**ler, öğrencilerdeki en küçük değişikliği fark eder etmez, değişikliğe göre telkinlerde bulunurdu.

Askeri okuldaki Fethullahçı örgütlenmede model, **"hücre tipi örgütlenme"**ydi. Muhtemel bir operasyonda hepsinin açığa çıkmasının böylece önüne geçilmiş oluyordu.

Herkes en fazla birkaç kişiyi tanıyabilirdi ki bunların çoğu da zamanında aynı dershaneye giden veya aynı **"Işık Evleri"**ne devam edenlerdi.

Bu çekirdek yapı arasında giderek özel bir bağ oluşurdu. Bu nedenle de birbirlerinden kopmaları çok zor ihtimaldi.

Bu aynı zamanda birbirlerinden güç almalarını, kendilerini daha güçlü hissetmelerini sağlıyordu.

Ancak bireysel olarak birbirlerine karşı Fethullahçı örgüt ile ilgili kafalarına takılan soruları açığa vuramazlardı. Günümüzde **"mahalle baskısı"** olarak nitelendirilen bu durum Fethullahçı örgütte çok yaygındı.

Fethullahçı örgütle ilgili bir başkasına bilgi vermek, çok büyük suçtu. Böyle bir durumda değişmeyen kural; tehdit, şantaj ve itibarsızlaştırma ile bir şekilde okuldan atılmaya kadar varan bir sürecin başlaması demekti.

***

Deniz Lisesini bitirip Tuzla'da Harp Okuluna gelen öğrenciler gençlik dönemlerinin en güzel çağındaydılar. Okulun imkânları ile sosyal ve kültürel anlamda ciddi mesafeler katetmişlerdi.

Zorunlu olarak belirli aralarla gittikleri **"Işık Evleri"**nde Türkçe anlamını halen çözemedikleri risaleler, Fethullah Gülen'in videolardaki vaazları çok yavan gelmeye başlamıştı. Artık sıkılıyorlardı.

Bazıları durumu ailesine açtı. Bazı aileler infial halinde, *"Derhal uzaklaşın!"* dediler. Bir kısmı imamlara ulaşıp çocuklarının **"azat"** edilmesi için yalvardı. Himmet adı verilen para yardımları bile yaptılar, ama nafileydi.

İmamlar tebessüm ederek **"Asla böyle bir durum olamaz."** deyip geçiştiriyor aynı zamanda söz konusu öğrencilerin sorumlusu abi ve imamlara durumu rapor ediyorlardı.

Öğrenciler artık Fethullahçı örgütün toplantılarına katılmamaya başlamışlardı. Hatta bazıları hakaret edip: **"Biz artık yokuz."** mesajı gönderdiler.

Ama maksatları bu örgütten kurtulmak olan öğrenciler, yağmurdan kaçarken doluya tutuldular. Bu isyanın hemen ardından hiç beklemedikleri yerden vurulmaya başladılar.

Okuldaki bazı subaylar sudan sebeplerle disiplinsizlik yaptıklarına dair tutanak tutup ceza almalarını sağlıyordu. Sınavda çok başarılı olmalarına rağmen bazı derslerden zayıf notlar gelmeye başlamıştı.

Ne oluyordu? Yoksa...

Bu ilk ciddi uyarı oluyordu. Yakın arkadaşları ve sorumlu abiler, **"kalbinizi bozdunuz"** telkinleriyle gençlerin geri dönmelerini sağlamaya çalışıyordu.

Geri dönüp aman dileyenlerin disiplin ve ders notları normale dönüyor, ısrar edenlerin gün geçtikçe notları eriyordu.

İmamların bir kişiyi bile kaybetmeye niyetleri yoktu. Toplantıya gelmeyenleri okul önünde beklemeye başladılar.

Hafta sonu izni için nizamiyeden çıkan öğrenciler, **"abi"**leri karşılarında görünce şaşırmıştı. Bu nasıl bir cesaretti? Elbette telaşlandılar. Onlarla birlikte yürümeye mecbur oldular. Hatta bekleyen araca binip konuşma tekliflerini kabul ettiler.

Önce tebessümle *"Nerelerdeydin?"* sorgusu. Ardından *"Bu işin geri dönüşü yok!"* yoklaması. Derken *"Aksi halde sonuçlarına katlanırsın!"* sözleriyle aba altından sopa gösterme. Finalde ise *"Sadece okuldan atılmakla kalmazsın. İnsan içine çıkacak yüzün olmaz. Memleketi terk etseniz de size ulaşırız."* tehdidi.

Bazı öğrenciler kararlıydı. Aile ve yakınlarından bu konuda destek almışlardı. Okul yönetimine her şeyi anlatıp gerekirse okuldan atılmayı bile göze almışlardı. Rest çektiler!

İmamlar bu işe bozulmuştu. *"Günah bizden gitti. Güvendiğiniz dağlara kar yağacak. Gazetelerde fotoğraflarınız, isimleriniz yayınlanıp da mahkemelerde sorgulanınca bakalım kime sığınacaksınız?"* tehdidiyle çekip gittiler.

Aradan on gün bile geçmeden **"Dolabın temiz değil, ayakkabı boyan kötü, yemekhaneye geç geldin..."** gibi basit suçlardan cezalar yağmaya başladı.

Bu arada okula ve ailelere mektup ile "CD"ler gönderiliyor, Deniz Harp Okulunda bazı öğrencilerin eşcinsel ilişkiye girdiği ihbarları yapılıyordu.

Bir gün ***Vakit*** gazetesi sürmanşetten **"Deniz'de 'gay tayfa' rezaleti"**[33] haberini yayınladı. Eşcinsel ilişki kurmakla itham edilen gençlerin isim ve soyadları baş harflerle veriliyordu. Konu internet sitelerinde de yoğun olarak **"Denizcilerdeki gay sapıklar korunuyor"** başlıklarıyla kamuoyuna sunuldu.[34]

Bu sırada gelen isimsiz, kaynağı belli olmayan ihbarlar neticesinde bazı öğrencilerin bilgisayarları kontrol edildi.

Tıpkı **"Askeri Casusluk, Fuhuş-Şantaj, Amirallere Suikast"** davalarında olduğu gibi bilgisayarlarda hayvan pornosu dâhil iğrenç görüntülere rastlandı.

---

[33] Vakit gazetesi, 12 Nisan 2010 tarihli nüshası.

[34] Haber5.com'un 17 Temmuz 2010 tarihli yayını.

Ancak söz konusu sayısal verilerin öğrencilerin ders ve diğer faaliyetlerde bulunduğu tarih ve saatlerde bilgisayarlarına yerleştirildikleri ortaya çıktı. İşin içinde bilgisayarları kontrol eden personelin olduğu alenen belliydi.

Gazete haberlerini suç duyurusu olarak kabul eden 1. Ordu Askeri Savcılığı soruşturma açtı. Öğrencilerin tek tek ifadesi alınmakla kalmıyor, askeri hastaneye yatırılıp birtakım muayene ve testlere tabi tutuluyorlardı.

Özellikle Fethullahçı örgüte bağlı medya ile yandaş medya tarafından hedefe konan, **"Cuntacı sanıklar için özel üniforma hazırlatan DHO komutanı 'gay tayfa' rezaletini sümenaltı ediyor."** denilerek saldırılan Deniz Harp Okulu Komutanı Tuğamiral Türker Ertürk, **"Uyarılarım dikkate alınmıyor."** diyerek istifa etmişti.

Fethullahçı örgüte rest çeken, bazı arkadaşları gibi geri adım atmayan 19 eski **"Işık Evi"** müdaviminin hepsi bir şekilde okuldan ayrılmak zorunda bırakıldı. Kimi disiplin notu düşürülerek, kimi baskılara dayanamayarak kendi isteğiyle...

Anlaşılan Fethullahçı örgüt her yerdeydi. İntikam alınmış, geride kalanlara da Fethullahçı örgütten ayrılma durumunda başlarına nelerin gelebileceğini ve örgütün gücünü hatırlatmış oluyorlardı.

Bunun dışında Fethullahçı örgütle hiç işi olmamış çocuklardan da vardı ayrılmak zorunda bırakılan.

***

İstifa ettikten sonra konuyla ilgili olarak zamanın DHO Komutanı Türker Ertürk şunları söyleyecektir: *"Okula ve tasfiye etmek istedikleri öğretim üyelerime, subaylarıma ve öğrencilerime karşı mobbing uyguluyorlardı.*

İmzasız ihbar mektupları ve elektronik postalarla karalama kampanyaları yapıyorlardı. Ben bana gelenleri yırtıp atıyordum ama komutanlarım kendilerine geleni bana göndererek işlem yapılmasını istiyordu. Yani mobbinge destek vermiş oluyorlardı.

İlk yılımda Deniz Kuvvetleri Komutanlığından başında tümamiral bulunan, içinde savcısı olan bir soruşturma heyeti gönderdiler.

İddia, okulda yaklaşık 40 öğrencinin eşcinsel olduğu idi. İhbar varmış! İhbarı kim yapmış belli değil! ***'Öğrencileri sorgulayacağız.'*** *dediler. Ben de* ***'Sorgulatmam.'*** *dedim.*

19'lu, 20'li yaşlarda eşcinsellik sorgulaması geçiren bir genç, psikolojik olarak travmalı hale gelirdi. Kişisel çıkarlarım ve mesleki ikbalim için buna sessiz kalıp müsaade edemezdim, etmedim de!

Ertesi yıl amirim olan Deniz Eğitim ve Öğretim Komutanı Koramiral bir yıl süresince başımın etini yedi ***'Niçin soruşturmaya müsaade vermedin?'*** *diye.*

Aynı bıktırıcı serzeniş Kuvvet Komutanı Oramiral için de geçerliydi. ***'Müsaade etseydin kurtulacaktık, bunlar başımıza gelmeyecekti.'*** *diyordu. Ne yazık ki meseleyi anlamamışlardı!*

Herkes saldırı kendine gelinceye kadar sesini çıkarmıyor ve hedef oluncaya kadar sessiz kalıyor ama içeri atılınca vefa, hukuk ve adalet diyordu. Terfi için önünün açılmasına sevinenler de olmuyor değildi!"

Bu olaylardan kısa bir süre sonra Deniz Kuvvetleri fırtınaya değil tsunamiye tutulacak, olay Deniz Kuvvetlerindeki öğrencilerden çıkacak, en üst rütbedeki amirale kadar uzanacaktı. Hem de tereyağından kıl çeker gibi...

Aslında Deniz Harp Okulundaki fırtına daha önceden başlamıştı. Maalesef ilk zaman hem Türker Ertürk hem o anda okul idaresini oluşturan diğerleri de gaflet içinde hareket etmiş, ihaneti görememişlerdi.

O fırtına, iki Harbiyeli'nin filmlik öyküsüdür.

Anlatayım...

"Ben Atıyorum, Git Hakkını Başka Yerde Ara"

Zeki Ç. Kurmay Albay bir baba ile öğretmen bir annenin oğlu. Küçüklüğünden beri asker olmak isteyen bir çocuk. Babası Kara Harp Akademisinde öğretim görevlisiyken henüz ortaokula gitmektedir. Orada denizci subayları görür. Onların, özellikle beyaz elbiseleri çok hoşuna gider **"Asker olacaksam denizci olmalıyım."** der kendi kendine.

Hep öğretmenlerinin takdirini kazanan başarılı bir öğrencidir. 2003 yılında girdiği Deniz Lisesi sınavını kazanır. Dört yıl sonra yani 2007 yılında, Deniz Lisesini derece ile bitirir.

Derslerindeki başarının yanı sıra çok iyi bir voleybolcudur da. Son sene askeri lise voleybol takımının kaptanlığını yapmıştır. Deniz Lisesinin o zamanki komutanı Kurmay Albay Hakan Eraydın[35] Deniz Harp Okulundaki meslektaşlarına Zeki ile ilgili şöyle diyecektir: *"Size öyle bir çocuk gönderiyorum ki hemen teğmen rütbesi takın götürür. İddia ediyorum bu çocuk geleceğin kuvvet komutanı adaylarından."*

Zeki, 2007 yılında Deniz Harp Okulunda öğrenim hayatına başlamıştır. Derslerindeki başarı tıpkı askeri lisedeki gibidir. Bu arada okul voleybol takımında da faal sporcudur. Bir süre sonra Voleybol Ordu Milli takımına seçilecektir. Emsallerine göre oldukça uzun boylu (1.87) ve yakışıklı bir çocuktur Zeki.

Dersler ve voleybol dışında bir başka faaliyet alanı da okulu temsildir. Okula her üst düzey komutanın veya yabancı heyetin gelişinde, Zeki ve bir bayan Harbiyeli, öğrencileri temsilen karşılamada bulunmakta, eğer yemek yenilecekse onlara eşlik etmektedirler.

Bu anlamda oldukça gözde bir Harbiyelidir Zeki. Tabi aynı zamanda sınıf arkadaşı olan bayan Harbiyeli de. İkisi de **"kem gözler"**in dikkatini çekecek kadar popülerdirler.

Bayan Harbiyeli'nin adı Damla'dır. Damla S. de bir deniz piyade albayın kızıdır.

---

[35] Sonra Tuğamiral oldu. 2011 yılında Balyoz davası kapsamında tutuklandı. Bir dönem Hasdal Cezaevinde birlikte kaldık.

Damla babasından dolayı askerlik mesleğine büyük bir sevgisi vardır. Aslında üniversitede okumaktadır. Dayanamaz. Babasını razı eder ve Deniz Harp Okulunun sınavlarına girer ve o da tıpkı Zeki gibi 2007 yılında Deniz Harp Okulunda okumaya hak kazanır.

Oldukça boylu poslu (1.80 üzeri) ve alımlı bir kızdır. O da derslerde çok başarılıdır. Ayrıca okul kürek takımının faal sporcusudur.

Zeki ile sadece sınıf arkadaşıdır. Öğrencileri temsilen okula gelen önemli misafirleri karşılamaktadırlar. Devre arkadaşı muhabbeti ve karşılamalarda birlikte olmanın dışında bir ilişkileri bulunmamaktadır. Ayrıca aralarında bir gönül ilişkisi olması mümkün değildir, çünkü Damla'nın 3'üncü Sınıfa geçtiğinde denizci bir teğmenle sözü kesilmiştir. Yani Anadolu'daki tabiri ile **"başı bağlanmıştır".** Teğmen çıkar çıkmaz da evlenmeyi kararlaştırmıştır sözlüsüyle.

Ağır ders programı, okul kürek takımında olması sebebiyle derslerden arta kalan zamanlardaki yoğun antrenmanlar nedeniyle sadece Zeki ile değil tüm sınıf arkadaşlarıyla doğru dürüst birlikte vakit geçirme olanağı bulunmamaktadır.

Okul tatil olduğunda okuldan arkadaşlarıyla zaman zaman telefonla konuşmakta bazen de mesajlaşmaktadır. Zeki de bu arkadaşlarından sadece biridir. Tabii ki bunların hepsi hatır sorma kabilindedir. Okulda ise böyle bir durum söz konusu değildir, çünkü zaten gün içinde dershanelerde bütün öğrenciler birliktedir. Bunu neden belirtiyorum? Elbette bir sebebi var.

***

Yıl 2009'dur. Zeki'yi Bölük Komutanı çağırır. Fotoğraf makinesi olup olmadığını sorar. O yıl yaz eğitim kampında eğitimle ilgili fotoğraflar çekileceğini ifade eder.

Aslında bu normal değildir. Çünkü böyle bir şey okulun kadrolu fotoğrafçısına profesyonel olarak yaptırılması gereken bir işlemdir. Neyse, Zeki evinden fotoğraf makinesini getirtir. Eğitim kampı sırasında bol bol fotoğraf çekilir. Zeki bunları dizüstü bilgisayarına yükler.

Okula döndükten sonra iki sınıf arkadaşı yanına gelir. Dizüstü bilgisayarını kısa bir süreliğine istemektedirler. Sebep, çekilen fotoğraflardan kendileriyle ilgili olanları seçip almaktır. Zeki de verir bilgisayarını. Alanlar kısa süre sonra getirirler.

Bu arada kişisel bilgisayarların kullanımı yasaklanır ve herkesten bilgisayarlarını eve göndermeleri istenir. Ancak Bölük Komutanı, kontrol edeceğini söyleyerek gönderilecek bütün bilgisayarları odasında toplar. Bizzat kendisi inceleme yapar. Ve bingo...

Zeki'nin bilgisayarındaki mesaj bölümünde, bir bayan Harbiyeli ile yaptığı cinsel içerikli mesajlar bulunur. Bayan Harbiyeli Damla'dır.

Hemen ortalık ayağa kaldırılır. Bunun sahte olabileceğini hiç kimse düşünmez. Çünkü toplum olarak değişmez, hastalıklı kalıplarımız vardır. İşin içinde iki karşı cins varsa hele de bunlar gençse vardır bir şeyler denir hemen. Akbabalar gibi üşüşülür hiçbir şeyden habersiz ve günahsız iki gencin üzerine.

Mesajlardan birinde iki gencin güya bir AVM tuvaletinde birlikte olduklarından bahsedilmektedir. Hiç kimse; hangi AVM imiş bu, kadın ve erkeklerin birlikte kullandığı umuma açık tuvaleti bulunan böyle bir AVM var mıymış, olsa bile onca kişinin girdiği bir yerde böylesi bir şey olur muymuş filan diye sormaz.

Aslında **"birileri"** normal birkaç mesajın yanına cinsel içerikli çakma mesajlar yerleştirmiştir. Ama idare ayrıntıya girmez ve işin kolayına kaçar. İki karşı cins varsa olay gerçektir saplantısıyla hareket edilir. Öğrenci Alay Komutanı hemen iki Harbiyeli'ye 14 gün hapis verir.

Arkasından Eğitim Komutanlığından görevlendirilen bir tahkikat komisyonu inceleme yapar ve rapor yazar. Rapor, mesajların doğruluğu ön kabulüyle yazılır. Tıpkı Balyoz'un ilk askeri bilirkişisi olarak bilinen Binbaşı Ahmet Erdoğan'ın, **"Bu belgeler gerçekse darbe vardır."** demesi gibi.

***

Büyük oyun böyle başlamış, Deniz Kuvvetlerindeki büyük deprem öncesi öncü depremler maalesef sıralı komutanlar tarafından anlaşılamamıştır.

Bu arada sahte olduğu kesin olan mesaj trafiği görsel sunu haline getirilmiş ve CD olarak, Deniz Kuvvetlerindeki bütün albay ve amiraller ile o anda Deniz Harp Okulunda okuyan bütün öğrenci velilerine gönderilmiştir.

CD'lerden birinin adresi de Damla'nın sözlüsü olan teğmendir. Teğmen haliyle hemen inanır bu mesajlara ve Damla'dan ayrılır.

Ee, öyle bir hava estirilmektedir ki koca koca amirallerin sorgulamadan inandığı bir olaya teğmen inanmaz mı?

Harp Okul Komutanı Türker Amiral, derhal Yüksek Disiplin Kurulunu toplar. Hemen öncesinde baba Fatih Musa Ç. Albay okula çağrılmış, mesajlar ona da gösterilmiştir.

"Başka bir kanıt var mı? Mesela bir ses kaydı, bir kare de olsa el ele bir fotoğrafları, ne bileyim bu mesajları destekleyecek başka bir kanıt bulunuyor mu? Çünkü bu kolaylıkla başkaları tarafından manipüle edilebilecek, ekleme yapılabilecek bir konu bu mesaj trafiği. AVM tuvaleti diyorsunuz. Kadın ve erkeklerin gidebileceği tuvaleti olan bir AVM biliyor musunuz?" diye haklı sorularını peş peşe sıralayarak *"Çocuğumun hakkını sonuna kadar arayacağım."* der baba Fatih Musa Ç .

Sonrasında hedeflerden birinin kendi olduğunu anlayacak ve önceki bölümlerde de belirttiğim şekilde istifa edecek olan Okul Komutanı Tuğamiral Türker Ertürk, *"Bak kardeşim ben bunları atacağım. Git hakkını başka yerde ara."* diyerek kendisine kapıyı gösterir.

Bunlar gerçekleşirken Deniz Kuvvetleri, bugün hepsinin kumpas olduğu ortaya çıkan Poyrazköy, Kafes Eylem Planı ve Amirallere Suikast davalarıyla çalkalanmaya başlamıştır. Hiç ama hiç kimse bu yapılanların bir büyük oyunun parçaları olduğunu kavrayamaz.

İki Harbiyeli'nin de ilişiği kesilir ve onay için Deniz Kuvvetlerine gelir. Adli Müşavir Onur Uluocak ile Eğitim Daire Başkanı Kurmay Albay Selçuk Güneri atılma işleminin yanlış olduğunu ve onaylanmaması yönünde görüş bildirirler. Ne yazık ki bu iki subay, daha sonra Balyoz kumpası kapsamında tutuklanacaklardır.

Ya onaylansın diyenler? İsimlerini vermeyeyim ama onlar da Balyoz kapsamında tutuklanacaklardır. Denir ya, oyun bitince bütün taşlar aynı kutuya konulur diye...

Bu sırada aile, yürütmenin durdurulması için AYİM'e müracaat etmiştir. AYİM aslında çok eleştirilen bir mahkemedir. Ama olmayanları olsa da gerçek hâkim onurunu taşıyanlar hâlâ çoğunluktadır orada. AYİM'in ilgili dairesi doğru olanı yapar, daha onay işlemi gerçekleşmeden yürütmeyi durdurur.

Hem Zeki hem de Damla yeniden okula dönerler. Ancak ilk dönemin final sınavlarına giremedikleri için bütün derslerden bütünlemeye kalırlar.

İkinci dönemdeki derslerini başarıyla verirler ve o dönem derslerinden geçerler. İlk dönem için bütünleme sınavlarına girerler.

Özellikle Zeki kendinden çok emindir. Ancak ikisi de sadece bölüm dersleri olan Elektronik dersinden kalırlar. İlginç olan şudur ki Zeki, bu dersin vize sınavından okulun en yüksek notunu alan öğrencidir. Yani bu derste okulun en başarılı öğrencisidir. Sınavdan sonra görmedikleri konulardan soru geldiğini ifade eder.

Bir şeyler dönmektedir.

İkisi de tek dersten kaldıkları için Yüksek Öğrenim Kurulunun önüne çıkacaktır. Bu kurul tek dersten kalan öğrencilerin bir üst sınıfa devam edip edemeyeceğine karar veren bir kuruldur. Ve bu zamana kadar verdikleri kararların tamamı öğrencilerin lehine olmuştur. Damla'yı geçirirler. Ancak Zeki bu kurulun tarihinde olmayan bir kararla sınıfta bırakılır.

Aile buna hazırdır. Hemen AYİM'e başvururlar. Ellerinde bütünleme sınavında sorulan sorular da vardır. AYİM, bu konuda yetkin bir bilim insanını bilirkişi olarak tayin eder ve soru kâğıdının incelenmesini ister. Henüz bilirkişilere el atılmamış zamanlardır.

Ve bilirkişi, soruları lisans seviyesinde öğrenim gören birinin yanıtlamasının mümkün olmadığını, soruların doktora öğrencilerine sorulabilecek ağırlıkta olduğunu, öğrenciye şayet emsallerine sorulan zorlukta soru yöneltilseydi rahatlıkla cevaplayabileceğini belirten bir rapor yazar. AYİM bu rapora istinaden Zeki'nin 4. Sınıfa başlamasına hükmeder.

Ancak bu arada baba, Balyoz sanığı olmuş ve yargılanmaktadır. Lenf kanseri olan anne Hülya Hanımın ise bu olaylar sonucu hastalığı iyice depreşmiştir. Hem eşinin hem oğlunun başına gelenlere o kadar üzülmektedir ki öncesinde iyileşme emaresi gösteren kanser illeti bütün vücudunu sarar. Ve 2010 yılının yağmurlu bir gününde bütün sıkıntıları geride kalanlara bırakarak hayata gözlerini yumar.

Zeki, annesinin erken yaşta hayata gözlerini yummasında yaşadığı olayların büyük tesirinin olduğuna inanmaktadır. Artık çok sevdiği askerlikten de beyaz elbiseden de ruhen kopmuştur. Ama babasının ısrarıyla okula döner.

Onu koridorda gören Öğrenci Alay Komutanı başsağlığı dileme nezaketinde dahi bulunmaz. Yokmuş gibi davranır. Zeki, o anda duygusal olarak iyice kopar okuldan. Hâlbuki ne yapmıştır?

Ta ki şu olaya kadar okulun en disiplinli, en çalışkan öğrencisidir. Her etkinlikte okulu o temsil etmektedir. Komutanları nasıl inanmazlar kendisine? Daha doğrusu bu zamana kadarki tutumunu, karakterini bilmezmiş gibi bu aşağılık iftiraya ne çabuk inanırlar. Kim onları bu kadar aleyhine kışkırtmıştır?

Çok sürmez, baba da Balyoz davasından tutuklanır. Henüz ilkokula giden kardeşi yalnız kalmıştır. O gün karar verir ve yalnız bırakıldığı bu okulda daha fazla kalarak küçük kardeşini yalnız bırakmayacaktır.

Ayrılış dilekçesini elleri titreyerek yazar. Okuldan ayrılırken, göz pınarlarına dolan yaşlarına hâkim olamaz. Döktüğü gözyaşları sadece kendine, vefat eden annesine, tutuklanan babasına, yalnız kalan küçücük kardeşine değil; böylesi bir kumpası, böyle kutsal bir ocakta yapacak birilerinin bulunmasına ve koca koca komutanların bunlara inanmasınadır.

O yıl özel bir hazırlık yapmadan hemen üniversite sınavlarına girer. Tam burslu olarak Çankaya Üniversitesi Mekatronik bölümünü kazanır. Ki bu bölümü 4 yıl sonra birinci olarak bitirerek mühendis çıkacaktır.

Unutmadan ifade edelim, Zeki'ye başsağlığı dilemeyen alay komutanına ne olur biliyor musunuz? Bir süre sonra o da Balyoz'dan tutuklanır. Çünkü oyunun onunla ilgili bölümü sona ermiştir. Satrançtaki taşlar misali Zeki'nin babasıyla aynı cezaevine, Hasdal'a biraz daha gecikmeli olarak konulmuştur. Satrançtaki kutu gibidir o zamanlar Hasdal Cezaevi. Piyonlar, atlar, kaleler, filler, şahlar... Hepsi mat olmuştur. Ne diyelim...

Damla ne oldu diye merak ettiniz mi? Bakın sonrasında onun başına daha neler gelir...

***

Damla dördüncü sınıfta iken bu sefer de adını dört arkadaşıyla birlikte İstanbul Casusluk olayına karıştırırlar. Unutmadan ifade edelim ki Zeki de Amirallere Suikast davasına bulaştırılmıştır.

Söz konusu dava kapsamında ortaya çıkan sayısal bir veride ismi vardır ve karşısında **"Alevi"** yazmaktadır. Alevi olmak suçmuş gibi. Önemli olmamakla birlikte ifade edelim ki Zeki, Alevi de değildir. Tıpkı Hava Kuvvetlerinde Alevi yapılanmasını örgütlüyor denilen, Balyoz ve Ergenekon davalarından altı yıla yakın cezaevinde kalan Albay Cengiz Köylü gibi.

Damla için de o sözde veride, **"Zeki'nin sevgilisi"** ibaresini koymuşlardır. Belli ki kurgu çok önceden yapılmıştır. Bunları yapanları sadece dışarıdan birileri olarak düşünmüyorsunuzdur her halde. **"Ağacın kurdu"** ağacı kemirmektedir. Damla'nın başına gelenlerle devam edelim.

Casusluk olayına da karıştırılan Damla'nın dünyası alt üsttür. Bu iki yıl içerisinde yaşadıkları, bir film senaryosu gibidir. Kâbus görmektedir adeta... Anlam verememektedir bütün bu yaşananlara. Neden hedef edildiğini bir türlü kavrayamaz. Tıpkı komutanları gibi.

O, devre arkadaşı Zeki gibi Deniz Kuvvetlerinin **"sarı öküzü"**dür. Sırtlanlar için bu olay bir laboratuvar çalışmasıdır aslında... Deney yapmışlar, sonucun mükemmel olduğunu görmüşler ve bu yoldan yürümüşlerdir.

Sonrasında Albay Berk Erden, benzeri **"belden aşağı"** bir iftira sonucu canına kıymıştır. Sonrasında değişik internet siteleri üzerinden Deniz Kuvvetleri personeline aşağılık ve **"bel altı"** saldırılar gerçekleştirilmiştir.

Sonunda iş fuhuş, casusluk gibi çok daha büyük davalara dayanmıştır. Finalde Balyoz ile tüy dikilmiş ve Deniz Kuvvetleri tarihinde görmediği, ihtimal ki bundan sonra da görmeyeceği çok büyük bir darbe yemiştir. Ama ders olsun! Sarı öküzü vermeyeceksin arkadaş.

Biz Deniz Kuvvetlerindeki **"sarı öküz"** Damla'nın nasıl verildiğini anlatmaya devam edelim.

Damla'nın İstanbul Casusluk, Şantaj ve Fuhuş davasına isminin karıştırılmasıyla okulda yeniden üzerine gelinmeye başlanır.

Sonrasında tamamının kumpas olduğu ortaya çıkan bu davada daha sonra sanık bile yapılmaya gerek görülmemesine rağmen idare onu üzerinde yük olarak görmektedir. Ivır zıvır sebeplerle süratle disiplin puanı düşürülür. Verilen cezaların doğal olmadığı o kadar belirgindir ki.

Kısa sürede disiplin puanını sıfıra düşürerek Yüksek Disiplin Kurulu kararıyla Damla'yı okuldan atarlar. Ama pes etmez Damla ve ailesi. Bu olaylar mücadele azimlerini daha bir bilemiştir. Hemen AYİM'in 2'nci Dairesine müracaat ederler.

Kısa süre sonra karar çıkar. Haksız atılma nedeniyle Damla mahkeme kararıyla tekrar okula döner. Döner ama çile bitmez. Yeniden benzer uygulamalarla karşılaşır.

Teğmen olmasına çok az kalmıştır fakat sırtlan saldırısı sürmektedir. Yeniden disiplin puanı düşürülerek okulla ilişiği kesilir. Damla yeniden AYİM'in 2'nci Dairesine başvurur. İlgili daire bir kez daha haksız atılma nedeniyle yürütmeyi durdurur. Bu arada okul sona ermiş, Damla'nın devre arkadaşları teğmen çıkmıştır.

Damla gecikmeli de olsa hak ettiği teğmen rütbesini takar. Okul biter ama çilesi bitmez. Aynı durumda olan dört kadın teğmen arkadaşıyla Kasımpaşa Deniz Hastanesinden ***"Muharip subay olur."*** raporu alırlar. Ancak ne hikmetse idare bu raporu yeterli görmez.

Damla ve arkadaşlarını, bir başka yere hem de Deniz Kuvvetleri bünyesinde faaliyet göstermeyen bir sağlık kuruluşuna, **Hava Harp Okulu Dispanserine** gönderir. İstenen rapor, muharip olup olamayacaklarıyla ilgilidir.

Ama öyle bir rapor çıkar ki...

Damla arkadaşları teğmen olarak görev beklerken kendilerini kapının önünde bulurlar. Çünkü oradaki psikiyatrist yüzbaşı, **"Bunlar subay olamaz."** şeklinde rapor vermiştir. Sakın kimmiş o doktor filan demeyin... Sormaya, irdelemeye bile gerek yok! Fethullahçı çete inatçıdır...

Biliyorum sıkıldınız, öncekilerde olduğu gibi. Sadece bu hikâye de değil sonrasında anlatacağım diğer hikâyelerde de aynı duyguyu yaşayacaksınız. Ama yapacak bir şey yok. Çünkü gerçeği yakalamak ve fotoğrafı ortaya koymak için başka çaremiz bulunmuyor.

Damla mı? Artık pes etmiştir. Bu çete ile tek başına uğraşacak dermanı yoktur. O yalnızdır, çete ise her yerdedir. Zaten Poyrazköy, Amirallere Suikast, Balyoz ve İstanbul Casusluk isimli davalarla Deniz Kuvvetleri perişan edilmiş, amirallerin yarıdan fazlası, geleceği en parlak albayların hemen hepsi içeri atılmıştır.

Direnemez Damla. Mahkemelerde koşturmaktan bıkmıştır. Sonucu kabullenir.

Şimdi büyükçe bir sahil kentinde, özel bir şirkette çalışıyor. Bir avukatla evlendi. Mutlu, ama buruk...

Genelkurmay, Erdoğan'a Darbe Yapar mı?

Balyoz davası kapsamında tutuklananlardan biri Korgeneral Korkut Özarslan'dır. Normal şartlarda devreleri arasında ilk sırada olması sebebiyle 2011 yılı Ağustos'unda Orgeneral olacak ve Genelkurmay 2'nci Başkanlığına atanacaktı.

Teamüllere göre; oradan bir Ordu Komutanlığına, sonrasında Kara Kuvvetleri Komutanlığı, nihayetinde öngörülemeyen bir olay olmadığı takdirde de 2017 yılında Genelkurmay Başkanlığına uzanan bir çizgidir söz konusu olan.

Ancak cezaevinde herkesin saygı ve sevgiyle bahsettiği bu mütevazı komutanın önü, önceden öngörülemeyen **"Balyoz"** kumpasıyla kesilmiş, 2011 Şubat'ında tutuklanarak cezaevine konulmuştur.

Peki, onun yerini kim almıştır? Bu satırlar yazılırken Kara Kuvvetleri Komutanı olan, Genelkurmay Başkanlığı için lehine ve aleyhine kampanyalar düzenlenen bir komutan, Orgeneral Hulusi Akar. Burada adı geçen komutanı suçlamak için yazmıyorum bütün bunları.

Hulusi Akar, şudur budur demiyorum. Sadece yaşananları ve iddiaları ortaya koyacağım. Ama bunları onu itham etmek adına yapmadığımı okuyucunun da bilmesini isterim. Onun dahli var ya da yok "birileri" ona bir gömlek biçmeye çalışıyor. Buna dikkat çekmeye çalışacağım. Bu bir yerde ona da ikazdır.

***

Hulusi Akar, 1972 yılı Harbiye mezunudur. Tıpkı bir önceki Cumhurbaşkanı Abdullah Gül gibi Kayseri Lisesini bitirmiştir. Abdullah Gül'den iki dönem sonradır. Müteakiben Harbiye, sonrasında akademiye bitirip kurmay subay olur. Meslek hayatının bundan sonraki bölümünün çok büyük bir kısmını yurt dışında geçirir.

İlk bilinen çıkışı yani isminin duyulması, 2002 yılında Kara Harp Okulu Komutanı olduğundadır. Bu göreve de onu, zamanın Genelkurmay Başkanı olan Hilmi Özkök'ün özellikle getirdiği iddia edilmektedir.

Bazı iddia sahiplerine göre, Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök'ün Hulusi Akar'ı o göreve ataması; bunun için oradaki görev süresini henüz tamamlamamış bir komutanı, yani o zamanki KHO Komutanı Nejat Bek Paşa'yı daha 1 yılını doldurmadan o görevden alıp başka bir göreve göndermesi teamüllere aykırıdır.

Bu arada hemen ifade edelim ki Nejat Bek Paşa da Balyoz davasında uzun süre cezaevinde kalmıştır.

Hulusi Paşa, Nejat Bek Paşa'nın bir yıl kalabildiği Harp Okul Komutanlığında üç yıl kalır. Oradan da tayini başka bir komutanlığa çıkar. Komutanlık deyince öyle Kıt'a filan gelmesin aklınıza. Bir okuldur orası da. Kara ve Jandarma kurmay subaylarının yetiştiği Kara Harp Akademisi. Yıl 2005'tir.

Bu arada hemen belirteyim ki özellikle 2003'ten sonra Akademi'de kurmay subaylık için yapılan sınavların sızdırıldığı yaygın bir şekilde söylenmeye başlanmıştır. İddialar, sınavı kazananların kimliği üzerinden yürütülmekte ve bunların Fethullahçı örgüte yakın isimler olduğu ileri sürülmektedir.

Bu akıllara durgunluk veren dışarıdan birinin ihtimal ve anlam veremeyeceği durum, bizzat yaşayanlarca özellikle de 1994 yılı KHO mezunu devrenin askeri liselere giriş tarihine giderek ortaya konmaktadır. Konuya daha önce yazmış olduğum ***"Silivri'de Firavun Töreni"*** isimli kitabımda değinmiştim.

***

Kısaca hatırlayalım. Yıl 1986'dır. İddiaya göre, aralarında Balyoz'la ilgili hazırladığı bilirkişi raporuyla yüzlerce silah arkadaşına ihanet eden Binbaşı (şimdi albay) Ahmet Erdoğan'ın da bulunduğu yaklaşık 250 kişi, Askeri Lise Sınavlarında Türkçe sorularını tam cevaplayarak Kuleli'ye girmişlerdi.

Söylenenlere göre, aynı durum Işıklar ve Maltepe Askeri Liseleri için de geçerlidir. İddialara göre askeri lise giriş sınavında 500'den fazla öğrenci Türkçe sorularını tam yapmıştır.

Fen lisesi ayarındaki askeri liselere giriş sınavı oldukça zor olup soruların *-özellikle de Türkçe sorularının-*, tamamı veya tamamına yakınının doğru olarak cevaplandırılması hayatın olağan akışına aykırı gözükmektedir.

Yapılan bir ihbar başlatılan soruşturmada biraz da bu büyük olayın üzerini örtmek kabilinden sadece 10 öğrencinin ilişiği kesilir. Diğerleri askeri öğrenciliğe devam eder ve 1990'da Askeri Liseyi, 1994 yılında da Harbiye'yi bitirirler.

Bizzat arkadaşlarının ifadesine göre bunların (Türkçe sorularını tam yapanların) çok büyük çoğunluğu kurmay subay olmuştur.

Bu yıl itibarıyla (Haziran 2015 öncesi) başta Avrupa olmak üzere dünyadaki hemen hemen bütün dış temsilciliklerimizdeki askeri ataşelerinin (hepsi kurmay subaydır) 1994 mezunlarından oluşmaktadır. Tevafuk diyelim...

***

Biz Hulusi Akar'dan devam edelim. İşte bu dedikoduların ayyuka çıktığı zamanların bir kesitinde o da Kara Harp Akademisi Komutanıdır. Bunları ben bile duyduğuma göre o duymamış mıdır, bilemem. Duyduysa bir işlem yapmış mıdır onu da bilemem.

Hulusi Akar orada Akademi Komutanıyken, **"Balyoz davası"**nın meşhur **"askeri bilirkişi"si** Ahmet Erdoğan da akademi sınavlarını kazanacak, iki yıl sonra mezun olup artık 3'üncü Kolordu Komutanı olan Hulusi Akar'ın yanına icra subayı olarak atanacaktır.

Bilmeyenler için icra subayının işlevini özetle anlatayım. Komutanlıklarda yoğun bir evrak trafiği vardır. Evraklardan mutlaka komutanın haberi olması, onlara nüfuz etmesi gerekir. Bu durum komutanın çok zamanını alır ve esas işlere ayıracak zamanı azalır. Evraka ne kadar az zaman ayırırsa esas olan Kıt'a ile o kadar çok ilgilenir. İcra Subayı, bu açıdan komutanın eli koludur.

Evrakların tamamına vakıf olur, komutana sadece önemli evrakları çıkartır. Diğer evrakları ise özetini arz eder, böylece komutanın evraka boğulmasına engel olup ona zaman kazandırır. Bu anlamda en önemli karargâh subaylarından biridir icra subayı.

Peki, can alıcı soruyu soralım: **"Komutan için böylesine vazgeçilmez olan bir subay, aslında tecrübe olarak da yetersizken, onbinlerce klasörden oluştuğu belirtilen, pek çok yüksek rütbeli komutanın da aralarında bulunduğu, yüzlerce askerin yargılanmasına sebep olacak bir soruşturmaya (Balyoz) neden bilirkişi olarak atanır?"**

Bu ismin kolordu komutanından bağımsız belirlendiğine beni kimse inandıramaz. İncelendiğinde dava dosyasında Ahmet Erdoğan'ın bilirkişi olarak atandığına dair yazılı belge olmadığı da görülecektir. Onu kimin atadığı, hâlâ belirsizliğini korumaktadır. Kendisine sorulduğunda söyleyecektir her halde.

Anılan Kolordudan bir subay atanacaksa orada iş yükü açısından Ahmet Erdoğan'dan daha rahat, ondan çok daha tecrübeli onlarca albay vardır.

Nerden bakarsanız bakın tuhaf bir durumdur. Hele **"Balyoz"**la kimin ya da kimlerin önü açıldığı sorusunun cevabını irdeleyince...

3'üncü Kolordu Komutanlığından Genelkurmay 2'nci Başkanlığına giderken veda için geldiği cezaevindeki arkadaşı Korkut Özarslan'ın ona söylediklerini ise ikinci kitabımda yazmıştım.[36]

***

Hulusi Paşa'yı cezaevinde gören ve Genelkurmayın raporu bahane edilerek cezaevinde tutulan, İstanbul Casusluk davası[37] sanığı ve hemen hepsi denizci olan genç subaylar, önünü keserek kendisine bir dosya sunarlar. Dosyada Genelkurmay Başkanlığının hazırladığı gerçek dışı bir rapor vardır. Olamaz demeyin, iddia ediyoruz. Evet, gerçek dışıdır rapor. Çünkü anti virüs programına bile gizlilik dereceli evrak denilerek sanıklara hapis cezası öngören saçma sapan bir rapordur.

İlgileneceğini ifade eder Hulusi Paşa dosyayı alırken, sanıkların talebi üzerine, İstanbul Casusluk davasının görüldüğü mahkeme, verilerle ilgili Genelkurmay Başkanlığından yeniden rapor ister.

Aylar sonra gelen rapor da bir öncekinin benzeridir. Aden Körfezi'ndeki ABD gemisinin resmi de ilave edilmiştir gizli belgelerin içine. O bile gizli belge diye sunulmuştur raporda.

O davada kumpasa uğrayanlar için bu rapor, tüy dikme olarak algılanmıştır. Bu raporu Genelkurmay'da hazırlayıp mahkemeye gönderenler, bununla ilgili kendisine cezaevinde dosya sunulan Hulusi Akar'ın emrindeki subaylardır.

Belli ki Hulusi Akar konuyla hiç ilgilenmemiştir. Raporu hazırlayanlar ise tüm masumluklarıyla içeride yatan genç askerlerin güya silah arkadaşıdırlar.

İddia ediyorum ki bu raporu verenler iyi niyetli değillerdir.

Bu anlamda bu konu er ya da geç hukuksal olarak çözülecektir.

Raporu hazırlayanların yaptıklarını nasıl izah edeceklerini şimdiden merak ediyorum doğrusu.

Peki, Hulusi Paşa kendisine arz edilmesine rağmen neden ilgilenmemiştir bu önemli konuyla?

---

[36] Mustafa Önsel, Silivri'de Firavun Töreni, Kaynak Yayınları, s.152-153.

[37] Bu davanın bütün sanıkları 29 Ocak 2016 tarihinde beraat etmişlerdir. Beraatı veren Mahkeme Başkanı Hâkim Selçuk Kara, beraat kararını açıklarken, "Burada casusluk yok ama sanıklara uygulanan dijital (sayısal) terör vardır." demiştir.

2013 Şûra'sında TSK tarihinde görülmeyen bir şey olur. Balyoz davası ile önü açılan Hulusi Akar Paşa birden Kara Kuvvetleri Komutanı oluverir. Birden diyorum çünkü henüz 2'nci Başkan'dır. Ordu Komutanlığı dahi yapmamıştır.

Teamüllere göre, en kıdemli durumda bulunan Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Bekir Kalyoncu'nun Kuvvet Komutanı olması gerekmektedir.

Kıdem açısından Bekir Paşa'dan sonra gelen iki komutan daha vardır. İkisi de Hulusi Paşa'dan kıdemlidir. Onlar da Kuvvet Komutanı yapılmaz.

TSK tarihinde bir ilk gerçekleşir. Bekir Kalyoncu emekli edilir. Ordu Komutanlığı yapmamış Hulusi Akar Paşa, Kuvvet Komutanı olur ve Genelkurmay Başkanı olmasının önü siyasi irade tarafından alabildiğine açılır.

Hulusi Paşa'nın ilginç bir yönü de tayinlerinde hiç Güneydoğu'da görev yapmamasıdır. Teröre hassas bölgelerden sadece Tunceli'de Tuğgeneral olarak görev yapmıştır. O da ilk 6 ayı hariç, Abdullah Öcalan yakalandığı için örgütün eylemlerini sona erdirerek yurt dışına çıktığı, terörün hemen hemen sıfırlandığı bir dönemdedir. (1998-2000)

İncelendiğinde görülecektir ki Hulusi Paşa'nın Kıt'a görevleri daha çok batıda veya yurt dışındadır. Ayrıntısını bilmek isteyen biyografisini inceler ve bunu rahatlıkla görebilir.

Bu atamada hemşerisi ve aynı liseden mezun olduğu zamanın Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün çok etkili olduğu söylentisi yaygındır. İşler bu kadar basit mi? Belki de öyledir, bilmiyorum.

***

Mamak Cezaevinde günlerden 9 Ekim 2013'tür. Açık görüş günüdür. Aynı zamanda Yargıtay, **"Balyoz Davası"** ile ilgili kararını açıklayacaktır.

Öncesinde bu dairenin Fethullahçı örgüt tarafından oluşturulduğunu, kararın oy birliğiyle aleyhimize sonuçlanacağını belirten arkadaşlarıma rağmen içimdeki ümit hâlâ yaşıyordu. Onu öldürmek istemiyordum.

Ama o gün ailelerimizin gözyaşlarıyla birlikte Yargıtay 9'uncu Dairesinin sözde hâkimlerince hukuk katledilerek cezalarımız onandı. Herkeste müthiş bir hüzün ve öfke vardı.

Hemen bayram öncesi verilen bu hükmün onanmasıyla adeta bayramın sevenlerimize de haram olması istenmişti.

Bu onamanın hemen akabinde zamanın Kara Kuvvetleri Komutanı olan Orgeneral Hulusi Akar cezaevine gelmiş, görüştüğü üç Balyoz davası sanığına, birden bire lafı "askeri bilirkişi" Binbaşı Ahmet Erdoğan'a getirerek *"Sizler çok kızıyor olabilirsiniz ama ben onu seviyorum. Takdir ettiğim bir subaydır."* deyiverdiğini ***"Silivri'de Firavun Töreni"*** isimli kitabımda anlatmıştım. [38]

Sonrasında Ahmet Erdoğan'ı, ödül kabul edilen bir yurt dışı görevine İngiltere'ye, 3 yıllığına gönderdiğini de ilave edelim.

Orgeneral Hulusi Akar, 2015 Ağustosunda Genelkurmay Başkanı olur. İlginç olan, lehine bu zamana kadar olmamış bir kampanya başlatılır medyada. Sözcü, Aydınlık, Yeniçağ gibi yakinen takip ettiğimiz gazeteler ile Fethullahçı basın Hulusi Akar'ın ismi üzerinde anlaşmış gibidirler.

Fethullahçı örgütün medyadaki yüzü olan Faruk Mercan'ın yazdıklarına bir bakalım isterseniz. Hulusi Paşa ile ilgili ilk yazısı 22 Ağustos 2013 tarihli. **"28 Şubat'ın terfi ettirmediği komutan"** başlığını taşıyor. [39] Elbette gerçekle ilgisi yok. Ama yazı övgü dolu, adeta bir güzelleme içeriyor.

Mercan'ın, Orgeneral Hulusi Akar Genelkurmay Başkanı olduktan sonra attığı twitler çok daha ilginçtir.

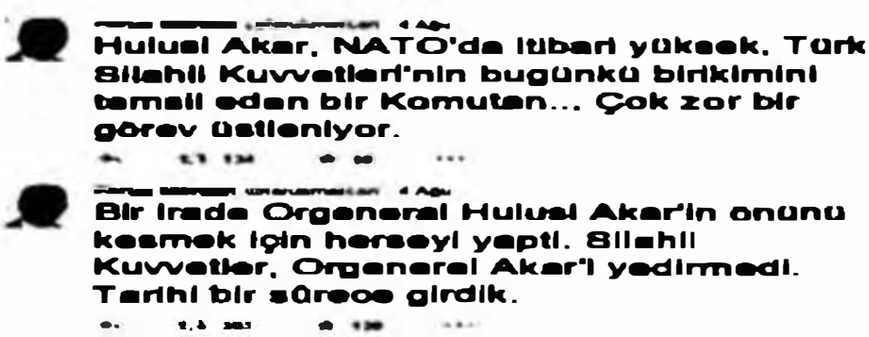

İlk twit (4 Ağustos 2015): **"Hulusi Akar NATO'da itibarı yüksek, TSK'nin bugünkü birikimini temsil eden bir komutan. Çok zor bir görev üstleniyor."**

Aynı gün ikinci twit: **"Bir irade Orgeneral Hulusi Akar'ın önünü kesmek için her şeyi yaptı. Silahlı Kuvvetler Akar'ı yedirmedi. Tarihi bir sürece girdik."**

Faruk Mercan **'tarihi süreçle'** neyi kast etmiş olabilir sizce?

Ertesi günkü bir başka twitte de şöyle diyor (5 Ağustos)

---

[38] A.g.e s. 146-147.

[39] www.kurehaber.com

Faruk Mercan

Orgeneral H. Akar'ın Genelkurmay Başkanı olması, Silahlı Kuvvetler'in kurumsal duruşunun bir sonucu. Çok zor bir zamanda çok zor bir görev.

Okuyamayanlar için yazalım:

"Hulusi Akar'ın Genelkurmay Başkanı olması Silahlı Kuvvetlerin kurumsal duruşunun bir sonucu. Çok zor bir zamanda çok zor bir görev."

Daha dün TSK'ye her türlü iftirayı atmaktan çekinmeyen Fethullahçı örgüte yakınlığı ile bilinen başka bir yazar konuyla ilgili bakın neler diyor?

***

Bu kesimin diğer yazarlarının Akar'la ilgili daha pek çok övgü yazısını çıkartabiliriz. Ama **"Darbecileri kazığa oturtmalı", "Yeni bir Vaka-i Hayriye lazım", "Genelkurmay Karargâhının kapısına kilit vurulsun", "TSK lağvedilsin"**[40] diyecek kadar gözü kararmış bir asker düşmanı görüntüsü çizen Mümtaz'er Türköne'yi bunların içinde daha farklı bir yere oturtmak gerekir.

Türköne, 19 Mart 2015'te **"Devr-i Sabık Yaklaşırken"** başlıklı yazısında Erdoğan'ın yargılanacağını kendinden emin bir üslupla dile getirmiştir.

Bir gün sonra da **"Yeni Türkiye Aktörleri"** başlıklı yazısında, **Erdoğan otokrasisinden bahsederek** şunları ifade etmektedir:

"(...) Bürokrasinin devlet menfaatlerini koruma içgüdüsü bu sefer halka da güven verebilir. Demek ki, sivil-asker devlet bürokrasisi kapıkulu düzeninden çıkacak, yeniden özgüven kazanacak ve sorumluluklarını yerine getirecek.

*(...) Devlet bürokrasisi sağduyuya uygun şekilde işbirliği içine girip **otokrasiyi tasfiye edip** yeni bir dönem başlatacak."*

Resmen darbe istemidir bu yazı. Bir insan bunu daha aleni yazamaz.

Zaten bu yazı üzerine, Odatv'de 30 Mart 2015 tarihinde Taylan Karslı tarafından **"Genelkurmay Erdoğan'a Darbe Yapar mı?"** başlıklı bir yazı kaleme almıştır.

---

[40] Zaman gazetesi, 29 Ekim 2009 tarihli nüsha.

Hastalıklı bir ruh haliyle, **"İntikam Duygularım"**[41] başlığı ile kaleme aldığı ve **"Onlardan** (güya darbecileri kastederek) **intikam istiyorum. Hem de en şiddetlisini"** şeklinde, askere olan iflah olmaz kinini ortaya koyan Mümtaz'er Türköne, Hulusi Akar Genelkurmay Başkanı olduktan sonra onun hakkında, Zaman gazetesinde kaleme aldığı, **"Genelkurmay Başkanının Matematiği"** başlıklı yazıda ise bakın ne olumlu şeyler yazıyor,

"Yeni Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar'ı tanımanızı sağlayacak en önemli bilgi, matematiğe düşkünlüğü olmalı. Harp Okulu komutanıyken matematik hocalarıyla sık sık problem çözdüğü anlatılıyor (kim anlatıyor ki?).

Matematiğin temeli sağduyudur. Matematik bilen biri hiçbir zaman ana konularda büyük hata yapmaz. (...) Neyse ki artık matematik bilen bir Genelkurmay Başkanımız var."[42]

Gördünüz mü güzellemeyi? Bu iflah olmaz asker düşmanı adam, bir komutanı övmek için neden böyle bir yazı yazar diye sormak komutanı arkadan vurmak mı olur bazılarının iddialarına göre?

Bu durumda diğer Genelkurmay Başkanları matematik kontenjanından değil Sosyal veya Türkçe kontenjanından mı o makama getirilmişler? Türköne'ye göre önceki Genelkurmay Başkanları sağduyuya sahip değil demek ki.

Sahi bu adam neden durup dururken bu övgüleri düzer çok kızdığı ordunun başına gelecek adama diye sormayalım mı?

Önceki satırlarda Hulusi Akar'ın Balyoz davası ile önünün açıldığını belirtmiştim. Hulusi Akar'a güzellemede bulunan Zaman gazetesi yazarı Mümtaz'er Türköne, Balyoz davasında aralarında benim de bulunduğum 237 sanığın cezalarının Yargıtay tarafından onanması üzerine bakın neler yazıyor,

"(...) Konulan son nokta çok önemli. Artık silahın ve zorbalığın etkili olmadığı medeni bir ülke haline geldik. (...) Türkiye'nin Barış Süreci'ne girebilmesi için silahlı vesayet döneminin bitirilmesi gerekiyordu. Vesayet döneminin bitmesi bu davaların eseri.

(...) Balyoz davasına son noktayı koyabilmek, işte bu yüzden devletin devamlılığı için elzemdi. Ancak bu sayededir ki barış içinde bir arada yaşayabilme imkânı bulabiliyoruz.

---

[41] Zaman gazetesi, 15 Nisan 2012 tarihli nüsha.

[42] Zaman gazetesi, 7 Ağustos 2015 tarihli nüsha.

(...) Darbe davalarının açılabilmesi, büyük ölçüde cuntalardan rahatsızlık duyan askerler sayesinde oldu. TSK mensupları, ellerindeki bilgi ve belgeleri mahkemelere ulaştırarak yargılamanın önünü açmasaydı bu sonuçlar belki de hiç alınmayacaktı.

(...) Balyoz davasının en önemli sonucu, koca generallerin rütbelerinin sökülmesi, yani askerlik mesleğinden tart edilmesi olacak."[43]

Önce ve sonra söyledikleri arasında bir bağ kurabildiniz mi Mümtaz'er'in yazdıklarından?

Balyozla kimin rütbesi söküldü, o sayede kim rütbe taktı? Kimin önü açıldı? Kim kimi övüyor? Nedendir tüm bunlar?

Bu Fethullahçı örgüt, **"Üzerine binmeyeceği eşeğin önüne yem torbası bağlamaz."** diye düşünebilir birileri.

Ben bilmiyorum. Ama sadece birkaç örnek verdiğim bu "güzellemelerin" normal olmadığını söylüyorum.

Bu yazılan çizilenlerden anlaşılan, Fethullahçı örgütün Akar'a bir gömlek biçmeye çalıştığıdır. Burada önemli olan Akar'ın, kendisine biçilmeye çalışılan gömleğe nasıl baktığıdır.

Nasıl baktığını ilerleyen zamanda göreceğiz. Bunun en önemli parametresi, TSK içerisinde kılcal damarlara kadar girmiş bulunan Fethullahçı örgüte karşı alacağı tedbirlerdir.

Satırların yazıldığı sırada bu konuda hiçbir şeyin yapılmadığını söyleyebilirim. Devam edelim...

***

Hulusi Akar'ın isimli davalara bakışını daha iyi anlamak için en son ve en büyük kumpas davası olan İzmir Casusluk davasında yargılanan silah arkadaşlarına yaklaşımı da incelenmelidir.

Söz konusu davada yargılanan ve aralarında kurmay albayından astsubayına kadar çeşitli rütbelerde askerlerin bulunduğu 69 askerin ilişiği, Kara Kuvvetleri Komutanlığı Disiplin Kurulu tarafından kesilir ve bu kararlar gecikmeksizin Orgeneral Hulusi Akar tarafından onanır. **Hem de kumpasla hayatları karartılan bu masum insanların savunması bile alınmadan.**

Peki, atılan rütbeli personelle ilgili iddiaların delili nedir? Sadece, o kumpas davasının sözde savcısının yazdığı iddianamedeki **"vahim iddialar".**

---

[43] Zaman gazetesi, 10 Ekim 2013.

Bu saçma sapan iddialar esas alınarak yıllarını ülkesine hizmet etmekle geçirmiş insanlar TSK'den bir çırpıda koparılıp tabiri caizse sokağa atılırlar.

Bırakın bu davanın kumpas olduğunu bir yana, şöyle ya da böyle dava devam ediyor değil mi? Bu şekilde bir yaklaşım, yargılanmakta olan insanların mahkeme gözünde suçlu olarak algılanmasına sebep olmaz mı?

Yani sonuçlanmamış bir yargılamada, sırf hakkındaki iddialar esas alınarak bir personelin ilişiğini kesmek, aynı zamanda adil yargılamayı etkileyecek bir tavır değil midir?

Bunun **"Düşene bir de ben vurayım"** şeklinde algılanması kaçınılmazdır. Tıpkı İstanbul Casusluk davasında olduğu gibi.

İstanbul Casusluk davasında da Genelkurmay Başkanlığınca mahkemeye gönderilen gerçek dışı raporlarla insanlar aylarca cezaevinde kalmışlar, hatta hüküm giymişlerdir.

Bu gerçek dışı raporlardan biri de yukarıda da belirttiğim gibi Hulusi Akar zamanında gönderilmiştir mahkemeye. Hem de konu kendisine cezaevinde izah edilmesine rağmen.

Bu konuyla ilgili bazı üst düzey askeri yetkililere soru sorduğunuzda, verdikleri tek cevap şudur: **"Bilmediğiniz şeyler var."**

Ne gizemli bir cümle. Ama artık bunlara karnımız tok. Söz konusu dosyayı en ince ayrıntısına kadar inceledim. **"Casusluk"** ile ilgili davanın üzerine yazılan tek kitabın da yazarıyım.

Bilmediğim bir şey olmadığı gibi o davada birçok kumpas, bir o kadar da ihanet gördüm.

Aynı konuyla ilgili 2014 yılında cezaevine gelen, konuyla ilgili sorulan sorulara karşı, zamanın Genelkurmay Personel Başkanı Korgeneral M.İ. ile Kara Kuvvetleri Tayin Daire Başkanı Tuğgeneral Ş.T. ezberlemiş gibi aynı şeyleri söylemişlerdi Mamak Cezaevinde bize: **"Bilmediğiniz şeyler var!"**

Bunlardan Korgeneral M.İ. daha önce de Kara Kuvvetleri Personel Başkanlığı yapmıştır. Uzun süre personel yönetiminin bir numaralı sorumlusu olmuştur. Çok yaygın iddialara göre, onun zamanında bilinçli bir kadrolaşma yapılmış, Fethullahçı örgüte yakın subaylar kritik yerlere atanmışlardır.

Devamında onun yerine atanan Korgeneral İ.C.[44] zamanında da bu durumun devam ettiği güçlü ve oldukça inandırıcı gerekçelerle ileri sürülmektedir.

Elbette kitap çerçevesinde bizim söyleyebileceğimiz bu kadardır. İddiaların doğru olup olmadığıyla ilgili kesinlik, araştırma ve soruşturma sonucu ortaya çıkacaktır. Bu da ancak yargının işidir.

Biz ancak olan olayları inceleyerek iddiaları değerlendirerek yorum yapabiliriz.

***

Bu arada Tuğgeneral Ş.T.'den bahsedince tanıyanların cezaevinde anlattıkları geldi aklıma.

Tanıyanların iddialarına göre Ş.T. Harbiye'de Fethullahçı örgüt mensubu olmaktan soruşturma geçirmiş.

Daha sonra verilen bir emirle askeri okullardaki bu tür işlemler dosyalardan çıkartılmış. Anlatanların yalancısıyım. Devam edelim.

Ş.T. devresinin ikincisi. Aslında oldukça başarılı bir subay. Fakat bir rakibi var: Levent Ergün.

Devre arkadaşı. Levent, devre birincisi. Çok mütevazı, ağır başlı. Allah vergisi bir zekâ ve akla sahip. Aynı zamanda çok da becerikli.

Ne yaparsa yapsın Ş.T.'nin onun önüne geçmesi mümkün olmamış.

Bu durumda ileride biri komutan olacaksa görünen o ki o da Levent Ergün olacak. Sonra ne olur biliyor musunuz?

Levent Ergün, sayısal bir veride ismi geçiyor diye **"Balyoz"** kumpasından içeri alınır. Artık Ş.T. rakipsizdir.

Yanlış anlaşılmasın, ben Ş.T.'yi suçlamıyorum, sadece olan bir olayı ortaya koyuyorum. **"Kutsal Balyoz"** yine devrededir. Belki de bu sefer bir tesadüftür ha, ne dersiniz!

Balyoz sayesinde Deniz ve Hava Kuvvetleri Komutanlıklarında neler yaşandığını yazmaya bile gerek duymuyorum. Çünkü denizcilerin tamamı, havacıların ise 6-7 dönem Kuvvet Komutanlığı yapacak olanları tasfiye edilmiştir.

Neyse biz yine Ş.T.'ye dönelim. Ş.T., teamüllere göre 2 yıl olan Tayin Daire Başkanlığı görevini 3 yıl sürdürür.

Aklınıza **"kötü şeyler"** şeyler gelmemiştir umarım.

***

[44] 2015 yılı Ağustos ayı Şûra'sında emekli edilmiştir.

Anlatacak o kadar şey var ki aslında. Biz, hazır konu Personel Başkanlıklarından, Tayin Daireden açılmışken oradan devam edelim.

Fethullahçı örgütün diğer kurumlardaki yapılanmasına baktığınız zaman açıkça şu görülmektedir: Hedef kurumda, öncelikle personel bölümüne el atılmaktadır. Bu sayede istenilen yerlere istenilen personelin ataması yapılarak kurum olabildiğince süratle ele geçirilmektedir.

Personel alımları da bilinçli bir şekilde **"bilinenlerden"** alınmakta, kurumda Fethullahçı örgütün kadrolaşması alabildiğine pekiştirilmektedir.

İddialara ve yaşananlara bakınca TSK'de, önceki bölümlerde de belirttiğim gibi Fethullahçı örgütlenmenin çok yoğun olduğunun güçlü emareleri mevcuttur.

Önce Personel Başkanlıklarına el atmak, sonrasında başta askeri okullar olmak üzere atamalarla bütün birimleri istenildiği şekle getirmek.

Askeri okulları ele geçirmek için elde mevcut personele göre atamalar yapmak.

Sonrasında özellikle Personel Temin Merkezlerinde görevlendirilecek Fethullahçı örgüte müzahir personelle, şakirtleri TSK'ye sokmak.

Bununla eş zamanlı, başta akademiler ve diğer askeri okullarda, bütün sınav sorularının kontrolünü elinde bulunduran *-özellikle ölçme değerlendirme gibi-* şubelere istenilen personeli atamak. Böylece Fethullahçı örgütlenmenin içinde bulunanlara soruların verilmesini sağlamak.

Yaygın biçimde anlatılan, bu anlamda somut örnekler de verilen ciddi iddialar şu şekilde devam etmektedir: Fethullahçı örgüt, yukarıda ifade edilen yerlerde; özellikle 2000'lerden itibaren sızma şeklinde, 2007'lerde diğer önemli şube ve dairelerde olabildiğince etkin olma, 2010 sonrası kontrolün tamamen ele geçirilmesi biçiminde bir yol izlemiştir. Dedim ya, bunlar iddialar...

Biz bu iddiaları somut olaylar üzerinden duyduklarımızla birlikte incelemeye devam edelim.

Hırsız İçerideyse Kapı Kilit Tutar mı?

Yıl 2011, Hasdal Cezaevinin basket sahası büyüklüğündeki iç bahçesinde bir kısım Balyoz sanığı ile konuşuyoruz.

Konu, içerideki arkadaşlarımızdan Hüseyin Polatsoy'un Kuleli Askeri Lisesi Sınavına girecek oğlu.

Bizden genç bir arkadaşımız, kazanmasının zor olduğunu söyledi.[45]

"Neden bu kadar olumsuz konuşuyorsun ki?" demiştim.

Biraz da Hüseyin Polatsoy'un üzülmesini istememiştim.

Bakın o zaman ne dedi, bizden genç ama görevi gereği Fethullahçı örgütü hepimizden çok daha iyi tanıyan subay:

"Gerçek şu ki kendilerinden olmayan asker çocuklarını özellikle 2010'dan sonra, kesinlikle askeri okullara almıyorlar. Cemaat artık bu alımları tamamıyla kontrol ediyor. Sadece askeri okullar değil aynı zamanda sözleşmeli subay/astsubay, sivil memur alımı da onların tekelinde."

"Çok iddialı bir yaklaşım" demiş ve itiraz etmiştim.

"Bilmiyorsunuz komutanım, bırakın askeri lise, şu bu, 2003'lerden itibaren Harp Akademilerinde bile soru alıyor Fethullahçı örgüt."

"Yok, artık deve!" demiş devamında da *"Akademide her hoca birkaç soru hazırlar, diğerinin ne hazırladığını bilmez. Hadi diyelim bir hoca sisteme ihanet etsin, tanıdığı birine üç beş bilemedin on soru versin, diğerleri ne olacak?"* diye sormuş ve bu açıdan orada mükemmele yakın bir sistemin olduğunu belirtmiştim.

Güldü bizden genç olan subay: *"Bakın komutanım, hocaların hazırladığı sorular nerede toplanıyor? Bu sorular nerede bütünleşiyor? Ölçme değerlendirme diye bir şube var değil mi? Peki buradaki subay veya onun amiri bu soruların tamamını görmüyor mu, bilmiyor mu?"*

Yine itiraz ederek: *"Yok, buna kimse cesaret edemez. Sistem bu kadar korumasız olamaz."* diyecek oldum.

---

[45] Nitekim iyi bir puanla yazılı sınavı geçen Hüseyin Polatsoy'un oğlu, mülakat sınavında elendi.

Yine gülümsedi, sigarasından derin bir nefes aldı, sigarasının dumanını havaya doğru üflerken cevap verdi bana: *"Sizin bunu anlamanız zor tabi. Bütün orta yaş sınırındakiler gibi. Siz, sistemin hep bozulmayacağını zannetmişsiniz. Hırsız içerideyse, kapının kilidi ne kadar sağlam olursa olsun..."*

"Yani?" dedim.

"Daha ötesini size söylememe gerek var mı?" dedi.

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun ki?" diyecek oldum.

"Bakın komutanım, çok samimi olduğum, bekâr evini paylaştığım bir arkadaşım, 2006 yılında kapının kilidini umursamayan güçlü dediğiniz sistemin kalbindeki bir adamdan akademi sorularını aldı. Çünkü arkadaşımı kendilerinden sanıyorlardı.

Aldığı şahıs da sizin toz kondurmadığınız biri. Geçen sizi, onun için başkalarıyla cebelleşirken gördüm. Öyle üzüldüm ki. Çünkü o adam sizin samimiyetinize layık değil. Arkadaşın aldığı soruları ben gördüm. Ama ben aldığım ceza nedeniyle akademi sınavlarına giremediğim için bundan yararlanamadım. Ben, işte bu kadar eminim hırsızın içeride olduğundan. Ee, sadece arkadaşıma verilmemiştir bu sorular değil mi?"

İnanılası değildi. Hayretler içindeydim diğer dinleyenlerle beraber. Hele söylediği isim. Beni adeta kalbimden vurmuştu. Çünkü çok sevdiğim birisiydi. Aslında seminerde çok aktif bir konumda olmasına rağmen bu soruşturmaya karıştırılmamış olması çok şüpheli bir durumdu ama ben yine de ona toz kondurmuyordum.

Arkadaşların, esasta haklı eleştirilerinin de muhatabı oluyordum bu yüzden. Hayat çok acımasızdı gerçekten. Sevdiklerini bazen toprağa bazen maziye gömüyorsun. Belli ki kardeşim gibi sevdiğim bu insanı zor da olsa maziye gömecektim. Bu benim gibi duygularını yoğun yaşayan biri için gerçekten çok üzücüydü. İnsanları tanımak gerçekten bir sanattı. Ustalık gerektiriyordu. Bu durumda ben çırak bile olamazdım.

Bu dünyada kimseye güvenemeyecek miydik? Bu nasıl bir örgüttü böyle, en sevdiğin insanı bile senden koparıp karşına koyabilecek kadar acımasız.

O gün cezaevindeki esaretim biraz daha koyulaşmıştı. Günlerce kendime gelemedim.

Hâlâ acaba demek istiyorum aslında. Maziye gömüldüğü yerden çıkıp *"Yanılmışım, bana inanlara, sevenlere, güvenenlere, savunanlara bu melanet örgüt yüzünden yanlış yapmışım"* der mi? Ben her şeye rağmen bir umut, bekleyeceğim...

Soruların alındığı konusu geçince **Balyoz davası askeri "bilirkişisi"** Ahmet Erdoğan'ı hatırladım. O da o yıllarda girmişti akademiye. O da almış mıdır soru diye geçirdim içimden, anlatılanları düşünerek.

Malum iddialara göre, Türkçe sorularının sızdırıldığı tespit edilen 1986 yılında da Kuleli'ye, soruları tam yaparak girenler arasındaydı Ahmet Erdoğan da. Tam 20 yıl sonra yine mi? Bilmiyorum doğrusu, bildiğim bir şey varsa o da son yıllarda olanları bizim gibi işin içindekilerin bile anlamakta zorlandığı.

Bu arada bir kez daha hatırlayalım, Ahmet Erdoğan'ın akademiyi kazandığı yıl Akademi Komutanı kimdi: O zamanki rütbesiyle Tümgeneral Hulusi Akar. Yani 2 yıl sonra yanında icra subaylığı yapacağı şahıs. **Yok, tabii ki bir şey ima etmek istemiyorum!**

***

Hasdal'ın iç bahçesinde bizden genç subay *"2010 yılından itibaren TSK'de yapılan bütün alımlar..."* derken, birden kızım gelmişti aklıma. O da 2010 yılında Kara Kuvvetleri Komutanlığına Beden Eğitimi Öğretmeni subay olmak için müracaat etmişti. Yazılı sınavı geçmiş ve spor sınavını birincilikle kazanmış, son olarak mülakat sınavına gidecekti. O sıra **"Balyoz davası"** kapsamında ikinci kez tahliye olmuştum.

Kızım giderken nasıl davranması gerektiğiyle ilgili benden bilgi almıştı. Mülakatı yapan heyetin beni tanıdığını belirtmişti eve döndüğünde.

Heyet Başkanının, **"Baban nerede, ne iş yapar?"** sorusuna daha cevap vermeden üyelerden biri kulağına eğilerek herkesin duyacağı şekilde benimle ilgili bu sorulara cevap vermişti. Heyetçe tanınıyordum yani.

Sonuç mu? Kızım mülakatta elenmişti. Hâlbuki ne kadar da ümitliydi. Mülakattaki soruları da oldukça rahat cevaplamıştı. Bir tanıdık vasıtasıyla neden elendiğini öğrendim.

Elenme gerekçesi olarak kızımın içine kapanık oluşu ileri sürülmüştü. Ne yapalım, heyetteki psikolog böyle buyurmuş. El altından bu gerekçeyi öğrenince güldüm.

Aslında belki başka bir gerekçe bulsalar inanırdım da bunun gerçek olduğuna inanmak, kızımı tanımamaktı. Kızım, Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi Öğretmenliği mezunu, Judo 3'üncü dan siyah kuşak sahibi, milli sporcu, 2'nci Kademe judo antrenörüydü. Ötesi, tanıyanlar bilir ki evimizin en dışa dönük **"Erkek Fatma"sıydı** o. Yani böyle bir şeyden elenmesi hayatın doğal akışına aykırıydı.

Sadece benim kızım mı? Yine devre arkadaşım olan Albay Muzaffer T.'nin kızı da aynı yıl Yabancı Dil Öğretmenliği için Kara Kuvvetlerine müracaat etmişti.

Kızcağız en yakın rakibine fark atarak birinci gelmişti sınavda. Onu da aynı gerekçeyle elediler mülakatta. Muzaffer T. Albay, o kadar içerlemişti ki bu göz göre göre elemeye, emekliliğini isteyecekti de arkadaşları olarak biz vazgeçirdik.

***

Tüm bunlar olurken bir olay daha işin tuzu biberi olmuştu o günlerde. Normal görevimin dışında Judo Federasyonunda da Yönetim Kurulu Üyesiydim cezaevine girmeden önce. Dolayısıyla judo camiasının büyük bir kısmını tanıyordum. İl dışından çeşitli nedenlerle Ankara'ya gelenler yanıma uğrarlardı.

Tam kızımın mülakatta elendiği günlerdi. İki judo çalıştırıcısıyla Jandarma Sosyal Tesislerinde yemek yiyordum. Nereden açıldı bilmiyorum, çalıştırıcılardan biri bana ilginç bir şey anlattı. Hatırlatayım yıl 2010.

Söylediğine göre, üniversitede Beden Eğitimi Bölümünde birlikte okuduğu H.D. isimli bir kadın arkadaşı aramış ve sözleşmeli subay olmak isteyip istemediğini sormuş ona. Sözünü de **"artık askeriyeye alımların kendilerinden sorulduğu"** ibaresi ile bitirmiş. Çalıştırıcı arkadaş da işi olması sebebiyle teklifi kabul etmemiş.

O bunları anlatınca ben de *"Kim bu etkili kadın? Ben albayım ama kızım mülakatta elendi. Nereden alıyormuş bu gücü?"* diye sorunca, *"Şimdi İstanbul'da yaşıyor. Fethullah Gülen Hoca grubu var ya, onlarla ilişki içerisinde olduğunu biliyorum. Onların okullarından birinde de öğretmenlik yapıyor."* diyecekti.

Ben anlayacağımı anlamıştım. TSK alttan alta şakirtlerce ele geçiriliyor diye düşünmekten ve bu vahamet karşısında irkilmekten kendimi alamamıştım.

Siz bu durumda ne düşünürsünüz?

***

Askeri okullara olsun diğer alımlarda olsun, TSK'ye alınmak istenmeyenler ama komisyonlardaki mülakat sırasında ama sağlıktaki Fethullahçı örgütün uzantıları doktorlarca ***"Askeri öğrenci olamaz"*** raporu verilerek eleniyordu iddialara göre. Bununla ilgili de onlarca örnek dinledim.

Arkadaşım olan bir general anlatmıştı: 2012 yılında oğlu, kendi istememesine rağmen illa hava lisesi sınavlarına girmek istemiş. Yazılı sınavı kazanmış. General arkadaşım gönülsüzce de olsa sağlık raporu ve mülakat sınavı için oğlunu İstanbul'a götürmüş. Sonuç, oğlu düztabanlık ve kalp rahatsızlığı nedeniyle elenmiş.

Bunu duyunca *"Aman kalp rahatsızlığı da ne ola ki? Tedavisine baktırdın mı? 15 yaşında bu tür rahatsızlık çok önemli."* deyince, *"Baktırmam mı birader, baktırdım tabi. Ankara'da GATA'da tanıdığım iyi bir Kardiyolog var. Tepeden tırnağa muayene ettirdim. Sapa sağlam kerata."*

"Ya düztabanlık? Senin oğlan sporcuydu bildiğim."

"Yok, canım düztaban da değil, ona da baktırdım."

"Ee o zaman itiraz edeydin ya, çocuk çok üzülmüştür. Yani sapasağlam çocuğu elemişler desene. Sen bir generalken bu kadar rahat davranıyorlarsa hakkını arayamayacak diğer vatandaşın çocuğuna neler yaparlar?"

"Haklısın birader. Bu yapılanın normal olmadığını görüyorum. Personelden bazılarının çocuklarını da benzer şekilde elemişler. Ama ben, bizimkinin askeri liseye girmesini istemedim doğrusu. Sonuca sevindim diyebilirim. Onun için de itiraz etmedim.

Şimdi anlıyorum ki öyle bir yapı oluşmuş ki TSK'de, doktorlar da dâhil, çok örgütlü ve sistematik çalışıyor ve kendilerinden başka kimseye hayat hakkı tanımıyorlar. Sağlık raporuna itiraz etsem de sonuç değişmezmiş.

Ben bile terfiye esas raporumu zorla, dürte dürte aldım. Adam; rapor çıkmış, hastaneden Genelkurmay'a bir türlü göndermiyor. Geciktirebilse, belki de raporum olmadığı gerekçesiyle terfime engel olacak, düşünebiliyor musun? Resmen çok örgütlü bir yapı var. Bunu anlamamak için ahmak olmak lazım." dedi.

Ben de artık bu kadarına pes dedim. Terfi için rapor almış bir generalin raporunu bile kendilerinden olmadığı için azarlanmayı, belki de ceza almayı da göze alarak göndermemekte ısrar edecek kadar pervasızlaşmış, arsızlaşmış bir yapıdır söz konusu olan.

Benzer bir durum bir başka albay devre arkadaşımın çocuğunun başına da geldi. O da çoğu muvazzaf asker gibi istememesine rağmen oğlu askeri lise sınavına girer ve kazanır. Yıl 2013'tür.

Fakat mülakat sırasında yapılan sağlık kontrolünde düztaban olduğu gerekçesiyle elenir. İlginç olan çocuk atletizmle ilgilenmektedir. Malum düztaban olanların uzun süre yürümeleri, koşmaları mümkün değildir. Ama baba oğlunun asker olmasına pek gönüllü olmadığından itiraz etmemiştir. Gerçi itiraz etse de sonucun kolay değişmeyeceği ortadadır. Çünkü bunun örnekleri çoktur.

Biliyorum, bunlar ilk defa duyanlar için inanılması zor şeyler. Ama bu satırları okuyanlardan bir kısmı da **"Aa, bak bizim çocuğu böyle basit ve gerçek dışı bir gerekçeyle elemişlerdi."** diyerek doğru bir noktaya parmak bastığımızı fark edeceklerdir.

***

Bu satırları yazmadan sadece bir gün önce jandarma Teşkilatının en değerli subaylarından bir Albay ile görüşmemizde şunları anlatacaktı bana: *"Oğlum 2010 yılı itibarıyla GATA Tıp Fakültesini kazanmıştı. Fakültedeki komutan, general olan abimin arkadaşıydı.*

Sağlık raporu için bekliyorduk. Öğrencileri onar kişilik gruplar olarak alıyorlardı.

Aralarında oğlumun da olduğu 10 kişilik bir grubu göğüs filmine aldılar.

Film çekildikten sonra sonuç için epeyce bir zaman bekledik. Sonuçlar geldiğinde az daha küçük dilimi yutacaktım. Çünkü siyah kuşak karateci olan sporcu oğlumun ciğerleri kötü çıkmıştı.

İlginç olan, onunla beraber giren diğer çocukların da filmleri kötüydü. Olacak şey değildi.

Aynı grupta yer alan 10 gencin tamamının ciğerleri kötü olabilir miydi? İtiraz ettim. Ama bu gruptan çocukların bir kısmı beklemeden evlerine dönerek elenmiş oldular.

*İtiraz sonucu sadece **'yanlışlık olmuş'** denilerek sonuç değiştirilmişti. Ama çile bitmemişti.*

*Aynı şey böbrek filminde de oldu. Bu sefer de oğlumu **'Böbreğinde taş var'** diyerek elemeye kalktılar.*

Yine itiraz ettim. Çok sinirlenmiştim. Açıkça bir el, oğlumu ve bir kısım çocuğu elemeye çalışıyordu.

*Bu sefer doğrudan komutanın yanında aldım soluğu. Durumu anlattım. Komutan küplere bindi: **'Bu yapılan kaçıncı şikâyet? Bu adamlar ne herzeler yiyor?'** deyince anladım ki bu durumda olan sadece benim oğlum ve grubundaki çocuklar değildi.*

Komutan, ilgili bölümün başındaki doktoru, oğlumun raporuyla beraber yanına çağırdı. Biraz sonra doktor geldi. Sorun olarak oğlumun böbreklerinde birkaç kum zerreciğine rastlandığını ifade etti.

*Kendi de uzman doktor olan komutan yine küplere bindi **"Kardeşim, bu rapor, bu çocuğun askeri öğrenci olmasına mani mi? Bu hemen bütün insanlarda olabilecek bir şey. Bu çocuk, bu raporla bırak askeri tıbbiye öğrencisi olmayı, astronot bile olur yahu."***

***'Evet'** demişti gelen uzman doktor: **'Arkadaşlar biraz abartmış.'** Cevap bu kadardı. Peki, ya ben itiraz etmeseydim? İtiraz etsem de bu itirazı hassasiyetle değerlendirecek etkili birini tanımasaydım ne olacaktı?"* O, bunları anlatırken bu muayenelerde herkes bu tür **"yanlışlıklar ve abartmalar"**la karşılaşıyor muydu acaba diye düşündüm.

Örneğin, "Ergenekon" operasyonlarının kilit isimlerinden, PKK'lılardan bahisle, **"Dağdakiler de bizim çocuklarımız."** diyen, şimdi Fethullahçı örgüt mensubu olduğu gerekçesiyle Emniyet Teşkilatından atılan, Emniyet İstihbarat Eski Başkan Yardımcısı ve Diyarbakır Emniyet Eski Müdürü Recep Güven'in GATA'da okuyan çocuğu da bu tür zorluklarla karşılaşmış mıydı diye geçirdim içimden.

Ya Harbiye'de okuyan ve iddialara göre daha ortaokuldayken subay olacağını ve **"TSK'deki dinsiz yapıyı değiştireceklerini"** söylediği iddia edilen ve 2014 yılında teğmen çıkan oğlu Talha G. bu şekilde bir zorluk yaşamış mıydı?

İddiaları ele aldıkça böyle olmadığını aksine adı Fethullahçı örgütle anılan çok sayıda polis şefi ve yargı mensubunun çocuğunun askeri okullarda bırakın zorluğu, tabiri caizse neredeyse pamuklara sarıldığını çokça duyuyoruz.

Ayrıca olayın doktor boyutuna ilerdeki bölümlerde yeniden döneceğiz. Bu iddialar çerçevesinde, askeri okullarda olan bitenle devam edelim.

"Baba, Burada Acayip Şeyler Dönüyor..."

Bilal Kılıç. Emekli Başçavuş. Erzurumlu. Ömrünün yaklaşık 13 yılını terörle mücadelede geçirmiş, yürekli mi yürekli bir Anadolu çocuğu. Van, Hakkâri ve Şırnak'ta pek çok çatışma yaşamış. Ölümün soğuk nefesini sayısız kez yakından hissetmiş bir asker. Aynı zamanda üç çocuğun babası. En büyük çocuğu **Berkan**.

Bilal Başçavuş nereye gittiyse ailesini de oraya götürmüş. Kuş konmaz kervan geçmez karakolların bahçelerinde büyümüş en büyük çocuk Berkan.

***

Berkan henüz 3-4 yaşında iken hafızasına kazınan bir insan vardır. Babasının da saygısını kazanmış, evde hep iyiliğinden ve cesaretinden söz edilen bir subaydır bahsi geçen.

Adı Abdülkadir Kılavuz'dur. Rütbesi Binbaşıdır. Bilal Astsubay'ın çok sevdiği komutanıdır.

Kılavuz Binbaşı küçük Berkan'ı çok sevmekte, minik hediyelerle de onun gönlünde kurduğu tahtı sağlamlaştırmaktadır.

Küçük Berkan da öyle sevmektedir ki Kılavuz Binbaşı'yı... Küçücük haliyle ona özenmekte, bu yüzden de babasından ısrarla Kılavuz Binbaşının elbisesi gibi bir elbise istemektedir. Babası en sonunda ısrarlı isteklerine dayanamaz ve bir tane binbaşı rütbeli asker elbisesi diktirir Berkan'a.

Elbiseyi giydiğinde havalara uçmuştur küçük Berkan. Asker olma isteği o gün iyice katmerleşir. Asker olacak, hem de Abdülkadir amcası gibi iyi bir asker olacaktır.

***

Berkan'ın küçücük dünyasında sarsılmaz bir yeri olan Abdülkadir Kılavuz Binbaşı'nın çok hazin bir öyküsü vardır aslında. 1978 yılında KHO'dan mezun olduktan birkaç yıl sonra 12 Eylül darbesi olur. Sapla samanın karıştırıldığı korkunç yıllardır.

Gözaltına alınan bir devre arkadaşının ismini vermesi üzerine o da gözaltına alınır. Rütbesi üsteğmendir.

Tam 45 gün ağır işkenceye tabi tutulur. Sonradan öğrenecektir ki işkencecilerden birisi de devre arkadaşıdır. Hep olagelen, **"ağacın kurtçuklarından"** biridir o sözde devre arkadaşı da.

Silah ve devre arkadaşına, işkence gibi alçakça ve insanlık dışı bir eylemi vicdanı sızlamadan yapabilmiştir. Gözaltından sonra açığa alınır o zamanki rütbesiyle Kılavuz Üsteğmen.

Fakir bir ailenin çocuğudur. Beş parasız ortada kalmıştır. Pazarlarda terlik satar, limon satar. Tek isteği namerde muhtaç olmamaktır. İki yıl bu şekilde yarı aç yarı tok geçer. Sonra **"gel"** derler, döner. Hiçbir şey olmamış gibi dört elle sarılır mesleğine.

Yıl 1994'tür. Abdülkadir Kılavuz artık binbaşı rütbesini taşımaktadır. PKK'nın en azgın olduğu, eylemlerini zirveye çıkardığı, çatışmanın eksik olmadığı yıllardır.

İşte öyle bir günde Abdülkadir Binbaşı, yine cesaretle girdiği bir çatışmada Hakk'a yürür.

En az ailesi kadar hüzün düşer Kılıç ailesinin üzerine. Artık Berkan'ın onunla oynayan, onu seven, ona oyuncaklar alan Abdülkadir amcası yoktur. Öyle üzülür ki bu ölüme.

Çok ama çok sevdiği adamı öldürenlerden intikam alma isteği ta o zaman başlamıştır Berkan'ın. Onun için mutlaka asker olmalıdır. Her geçen gün hüznü de asker olma isteği de büyür.

İlk çatışma deneyimini bile o yaşlarda yaşamıştır. Aynı yıl (1994) PKK, Silopi ilçe merkezini basar. Baba Bilal Kılıç, başka bir yerde operasyondadır. Lojmanlar da terörist saldırının hedefleri arasındadır. **Anne 8 aylık hamiledir.** Evde büyük bir korku yaşanır.

İşte o panik halinde bile Berkan, küçük bir çocuktan beklenmeyecek bir cesaret ve soğukkanlılıkla annesini sakinleştirmeye çalışır ve annesini penceresiz, ateş almayacak, tehlike arz etmeyen bir yere götürmek için çaba sarf eder. Bunu yaparken de **"Dikkat et anne, kafanı kaldırma. Sürünerek yaklaş."** gibi yaşının çok üzerinde komutlar bile verir.

***

Gel zaman git zaman Berkan büyür. Artık o Ankara'nın sayılı Anadolu Liselerinden birinde okumaktadır. Özellikle matematik dersinde emsallerine göre çok başarılıdır. Liseyi bitirir. Girdiği üniversite sınavlarında oldukça başarılı bir sonuç alır ve pek çok saygın üniversitenin Endüstri Mühendisliği bölümünü tercih edebilecek durumdadır.

Ama onun aklında sadece bir tercih vardır: Kara Harp Okulu. Baba ise oğlunun asker olmasını, kendisi gibi **"çile çekmesini"** istememektedir. Üniversiteye gitmesi konusunda oldukça ısrarcıdır.

Konuyla ilgili yine bir gün aralarında tartışırlar. Berkan, çok kararlı bir şekilde KHO'ya girmek istediğini belirterek *"Kılavuz Binbaşı'yı unuttun mu baba? Onun kanı hâlâ yerde, yerini ben dolduracağım."* der babasına. Bilal Başçavuş'un bu sözler karşısında gözleri dolar, çok sevdiği o güzel yürekli adamı hatırlar ve inadından vazgeçer.

***

Bu arada üniversiteye hazırlık sırasında ilginç bir gelişme olur. Daha önce hiç tanımadığı, kendisini Eryaman'daki Maltepe dershanesinde rehberlik öğretmeni olarak tanıtan bir şahıs arar Berkan'ı.

Kendisine ismiyle hitap ederek: *"Başarılı bir öğrencisin, polis olmak ister misin? Bize gel, seni polis akademisine sokalım."* der.

Berkan, kararlılıkla *"Hayır ben asker olmak, KHO'ya girmek istiyorum, size gelmeyeceğim."* diye cevap verir.

Karşıdaki şahıs, *"Emin misin, oraya girebilecek misin, girsen bile okuyabilecek misin? Orada okumanın çok zor olduğunu biliyor musun? Benden söylemesi."* diyerek telefonu kapatır.

Berkan çok şaşırmıştır, adam telefonunu nereden almıştır? İsmini nasıl öğrenmiştir? *"Benim iyiliğimi isteyen bir arkadaşım söylemiş olabilir."* diye geçirir içinden.

Ancak bu tür aramaların kendisiyle sınırlı olmadığını, başarılı bulunan öğrencilerin bu şekilde kanca atılarak istenilen yerlere yerleştirildiğini, buna karşılık sonra da Fethullahçı örgüte hizmet etmesinin sağlandığını bilmemektedir.

Sonuçta, Berkan beklendiği gibi KHO'yu iyi bir dereceyle girmeye hak kazanır. Artık Harbiyeli olmuştur. Abdülkadir Kılavuz Binbaşı'nın okuduğu okuldadır.

Onun ders gördüğü yerlerde ders görecek, yemek yediği yerlerde yemek yiyecek, eğitim yaptığı yerlerde eğitim yapacak, yattığı koğuşlarda yatacak, kısaca nefes aldığı yerlerde nefes alacaktır. Sevinci yüreğine sığmamaktadır.

Kılavuz Binbaşı'ya dua eder.

***

Tüm Harbiyeliler, dört gün sonra intibak eğitimi için İzmir'de bulunan Menteş kampına hareket ederler. Her şey orada başlar. Sonrasını babası şöyle anlatır,

"Berkan bir gün beni telefonla aradı. Sesi çok mutsuz ve tedirgindi. Rahatsızlandığını, revirde olduğunu söyledi. .

Hayırdır oğlum ne oldu sana, rahatsızlığının sebebi ne diye sorunca: ***'Baba çok önemli değil, şimdi bir şey sorma, söyleyemem. Yüz yüze görüşünce her şeyi anlatırım. Ama bil ki burada acayip şeyler dönüyor.*** *Hiçbir şey normal değil. Hiç hayalimdeki Kılavuz Binbaşı'nın okuduğu Kara Harp Okulu gibi değil burası. Şimdilik söyleyeceğim bu kadar.' diyerek telefonu kapattı.*

Yukarıda Allah var ya ben o gün, oradaki eğitimin ağırlığını kaldıramadı, onun için böyle konuşuyor diye düşündüm.

Yemin merasimi için bir ay sonra Menteş'e gittik. Berkan yanımıza geldi. Başlangıçta tanımadım bile. O kadar zayıflamıştı ki. Neredeyse kemikleri bile erimişti. İçimden demek iyi eğitim yaptırıyorlar diye geçirdim. Ancak diğer Harbiyelilerin büyük kısmında bunu görmedim.

Berkan sadece fiziken zayıflamamıştı. Konuşurken anladım ki psikolojik olarak da zayıflamıştı. Çok tedirgindi. Kafasını kaldırmıyor, hiç gülmüyor, zoraki konuşuyordu.

Sorunca oldukça yavaş ve tedirgin ses tonuyla anlatmaya başladı; ***'Baba bana inan, burası normal bir harp okulu eğitim kampı değil. Sanki düşman esir kampı. Biliyorum, askeri eğitim ağır olur diyeceksin. Ama bu eğitim sadece bir kısım öğrenciye uygulanıyor. Geldiğimizin ilk günü benimle beraber 50 kişiyi şok mangası denilen bir gruba ayırdılar.***

Bu şok mangasındakilerin benim dışımda hemen hepsi askeri lise kaynaklı. Diğerleri normal eğitime giderken bizi ayırıp işkence eğitimi yaptırıyorlar. Evet, işkence, çünkü normal askeri eğitimle ilgili değil yapılanlar. Bak civardakilere, benim kadar zayıflayan var mı?

Bizi bir takım komutanı alıyor, sabahtan akşama kadar, yat kalk, komando dansı, şınav, koşu... Ne var bunda herkes yapar diyebilirsin ama hiç durmadan bayılıncaya kadar yaptırılıyor. Sonra domuz pisliğinde süründürme vb. şeklinde yapılan bir eğitim. Dur durak yok. Başkaca bir şey de yaptırılmıyor.

Akşam oluyor, normal eğitim yapanlar istirahata çekiliyor, bizi bu sefer gündüz istirahat eden başka bir takım komutanı alıyor. O da sabaha kadar benzer şeyleri yaptırıyor. Bazen saat 4'te bazen biraz daha geç saatte bırakılıyoruz. İki saat istirahat sonrası yeniden aynı işkence devam ediyor. Her gün böyle.

Sadece ağır işkence eğitimi yok. Hakaret, aşağılama her şey var. Aslında bu yapılanlar birkaç kişinin gizli kapaklı yaptığı bir işlem değil, sistematik. Üst kademenin, herkesin gözü önünde olan bu hadiseyi bilmemesi mümkün değil baba.'

İnanmak zordu benim için. Atatürk'ün okulunda, Atatürk diyerek, vatan diyerek yetiştirdiğim, asker olmak için çok istekli olduğu için buraya gönderdiğim oğluma neden bunu yapsınlar diye düşündüm.

O an için oğlumun bulunduğu ortam nedeniyle olayı abartabileceğini değerlendirdim. Ama bunu kendisine söylemedim. Sadece sabretmesini, belki de kendilerini daha iyi yetiştirmek, geleceğe daha iyi hazırlamak için böyle davranıldığını, askerliğin meşakkat mesleği olduğunu söyledim. Sonraki gelişmeler oğlumun ne kadar haklı olduğunu ortaya koydu ama ben ona 2 yıl inanmadım."

Böyle diyordu baba Bilal Kılıç. Aslında olanı biteni Berkan'dan dinleyince olayın vahameti ortaya çıkıyordu.

***

Berkan, KHO'ya katıldıktan sonra intibak eğitimine gidinceye kadar kendisine karşı bir şey özel bir tavır olmadığını, gayet rahat olduğunu belirtti. İşte ondan dinlediklerim:

Kendileri (sivil kaynaktan olanlar) için başlangıçta hiçbir şey yoktur. Yalnız askeri liseden gelenlerin içinden seçilen öğrencilere bezdirici eğitim yaptırılmaktadır. Diğer öğrenciler istirahat ederken bile onlar yakıcı güneş altında eğitim yapmaya devam etmektedirler.

Bu eğitimi, takım komutanı olarak görev yapan üsteğmenler H.E., Ö.Ö., İ.B., D.E.A., A.S. ve M.A. (Jandarma) yaptırmaktadırlar. Başrolde sonradan kurmay subay olan H.E. vardır.

Menteş kampına gittikten bir gün sonra Üsteğmen A.S., kendisini ve Alperen Aydın isimli bir arkadaşını daha yanına çağırıp *"Siz de artık o gruba dâhilsiniz."* diyerek onları şok mangasına gönderir. Şok mangasının başında, Üsteğmen H.E. bulunmaktadır.

İlk önce futbol sahasından çok daha uzun bir mesafeyi 30 saniyede koşmaları istenir. Bu 100 metre koşucularının bile zor başaracağı bir şeydir. Tabi kimse koşuyu bu sürede bitiremez, bunun için ceza olarak bir daha, bir daha koşturulurlar. Bu durum yaklaşık dört saat sürer. Dört saat, dile kolay...

Bu arada pek çok Harbiyeli bayılır. H. Üsteğmen *"Bayılanları sırtınıza alıp koşacaksınız!"* diye bağırmaktadır.

"Bunları yaptırırken alaysı gülümsemesi yok mu o insanı daha da eziyordu." diye öfkeyle anlatıyordu o günleri Berkan.

Bayılanlara *"Rol yapmayın ulan!"* diyerek hakaret etmektedir bu üsteğmen. Her şeye rağmen kalkamayanlar revire kaldırılır.

Öğlen yemeği bitmek üzereyken bölüğe dönerler. Yemek yemeleri için diğerlerinden farklı olarak çok kısa (10 dakika) bir süre verilir.

Bundan sonra her gün benzer işkence yapılmaya devam eder. Daha ilk günden ayrılmalar başlar. Yapılanlar sadece eğitim alanında değil geri kalan zamanlarda da devam etmektedir.

Denize giderken şortlu havlulu içtima verilir. Bölük normal yürüyüşle denize giderken şok mangasındakiler süründürülerek denize götürülür. Bu yapılırken özellikle dikenli, çalılık arazi tercih edilir. Vücutları çıplak olduğu için de her tarafları yara bere içinde kalır.

Öğlen yemeğinden sonra bütün öğrenciler hava çok sıcak olduğu için saat 15.00'e kadar istirahat etmektedir. Şok mangasındakiler hariç. Onlar açık bir alanda esas duruşta bekletilirler.

Sadece şok mangasında olanlar için yapılan sözde eğitim sabah 04.00'e kadar sürerken bazen bu saatte de istirahat ettirilmez, diğerlerinin kalk saatine kadar kendilerine ıvır zıvır konular verilerek yazmaları istenir.

Örneğin sıralı komutanların ismini 550 kez yazmak gibi. O gün hiç uyumadan istirahat etmeden yeniden bezdiri eğitimine alınırlar.

Amaç bellidir, seçilen bu öğrenciler bezdirilerek kendi istekleriyle ayrılmaları sağlanacak, KHO'da ayrıca onlarla uğraşılmayacaktır. Bunun örtüsü de sözde eğitim olmaktadır. Sonuç olarak, *eğitime dayanamadılar, KHO'ya intibak edemediler, kendi istekleriyle ayrıldılar* denecektir.

Zaten bu tür bir bezdiri eğitimine, daha 18 yaşında, ruhsal ve fiziksel gelişimlerini henüz tamamlamamış çocukların dayanması çok zordur. Dolayısıyla yemin törenine kadar şok mangasında bulunanların çoğu dayanamayarak ayrılır. Berkan ile birlikte 3-4 kişi kalmıştır. Onlar da yapılanlara inat ayrılmamaya yemin ederler.

***

Bu arada takım komutanlarından Üsteğmen A.S. (bu subay kurmay olur, bezdirici eğitim ve baskı yapan diğerleri gibi) devamlı olarak *"Aslında sizin yemin töreni provalarına çıkmanıza gerek yok, yemin etmenize gerek kalmayacak, okuldan ayrılmak zorunda kalacaksınız."* demektedir. Bunu derken o kadar rahattır ki. Bir yerlerden güç alıyorum, ne yaparsam yapayım bana bir şey olmaz havasındadır.

Gelişmeler onu haklı çıkaracak, Harp Akademisini bile rahatlıkla kazanacak ve kurmay subay olacaktır.

Berkan ise, o böyle dedikçe ve psikolojik baskı yaptıkça Kılavuz Binbaşı'yı hayal ederek kendine, bu işkenceye direnme motivasyonu sağlamakta, *"O, can verdi ülkesi için ben de direneceğim ve onun okuduğu okulda, bu zalimlere rağmen okuyacağım, subay olarak ülkeme hizmet edeceğim."* demektedir.

***

Yemin törenine birkaç gün kala, yapılanların birinci derece komutanlık sorumluluğunu taşıyan İntibak Tabur Komutanı Kurmay Yarbay F.G. (Daha sonra Balıkesir Astsubay MYO Öğr. A. K. oldu) başkanlığındaki bir kurulun önüne çıkar Berkan ve diğer şok mangasında olan arkadaşları. Kurulda, yapılanların bizzat sorumluluğunu taşıması gereken Kurmay Yüzbaşı R.Ö. de vardır.

Sıra Berkan'a gelince Tabur Komutanı sorar: *"Neden burada olduğunu biliyor musun?"*, *"Hayır."* der Berkan. *"Bulunduğun bölüğe intibak edemedin. Seni bir başka bölüğe veriyorum. Oraya intibak edersin umarım."*

Bu hiç de doğru olmayan bir şeydir. Aksine, Berkan bütün baskılara tahammül ederek iyi bir asker olacağını göstermiştir. **Aslında orada yaşanan her şey bir tiyatrodur. Ve öğrenciler hariç herkes rol yapmaktadır.**

Berkan, inatla bezdirici eğitime daha doğrusu işkenceye dayanmış ve 3-4 arkadaşıyla KHO'ya dönmeyi başarmıştır. Berkan bu satırların yazarının da yakından tanıdığı, vatansever, bıçkın, bir o kadar da yürekli ve dayanıklı bir çocuktur.

Babası Bilal birkaç kez cezaevinde yanıma gelmiş, sıkıntılardan, yapılanlardan bahsetmiş, ben de ona *"Berkan'a selam söyle. Çanakkale'yi unutmasın. Kurtuluş Savaşı'ndakileri unutmasın. O zamanlar da insanlar günlerce aç susuz savaştılar. Ona yapılanlar çeliğe su vermek gibi. Daha da sağlamlaşıyor sabretsin."* demiştim.

Allah için Berkan, büyük bir sabır ve dayanıklılıkla bizi utandırmadı. Pes etmedi. Ama bakın neler yaşadı, devam edelim.

***

Artık KHO'daydı ama kamptaki kadar olmasa da baskı devam ediyor, en küçük şeyde ceza alıyordu. Bunun neden yapıldığını hâlâ bir türlü anlamıyordu.

Bir gün yanına askeri lise mezunu olup KHO'da devre kaybetmiş Mert E. geldi. *"Senin üzerine neden geliyorlar biliyor musun?"* diye sordu. *"Bir bilsem."* dedi Berkan.

"Bak anlatayım o zaman." dedi Mert. *"Bu okulda F tipi yapılanma var, bizim onlardan olmadığımızı biliyorlar. Örneğin buradaki dersler benim için çok kolayken bana devre kaybettirdiler. Cevap anahtarlarıyla oynadılar. Bunu kimseye anlatamadım. Bu sene de beni yine dersten bırakacak ve atacaklar."*

Gerçekten de Mert, o sene dediği gibi devre kaybettirilerek okuldan atıldı. Berkan, internetten yaptığı araştırmada, daha öncede okuldan atılan yüzlerce Harbiyeli olduğunu ve o Harbiyelilerin yaşadıklarını paylaşımlarından okuyarak öğrendi. Paylaşımların ortak yönü, okuldan atılmalarının sebebi olarak Fethullahçı örgütü görmeleriydi.

***

Tam dört yıl baskı içinde yaşadı. Açıkça işkence gördü. Artık her şeyin farkındaydı. **İkinci sınıfın başında okulun sosyal tesisinde Zaman gazetesi de satılmaya başlamıştı.** Öğrencilerin çoğu İskender Pala'nın kitaplarını okuyordu.

Üçüncü sınıfta normalde dersleri çok başarılı olmasına rağmen devre kaybetti. Derslerden çok yüksek not beklemesine rağmen düşük notlar alıyordu. Bu konuda diğer arkadaşları da muzdaripti. Askeri lisede dereceye girerken KHO'da devre kaybeden arkadaşları vardı.

Cevap anahtarlarının değiştirildiği çok yaygın kanaatti. Bu olay önceki yıllarda da seyretmiş, **bazı öğrenciler bu nedenle cevap anahtarlarını tükenmez kalemle işaretlemişler ancak hemen akabinde tükenmez kalemle işaretleme yasaklanmıştı.**

Yine bir Harbiyeli anlatmıştı. Bazı derslerin yarısı test usulü, yarısı ise klasik yapılıyormuş. Bir sınavda klasik olandan 50 üzerinden 45, test üzerinden ise 50 üzerinden sadece 3 alabilmiş. Sonuç toplam 48 aldığı için o dersten kalmış.

Özellikle test sınavlarında cevap anahtarlarıyla oynandığı Harbiyeliler arasında artık kesin hükmündedir.

Berkan, bütün baskılara ve ayrılma konusundaki telkinlere rağmen KHO'ya devam eder.

Artık dördüncü yıla 3'üncü sınıf öğrencisi olarak girmiştir. Ancak tehlike çanları çalmaktadır.

Bu arada Bölük Komutanı G.G. ve Takım Komutanı E.E.E. çeşitli zamanlarda kendisini çağırarak *"Kendi isteği ile okuldan ayrılmazsa devre kaybederek okuldan atılacağı, bu durumda da ileride devlet memuru olamayacağı"* telkininde bulunmaktadır.

Berkan için ***"Devlet memuru olamaz."*** çok ürkütücü bir sonuçtur. Bir yerde devlet nezdinde lekeli olmaktır bu onun için.

Babasına durumu anlatıp bu işe son vermeye karar verir. Bu kararını babasının yüzüne söyleyecek cesaretini kaybetmiştir.

"Ya dayanamadın mı biraz daha, Kılavuz Binbaşı'ya ne diyeceksin şimdi?" derse diye düşünür.

En iyisi mektup yazmak ve durumu bütün açıklığıyla anlatmaktır babaya. İşte **"Sevgili Babacığım"** diye başlayan o mektuptan birkaç önemli bölüm.

***

"Canım Babam, ne söyleyeyim ki... Sanırım bana yine inanmayacaksın. Ama ben, izinli olduğum bugün Harbiye'de dört yıl boyunca yaşadığım olayların bazılarını sana yazmak istiyorum.

(...) Takım Komutanları tarafından her gün bezdiri eğitimlerine tabi tutuldum. Bunu sadece baskı olsun diye yapıyorlardı.

Sürekli okuldan ayrılmam konusunda baskılar gördüm. Bu bezdirici eğitime maruz bırakılan çoğu askeri lise kaynaklı öğrenci ayrıldı. Bölük Komutanı Yüzbaşı İ.D., Takım Komutanı ise Jandarma Üsteğmen C.S. idi. (...) O kadar âşıktım ki üniformaya, her şeye tahammül edeceğim inadıyla yine de pes etmedim.

Söz konusu Takım Komutanı bana hakaret de ediyordu. Devamlı olarak *'Bir Yunan askeri bile, bir PKK'lı bile benim gözümde senden daha değerli, bu okuldan ayrıl.'* diyordu.

(...) Bölük Komutanı'nın tüm bu olan bitenlerden haberi vardı. Y. Üsteğmen bana eğitim yaptırırken sürekli olarak *"Bu kamp böyle geçmez, neden ayrılmıyorsun, ne kadar dayanacaksın bakalım, bunun böyle gitmeyeceğini görmüyor musun?"* diyerek manevi baskı da uyguluyordu.

(...) Bir gece bana hem de Bölük Komutanı'nın yanında *"Yapamıyorsan,..tir git buradan!"* dedi. Geceleri çadırlar bölgesinde tam teçhizatlı halde eğitim yaptırıyordu. MG-3 silahını omzuma koyup dizlerim üzerinde sırayla zıplamamı emrediyordu. Dizlerim sakatlandı, hastanelik oldum.

(...) Hatırlarsın GATA'da diş ameliyatı olup 10 gün ev istirahatı almıştım. Ben evde istirahatta olduğum tarihlerde bile *dolabın düzensizdi* diye üç ayrı savunma hemen dönüşümde elime tutuşturulmuştu.

En son, haksız verilen bu savunmalar yüzünden Yüksek Disiplin Kuruluna çıktım. Yukarıda yazdıklarımın daha ayrıntılısını bizzat okul komutanı Tümgeneral Y.Ü. Paşa'ya anlattım. Hiçbir şey olmadı. (...) Babacığım, **bana ilk 2 yıl nedense inanmadın, daima beni haksız buldun. Orada öyle haksızlık yapılamaz dedin. Oysa ben asla yalan söylemedim.** Ama maalesef böyle.

Sevgili babacığım, senin adını lekeleyecek hiçbir şey yapmadım. Bir grubun, planlı, maksatlı baskısı var. En başarılı öğrenciler birer birer okuldan uzaklaştırıldı. Kendini Türkçe bile ifade edemeyen bazı arkadaşlar nedense sorunsuz bir şekilde sınıflarını geçmekte ve savunma dahi almamaktalar.

Hele senin Silopi'den tanıdığın, çok güvendiğin eski Tabur Komutanı olan E.K. Yarbay zamanında bu olaylar daha da arttı. Ben de ona çok güvenmiştim. Bir gün dahi benimle ilgilenmedi. Olayları hep görmezden geldi. Şimdi adalete inancım kalmadı. Ben elimden geleni yapıyorum. Allah bunları görüyor. Lütfen sen üzülme!

Babacığım, okuldaki bu kadro beni mezun etmeyecek. Allah bana bu haksızlığı reva gösterenlerden hesabımı sorsun.

Lütfen kimseye yakınma, kimseyle dertleşme. Yeter ki sen bana inan. Oysa sen de ben de sadece üniformanın namusu gereği hiçbir siyasette bulunmadık. Sen, benim örnek aldığım tek insansın. Bir de Mustafa Kemal Atatürk'ün hayatı ve yaptıkları.

(...) Lütfen annemi her duruma hazırla. Rızkı veren Allah. Ben tembel biri değilim. Ben haksızlığa uğradım. Bak istersen interneti bir kurcala, Harp Okullarındaki uygulamaları anlatan benzer çok örnek göreceksin. Maalesef böyle. Ellerinden öpüyorum. Acelem var. İzin dönüş saatim yaklaşıyor, yemek yemem lazım.

Oğlun Harbiyeli Berkan

***

Ve Berkan, 2014'ün Eylül ayında bitirmeyi çok istediği Harbiye'den ayrılmak zorunda bırakıldı. Merkez binadan nizamiyeye inen yol ona öyle uzun gelmişti ki. Biraz sonra çıkartacaktı o çok sevdiği üniformayı.

Olmamıştı, başaramamıştı. Kılavuz Binbaşı'nın okuduğu okulda okumuş ama onun gibi subay olmaya muvaffak olamamıştı. Kılavuz Binbaşı belirdi birden yanı başında ve *"Üzülme evlat, sen subay olmak için yapılacak her şeyi yaptın. Allah'ı unutan, adalet duygusu olmayan, insanlıktan nasibini almayan, iradesini başka yerlere teslim eden ve ülkesine ihanet etme noktasına gelenlerce hedef seçildin. Teslim olmadın ya, bu kadar yeter benim için. Ben şehit oldum, sen de gazi.*

Göreceksin, bu alçaklar da helak olacak. ***İnan ki bunlar beni şehit eden namussuzlardan daha namussuz, daha alçak****. Çünkü bizim gibi görünüyorlar. Çok daha kalleşçe hareket ediyorlar. Onun için sakın üzülme, sen zalimlerin zulmüne uğramış bir mazlumsun. Yaradan mazlumların yanındadır. İnan her şey daha iyi olacak."* dedi ve tıpkı küçükken yaptığı gibi başını okşadı.

Gerçek miydi, hayal miydi anlayamadı Berkan. İkisinin arasında gitti geldi.

Kılavuz Binbaşı'nın yaşadıklarını, kendi arkadaşı tarafından işkenceye tabi tutuluşunu hatırladı. Babası anlatmıştı, o şehit olduktan sonra gözlerinden yaşlar akıtarak. Babasının anlattığına göre Kılavuz Binbaşı vurulduğunda haki üniforması aziz kanıyla kızıl renge bürünmüştü.

Dayanamadı Berkan da o ana kadar büyük güçlükle akmasına müsaade etmediği gözyaşlarını bırakıverdi. Henüz üzerinden çıkartmadığı üniforması gözyaşlarıyla ıslanana kadar ağladı. Sanki üzerinden kalleşçe çıkartılacak olan üniformaya gözyaşı değil kan akıyordu. Tıpkı Kılavuz Binbaşı gibi.

Evet, onur gözyaşlarıydı aslında bunlar, onursuzlara inat...

"Sen Bir Poşetsin, Biliyor musun?"

Kara Harp Okulunda okuyan oğlu o gün hastanede ziyaretine gelmişti. Bahtışen Hanım hasta yatağında büyük bir sevgiyle uzun uzun baktı ziyaretine gelen oğluna. Artık günlerinin sayılı olduğunu hissediyordu. Gözlerindeki yaşları gizleyemedi "biriciğine" bakarken.

Oldukça yavaş bir ses tonuyla konuşmaya başladı: *"Sen benim gurur kaynağımsın oğlum. Serfl subay üniformasıyla görmek en büyük hayalimdi. Artık görebilir miyim bilmiyorum. Sana vasiyetim iyi bir subay ol emi."*

Ve Bahtışen Hanım birkaç gün sonra Hakk'a yürüdü. Oğul ise hiç unutmadı o anı, anasının söylediklerini.

Hikmet, Bahtışen Hanım'ın oğlu. Baba Jandarma Teşkilatında uzun yıllar görev yapmış, şimdi emekli astsubay olan Seyit Ali Sevim. Ortaokulu bitirirken annesinin ısrarlarına dayanamaz, askeri lise sınavlarına girer ve Maltepe Askeri Lisesini kazanır Hikmet. Yıl 2006'dır. Askeri lisede öğrenci tabur komutanı olacak kadar başarılı bir öğrencidir. En ufak bir ceza almayacak kadar da disiplinli.

Her yıl askeri liseyi bitiren başarılı ve disiplinli öğrencilerden arasından biri, harp okulunu Güney Kore Harp Okulunda okumak üzere seçilmektedir. O yıl seçilen öğrenci de Hikmet olmuştur. Yıl 2010'dur. Ama ne olduysa Hikmet'in yerine son anda bir başkasını gönderirler.

Hikmet de Kara Harp Okuluna gelir. Menteş'teki intibak kampında çok rahattır. Fakat bazı arkadaşlarına eğitim adı altında adeta işkence yapılmasını üzülerek ve hayretle izlemektedir.

Bu tür muameleye maruz kalanların birkaç istisna hemen hepsi askeri lise mezunudur. Yapılanlar akla mantığa sığmaz. Arkadaşlarına çok üzülse de çok fazla yapacağı bir şey yoktur.

Neden onlara bu tür muamele yapılmaktadır? Eğitim değildir ki yaptırılan. Neler görmüşlerdir o kampta? İşkenceye tabi tutulanlar her bölükte 15-20 kişi civarındadır. Çoğu askeri lisede derecelik öğrencilerdir.

Bunlardan biri Hikmet'in samimi arkadaşı Oğuzhan Doğan'dır. Hikmet, onun yaşadıklarının canlı şahididir. Kamp boyunca çok az görebilir Oğuzhan'ı. Çünkü onu ve diğerlerini sabahleyin büyük gruptan ayırırlar, gece dâhil sözde eğitim adı altında işkence yaparak ayrılmaya zorlarlar.

Bir keresinde yemekhanede ağzı yüzü çamur içerisinde, ekmeğini bile bölemeyecek, yemek kaşığını dahi kaldıramayacak halde görür onu. Oğuzhan bir gün yine sabaha kadar eğitim adı altında işkence görmüş, hiç uyutulmadan da sabah koşusuna katılmış. Hikmet, koşuyu kolundan çekerek yarı baygın şekilde bitirmesini sağlamış. Sonrasında Oğuzhan, Hikmet'e, *"Biri beni çekti de koşuyu bitirebildim, sağ olsun!"* demiş.

Düşünün kendini kimin çektiğini bile hatırlayamayacak kadar kendinde olmayan bir subay adayı. Bunu esir kamplarında bile yapmazlar. Ama bu dönemde Fethullahçı örgüt mensubu olduğu iddia edilen bir ekip, herkesin gözü önünde bu işkenceyi subay adayı Türk çocuklarına yaparak daha başlangıçta ileride kendilerine engel olacakları tasfiye etmektedir. Peki, nerededir anlı şanlı, koca rütbeli komutanlar. Onların sorumluluğu yok mudur?

Oğuzhan, bu işkencelere son ana kadar direnir. Okulun yüzme takımındadır. Dayanıklıdır. Oğuzhan bir gün, *"Neden böyle davranıyorsunuz? Benimle ne alıp veremediğiniz var?"* diye sorunca, takım komutanı olacak üsteğmen *"Onu anana babana sor."* diyecektir.

En son, çok kişinin tanık olduğu bir olay olur. Takım komutanlarından Üsteğmen S.S., kendisini bir çadıra sokar ve orada döver. Ayrılmazsa başına çok daha kötü şeylerin geleceğini söyler. Ertesi gün, Oğuzhan ***"kendi isteğiyle"*** ayrılır.

Bir gün gece nöbetindedir Hikmet. Şok mangasında olanları taş taşırken görür. Sonra gece denize sokarlar o Harbiyelileri. Devamında da o haldeyken süründürürler. Saat sabaha karşı 4 civarıdır.

Menteş'teki o eğitim döneminde (45 gün) şok mangasından iki Harbiyeli böbrek yetmezliğinden ayrılmak zorunda kalır. O yıl Hikmet ve diğerleri onları acıyarak izler. Tabii haline de şükreder.

***

Ama bir yıl sonra sıra Hikmet'e gelecektir. Birinci sınıf bitmiş, eğitim için Menteş'e gidilmiştir. Tabur Komutanı Yarbay E.K.'dir. Bölük Komutanı Yüzbaşı R.O.A., Takım Komutanları Üsteğmen E. E. (akademide), Üsteğmen R.E. (akademide), Üsteğmen Ş. K.'dir.

İlk içtima. Saçlarını eğitim nedeniyle oldukça kısa kestirmiştir Hikmet. O da ne? **"Saçları uzun"** diye ayrılır.

Bu şekilde 10 kişi şok mangasıyla tanışır. **İlginç olan, şok mangasına ayrılanların hepsinin askeri lise kaynaklı oluşudur. Daha da ilginci askeri lisede derecelik öğrenciler şok mangasına seçilmişlerdir**. Her şey o kadar açıktır ki.

Geçen sene acıyarak seyrettikleri arkadaşlarının yaşadıklarının aynısını şimdi kendileri yaşamaktadırlar. Sabah MG-3 (Bilmeyenler için söyleyelim oldukça ağır bir makineli tüfektir.) alınıyor. Onunla devamlı olarak koşturuyorlar. Yat, kalk, sürün. Saatlerce. Sürünmeyi özellikle taşlık alanda yaptırıyorlar. Elbiseler yırtılıyor. Elbiseyi yırttın diye tutanak tutuyorlar.

Akşam saat 10'da, bu sefer gündüz istirahat etmiş başka bir takım komutanı, şok mangasındakileri alıyor. Yine sözde eğitim, aslında işkence başlıyor. Gündüzün devamı yaşanıyor. Sabah 3 ya da 4'e kadar devam ediyor işkence. Takım komutanları bazen fantastik oyunlarla işkenceye tabi tuttukları Harbiyelilerin dünyalarını renklendirmeyi de unutmazlar.

Örneğin, **"kırkayak oyunu."** Bu eğitimde(!), herkes birbirinin üzerinden sürünerek ilerlemektedir.

"Git 168 tane çam yaprağı topla gel!",

"Ağaca Koala gibi tutun!",

"Tam teçhizatlı ama bir ayağında terlik bir ayağında bot olarak bir dakika içinde giyin gel!",

"Altında pijama, üstünde kamuflaj giy, tam teçhizatlı olarak bir buçuk dakika içinde burada ol!" gibi akla ziyan emirlerle, aşağılayıcı ifadelerle de süslenir bu işkenceler.

Elbette bütün bunları gizli kapaklı yaptırmaları söz konusu değildir. Bu yapılanlardan sıralı komutanların haberinin olmaması mümkün müdür?

Bir gün Hikmet'in yanına yan bölükte Takım Komutanı olan, adının sonradan S.B.B. olduğunu öğrendiği bir jandarma üsteğmen gelir. Yanında M.P. isimli bir üsteğmen daha vardır.

İşte Hikmet ile o üsteğmen arasında geçen konuşma:

-"Ey Harbiyeli gel bakayım buraya!

- Emredin Komutanım!

*-Oğlum, sen ve senin gibilere biz **poşet** diyoruz biliyor musun? Niye diye sorsana.*

-Bilmiyorum Komutanım."

-Bak, (cebinden siyah bir poşet çıkartarak) *poşeti buruşturunca nasıl haşır huşur ses geliyor. Siz de böylesiniz işte. Al bunu cebine koy. Ben ne zaman yanına gelip **'Sen nesin?'** dersem, bunu çıkartıp **'Ben poşetim.'** diyeceksin".*

Bir sözde subay, bir subay adayını, ülkesi için canını vermek için Harbiye'ye girmiş bir genci aşağılarken yanındaki Üsteğmen M.P. ise (sonradan o da akademiye girmiş) kahkahalarla gülmektedir. Böyleleri gerçekten Türk subayı olabilir mi?

Hikmet ve diğer arkadaşlarına yapılanlardan kısa kısa bahsetmeye devam edelim. Yeni bir üsteğmen gelir. Adı R.E.'dir. Ş.K. Üsteğmen Hikmet'i işaret eder ve R. Üsteğmen onu ayırıp süründürmeye başlar. Sistem değişmemektedir. Sistemin çarklarına yeni girenler de eskilerden farklı değildir. Aynı örgütün elemanları gibidirler. Peki, bunları kim tayin etmiştir böylesi güzide bir göreve? **Aynı örgütün elemanı gibi davranan bu adamların böylesi önemli bir kurumda tesadüfen bir araya gelmesi mümkün müdür?**

***

Üsteğmen R.E.'nin ilk icraatlarından biri, sabah 4'e kadar işkence eğitimi yaptırdığı Hikmet'e, sabaha kadar Kara Kuvvetleri Piyade Manga ve Takım Talimnamesi (500 sayfa civarı) yazıp *sabahleyin getireceksin* emrini vermek olur.

O sırada sabahın ilk ışıkları vurmaya başlamıştır yeryüzüne. Olmayacak bir şey istemektedir Üsteğmen. Haliyle bu emri yerine getiremez Hikmet. O zaman da verilen emri yerine getirememekten bir ceza daha verilir Hikmet'e.

Okurken bile sinirleniyorsunuz değil mi?

Sabaha kadar işkence yetmezmiş gibi bir saat bile uyumasın diye yazılı başka ödevler de verilmektedir. Örneğin "Bölükteki rütbelilerin isimlerini ellişer kez yaz, getir." vb.

Onunla şok mangasına seçilen arkadaşlarından biri hariç, hepsi ***"kendi rızalarıyla"*** Harbiye'den ayrılır.

Ayrılanların hepsi de çok iyi üniversitelere girerler.

Örneğin Hikmet'le şok mangasına seçilip işkenceye uzun süre dayanamayıp ayrılanlardan Enes Ayaşlı Bilkent Uluslararası İlişkiler, Mustafa Kaan Güneş Bilkent İktisat'a hem de burslu girmişlerdir.

***

"Nasıl dayandın sen bu işkenceye uzun süre?" diye sorulduğunda bunu şöyle cevaplıyormuş Hikmet:

*"Hep gözümün önünde annem vardı. Onun ölüm döşeğinde, gözü yaşlarla dolu **'Seni subay üniformasıyla görmek istiyorum.'** deyişi kulaklarımdan eksik olmuyordu. Her 'bittim artık' dediğimde annem yanı başımdaydı.*

*Hep, **'Seninle gurur duyuyorum, bırakma hatırım için, o elbiseyi giymeni istiyorum.'** diyordu. O yüzden bırakmadım.*

Buna benzer bir motivasyonunuz yoksa dayanmanız imkânsız. Zaten bir süre sonra onların bana yaptığı işkenceye gülmeye, eğlenmeye başladım.

*Öyle ki işkence yapanlar bile beni bu şekilde ayıramayacaklarından ümidi kesmiş olacaklar ki **'Boşuna direniyorsun, bu sistem seni mezun etmeyecek, yol yakınken neden ayrılmıyorsun? Sen subay olmayı hak etmiyorsun bir an önce ayrıl.'** vb. söylemlerle ayrıca manevi baskı yapıyorlardı."*

***

Kamp bitmiş yeniden Harbiye'de dersler başlamıştır. Hikmet'e kısım kıdemliliği dâhil pek çok idari görev verilir. Herhangi bir eksiklikte kolay ceza verebilmek içindir bu.

Ders çalışmasına zaman bırakmamaya çalışırlar. Ama her şeye rağmen Hikmet'in derslerden başarısız olması mümkün değildir. Çok az çalışması iyi not almasına yetmektedir.

Fakat önceki bölümlerde de değindiğim gibi 2010'dan itibaren cevap anahtarıyla oynandığı söylenmeye başlanmıştır.

Özellikle bütün sınav sonuçlarının değerlendirildiği yerde Fethullahçı yapılanma olduğu dedikodusu yaygın iddiadır.

Bakıldığında bunu destekleyen pek çok işaret de vardır.

Bir gün Ş.K. Üsteğmen yanına çağırır, artık klasik hale gelen *"Neden ısrar ediyorsun burada okumaya anlamıyorum. Değer mi bunca sıkıntıya?"* gibi her zaman yaptığı girişten sonra, Hikmet'e maliyet planlaması yapar.

"Bak tazminat düştü. En fazla 15 bin lira verirsin. Artık YÖK bir üniversiteye atıyor. Biraz kredi çektin mi her şey hallolur."

Hikmet sadece gülümser ve *"Ben subay olmak istiyorum, ne yaparsanız yapın kendi isteğimle ayrılmayacağım. Buradan ölüm çıkar. Çünkü annem böyle istedi. Annem için, evet, bundan sonra sadece onun için..."* Ş.K. Üsteğmen kararlılığı görür hiçbir şey söyleyemez.

***

Bir intibak eğitim dönemi daha başlar Menteş'te. Bölük Komutanı Tank Yüzbaşı S.U. olmuştur. Bölükteki şok mangası 6 kişiliktir artık. O kadar çok Harbiyeli ayrılmıştır ki.

Bir önceki yıldan farklı bir şey olmaz. Hikmet ve diğerleri artık işkenceden eğlence çıkartma evresine geçmişlerdir.

Önceki işkencelerden farklı geliştirebildikleri tek şey çakıl taşlarının üstünde, dizlerinin üzerinde 1 kilometreden fazla yürütmektir. Kamp ilk günden son güne kadar işkenceyle geçer. Ama artık bunu yapanlar da Hikmet'i bu şekilde atamayacaklarını anlamışlardır. Hikmet 3'üncü sınıfa başladığında üzerindeki baskı iyice artmıştır. Ders çalışmaması için emirlere aykırı olmasına rağmen özellikle sınav zamanlarında sabaha kadar süren idari işler verilmektedir.

Okuduğu kısım 22 kişiliktir ve biri hariç hepsi askeri lisedendir. Bu kısımdan 7 kişi devre kaybetmiş, diğerleri de bir şekilde okuldan atılmıştır. O, 7 kişiden 4'ü de daha sonra ayrılmak zorunda bırakılmıştır. Böyle bir şey normal olabilir mi?

Askeri liseyi derece ile bitiren Hikmet de o sene sınıfta bırakılanlar arasındadır. Evet, o kalmaz, bırakılır.

Çünkü Harp Okulunda okuyan herkes bilir ki askeri liseyi bitiren bir öğrencinin Harbiye'yi bitirmesi için biraz gayret göstermesi yeterlidir. Hele Hikmet gibi askeri liseyi derece ile bitiren bir öğrenci için Harp Okulunda okumak tabiri caizse çerez gibidir.

2013-2014 senesini de 3'üncü Sınıf olarak okuyan Hikmet, bu sefer de altı dersten ikmale bırakılmıştır. İkmalleri veremezse atılacaktır. Bu arada emekli astsubay olan baba devreye girmiş, daha önce çalıştığı **pek çok generale durumu anlatarak onlardan yardım talep etmiş ancak hiçbir olumlu sonuç elde edememiştir.**

Son bir umut yine referansla Harp Okulu Kurmay Başkanı'nın yanına çıkar.

Oğlunun cevap anahtarları değiştirilerek okuldan atılmaya çalışıldığını söyler. Tükenmez kalem kullanma serbest olursa oğlunun çok rahat bir şekilde sınıfını geçeceğini ifade eder.

Bu konuyla ilgili çok sayıda telefon alan Kurmay Başkanı: *"Tamam ben emir veriyorum, soruları tükenmezle cevaplasın."* der. Sonuç olarak **Hikmet soruları tükenmezle cevaplar ve çok yüksek puanlar alarak altı dersi de rahatlıkla verir.**

17/25 Aralık (2013) kavgası Kara Harp Okulunu da etkilemiştir. Ne ilgisi var diye düşünebilirsiniz. Çok ilgisi var.

Fethullah'ın askerleri o süreçte kendilerine karşı nelerin yapılabileceğini tam kestiremedikleri için tıpkı dışarıdakiler gibi biraz geri çekilirler. Bu okulda yaptıkları ağır baskıları da hafifletir.

Hikmet, 4'üncü sınıfın ilk yarısını çok rahat geçirir. Ancak ne olduysa, 2015 Mart'ından sonra düğmeye basılmış gibi saldırılar yeniden başlar. Aslında Fethullâh'ın askerlerinin saldıracağı çok az sayıda Harbiyeli kalmıştır. Hedef haline getirdikleri öğrencilerin tamamını kendi deyimleriyle **"temizlemiş"**lerdir.

Özellikle 2009 sonrası askeri lise öğrenci alımlarını da kontrol ettiklerinden artık istemedikleri öğrenciler zaten Harbiye'ye gelmemektedir. Son kalanları da **"temizlemeye"** karar verirler. **Kitaplarında affetmek yoktur.**

***

Tam bu sırada bir şey olur. 2010'da açılan bir soruşturma dosyası 14 Mart 2015 tarihi itibarıyla Genelkurmay Askeri Savcılığınca ***"Kovuşturmaya yer yoktur."*** kararıyla kapatılır. Karar gerekçesinde somut hiçbir delilin elde edilmediği yazılıdır.

Bu dosya ne imiş bir bakalım.

Her açıdan Fethullahçı örgütün ivme kazandığı, her ihbarı değerlendirip gerçek olup olmadığına bakmaksızın "gereğinin" yapıldığı yıl olan 2010'da, çoğunluğu genç subay ve askeri öğrencilerden oluşan toplam 1429 kişinin isimlerinin geçtiği listelerin bulunduğu 3 DVD, bir ihbar e-mektubunun ekinde, sahte isimle MİT'e gönderilir. **2010 yılına dikkat çektim değil mi?**

Önceki satırlarda da kısmen bahsettiğim gibi bu yıl TSK'de Fethullahçı örgütün artık üstünlüğü tamamen ele aldığı yıl olarak ortaya çıkmaktadır. En azından ciddi iddialar bu yöndedir.

MİT'e gönderilen e-mektup yurt dışından gönderilmiş gözükmektedir. Tıpkı diğer isimli davalarda olduğu gibi. İsim vs. yoktur.

Tarihler 10 Ağustos 2010'u göstermektedir. Aynı gün yine bir e-mektup ihbarı gönderilecektir. O da yurt dışındandır.

Ancak o ihbar MİT'e değil İzmir Emniyet Müdürlüğüne yapılacaktır. Neyle ilgili olduğunu ifade edeyim; İzmir Askeri Casusluk davasını başlatacak ihbardır bu. Gönderici adı "Haleİzmirhale"dir. Aynı gün, kumpas olduğu beş yıl sonra anlaşılacak iki olayla ilgili iki ihbar e-mektubu, **ikisi de yurt dışı bağlantılı ve aynı tarihli.** İlginç bir tesadüf (!) değil mi?

Tam beş yıl sonra öğrenecektir Hikmet, MİT'e gönderilen DVD içerisinde bulunan o listelere Maltepe Askeri Lisesi öğrencisi olarak **"Kurt Kuvvetleri"** başlığı altında dâhil olduğunu.

Aslında Hikmet'in neden Güney Kore Harp Okuluna gönderilmediğinin de sebebi ortaya çıkmıştır. Muhtemel bu listenin varlığı öğrenilmiş ve Hikmet gönderilmemiştir.

TSK'nin başındakiler, olaya ne çabuk tepki vermiş ve bir çocuğun geleceğiyle oynamış, onu yurt dışına göndermemişlerdir? Ne diyelim. Keşke daha vahim olaylarda da böyle süratli biçimde tepki verseler.

Şimdi Fethullahçı örgüt elemanı şakirtlerin melanetleri, hayatın olağan akışına aykırı haller olarak anlatılıyor, ortaya konuluyor ama **"Elinizde belge var mı?"** gibi herkesi ahmak yerine koyan, ipe un serici, zamana oynayıcı tavırla durum idare ediliyor. Bu tavrın iyi niyetli olduğunu söyleyebilir misiniz? Geçelim...

Biz yine **1429** kişilik listeye dönelim. Yukarıda bahsettiğim listelerde ismi geçenler, güya Ergenekon'un uzantısı olarak TSK bünyesinde illegal yapılanma içerisinde bulunan bir gruptur.

Burada ismi geçenlerden biri de bu satırların yazarının Hasdal Cezaevinde tanıdığı ve o zaman **"Amirallere Suikast davası**ndan tutuklu olan Deniz Teğmen Ülkü Öztürk'tür.

Güya onun ev aramasında bilgisayarında bulunmuştur bu üç DVD'nin içerikleri. Ancak sonradan anlaşılacaktır ki **Ülkü Öztürk'ün evinde arama dahi yapılmamıştır.** Yani ihbar temelden yalan üzerine kurulmuştur.

***

Peki, öğrenilmesi bu kadar kolay olan bir olay neden bunca yıl sürüncemede bırakılmıştır? Konunun can alıcı yönü budur.

Listeler incelendiğinde çoğunluğunun, Deniz Kuvvetleri Personeli olup bir şekilde **Balyoz, Poyrazköy, Amirallere Suikast, Askeri Casusluk davalarına** bulaştırılarak tasfiye edildiği görülecektir.

Söz konusu listelerde, bütün kuvvetlerdeki özellikle başarılı genç subaylar ile kritik görevde bulunan personelin hedef alındığı görülecektir.

Burada ismi geçen rütbeli personelin hemen hepsi, bu soruşturma bahane edilerek yeri değiştirilmiş ve daha pasif görevlere atanmışlar, akademi ve diğer sınavlara sokulmamışlar, yurt içi veya dışı kurslara tertip edilmemiş, yurt dışı görevlere kesinlikle gönderilmemişlerdir. Yani bu anlamda sistem dışına itilmişlerdir. Ya askeri okul öğrencileri? Hemen hepsi Harbiye'den atılmıştır. Üç kişi hariç. Onlardan biri de hikâyesini anlattığımız Hikmet'tir.

İşte yukarıda bahsi geçen 1429 kişilik listede ismi geçen ve hâlâ Harbiye'de okumayı başaran Hikmet ve arkadaşlarına karşı, Mart 2015'ten itibaren yeniden saldırı başlatılır. Evet, yapılan aleni ve hukuksuzca ve de düşmanca bir saldırıdır.

"Sağa baktın suç, bakmadın yine suç" anlayışıyla bir ay içerisinde disiplin notları üçünün de süratle sıfıra düşürülür. Öyle acele edilmektedir ki aynı gün soyunma dolabından, değişik gerekçelerle yedi savunma verebilmektedirler. Bu davadan sistemde hâlâ ayakta kalan o üç Harbiyeli'nin geride **"kırıntı"** bırakmama kararlılığıyla temizlenmeye çalışıldığı şüphe götürmez bir durumdur.

Hikmet ve arkadaşlarının isimlerinin geçtiği 1429 kişilik liste ile ilgili Askeri Savcı'nın ***"Kovuşturmaya yer yoktur."*** kararını verdiği 14 Nisan 2015 tarihinde üçünün de disiplin notları artık sıfırı tüketmiş durumdadır. Final sınavları öncesi Yüksek Disiplin Kuruluna çıkarlar ve disiplinsizlik gerekçesiyle okuldan atılırlar.

İşte o andan itibaren benim de babasını tanımam itibarıyla yakından takip edebildiğim süreç başlar.

Hikmet'in ailesi hemen AYİM'e (Askeri Yüksek İdare Mahkemesi) başvurur. Harp Okulunda yaşananlar bir kez daha basına yansımıştır. Hikmet Çiçek, Soner Yalçın, özellikle de Müyesser Yıldız Odatv'de konuyla ilgili çok sayıda makale kaleme alırlar.

Konunun, o an için Kara Kuvvetleri Komutanı olan ve olası Genelkurmay Başkanı olması ile ilgili yoğun tartışmanın yaşandığı Orgeneral Hulusi Akar'a kadar bir şekilde yansıtıldığını biliyorum.

***

Tam da 7 Haziran seçimleri öncesidir. O zamana kadar olmamış bir şey olur.

Atılan bu üç öğrenci, kendilerine **"yeni bir hak verildiği"** ileri sürülerek geri çağrılır. Sanki **"birileri"** seçim sonucuna göre hareket ederiz demiştir.

Her neyse **"son kırıntılar"** tekrar Harbiye'dedir. Sanki Hikmet'in annesinin ruhu oğluna yardım etmektedir.

Harp Okulunda **"son şanslarını"** kullanmak üzere geri çağrılırlar. Son final haftasıdır. Sınavlar 15 gün sürmekte, biter bitmez rütbe takmadan hemen önce bütün 4. sınıf Harbiyeliler bir aylığına Kıt'alara gönderilmekte, müteakiben de teğmen olmaktadırlar.

Hikmet ve iki arkadaşı sınavlara girer. Sınavlar çok iyi geçer. Herhangi olumsuz bir davranış yoktur. Bu arada 7 Haziran seçimleri olmuş, iktidar partisi güç kaybetmiştir.

14 Haziran Cuma günü Hikmet ve arkadaşları son sınavdan çıkarlar. Yüksek Disiplin Kurulu yönerge gereği vahim haller hariç, sınav haftasında toplanmaz.

Zaten iki haftalık süreçte Hikmet ve arkadaşlarıyla ilgili herhangi bir savunma veya tutanak da söz konusu olmamıştır.

Pazar günü Kıt'alara hareket edeceklerdir ki bu bir nevi artık teğmen oldukları anlamına gelmektedir. Ama yenmez içilmez sınav sona erer ermez cuma günü akşamüzeri Yüksek Disiplin Kurulunu toplarlar ve Hikmet ile iki arkadaşını okuldan atarlar.

Sanki yemin etmişlerdir 1429 kişilik, o sahteliği, delil niteliği taşımadığı, askeri hukukçular tarafından ortaya konulmuş olan listede ismi geçenlerden **"son kırıntıları"** da TSK'de bırakmamaya. **Ve dönemin Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Hulusi Akar bu haksız atılmayı onar.**

Hani son şans verilmişti bu çocuklara? Hikmet ve arkadaşları ne yaptı da son şanslarını değerlendiremediler? Zaten Yüksek Disiplin Kurulu kararıyla atılmışlardı. Hiçbir yeni girdi olmadan neden tekrar bu kurul toplandı? Bunu yapanların hiçbir zaman cevap veremeyeceği sorulardır bunlar. Ve bir gün mutlaka kendilerine sorulacaktır.

Peki, biz TSK'nin içindeki Fethullahçı yapının izine buradan hareketle ulaşabilir miyiz? İddia ediyorum, Hikmet'leri kimler okuldan atmaya çalıştıysa Fethullahçı örgütle ilgisi vardır. Ya da onların yönlendirmesiyle hareket ediyordur.

Ben öyle değerlendiriyorum.

Çünkü bugün 1429 kişilik listede bulunan insanların artık Fethullahçı çete tarafından **Ergenekon, Balyoz, Poyrazköy, Askeri Casusluk** vb. davalarla nasıl kumpasa uğrayarak tasfiye edildiği herkesin malumudur.

Peki, o listede bulunan askeri okul öğrencilerini baskı ve işkenceyle okuldan atmaya çalışanları nerede konumlandıracağız? Bunları gerçek dışı raporlarla sağlık yönünden **"Askeri öğrenci olmaya elverişli değildir."** raporu verenleri nereye koyacağız?

Her şey çok açık ve herkesin gözü önünde.

Evet, kral çıplak. Sadece biri ya da birilerinin **"kral çıplak"** diye haykırması gerekiyor.

***

Hikmet ve arkadaşları ile ilgili son gelişmeyi de ifade ederek bu bölümü kapatalım. Hikmet ve arkadaşları, AYİM'e başvurdular. Avukatları Cavit Ç., eski bir askeri hâkim olarak disiplin ceza puanlamasında hata yapıldığını yakalamıştır. Konuyla ilgili somut belgeler sunar yüksek mahkemeye.

AYİM'de de her şeye rağmen hâkimler vardır.

AYİM 2'nci Dairesi, Ekim ayı başında söz konusu somut belgelerle Hikmet ve arkadaşlarının ilişiklerinin disiplin puanlarının fazladan düşürülerek haksız biçimde kesildiğine karar verir ve yürütmeyi durdurur. Elbette mahkemenin beş üyesinden hâkim olmayan iki kurmay üye Hikmet'in aleyhine karar vermiş ve karar ancak 3'e 2'i çıkabilmiştir.

Hikmet ve arkadaşları artık teğmen olmaya hak kazanmışlardır. Bu satırların yazıldığı sırada kararın kendilerine tebliğ edilmesini beklemektedirler. O bile **"bir el"** tarafından geciktirilmektedir.[46]

Olsun, Hikmet ve arkadaşları örnek birer savaşçı. Sonuna kadar pes etmediler.

Onların **"son kırıntılar"** olarak da olsa sistem içinde devam ediyor olmaları çok güzel. Bu her türlü mikrobik saldırılara rağmen organizmanın hâlâ canlı olduğunu gösteriyor. Kurtuluş için umutluyuz vesselam.

Harbiye'de olanlardan devam edelim. Bakın daha ne dramlar var **"Şanlı Yuvamız"**da...

---

[46] Hikmet S., Aralık 2015 tarihi itibarıyla AYİM'in kararını tebliğ etti. Stajı müteakip ocak ayı içinde teğmen rütbesini takacağı söylendi.

"TSK'nin Akıllı Adama İhtiyacı Yok!"

Maltepe Askeri Lisesinden 2007 yılında iyi bir dereceyle mezun olur. Sonrasında Kara Harp Okulu hayatı başlar. İlk iki yıl Dumlupınar Taburundadır. Her şey çok iyi gitmektedir. Dersleri ve disiplin durumu ile örnek öğrencilerdendir Raşit K. Artık kendini geleceğin subayı olarak görmektedir.

Harp Okulu ikinci sınıfın sonunda yapılan bölüm yerleştirmeleri sonucunda Tabur Komutanlığını o zamanki rütbesiyle Binbaşı M.T. P.'nin yaptığı Malazgirt Taburunun 22'nci Bölüğüne yerleştirilir. Böylece her dakikası hatta her saniyesi zehir gibi geçecek günler başlamış olur.

Takım komutanlarından özellikle Jandarma Üsteğmen Ö.Ö.'nün askeri disiplin ve insan hakları çerçevesinde hiçbir mantıklı açıklaması olmayan yıldırma faaliyetleri ile karşılaşır.

Aslında onun gibi davranan başka takım komutanları da vardır. Ancak adı geçen üsteğmenin diğerlerinden daha önde olduğu aşikârdır.

Kara Harp Okulunda özellikle 2008 yılından itibaren sistematik bir baskı ve yıldırma politikası uygulanmaya başlamıştır. Bu bezdirici uygulamalar, haliyle öğrencilerin her daim birlikte oldukları takım ve bölük komutanları vasıtasıyla yapılmaktadır.

Baskılar, Kara Harp Okulunda dört tabur olmasına rağmen o yıllarda daha çok Malazgirt ve Sakarya Taburlarında olmaktadır. Yıl 2009'dur.

Neredeyse, **"gözünün üstünde kaş var"** denilip ceza verilmektedir Raşit'e. Disiplin notu süratle düşürülür.

Sadece o değil özellikle başarılı diğer askeri lise öğrencileri de bundan nasibini almaktadır. Yapılan tam bir zulümdür. Askeri Lise mezunlarının katliamı söz konusudur.

Yedi yıldır yetiştirdiği öğrencisini acımadan yok etmeye çalışan Raşit'in söylediği şekliyle **"Cemaatin Subayları"**, bazı öğrencilerle ise çok samimi poz vermekten de geri durmamaktadır. Her şey o kadar açıktır ki görmek isteyene.

Raşit'in iddialarına göre sınav sorularına ulaşabilen bu Fethullahçı örgüt üyeleri, ölçme değerlendirmeye yerleştirdikleri kendi adamlarıyla istedikleri öğrencinin cevap kâğıdıyla oynamaktadırlar.

Raşit, üçüncü sınıfın sonuna doğru her şeyden artık emindir. Kendi sistemini Kara Harp Okuluna yerleştirmiş olan Fethullahçı örgüt, kendilerinden olmayan çocukları eritme görevini başarıyla yerine getirmektedir.

Bunu artık kendilerini fazla saklamaya ihtiyaç duymadan yapmaktadırlar. İhtimaldir ki güvende olduklarını, korunduklarını bilmektedirler. Raşit'e göre koskoca Kara Harp Okulu Atatürkçülük vizyonunu kaybetmektedir.

Üçüncü sınıfın sonuna gelindiğinde Raşit'in puanı eksiye düşürülmüştür. Kendisi bile inanamamaktadır bu duruma. Askeri lisedeki disiplin abidesi öğrenci gitmiş, yerine disiplinsiz bir öğrenci gelmiştir. Dışarıdan kim baksa göreceği budur. Ama bu gerçeğe aykırıdır. Çaresizdir Raşit. **Sistemde bunu anlatabileceği bütün kanallar tıkalıdır.**

Raşit'in iddialarına göre: *"Üsteğmen S.E., Üsteğmen M.K., Üsteğmen Ö.Ö., Üsteğmen H.A. başta olmak üzere birçok subay, kendi aralarındaki Cemaat hiyerarşisine göre hareket etmektedirler. Bu subaylar, düşünme yetisini kaybetmiş, beyni tamamen yıkanmış robottan farksızdırlar. Kendilerinden olmayan öğrencilere ceza vererek acı çektirerek Harbiye'den ayrılmaları için pervasızca baskı yapmaktadırlar."*

Raşit'in Şubat 2011'de, Yüksek Disiplin Kurulunun marifetiyle Harbiye'den ilişiği kesilir.

Disiplin Kurulunda okul komutanı o zamanki rütbesiyle Tümgeneral F.G. ve kurulda bulunanlara bir saati aşkın bir konuşma yapar. Yaşadıkları ve Harbiye'de yaşananlar ile ilgili dağarcığında olan her şeyi anlatır. Konuyla ilgili çeşitli isimler verir.

İlgiyle dinler gözükürler. Okul komutanı söylediği her şeyin teker teker soruşturulacağını ve adaletin kesinlikle yerine getirileceğini ifade eder. İsmini verdiği öğrencilere ve subaylara o gece tek bir soru dahi sorulmaz.

Ertesi gün sabah apar topar tekrar kurula götürülerek gözlerinin içine baka baka söylenen ve gerçekle ilgisi olmayan kararı dinler.

Söyledikleriyle ilgili o gece soruşturma yapıldığı ama söylediklerini destekleyen en küçük bir bulguya dahi rastlanılmadığı ifade edilmiştir.

Hâlbuki kimseyi sorgulamamışlardır ki Raşit'in iddiasına göre. Bunu yapacak bir zaman da yoktur. Zaten normal olan bir şey de yoktur o sıralarda Harbiye'de.

Raşit'in söyledikleri en özetinden bunlar. Devam ediyoruz...

***

Şu anda okuduğum okulda öğretim görevlilerinin büyük bir kısmı Fethullahçı örgüt elemanı, o nedenle ismimi yazmayın. Bir kez daha benzer şeyler yaşamak istemiyorum diyen bir Harbiyeli de o yıllarda Harbiye'de yaşananları anlattı. O anlattı ben dinledim.

2008 yılı itibarıyla sivil liselerden yoğun şekilde alınanlarla sınıf mevcutları alabildiğine artmış, **her sınıfın ancak üçte biri askeri lise kaynaklı hale gelmiştir.**

Sonrasında askeri lise kaynaklı Harbiyelilere baskılar başlamış. Büyük bir kısmı sudan bahanelerle sürekli disiplin cezası almışlar, sürekli hakarete uğramışlar. Askeri liseliler en küçük suçta ceza alırken, sivil kaynaklılara pozitif ayrımcılık yapılmış.

Sivil kaynaktan gelen öğrencilerin üniversite giriş puanları çok düşüktür. Harbiye'de verilen mühendislik dersleri düşük puanla alınmış sivil kaynaklı Harbiyelileri zorlamaktadır. Ama bunun da çaresi bulunmuştur. Okulda sınavlardan önce hocalar el altından sınav sorularını bunlara vermektedir.

Tabii soruların verilmesi sivil kaynaklılarla sınırlı kalmamaktadır. Sorular askeri lise kaynaklılara da ulaşmaya başlar. Dolayısıyla not ortalaması sivil kaynaklıların lehine değişmez. **Çünkü istenen sadece sivil kaynaklıların not ortalamasının yükseltilmesidir**. Bu durum şöyle çözülür:

Dönem sonunda takım komutanları her öğrenciye liderlik notu adı altında diğer derslerin dışında not vermektedir.

Her dönem sivil kaynaklı öğrencilerin notları en yüksek not olan AA olurken askeri lise kaynaklı öğrencilerin notları en düşük not olan DD olmaktadır. **Bu verilen liderlik notu da Harp Okulunu bitirme sırasını da doğrudan etkilemektedir**. Sivil liseden olanların derslerde olan geriliği bu şekilde dengelenmektedir.

Menteş'te ikinci intibak kampında, yemek sırasında beklerken **"kulağını karıştırma"** gerekçesiyle şok mangasına alınır. Bir hafta sonra işkenceye dayanamayarak ayrılır.

O bir haftada yaşadıklarını şöyle anlatıyor: *"Şok mangasında dokuz kişiydik ve bu dokuz kişinin tamamı da askeri lise kaynaklıydı. Taarruz parkuru denen yerde sözde eğitim yapıyorduk.*

Normal bir insanın fiziksel olarak yapılanlara dayanması mümkün değil. Uyku için ancak 1-2 saatlik zaman var. Aynı işkence dinlenmeden ertesi gün yine devam etmekte. İster istemez her geçen gün vücudun üzerindeki yorgunluk artmaktadır. Bunlar olayın sadece fiziksel boyutu.

Bir de psikolojik boyutu var. Bu üsteğmen bizi karşısına alıyor, saatlerce bize nutuk atıyor ve bizi sürekli azarlıyor. Söylediklerinden şu anda aklımda kalan en çarpıcısı şu, ***'Türk Silahlı Kuvvetlerinin akıllı adama ihtiyacı yok. Bakın bana. Ben çevremde çok akıllı bir adam olarak tanınmam. Beni sorsanız denileni harfiyen yapan biri olarak tanırlar. Bizim bu gibi adamlara ihtiyacımız var.'*** *Ayrıldıktan bir yıl sonra öğrendim ki bu adam kurmaylığı kazanmış.*

Ben bir hafta kaldım şok mangasında. Bir hafta sonu aileme beni oradan almaları için yalvardım. Ailem sonunda beni aldı.

Orada kalamaz mıydım? Kalırdım ve bütün yapılanlara dayanırdım fakat askeriye gibi önünün kesilmesi çok kolay olan bir kurumda belli kesimlerce istenmeyen adam olmak ve ilerlemeye çalışmak imkânsızdır.

Ben yolumu dışarıdan mücadele edecek şekilde çizdim."

Bakın daha neler anlatıyor Harbiyeliler. İnanamayacağınız şeyler...

"Seni Bu Şişenin Üstüne Oturtacağım"

Hami Ö., Sakaryalı. Maltepe Askeri Lisesi sonrası 2011 yılında Kara Harp Okuluna gelir. Gelir gelmez okul idaresi askeri liselileri üç gruba ayırır.

Hami'nin ayrıldığı grubun hemen hepsi askeri lisede ders durumu ve disiplin durumu çok iyi olanlardır. İntibak eğitimine gitmeden daha Harbiye'deyken üzerlerinde büyük bir baskı oluşturulur. Aç, susuz, uykusuz bırakılırlar. Başlangıçta hiçbiri bunu anlayamaz, isimlendiremez.

Daha otobüsten iner inmez daha sonra isminin İsmail B. olduğunu öğrendiği, o ana kadar hiç görmediği, ismini duymadığı bir üsteğmen, adı ve soyadıyla yanına çağırarak anlamsız bir şekilde şınav çekmesini ister. Ortada bir şey yoktur ve daha Menteş intibak kampına yeni gelmişlerdir. Ama esas önemlisi söz konusu üsteğmen önceden onu nasıl tanımaktadır. Sonradan anlar, ellerinde fotoğraflı liste vardır.

Hami'nin bölüğünde yaklaşık 150 öğrenci vardır. Aralarında onun da bulunduğu bir grup öğrenciyi diğerlerinden ayırırlar. **Ayrılanların hemen hepsi askeri lisede başarılı olan öğrencilerden oluşmaktadır**. Eğitim adı altında işkence başlar.

Direğe karşı kımıldamadan saatlerce bekleme, defalarca istikamet verdirilip koşturma, gece istirahata çekildikten sonra kaldırıp eğitim adı altında aynı tür bezdirici hareketlerle işkenceye devam etme. Bazen işi dayağa kadar götürme. Özellikle domuz pisliğinin yoğun olduğu alanlarda uzun süreli süründürme.

Günler bu şekilde geçerken bir gün yine böyle yorucu bir günden sonra sabaha karşı saat 3 civarında bu işkenceye tabi tutulanlar istirahata gönderilirler. Hami, **"İyi, bugün erken bıraktılar."** deyip kendini yatağa atıp anında uykuya dalar. Aradan çok geçmez birkaç tane takım komutanı onu sertçe uyandırır ve **"Var mı ulan öyle hemen uyumak!"** diyerek ayağa kaldırırlar.

Hami, uyku sarhoşluğuyla bir şeyler demek ister. Bu sırada üsteğmenlerden Ö.Ö. elindeki kahveyi yüzüne fırlatır. Sonra da götürüp eğitim alanında işkenceye devam eder.

Günlerce süren bu işkence, şok mangasında seçilen çoğu arkadaşının kamptan ayrılmasına sebep olur. O ve birkaç arkadaşı direnmeye devam eder.

Bir gece takım komutanlarından Üsteğmen M.D., onu eğitim alanına tek başına çıkarır. Hami, bunun nedenini sorar adı geçen üsteğmene. Artık canına tak etmiştir. Üsteğmen *"Anlamıyor musun, okuldan ayrılmanı istiyoruz. Sen ayrılıncaya kadar bu sürecek."* der. O kadar kayıtsız söylemiştir ki bunu.

Sonra daha da ileri gidip elindeki şişeyi göstererek *"Bu ayrılmama ısrarın devam ederse en sonunda seni bu şişenin üstüne oturtacağım."* deyiverir, yine öylesine rahat öylesine umarsız bir şekilde.

Hami, bu söylenene tepki gösterir. Ancak üsteğmen, Hami'nin kafasına sert bir toprak parçasıyla vurur. Hami sinirlenir ve karşılık verir. M. Üsteğmen diğer takım komutanlarını çağırır ve birlikte Hami'yi darp ederler.

Olay sonrası baskıyı iyice artırırlar. Artık ölmeyecek kadar yemek vermektedirler. Sadece suda kısıtlama yapmamaktadırlar. Çünkü iddialara göre, önceki dönemlerde susuz bırakılan bir öğrencinin böbrekleri iflas etmiş ve öğrenci hayatını kaybetmiştir.

Araya bayram tatili girer. Bu sürede altmış (60) civarında öğrenci baskıya dayanamayarak ayrılmışlardır. Ama Hami inat eder ve ayrılmaz. Kara Harp Okulunda öğrenime başlar.

Ama o ve intibakta şok mangasına seçilmiş olanlara diğerlerinden fazla nöbet tutturma, sınav haftalarında yasak olmasına rağmen gereksiz idari görevler vererek veya sudan bir bahane bulup saatlerce kapılarının önünde bekleterek ders çalışmalarının önüne geçmek gibi pek çok kabul edilemez hareketlerde bulunulmaktadır.

Hami ve arkadaşları çok kapasiteli öğrencilerdir. Fazla çalışma imkânı bulamasalar da mevcut derslerden iyi not almayı başarmaktadırlar. Fakat bir süre sonra özellikle test sınavlarında çok yüksek bekledikleri notlar düşük gelmeye başlar. Bunun üzerine sınav kâğıtlarıyla oynandığı kanaatine kapılırlar.

Bu cevap anahtarlarıyla oynama işi o kadar yaygındır ki 2010 sonrası Harbiye'sinde okuyan herkes bu konuya işaret etmektedir. Fethullahçı örgütü tanıyoruz, onların kitabında her şeyin mübah olduğunun yakın şahidiyiz. Her şeyi yaparlar. Cevap anahtarını değiştirmek ne ki!

Biz yine Hami'nin yaşadıklarından devam edelim. Hami her şeye karşın ısrarla Harbiye'de kalmaya, okumaya, subay olmaya çalışmaktadır. Ama baskılar her geçen gün artar. **"Sağa baktın suç, bakmadın yine suç."** evresi başlamış, ufak tefek şeylerden dolayı devamlı ceza alır olmuştur.

Bazen fiili taarruzlara dahi uğramaktadır. Bir gün takım komutanı Üsteğmen M.T. odasına çağırarak daha önce defalarca söylediklerini tekrar eder ve dilekçe vererek okuldan ayrılmasını ister. Hami'nin cevabı da her zamanki gibi olur, *"Ayrılmayacağım!"*

Bu cevaba çok sinirlenen Takım Komutanı birden kendini kaybeder ve *"Pislik herif! Aşağılık herif! Sana burayı bitirtmeyeceğiz."* Hakaretler yetmez Hami'nin yüzüne tükürür, hırsını alamaz boğazına sarılır. Hami de kendini zorunlu olarak savunur. Diğer takım komutanları da gelir. Ok yaydan iyice çıkmıştır. Büyük bir arbede yaşanır.

Sonuç mu? Hami'yi Yüksek Disiplin Kuruluna sevk ederler. Disiplin Kuruluna çıkmayı beklerken sınıf seçimi öncesi yapılan sağlık muayeneleri için GATA'ya gitmeye başlar.

Bir yıl önce sağlam raporu almasına rağmen kalbinde sıkıntı olduğu ifade edilir kendisine GATA Kardiyolojide.

Kalp rahatsızlığına dikkat! Artık benim de ezberlediğim **"Minimal Mitral Yetmezlik."** İleriki bölümlerde çok sık karşımıza çıkacak "mucizevî" bir tanı. En kolay rapor verilen yer kardiyolojidir ne hikmetse. Bir de psikiyatri.

Ve 2013 yılında GATA'da **"Askeri öğrenci olmaya elverişli değildir."** raporu verilerek Harbiye'den ayırırlar onu. Sonrasında mı? Hemen birkaç tane sivil hastanede muayene olur. Kalbinde hiçbir şey yoktur. Sapasağlamdır yüreği. Ona tahammül edemeyen yüreksizler ise hak etmedikleri o üniformayı giymeye devam ediyorlar, ihanetleriyle beraber...

Hami gibi yüzlerce örnek var. Bundan sonra onlardan bir kaçının bazı anlatımlardan kısa kısa bahsederek Harbiye'de yaşananları noktalayalım.

Yukarıda Maltepe Askeri Lisesinden bahsedince 1999 yılında Fethullah Gülen örgütünün buradaki yapılanmasına karşı o zamanki DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel'in yürüttüğü bir soruşturmadan bahsedelim ki Fethullahçı örgütlenmenin ne zamandan beridir sistematik bir şekilde TSK içinde faaliyet gösterdiğini daha iyi anlaşılsın.

"Kızlar Şeytan, Atatürk Kötü..."

Bir ağaç dalları budanarak yaprakları kesilerek öldürülebilir mi? Gövdesini kesseniz dahi kök kurumamışsa o ağaç yaşamaya devam edebilir. Eğer ağacı öldürmeyi amaçlıyorsanız mutlaka kökü kurutacaksınız.

TSK'nin kökü, askeri okullardır. Özellikle 2008 yılı sonrası askeri okullara giren askeri öğrencilerle ilgili ciddi bir araştırma yapılması bir zarurettir. Bu yıldan sonra askeri okullara girişlerin, Fethullahçı örgüt tarafından oldukça sistematik şekilde yapıldığıyla ilgili çok güçlü iddialar söz konusudur.

İddialar, 2008 yılından sonra askeri okullara girenlerin büyük çoğunluğunun Fethullahçı örgütün **"Işık Evleri"**nde yetiştiği yönündedir. Yapılacak ciddi bir araştırma ile bunun ortaya çıkartılacağı da iddia sahiplerinin güçlü tezleri arasındadır.

Böylesi bir durum doğruysa **"ağacın kökü"** bu tehlikeli örgüt tarafından ele geçirilmiş demektir. Böylesi bir örgütün eline geçen kökü de kurumuş kabul edebilirsiniz.

Elbette 2008 sonrası sistematik ve kitlesel girişler açısından çok önemlidir. Ancak bu yıldan önce ta 1986'larda bile askeri okullara sızmaya çalışan bir örgütle karşı karşıyayız.

Bu anlamda 1986 yılında askeri liselerde ortaya çıkartılan Türkçe giriş sınav sorularının alınması olayı ve sonrasında bu tür çeşitli münferit olaylar, **"kökü ele geçirme"** girişiminin, çok daha eski yıllara dayandığını göstermektedir.

İşte bunlardan biri bizzat zamanın DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel tarafından soruşturulan bir olaydır. Anlatalım...

***

Yıl 1999'dur. Mart ayının İzmir'e göre soğuk sayılabilecek bir günüdür. Yapılan istihbarat çalışmaları sonucu Maltepe Askeri Lisesi öğrencilerinin zaman zaman üzerlerindeki üniformaları çıkararak sivil kıyafetler ile bazı evlere gidip geldikleri belirlenir.

Bunun üzerine İzmir'de bir eve baskın düzenlenir. Ev, Fethullahçı örgütün **"Işık Evleri"**nden biridir.

Evde Murat Yanık ve Mustafa Soysal isimli iki Maltepe Askeri Lisesi öğrencisinin bulunduğu tespit edilir. Bunlardan Mustafa Soysal ifadesinde şunları söylemiştir:

"Askeri Liseye girmemi Ömer isimli bir abi tavsiye etti. Bu eve gidenlerden Yemen isimli öğrenci Kuleli, ben ve Murat Yanık Maltepe Askeri Lisesini kazandık.

Okula başlamadan evvel bize dini konulardan ve Orta Asya'da açılan okullardan bahsettiler.

*Maltepe Askeri Lisesine girdikten sonra bize, **'Sahabe'** mertebesine ulaştığımızı, kurallara uymadığımız takdirde Allah tarafından cezalandırılacağımızı söylediler.*

Maltepe Askeri Lisesi imtihanlarına girmeden evvel, imtihanlar için Sultanbeyli'de yeni açılmış bulunan isimsiz bir dershaneye gittik, ayrıca devam etmekte olduğumuz evde de bizlere ders verildi, bu arada Fethullah Gülen ile ilgili videokasetleri izlettirildi. Maltepe Askeri Lisesi imtihanları için bizlere form doldurttular.

Ömer isimli abi bizleri Sultanbeyli'de bulunan belediye arazisinde koşturuyordu, ayrıca daha önceki yıllarda Maltepe Askeri Lisesi imtihanlarında sorulan soruları ezberlettiler, mülakatta neler yapacağımızı anlattılar.

Bilahare Murat Yanık ile birlikte Maltepe Askeri Lisesinin imtihanlarını kazanıp İzmir'e geldik.

İzmir'e gelmeden evvel Ömer bizlere birer saat hediye etti. Ömer, İzmir'deki hazırlık sınıfı süresince 15 günde bir İzmir'e geldi. Bir evde buluştuk.

Ben bu faaliyetlere okula girerken bana yapılan iyilikler nedeniyle katıldım.

Daha sonra bu faaliyetlerden çekilmek istedim. Ancak beni ve arkadaşlarımı çeşitli şekillerde tehdit ederek çekilmemizi önlediler, bu faaliyetleri başkalarına anlatmamızı da engellediler.

Bundan başka üçüncü sınıfta babamı kaybettim ve maddi sıkıntıya düştüm, bu şahıslar bana maddi imkânlar sağladılar. Bu nedenle bu şahıslara bağlandım.

Bu şahıslar devamlı Atatürk'ü kötülüyorlardı.

Kızların şeytan olduklarını, onlardan uzak durmamız gerektiğini söylüyorlardı."

***

Bu evlerde yakalanan Murat Yanık, Hasan Kemertaş, Yemen Açıkgöz, Nidayi Coşkun, Salih Çavdar'ın ifadeleri de Mustafa Soysal'ın ifadelerini doğrulamıştır.

1999 yılı Mart ayında ortaya çıkan bu olay, Fethullahçı örgütün askeri okullara sızma faaliyetlerinin en çarpıcı örneklerinden biridir. Askeri lise öğrencilerini **"Işık Evleri"**ne çekerek beyinlerini yıkayabilmek için illegal faaliyette bulunmuşlardır. Bu tipik bir gizli örgüt faaliyetidir. Bu öğrencileri, maddi imkânlar da sağlayarak alabildiğine kendilerine bağlamışlardır.

Zamanın DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel, Fethullahçı örgüt ile ilgili yaptığı soruşturma sonucu iddianame hazırlar. İddianame içerisinde İzmir'de **"Işık Evi"**nde yakalanan askeri öğrenciler de vardır. Buradan hareketle dikkat çekici şu tespitlerde bulunur:

- Fethullah Gülen Grubunun özellikle eğitim alanında zaman zaman devletten de ileri imkânlara sahip olduğu gözlenmektedir. **Fethullah Gülen Grubu planlı, programlı, sinsi çalışmalarının önünde tek engel olarak Türk Silahlı Kuvvetlerini görmektedir.**

-Türk Silahlı Kuvvetlerini ele geçirme amacıyla sızma politikasını sessiz ve derinden devam ettirmektedir.

-Fethullah Gülen tarafından Silahlı Kuvvetler içinde yapılanabilmek ve ileride etkinliğe kavuşabilmek amacıyla yeni projeler üretilmeye başlanmış, bu çerçevede askeri okullarda okuyan öğrenciler önce fiili hedef olarak belirlenmiş, kültür düzeyi yüksek, türban takmayan bayanların askeri öğrenciler ile tanışmaları ve evlenmelerinin sağlanabilmesi için gerekli vasatı sağlayacak bir yapılanmaya gitmiştir.

- Harp Okullarına ve Askeri Liselere sokulacak çocuklar bir gizlilik derecesinde eğitilir. Bu çocuklar özel evlere giderler. Cemaat sorumluları dışındaki insanlar bu evleri bilmezler.

-Fethullah Gülen, bu yöntem ile 10 yıl içinde Türk Silahlı Kuvvetleri içinde söz sahibi olacağı bir konuma gelmeyi planlamaktadır.

İddianamenin hazırlandığı yıla dikkat: 1999.

On yıl sonra yani 2009 yılı; Fethullahçı örgüt mensubu olmayıp çok başarılı olan özellikle de asker çocukları ve askeri lise mezunu öğrencilerin Harbiye'den, sayısal anlamda en fazla ayrılmak zorunda bırakıldığı yıldır.

Sağlık neden gösterilerek ayrılmak durumunda bırakılanlar dışında, Kara Harp Okulundan ayrılmak zorunda kalanların sayısı 2009 yılında rekora ulaşmıştır.

Aynı anda yaklaşık 3500 öğrencinin okuduğu Kara Harp Okulundan 2009 yılı itibarıyla ayrılan/atılan sayı 465'dir.

Bu sayıya sağlık nedeniyle ayrılanları da eklersek 500 civarında öğrenci o yıl içinde okuldan ayrılmıştır. Böyle bir durumun normal olmadığı ortadadır. 12 Eylül darbe döneminde bile bu kadar Harbiyeli okuldan atılmamıştır. Ki **bu sayıya özellikle 2010 öncesi sivil liseden gelip intibak kampında ayrılanlar dâhil değildir.**

Kıyas anlamında şunu da ifade edeyim ki 12 Eylül 1980 darbesi sırasında Harbiye'de öğrenciydim. O zaman Harbiye'den atılan öğrenci sayısının toplamı yüzü (100) bulmamıştır.

Hazır ayrılanlardan bahis açılmışken Harbiye'de **"korkunç yıllar"** olarak nitelenen 2008-2014 yılları arasında, sadece Kara Harp Okulundan sağlık nedenlerinin dışında, atılan veya ayrılmaya zorlananların sayısını vereyim.

Bu sayı, sadece ayrıldığı veya disiplin gerekçesiyle atıldığı için maddi yükümlülük altına girenlerin sayısıdır. Sağlık nedeniyle ayrılanlar bu sayıya dâhil edilmemiştir;

2008 yılı **262** öğrenci, 2009 yılı **465** öğrenci, 2010 yılı **283** öğrenci, 2011 yılı **330** öğrenci, 2012 yılı **222** öğrenci, 2013 yılı **200** öğrenci, 2014 yılı **160** öğrenci.

Ya 2008 öncesi? Araştırdık. **2001-2007 arası ayrılan/atılan** öğrenci sayısı **yıllık en fazla 20'dir.** Yukarıdaki yıllarla kıyaslar mısınız?

Daha iyi görmek için **2001-2007 yılları arası** (7 yıl) **ayrılan öğrenci sayısı** sağlık dâhil**, yaklaşık 150**;

2008-2014 yılları arası (7 yıl) **ayrılan öğrenci sayısı** sağlık hariç, **yaklaşık 2000**'dir.

Sağlık nedeniyle ayrılışları katarsak bu sayının 2000'in çok üzerine çıktığını görürüz.

İki 7 yılı **yüzde olarak kıyaslarsak** son 7 yılda, önceki 7 yıla göre sadece Kara Harp Okulundaki atılma/ayırma ve ayrılmalarda yaklaşık **yüzde 1350 artış** olmuştur.

Yukarıdaki sayılara sivil liseden gelerek ilk kampta ayrılanlar dâhil değildir.

Hayatın doğal akışında böyle bir tablo normal görülebilir mi? Bunu sorumluluk sahibi komuta kademesi ve diğer ilgililere soruyorum haliyle.

Özellikle intibak kamplarında Fethullahçı örgüt mensubu olduğu iddia edilen subayların baskı ve işkencelerine dayanamayan Harbiyeliler ayrılmak zorunda kalmışlardır.

Bu baskı yukarıdaki yıllarda (2008-2014) dayanılmaz ve açık bir hal almıştır. Zaten kitabın içeriğinde, konuyla ilgili, yaşayanlarından pek çok somut olay anlatılmıştır. **Bu işkenceler o kadar alenidir ki komuta kademesinin haberinin olmaması düşünülemez.**

İncelendiğinde atılma/ayrılma/ayırma sayıları 2014'te diğer yıllara göre ciddi miktarda düşüş göstermiştir. 2015 yılında ise çok az sayıda Harbiyeli okuldan ayrılmak zorunda bırakılacaktır. 2015 yılı itibarıyla Kara Harp Okulunda **şok mangası** uygulaması da kalmamıştır.

Şimdi **"Aa, demek her şey düzelmiş."** diyebilirsiniz. Hemen söyleyeyim bu değişimi düzelmeye değil kökün ele geçtiğine yorun.

İddialar, artık kaynaktan yani askeri liselerden gelenlerin büyük bir çoğunluğunun da Fethullahçı örgüt mensubu olduğundan artık baskıya gerek duyulmadığı şeklindedir. (özellikle 2008 sonrası askeri lise alımlarına dikkat.

Zaten bunun Kara Harp Okulunda görevli subaylarca, **"Artık 2015 yılından sonra atılma olmayacak."** şeklinde konuşulduğunun pek çok duyanı vardır.

***

Hazır 2009 yılının öneminden bahsetmişken önceden tanıdığım, geçmişte birlikte görev yaptığımız, şu anda Jandarma Genel Komutanlığında müfettiş olarak görev yapan Hamit A. Albay'ın anlattıklarını da aktarayım.

Hamit Albay'ın oğlu Kuleli Askeri Lisesini bitirdikten sonra Kara Harp Okuluna gelir. İlk iki yıl hiçbir problem yoktur. Ne olduysa 2009'da olur. Birden disiplin cezası yağmaya başlar oğluna. Evet, yağmaya dedim çünkü en küçük hatası bile affedilmemektedir. Ceza yağdırılan sadece Hamit Albay'ın oğlu değildir. Çok sayıda Harbiyeli ceza yağmuruyla sırılsıklamdır.

Dikkat çekici olan, ceza yağdırılanların büyük kısmı, asker çocukları ve askeri lise kaynaklılardır.

Üstelik hem askeri lise mezunu hem de asker çocuğu iseniz hiç kaçarınız yok demektir. Gerçekten alışılagelmiş bir durum, inanılası bir olay değildir.

Hamit Albay, Iğdır'da teftiştedir. Bir gün okul komutanının acilen görüşmek istediği bilgisi ulaştırılır kendisine. Teftişe ara vererek apar topar Ankara'ya döner. Soluğu, söylenen gün ve saatte Harbiye'de alır. Gidince görür ki yalnız değildir. Kendisinden başka 174 öğrenci velisi daha vardır. Hepsi de askerdir. Hepsi de bizzat okul komutanı tarafından çağrılmıştır. Hemen hepsinin çocukları da askeri lise mezunudur.

Okul komutanı oldukça gergin karşılar onları. Azarlar gibi konuşmaya başlar.

Kendisine, velisi bulundukları Harbiyelilerle ilgili raporlar verildiği, bu raporların çok olumsuz olduğu, kurum kültürünün bu çocuklarda oluşturulamadığı, bu anlamda velisi bulundukları çocukları kendilerinin de ikaz etmesi gerektiği, yoksa bu şekilde okulu bitirmelerinin zor olduğundan dem vurur.

Tabi o, çocukları tek tek tanımamaktadır. Kendisine verilen raporlardan yola çıkarak konuşmaktadır. Şu garipliğin farkında değildir şüphesiz: **Tam 175 asker çocuğu**.

Yani öyle kabul edilebilir 15-20 çocuk değil. Sırf bu sayıdan yola çıkılsa ortada normal bir şeylerin dönmediği anlaşılabilir. Ama ne yazık ki idrak yolları kapalıdır.

Sonuç mu? **Bu 175 asker çocuğunun tamamı o yıl okuldan atılır.** Peki, o zamanki okul komutanına soralım: Şimdi emekli oldun. Daha objektif düşünebilirsin. 175 asker çocuğunun hepsinin atılacak kadar disiplinsiz olma olasılığı nedir sence? Bunda gerçekten bir gariplik yok mu?

Diyelim tesadüf bu ya, bu kadar asker çocuğunun hepsi disiplinsiz. Sen de bu nedenle babalarını çağırıp ikaz ediyorsun. Hadi bıraktık 100-150'yi, bu çocuklardan bir tanesi de mi düzelmedi ikazların sonucu? Bu mümkün mü?

Mümkün olmadığını en iyi sen biliyorsun sevgili okul komutanı. Ve sen terfi hastalığının sonucu yukarı bakmaktan aşağıda ne olduğunun farkında olmadın.

Bu milletin çocuklarını, Mustafa Kemal'in askerlerini Fethullah'ın askerlerine ezdirdin. Tek kelime ile yazıklar olsun sana!

Mustafa Kemal'in askerleri, böylesi aymaz komutanların görevlerini layıkıyla yapmadıkları için adeta **katliama** uğrarken katliamcı Fethullahçı örgütün şakirtleri **"Işık Evleri"**nde yerden yere vurdukları Atatürk'ü, ağızlarından düşürmemektedirler kendilerini gizlemek gerektiği yerlerde ya da onun ismini kullanmaya ihtiyaç duydukları hallerde. Örneğin; kendi elemanlarını alacakları sınavlardaki mülakatlarda.

Mülakatlarda Atatürk'le ilgili öyle sorular sormaktadırlar ki Atatürk üzerine araştırma yapan akademisyenler bile bazılarını cevaplandıramayabilir.

Son yıllarda askeri okullara öğrenci alımlarındaki mülakatlarda bakın Atatürk'le ilgili neler sormaktadırlar...

***

"Işık Evleri"nde Atatürk'ü kötülüyorlarmış ya. Bakın bugünlerde Fethullahçı örgüte karşı icra edilen operasyonlar sonucu, yapılanları anlatan, yaptıklarını itiraf eden insanlar çıkıyor.

Bunlardan Bursa'da "öğrenci imamlığı ve abiliği" yapan M.E. isimli birisi bakın ne diyor, *"2007'den itibaren lise ve üniversiteye giriş sınavlarında sorulan sorular, Cemaat'e bağlı Maltepe, Anafen, FEM dershanelerinde 'deneme sınavı' adıyla öğrencilere çözdürülmekteydi.*

(...) Polis kolejleri ve askeri liselere girecek öğrencilerin Cemaat bağının ortaya çıkmaması için dershanelere kaydı yapılmazdı. Bu öğrencilere sorular test adı altında verilir ve ezberletilirdi.

Özellikle askeri okullara cemaatçe çok önem verilirdi. Çocuklara, ***'Atatürk'ten övgüyle bahsedin. Atatürk'ü çok sever görünün.'*** *diye tembihlenirdi."*[47]

Evet, büyük Atatürk'ten ölümüne nefret eden onu türlü iftiralarla karalayanlar, takiye yaparken **"Atatürk'ü sever görünün, övün."** diyebiliyor. **Bunların her şekle girdiğini bilmek, ona göre dikkatli olmak, bunlarla mücadelenin temelidir.**

Atatürk'ten bahsedince bir başka olay geldi aklıma. Onu da anlatayım da vahameti anlayın! Hem kitap içeriğinde fazla değinemediğimiz Astsubay Meslek Yüksek Okullarında neler olup bittiğiyle ilgili fikir vermesi açısından da önemli. Buyurun...

***

[47] www.aydınlıkgazete.com, "Atatürk'ü Sever Görünün", 16.12.2015.

Adı Muhammet Varol C. Trabzon'un Arsin ilçesinden. Yoksul bir ailenin çocuğu.

Lise yıllarında ders çalışmak maksadıyla Fethullahçı örgütün sempatizanlarının gittiği **"Işık Evleri"**nde şakirt oluyor.

Sonra abiler *"Sen Balıkesir'de bulunan Astsubay Meslek Yüksek Okuluna gireceksin."* diyorlar. Okul ÖSYM puanına göre öğrenci almaktadır. Alınacak sayı bindir (1000).

Muhammet, ÖSYM puanına göre öğrenci alımı yapan okulu kazananlar arasında 1845'nci sıradadır. Yani okula girebilmesi için önündeki 845 kişinin bir şekilde okula girmemesi gerekmektedir.

Abiler: *"Merak etme, sen o okula mutlaka gireceksin."* derler. Düşünün bunu diyen "abiler" Trabzon'dadır. Ama Balıkesir'de bulunan askeri okula kimin girip giremeyeceğini bilmektedirler.

Aslında Muhammet, sıralamadaki yerinden dolayı askeri okula gireceğine pek inanmamaktadır. Mülakata gitmeden önce nelere dikkat etmesi gerektiğiyle ilgili eğitimden geçirilir. **Ayrıca mülakatta sorulacak soruların tamamı verilir kendisine.**

Mülakatta sorulan soruların çoğunluğu Atatürk'le ilgilidir. Gayet doğal diyorsunuz değil mi? Evet, ilk anda doğal gibi gözüküyor. Ancak aslında Atatürk'le ilgili sorular oldukça hormonludur. Nasıl mı? Anlatayım...

Atatürk'le ilgili sorular daha çok Atatürk'ün dehasını, devlet adamlığını, askeri birikimini ortaya koyan sorular değildir. Örneğin Atatürk'ün uçak fabrikasını ne zaman kurduğu sorulmaz.

Peki, ne sorulur?

Birkaç örnekle ifade edeyim: **"Atatürk'ün ayakkabı numarası kaç?", "Atının ismi?", "Köpeğinin adı?", "Şapkasının numarası?", "Elbise bedeni?"** gibi Atatürk'ü iyi bilenlerin bile cevap veremeyeceği, aslında Atatürk'ü itibarsızlaştırmaya yönelik sorulardır bunlar.

Tabi yine kimsenin kolaylıkla cevaplayamayacağı ciddi sayılabilecek sorular da mevcuttur. Mesela **"Nutuk'un 155'inci sayfasında ne yazıyor?"** gibi. Veya bir paragraf okuyup **"Geri kalanı da sen tamamla."**

Bu gibi soruları Nutuk'u birkaç kez okumuş ben bile cevaplayamam. Ya siz?

Haliyle anlaşılmaktadır ki **soruları önceden bilmeyenin geçemeyeceği bir sınavdır bu mülakat sınavı dedikleri**. Buna da Atatürk alet edilmektedir, bu kadar basit.

Ben bu tür soruların, Jandarma Astsubay Meslek Yüksek Okulu alımlarında da sorulduğunu duymuştum.

Sonuç "şakirt" Muhammet mülakat sınavı sonucu 1845. sıradan ilk binin içine ışınlanır ve okula girmeye hak kazanır. Sadece o değildir bu şekilde okula giren. Sıralamada kendisinden çok geride olanlar bile mülakat sonucu ilk binin içine ***"terfi ederek"*** okula girmeye hak kazanmışlardır.

Ee bunda **"Atatürk'ün ayakkabı numarasını bilmenin"** büyük katkısı olduğu muhakkaktır. Ne yapalım yani sınavı ilk sıralarda kazananlar da bilsinler efendim Atatürk'ün ayakkabı numarasını değil mi?

Buradaki şeytani tarzı anlamak zor değil tabii.

Hâlbuki Atatürk'le ilgili nice alçaltıcı fıkraların anlatıldığı yerlerdir o **"Işık Evleri".** Bu evlerde yetişen eski bir şakirtin anlattığı çirkin bir fıkrayı aktarayım. Ki bu Fethullahçı örgütün, Atatürk'ü nasıl gördüğü daha iyi anlaşılsın.

Mussolini, Hitler ve Stalin cehennemin yedinci katında yanarken bir bakmışlar Atatürk yedinci kattan daha da yukarıdan kendilerine bakıyor. **"Bizi bile geçmeyi nasıl başardın?"** diye sormuşlar. Atatürk de **"Az zamanda sizden çok daha fazla işler yaparak"** demiş. Ne kadar zekice (!) ve komik (!) bir fıkra değil mi?

Biz "şakirt" Muhammet'in yaşadıklarıyla devam edelim.

***

Muhammet, kendisine sorulan Atatürk'ün ayakkabı numarasını kolaylıkla bilir ve Balıkesir Astsubay Yüksek Okuluna girer. Ben ise hâlâ Ata'nın ayakkabı numarasını bilmiyorum, ne acı.

Muhammet okulda çok başarılıdır. Dersleri de çok iyidir. Disiplin puanı tamdır. Hafta sonları, Trabzon'daki abiler aracılığıyla tanıştığı Balıkesir'deki abilerin bulunduğu **"Işık Evleri"**ne gitmektedir. Bu şekilde ilk dönem başarıyla sona erer. İkinci dönem evlere gidişleri aksatmaya başlar. Birkaç kez ikaz edilir.

Bu arada bir vesileyle geldiği Trabzon'da, onu askeri okula girmesi için çalıştıran abi, Balıkesir'de **"Işık Evleri"**ne gitmeyi aksatmasıyla ilgili şöyle diyecektir Muhammet'e: *"Bak, seni o okula nasıl soktuysak o okuldan çıkarttırmayı da biliriz, ayağını denk al!"* Nasıl? Sonuçtan emin adam.

Ancak Muhammet'in Karadeniz damarı tutmuştur bir kere. İkinci dönem **"Işık Evleri"**ne gitmemeyi alışkanlık haline getirir.

Artık abileri kızdırmıştır. Yanması için işaret verilir. Önce çok iyi olan dersler kötüleşmeye başlar. En küçük bir hatasında bile ceza verilerek disiplin puanı süratle düşürülmeye başlanır. Sonuçta sınıfta kalır. Kendi gibi yaklaşık 150 öğrenci daha vardır devre kaybeden.

O seneye kadar okul tarihinde bu tür bir olaya rastlanmamıştır. Bunda, Fethullahçı örgütün iktidarla olan kavgasında göreceli güç kaybı sonucu onların sayesinde bir yerlere **"kapak atmışların"** onlardan kopmasının etkisi olduğunu düşünüyorum. Kendilerinden kopanları hiç affetmemektedirler. İhtimal ki 150 öğrencinin çoğunluğu böyledir.

***

Artık Muhammet için tehlike çanları çalmaya başlamıştır. O aslında çanların neden çaldığının farkındadır. Ama inat eder. **"Ne olursa olsun irademi teslim etmeyeceğim bu adamlara."** diyerek Fethullahçı örgütün abilerine başvurmaz. Geri dönmeyecektir. Ancak bunun bir karşılığı olacaktır elbette.

Devre kaybettikten sonra ikinci yıla başlar ama disiplin cezalarından kafasını kaldıramamaktadır. Artık **"sağa baktın suç, bakmadın suç"** dönemi başlamıştır onun için de.

Bu arada okuldaki çeşitli rütbedeki görevliler, ayrılmasını **"tavsiye"** etmektedirler, yoksa **"atılacaktır."**

Muhammet durumun vahametini anlar. Kendini oraya sokan irade hâlâ çok güçlüdür. Ve onu cezalandırmaya karar vermiştir.

Ne demişti Trabzon'daki abi:

"Nasıl soktuysak öyle de çıkarttırırız. Ayağını denk al!"

Ve Muhammet bu işkenceye son verir, atılmaya ramak kala kendi isteğiyle okuldan ayrılır.

"Ayağını denk almamıştır."

Biz yine Harbiyelilerin yaşadıklarından devam edelim.

Bir Harbiyeli Öldü Diyeler...

Akın T. Elazığlı. Taşeron işçi olarak çalışan bir babanın oğlu. Zor şartlarda okumasına rağmen Kuleli Askeri Lisesini kazanıp başarıyla bitirenlerden.

Ama subay çıkma hayaliyle geldiği Harbiye'de önceden hayal dahi edemeyeceği kötü muameleyle tanışır. Ama direnir. Tam 4 yıl baskı görür. Şok mangaları vs. her şey bir yana subay çıkmak zorundadır. Çünkü ayrıldığında babasının tazminatı verecek maddi gücü yoktur.

Şok mangasında yaşadıkları diğer anlatımlardaki gibidir. Okuldan ayrılması için yapılanlar da diğerleriyle benzerdir. Birkaç örnek verelim. Malum idare özellikle ayırmak istediği askeri lise öğrencilerine idari sorumluluk vermekte, buradaki her türlü aksaklıktan onları sorumlu tutarak daha kolay ve izah edebilecekleri cezalarla disiplin puanlarını düşürmektedir. Örneğin gazino sorumluluğu...

Sorumlu öğrencinin devamlı orada bulunması söz konusu değildir. Ders, spor, izin gibi nedenlerle çoğunlukla sorumluluk alanında bulunamaz. Ama istendiğinde, orada başkası tarafından düzgün bırakılmamış bir sandalyeden dolayı kolaylıkla ceza alabilmektedir.

Nitekim öncesinde bezdiri eğitimi denince ilk akla gelen takım komutanlarından biriyken kurmay olup hemen akabinde bölük komutanı olarak Harbiye'ye dönen Kurmay Yüzbaşı H.E., Akın'a spor salonunun sorumluluğunu vermiş ve *"Artık bundan sonra seni rahatça zımbalarım."* demiştir.

Düşünün; bir bölük komutanı, emrindeki bir Harbiyeli'yi yetiştirmeyi değil **"zımbalamayı"** düşünmektedir.

Bu arada **"ayrıl"** baskısı da sürmektedir. Takım komutanlarından K.E. sık sık: *"Senin için kendi isteğinle ayrılmak en uygun yol."*; yine takım komutanlarından Ş.K.: *"Seni adam yerine koymuyoruz, sistem seni istemiyor, kendi gönlünle çek git!"* şeklinde tacizlerini sürdürmektedir.

Hele sınav haftası geldiğinde verilmesi kesinlikle yasak olan idari görevler verilerek sınava çalışmasının engellenmesi.

İdari görev dediysem öyle gerçek manada hizmete ilişkin bir görev de değildir bunlar. Örneğin bir sınav haftasında takım komutanlarından Üsteğmen M.A.D., Akın'ı yanına çağırmış, bir tomar kağıdı önüne atarak *"Bunları makasla 1 cm genişliğinde kesip çöpe atacaksın!"* demiştir.

Akın, kâğıt kırpma makinesini göstererek *"Bunda kırpsam daha sağlıklı olmaz mı? Hem yarın önemli bir dersten sınavım var, bu sabaha kadar zor biter."* dediğinde, *"Emri mütalaa etme, askerliği öğrenemedin gitti. Ne diyorsam onu yap. Bundan sonra her akşam gelecek ve aynı işlemi yapacaksın. Seni kâğıt kırpma sorumlusu yaptım."* diyerek kestirip atmıştır.

Çaresizdir Harbiyeli Akın, kırpma makinesi yanda dururken o kâğıtları tek tek makasla ince ince kesmeye başlar. Bu arada arkadaşları yarın yapılacak sınava hazırlanmaktadır.

Amaç; sınava hazırlanmasına engel olmaktır! Verilen kâğıtları kırpmak sabaha karşı biter. Akın uyumaz, oturur bir iki saat de olsa ders çalışır. Hiç uyumadan sınava girer. Bu faaliyet sınav haftası boyunca devam eder. Sınav haftası bitince de sona erdirilir. Pes değil mi? Ama Akın, bütün bu baskılara karşı yılmadan Harbiye'de okuma kararlılığını sürdürür.

Yeri gelmişken bu baskının görünen bölümünde, özellikle her daim yüz yüze oldukları takım komutanları vardır. Büyük çoğunluğu bu baskıyı şevkle yapmaktadır. Nadiren de olsa yapılanları onaylamayanlar da bulunmaktadır elbette.

Bunlardan biri olan Jandarma Üsteğmen G.T., 2011 yılı içerisinde bir gün, henüz birinci sınıfta okuyan Akın'a şöyle diyecektir: *"Sana yapılanları onaylamıyorum. Bazı şeyleri isteyerek değil, emir verildiği için yapıyorum."* Bunu nasıl okuyacağız?

Çok açık ki bu takım komutanlarının davranışları, kendi tasarruflarından ziyade, yukarıdan bir iradenin isteğiyle şekillenmektedir. Ama bu kadar hukuk ve insanlık dışı davranışın dışarıya sızmaması için takım komutanlarının özel olarak seçilip tayin edildiği de ortadadır.

İddialara göre, 2008 yılı atamalarında, azımsanmayacak sayıda Fethullahçı örgütle iltisaklı takım komutanı harp okuluna atanmıştır. Fakat o yıllarda onlardan olmayan subaylar da bulunmaktadır. Fakat olmayanların sayısı yıllara sari, giderek azalır.

2010 yılı sonrası ise Harbiye'ye atanan takım komutanlarının çok büyük çoğunluğunun özel seçildiği, bunların Fethullahçı örgütle iltisaklı olduğu, 2012 yılı ise ancak tek tük takım komutanının onlardan olmadığı şeklinde güçlü iddialar vardır. O zaman bunları oraya atayan mekanizmaya da bakmak lazım değil mi? Devam edelim...

***

Harbiyeli Akın, bütün bunlara tahammül eder. Siyasi gelişmeler de nedense, okulda onlara karşı davranışları etkilemektedir. Örneğin 17/25 Aralık sonrası, göreceli de olsa hedefe konulan öğrenciler üzerindeki baskı hafiflemiştir. Ta ki 2015 yılı Mart ayına kadar. Akın 4'üncü sınıfta okumaktadır. 2015 Mart'ından sonra birden ceza yağmuru başlar. Hem de öyle böyle değil. Tıpkı hikâyesini önceki bölümlerde anlattığım Hikmet gibi.

Bazen bir gün içerisinde yedi savunma aldığı bile olmaktadır. Yalnız değildir. Hepsi askeri lise mezunu başka arkadaşları da vardır aynı muameleye maruz kalan. Kısa sürede disiplin notu sıfıra indirilmiştir. **"Birilerinin"** acelesi vardır.

Ve Akın diğer arkadaşlarıyla birlikte Nisan ayı sonu final sınavına 15 gün, teğmen çıkmasına birkaç ay kala, Yüksek Disiplin Kurulu tarafından okuldan atılır.

En azından final sınavına girse yüksekokul mezunu sayılacaktır. Buna engel olunmuştur. Öylesine bir hınçtır ki.

Soruyor musunuz Akın ve arkadaşları kime ne yapmış ki böylesine hınç duyuluyor kendilerine diye? Onu da en sonunda yazacağım merak etmeyin.

Benzer uygulamalarla karşılaşan Harbiyelilerden birkaçının basına da yansıyan söylemleriyle devam edelim[48]

***

Ömer Aydın Gedik: *"KHO tatbikat bölgesi olan Menteş'e gittiğimizin ilk günü saçma sapan sebeplerle ben, Yasin Akdoğan, Selçuk Girginç, Gökhan Lökçü, Zafercan Pektarcanlar, Berk Erkeksoy, Alperen Dokuzlar, Gökhan Kozu, Okan Kozan, Ahmet Furkan Akyüz, Ahmet Kaya ve Süleyman Murat Dumlu ağır hakaretlere maruz kaldık.*

---

[48] Sabah, 13.08.2012, "Harbiye'de Neler Olmuş Neler?", Radikal, 14.09.2011,"Atılan Askeri Öğrenci Anlatıyor"

Aynı gün ve gecesi eğitim adı altında ağır eziyet gördük. Geceleri uyutulmadık.

Öğle istirahatı saatinde bile istirahat etmemize müsaade edilmedi. Bazen yemek yememize dahi izin verilmedi.

Pek çok kez, özellikle domuz pisliğinin veya foseptiğin bulunduğu alanlarda süründürüldük.

Arkadaşlarımın büyük çoğunluğu bunlara dayanamayarak ayrıldı.

Harp Okulunda bulunduğum süre zarfında, en ağır sorumluluklar askeri lise mezunlarına verildi.

Sorumluluğu olmayan kişiler olmasına rağmen bana, depo sorumluluğu, semaver sorumluluğu, talimat sorumluluğu ve ayrılmadan önceki hafta verilen vizite sorumluluğuyla birlikte dört sorumluluk verilmişti.

Özellikle sınav haftasında idari iş yapmanın yasak olmasına rağmen depodaki bütün malzemeleri saymam emredildi.

Bu birkaç günde bitirilebilecek bir faaliyetti. Tabi bu ders çalışamamak demekti. Sayımı her şeye rağmen bitirdim. Uyumadım ders çalıştım.

İkinci sınav haftasında bu sefer de depodaki malzemelerin kullanım ömrüyle ilgili çizelge yapmam, ömürlerini uzatabilme yollarıyla ilgili öneriler ve ömürlerinin neden kısaldığıyla ilgili durumları yazmam emredildi.

Bunları yaptığım zaman da bu konuda 300 kişilik anket yapmam istendi. Bir şekilde ders çalışmam engelleniyordu.

Ayrıca bütün bunlara rağmen devamlı hakarete uğradım. En sonunda ayrılmak zorunda kaldım."

***

Çağatay Güven:

*"Tuvaletten doldurulan pis suları istifra edene kadar içiriyorlardı. **'Ben bir işe yaramam.'** diye bağırtılarak eğitim alanındaki platformdan atlatılıyorduk.*

*Geceleri tam teçhizatlı olarak denize sokuluyorduk. Çöp kovasına baş aşağı sokulup **'Ben çöpüm'** diye bağırtılıyorduk."*

***

Fatih Ecevit:

"Şok mangasındaki arkadaşlar kilometrelerce koşturulup sonra onlara zorla litrelerce su içirilip mideleri yırtılırcasına kusmaları sağlanıyordu.

Dinlenmelerde diğer Harbiyeliler gibi istirahat verilmiyordu. Kaç kez duvarın karşısına geçip onunla konuşmam istendi.

Okulda ise koridoru sürünerek temizlemeye zorlanıyordum."

***

Melih Karaduman: *"Harbiye'ye geldiğimizden itibaren, komutanların elindeki ajandalarda yapıştırılmış fotoğraflar, yanlarında yazan isimler ve isimler hakkında yazılanlara bakılarak bir tasfiye planına girişildi.*

Talimlerde yere yattığımızda vücudumuza ve kafamıza tekmelerle vuruluyordu."

***

Veli Cihan Gökkaya: ***"Bir arkadaşımız, yapılanlar nedeniyle öldü.*** *Yaz sıcağında, öğle vakti tepelerde çukur kazıyorduk. Bunu yapanlar sadece şok mangasında olanlardı.*

Sıcaklar o kadar bunaltıcıydı ki bir Harbiyeli susuzluk ve aşırı yüklenme sonucu koşarken birden yere yığıldı. Daha sonra kaldırıldığı hastanede öldüğünü duyduk."

Yani ölüm var yapılanların sonucunda. Peki, ne oluyor sonrasında? Her şeyde mutlaka bir sorumlu bulmayı adeta kutsayan bir kurumda, TSK'de, bir Harbiyeli eğitim alanında eğitim görüntüsüyle yapılan işkencenin sonunda ölüyor.

Kim bunun sorumlusu denmemiş mi? Ne yapılmış bunun için? Böylesi bir olayın üstü örtülebilir mi? Bilmiyorum... Bu soruların cevabını almak için bekleyeceğim, bekleyeceğiz.

Peki, kim bu genç yaşta hayata gözlerini yuman Harbiyeli?

***

Samsunlu orta halli bir ailenin çocuğu. Adı; Erkan Yiğit. Askeri liseyi başarı ile bitirmiş ve subay olma hayaliyle Kara Harp Okuluna gelmiş.

İlk intibak kampında hiçbir şey yapılmaz kendisine. Birinci sınıfı da başarıyla bitirir. Yıl 2010'dur. İkinci eğitim kampında şok mangasına ayırırlar. Sözde eğitim adı altında işkenceye tabi tutulur.

Bir gün yine sabahtan diğer günün sabahına kadar işkence eğitimine maruz kalır. İşkence eğitimi sırasında doğru dürüst su bile verilmez kendisine.

Sabahleyin bulunduğu bölüğün test koşusu vardır. **"Sen de katılacaksın."** derler. Aslında yorgunluktan kendinde bile değildir. Diğer arkadaşlarıyla koşuya başlar.

Tabii diğer arkadaşları gece istirahat etmişlerdir. O ise su bile verilmeden gece boyunca işkence görmüştür. Her şeye karşın zorlar kendini Erkan. Bir süre sonra gözleri kararır ve bir külçe gibi yığılır yere.

Takım komutanları önce numara yapıyor zannederler. Bağırıp çağırarak kalkmaya zorlarlar. Erkan ise kendinde değildir ama vücudu son nefesi vermemek için inat etmektedir.

Erkan'ı kaldıramayacaklarını anlayınca işin vahametini anlar başındaki rütbeli personel ve apar topar hastaneye gönderirler. Ancak Erkan hayata tutunamaz. Umutlarını ve sevdiklerini geride bırakarak sonsuzluğa uçar.

İhanetin kol gezdiği bu topraklarda mankurtlaştırılmış, kimliğini kaybetmiş insanlık düşmanlarının gazabından kurtulamamıştır.

Fethullahçı örgüt her yerdedir. Ölüm nedenine **"çoklu organ yetmezliği"** teşhisi yazarlar. Bir evin kıymetlisini eceliyle ölmüş diyerek gözyaşlarını tutamayan babaya teslim ederler.

Buna sadece ecel denilebilir mi?

Sonra ne mi olur? Hiç, bu ölüme sebep olanlar bıraktıkları yerden devam ederler. Onlara kimse dokunamaz.

İnanması zor değil mi? Bunları bir başkası anlatsaydı ben de zor inanırdım. Ama inanın gerçek budur ve **Türk tarihinin en hain hareketinin** akla ziyan saldırısına uğrar çocuklarımız ve dahi biz.

Böylesi alçak bir saldırı dışarıdan gelse tedbir alabilirsiniz. Ama içerden, arkadan, dost, arkadaş, kardeş sandıklarınız yapıyorsa bunu. Ve düşmanın bile yapamayacağı zalimlikle, kalleşlikle saldırıyorsa...

Her şeye rağmen bunu öngörmeliydik. Hele komutanlar? **Hâlâ görmeyen aslında kulağının üzerine yatan o kadar etkili yerlerde yıldızlarını parlatmaya çalışan var ki.**

Bu konularla ilgili kamuoyuna o kadar çok şey yansıdı ki aslında. Yoğun şikâyetler üzerine mecliste Araştırma Komisyonu kuruldu. Harbiye'den atılan birçok öğrencinin kendisi ya da velisi ifade verdiler.

Komisyonda, Harbiye'de görevli olup şikâyet edilen bir kısım subayın da ifadesi alındı. İşte o ifadelerin bir kısmı...

Bir Ana İki Oğul, "Eğitim Zayiatı Olursun!"

26 Ekim 2011 tarihinde TBMM Araştırma Komisyonu, askeri okullardan atılan öğrencileri ve öğrenci velilerinin müşteki olarak dinledi. Verdikleri ifadelerden bir kısmını oldukça özet olarak aşağıda sunuyorum.

Müştekilerden öğrenci velisi Cemal Öztürk; oğlu İsmail Öztürk'ün 2010 yılında katıldığı Menteş Kampında, şok mangasına alındığını, çocuğunun vazgeçmeyerek okula devam etmesi üzerine, ikinci sınıfa geçerken katıldığı Menteş Kampında yeniden şok mangasına alındığını,

Oğluna program dâhilinde olmayan ağır eğitimler yaptırıldığını, çocuğunun ikinci sınıfa geçiş not ortalamasının 4.00 üzerinden 3.59, disiplin puanının ise 120 üzerinden 120 olmasına rağmen bu kötü muamelelere maruz kaldığını ve ayrılmak zorunda bırakıldığını belirtmiştir.

***

Müştekilerden öğrenci velisi Fatma Gök iki oğlundan birinin 2006, diğerinin de 2007 yıllarında askeri liseden mezun olduğunu,

2006 yılında mezun olan oğlunun, Hava Harp Okulunun **"Öğrenci Seçme Uçuşu"** olarak tabir edilen eğitim kampında farklı bir gruba alınarak bezdirici muameleye tabi tutulduğunu, okuldan ayrılması yönünde baskı yapıldığını, oğlunun bu baskılara dayanamayarak kamptan ayrıldığını,

Aile olarak ilgili makamlara dilekçe vererek bu durumu bildirmeleri üzerine öğrencinin üç defa kampa geri döndüğünü fakat her seferinde aynı şekilde bezdirici muameleye tabi tutulduğunu,

Oğlundan, hiçbir uçuş dersi verilmemesine rağmen eğitim uçağı kullanmasının istendiğini, öğrencinin itirazlarına **"Eğitim zayiatı olursun."** şeklinde karşılık verildiğini ve en sonunda oğlunun ayrılmak zorunda bırakıldığı,

2007 yılında askeri liseden mezun olan diğer oğlunun da kampta şok mangası denilen özel gruba alındığını, ilk oğluna yapılanların aynısının küçük oğluna da uygulandığını ve onun da okuldan ayrılmasına sebep olduklarını,

İkI oğlunun da askerlik mesleğini severek ve içselleştirerek böyle bir yola girdiklerini,

Askeri lise boyunca ne disiplin ne de ders boyutunda herhangi bir problem yaşamamalarına rağmen niçin böyle bir haksızlığa ve ayrımcılığa tabi tutulduklarını anlayamadığını fakat özellikle astsubay çocuklarına böyle bir muamelede bulunulduğunu düşündüğünü belirtmiştir.

***

Müştekilerden öğrenci velisi Kamil Koca; oğlu Çağrı Koca'nın 2011 yılı Temmuz ayında askeri liseden mezun olarak 4 Ağustos 2011 yılında Kara Harp Okulu intibak kampına katıldığını,

Öğrencinin bu kampın hemen başında bazı öğrencilerle beraber farklı bir gruba alındığını, bu grubun bezdirici bir şekilde eğitime tabi tutulduğunu,

"1,5 litre suyu tek seferde içmek", "geceleri uykusuz bırakılmak", "istirahat saatlerinde de bezdirici eğitime devam etmek" gibi değişik muamele ve cezalara tabi tutulduğunu,

Kendisinin, oğlunun bu durumu anlatması üzerine Menteş Kampı bölgesine gittiğini, oğluyla görüştüğünde oğlunun yüzünde darptan kaynaklanan yara izleri gördüğünü,

(...) Tüm bunların sonucunda askeri lisede disiplin konusunda hiçbir sorun yaşamamış olan oğlunun Kara Harp Okulundan ayrılmak zorunda kaldığını, kendi kanaatine göre bu şekilde ayrılmak zorunda kalan öğrencilerin ekseriyetle milliyetçi aile yapılarının olduğunu belirtmiştir.

***

Burada bir ara verelim bu ve bir şeye dikkat çekelim. Baba Kamil Koca, **"ayrılmak zorunda kalan öğrencilerin ekseriyetle milliyetçi aile yapılarının olduğunu"** belirtmiş değil mi? Aslında tek bir siyasi yaklaşım veya etnik, mezhepsel yapı hedef edilmemiştir. Bütün bu kimlikler hedeftedir. Tek bir kimlik hariç.

Bakın konuyla ilgili Radikal gazetesinden Pınar Öğünç'e konuşan Harbiye'den atılma öğrencilerden Çağatay Güven, gazetecinin: *"Atılan öğrencilerin kesişim kümesinde ne var?"* sorusuna bakın ne cevap veriyor: *"Bazı basın kuruluşları öyle anlamak istiyor ama belli siyasi görüşten değiller.*

Dindar olduğunuz için mi atıldınız? Solcu olduğunuz için mi? Milliyetçi olduğunuz için mi? Herkes kendi eksenine çekiyor.

Gerçekten sağcısı da solcusu da ülkücüsü de Atatürkçüsü de... Hedef edilmiş olanlar her kesimden aslında..." [49]

Yani Çağatay diyor ki şu ya da bu siyasi görüşten olmanız önemli değil. Ayırt edilmeksizin hedef oluyorsunuz.

Cevap ortada, **Fethullahçı örgütten yana olmazsanız, onlardan değilseniz, hedefsiniz.** Konunun özeti budur!

***

Müştekilerden öğrenci velisi Kemal Tümer; oğlu Turgut Selman Tümer'in askeri liseyi 100 disiplin puanıyla bitirdiğini ve başarılı bir öğrenci olarak Kara Harp Okulu intibak kampına katıldığını,

Burada bezdirici bir şekilde eğitime tabi tutulduğunu, oğlunu ziyaretinde vücudundaki izleri görmesi üzerine rapor almak için hastaneye götürdüğünü,

(...) Ramazan Argunşah isimli jandarma üsteğmenin oğluna *"Soyadını sevmediğim için seni eleyeceğim."* dediğini, bu şekilde bazı öğrencilerin nedeni anlaşılamayan bir biçimde kötü muameleye maruz kaldığını, belirtmiştir.

***

Müştekilerden öğrenci Bayram Tuğrul Yıldırım; 2011 yılında Hava Harp Okulundan atıldığını, askeri lisede **"Alay Onur Sekreteri"** yani okulun öğrenci teşkilatında önde gelen bir konumda olduğunu,

Daha sonra mahkeme kararıyla elde ettiği **"Askeri Lise Disiplin Amirlerinin Kanaatleri"** adlı belgede, kendisinin **"disiplinsiz ve emir-komutaya uymada yetersiz olduğunun"** yazıldığını,

Kendisine orantısız eğitim yaptırıldığını fakat yine de yapılanlara üç sene dayanabildiğini,

Binbaşı Nasuh Çakın ve beraberindeki 5 teğmen ile 1 yüzbaşının kendisine **domuz bağı yaptıklarını, başına çuval geçirdikten sonra dövdüklerini,** ayrılması yönünde baskı kurduklarını, kendisinin ayrılmamak için direnmesi üzerine komutanların disiplin puanını kırmak için harekete geçtiklerini,

Sonuçta hiçbir tutanak, gözetmen raporu ve benzeri kayıt bulunmadan muaf olduğu İngilizce dersinden kopya çekmiş gibi gösterilerek Hava Harp Okulu Yüksek Disiplin Kurulu kararıyla atıldığını ifade etmiştir.

***

---

[49] radikal.com.tr, Pınar Öğünç, "Atılan askeri öğrenciler anlatıyor", 14 Eyl.11

Müştekilerden öğrenci Bilal Okuyucu; Askeri liseyi ikincilikle bitirdiğini, Harp Okulunda 120 disiplin puanıyla devam ederken ikinci sınıfın ortasında 28 Ocak 2010 tarihinde askeri savcı tarafından Kara Kuvvetleri Komutanlığında sorguya çekildiğini,

(...) Tüm bu uygulamaların genellikle kurmay subaylar eliyle yürütüldüğünü, ayrılmak zorunda bırakılan öğrencilerin genelde askeri liselerde başarılı ve dereceli öğrencilerden oluştuğunu, belirtmiştir.

***

Sonrasında burada ismi geçen görevlilerin bir kısmının ifadeleri alınmış, onlar ise iddialar için **"külliyen yalan"** inkârcılığını seçmişlerdir.

İşte TBMM tutanaklarından aldığım ifadelerden birkaç örnek:

Kurmay Albay **İ.Ö.** KHO Öğrenci Alay Komutanı: ***"Askerlik fikrinden vazgeçen ama bunu ailesine açamayan öğrencilerin 'şok mangası', 'Joker hakkı' gibi aslı olmayan kavramları ortaya attıklarını, iddiaların gerçek dışı olduğunu"*** ifade etmiştir.

Bilmeyenin kolaylıkla inanacağı bir gerekçe. Elbette böylesi vardır. Ama bunları sadece ayrılanlar değil o dönem okuyup subay çıkanlar da dillendiriyor. Bu öyle 5-10 kişinin değil yüzlerce Harbiyelinin ve subayın ileri sürdüğü iddialar. Hem neden bu ayrılma/atılma işlemleri 2008-2014 arası yoğunlaşıyor? Neden 2015 yılında artık atılmalar durma noktasına geliyor?

Neden 2008 öncesi bu oranlara ancak 20 yılda ulaşılabiliyor? Harbiye'den atılma/ayrılmaların 2008'den önceki 20 yıllık (1988-2007 yılları) toplamı, sadece 2009 yılına tekabül etmiyor. Çok daha düşük! Sağlıklı bir soruşturmada bu sorulara verilecek makul cevap yoktur.

Öğretmen Üsteğmen **Yasin Göker,** psikolog *"Mobbing iddialarının öğrenciler tarafından abartıldığını düşündüğünü, bunu ajitasyon malzemesi olarak kullandıklarını"* ifade etmiş. Aferin... Konu onlarca değil yüzlerce öğrencinin iddiası. Bu iddialar gerçek değildir diyene en azından şimdilik bir şey demeyelim, sadece gülümseyelim ama en acısından.

Psikolog **Defne Ferah;** ayrılma gerekçesini *"Askeri liselere girerken henüz mesleki kararlılığın oluşmamasına bağlamış."* Bravo!

Peki, 2007 öncesinde bu mesleki kararlılık var mıymış ki atılma/ayrılma oranları çok düşük. Çuval küçük hem de çok. Mızrak ise çok uzun çok.

Kurmay Yüzbaşı **Serkan Polat,** KHO Bölük K.: *"Dışarıda imkanlar daha iyi olduğundan ayrılma oranlarının yüksek olduğunu, iddiaların doğru olmadığını"* belirtmiş. Aynı şekilde KHO'daki bölük komutanlarından Yüzbaşı **Aydın İmamoğlu da benzer şeyler ifade etmiş.**

Ne diyeyim bu yüzbaşılara? Emin misin dışarıdaki imkânların daha iyi olduğundan diye sorsam, vazgeçtim. Sadece bu 5 yılda mı dışarıdaki imkânlar iyi oldu? Bilirim ki kaçamak cevapların dışına çıkamayacağız.

Tankçı Üsteğmen **Hakan Erol** (sonrasında kurmay yüzbaşı olarak yine KHO'ya bölük komutanı olur), 4 yıldır KHO'da takım komutanı: *"Mobbing iddialarıyla ilgili 2011'den beri iki kez tahkikat geçirdiğini, ama ceza almadığını, bu iddialarla ilgili hiçbir şey görmediğini, duymadığını"* belirtmiş.

Yine üsteğmenler **Vural Dizdaroğlu, Özkan Özgenç, Abdullah Sezgin, Cengizhan Sarı** ile yüzbaşılar **Salih Durmuş** ve **Mevlüt Sağlam** da benzer şeyler söyleyerek toptan inkâr etmişler iddiaları.

Böylece hem kendilerini hem de burada ifade vermeyip bu iddiaların göbeğinde olanları aklamış olurlar. Bu kadar kolay mı bu işlerden kurtulmak, aklanmak, bilmiyorum.

Sonuç mu? Onun cevabını da bir sonraki bölümde, müştekilerin ismini zikrettiği ve Kara Harp Okulunda takım komutanlığı yapan bir üsteğmen verecek.

"24 Milletvekili Kanıtlayamadı Sen mi Kanıtlayacaksın?"

Mehmet A., 2012 yılında Kuleli'yi iyi bir derece ile bitirerek Kara Harp Okuluna katılır.

Ancak askeri liseden gelen diğer arkadaşları gibi tedirgindir. Çünkü daha gelmeden **"şok mangaları"**nı duymuştur. Fakat bunun abartılı olabileceğini, disiplinsiz öğrencilere yapılan bir disiplin eğitiminin bu şekilde yansıtılmış olabileceğini de değerlendirmektedir. Fakat yanıldığını kampa katılınca hemen anlayacaktır.

Şok mangasına katılış gerekçeleri farklı olsa da hepsi basit, gerekçe niteliği olamayacak şeylerdir.

Örneğin tekmil verirken **"çok bağırdın"** veya **"sesin çıkmadı"** gibi objektiflikle ilgisi olmayan gerekçelerdir bunlar. Bilinen, önceden ellerinde askeri lisedeki Fethullahçı örgüt yanlılarının göndermiş olduğu listeler vardır. Başlangıçta şok mangaları bu listelere göre oluşturulmaktadır. Ve öncelikle askeri liseden gelenleri bu şok mangalarında bezdirici eğitimle daha doğru tanımlamayla işkence ile ayrılmaya zorlamaktadırlar.

O gece çok sayıda öğrenci şok mangasına seçilir. Sayı çok olunca aralarında Mehmet'in de olduğu bir grubu geri gönderirler.

Onlardan önce şok mangasına seçilen pırıl pırıl çocuklara vahşice saldırılır "disiplin eğitimi" altında. Öylesi bir baskıdır ki bu, önceden bunun nereye gideceğini bilen öğrencilerin büyük çoğunluğu kısa sürede okuldan ayrılır.

İki gün sonra sıra Mehmet'e gelir. O gün bir direğe yüzlerce kez koşup dururlar. Gece de depoları düzeltme görevi verirler. Depo düzeltme sırasında çeşitli sebeplerle alınıp dikenlerin arasına sokulup vücutlarının her tarafı kanayana kadar süründürülürler.

Günler böylece geçmeye başlar. Bir gün Mehmet, yan bölük çadırları bölgesinde Maltepe mezunu bir öğrenci ile takım komutanın konuşmasına kulak misafiri olur. Çocuk ilk günden beri şok mangasında olan ve buna direnen biridir.

Takım komutanı ona **"Fazla zorlama, güzel güzel ayrıl. Eninde sonunda mutlaka ayrılmak zorunda kalacaksın, kendini ezdirme."** der. Çocuk itiraz edip **"Ayrılmayacağını"** ifade eder.

Bunun üzerine takım komutanı sinirlenerek: *"Bak, oradan başka bir öğrencinin cüzdanını alır, senin çantana koyarım. Sonra da arama yapar, bulurum ve bu sefer seni hırsızlıktan atarım."* der.

Bu durum olabilecek en kötü şeydir. Mehmet bana da böyle şeyler yaparlarsa diye çok korkar ama ayrılmaz. Bir süre sonra öyle olur ki şok mangasındakiler, sadece misafir askeri personelle (MAP) konuşabilmektedirler.

Diğer Türk öğrenciler onlarla konuşmaya korkmaktadırlar. Hatta bir kısmı onları terör örgütü üyesi olarak görmektedir.

Buna sebep, başta takım komutanları olmak üzere sıralı komutanların tutum ve davranışlarıdır. Örneğin bir gün öğrencilere en çok baskı yapanların başında gelen Üsteğmen R.A. bölüğü toplayıp şok mangasındakileri kast ederek *"Bu adamlarla konuşmayın, dışlayın onları."* demiştir. O günden sonra diğerleri, şok mangasındakilerle hiç konuşmamaya başlarlar. Şok mangasındakiler hafta sonları kesinlikle izne çıkartılmazlar.

Bunları yaşarken ölümle yaşamı ayıran o ince çizgide olduklarını düşünmektedir Mehmet.

Bir gün ailesini arar. Ayrılmak istediğini söyler. Ailesi ona inanmaz. Onlar herkese aynı baskının yapıldığını düşünmektedirler. Hiç olmazsa bayrama kadar sabretmesini isterler. Ama bayram sonunda da ayırmazlar. Mehmet çile çekmeye devam eder.

***

Atılan iftiraların, yapılan işkencelerin ardı arkası kesilmemektedir. Bir gece yine şok mangasında eğitim yaparken bir arkadaşı bayılır. Üsteğmen M., onu tokatlayarak uyandırmaya çalışır. Olmayınca tekmelemeye başlar. Ertesi gün sivilleriyle görür onu Mehmet.

Mehmet'in iddialarına göre, yan bölükte şok mangasında olan arkadaşı S., takım komutanlarınca yatırılıp dövülmüştür. Arkadaşı S. sonrasında intihar etmek istemiş ve bileğini kesmeyi denemiş. Hemen revire kaldırıp kontrol altına almışlar. Sonra da üstünü örtmüşler olayın.

Müteakiben Ankara'ya, Kara Harp Okuluna gelirler. Orada askeri lisedeyken imkânsız olduğunu düşündüğü not silme olayları hakkında her gün konuşulduğunu görür Mehmet.

İlerleyen zaman içinde bunun emarelerini de görecektir, hem de çok açık bir şekilde.

Örneğin askeri lise mezunu bir öğrenci İngilizce dersinden yüz üzerinden sadece 4 alabilir mi? Mümkün değil. Askeri liselerde üst seviyede İngilizce verilmektedir. Bunun için bir sene hazırlık okutulmaktadır.

Başarılı olmadan hazırlık sınıfını geçmek kesinlikle söz konusu değildir. Böylesi zor bir süreçten geçip Harbiye'ye gelen bir öğrencinin böyle bir not alması hayatın doğal akışına aykırıdır.

Hedef alınan öğrenciler, rızaları ile ayrılmaları için baskıya muhatap olurken idareden birileri de ailelerini arayıp **"Oğlunuz ayrılmak istiyor. Biz kendisini burada tutmak için elimizden geleni yapıyoruz ama kendisini ikna edemiyoruz."** demektedirler. Nasıl basit ama şeytani görüyor musunuz?

Bu arada kulaktan kulağa birçok olay duymaktadırlar. Örneğin şok mangasında olup ayrılmaya karar veren arkadaşlarından birine Jandarma Üsteğmen R.A. *"Dava açacak mısın?"* diye sormuş. Arkadaşı *"Hayır, sadece Allah belanızı versin!"* diye yanıtlamış.

Üsteğmen, TBMM araştırma önergesine atıfta bulunarak *"İyi, bak sen akıllı çıktın. Devletin 24 milletvekili kanıtlayamadı, sen mi kanıtlayacaksın?"* şeklinde cevap vermiş.

***

İntibak kampında şok mangasına alınanlar, devamında Harbiye'de baskıya uğrayanlardan bazılarının en bariz özellikleri, askeri liselerdeki okuma odalarında köşe yazarlarından Emin Çölaşan, Yılmaz Özdil'i ve Bekir Coşkun'u düzenli takip etmeleridir.

Ordunun başında çok yakın zamana kadar komutanlık yapan İlker Başbuğ'u okuyan öğrenciler bile şok mangasına seçilmiştir.

Harp Okulunda şu an birçok öğrenci İskender Pala'nın kitaplarını okuyup birbirine önermektedir.

Yazarlar arasında Harbiye'de yükselen değer İskender Pala'dır. Dışarıdan birilerinin bu anlattıklarımızı abartılı bulabileceği kesindir. Olanlar o kadar olağanüstüdür ki!

Mehmet'e, sınıf muayenelerinde pek çok Harbiyeli'nin başına geldiği gibi sağlık nedeniyle **"Askeri öğrenci olamaz."** raporu verilir. Hem de pek çok Harbiyeli'nin rapor verilerek ilişiğinin kesilmesine sebep olan Kardiyoloji bölümünden.

Tanı **"Minimal Mitral Yetmezlik"**tir. Kitabı okuyan herkes bu tanıyı çok iyi öğreniyordur her halde.

***

Sadece sınıf muayenelerinde değildir tasfiye 2010 sonrası yeni bir uygulama daha gelmiştir.

Önceki yıllarda pilot olmak isteyenler için yapılan muayeneler son sınıfta Harbiye'de öğrenci iken yapılmaya başlanır. Muhtemel *son sınıfta atılması gereken öğrenci çıkarsa atalım* uygulamasıdır sanki bu muayene.

Pilot olup olamamak için girilen bu muayeneden daha öncesinde girdikleri bütün muayenelerden sağlam çıkmış olsalar da bazı Harbiyelilere **"Askeri öğrenci olamaz."** raporu verilebilmektedir.

Yukarıdaki satırlarda "Askeri öğrenci olamaz." raporu verenlerden bahsettim değil mi? Yani doktorlardan. Bakın ne hikâyeler var o cenahta.

Fethullahçı örgütlenmenin TSK içerisinde nasıl dal budak saldığını, nasıl örgütlü ve bir ***"büyük akıl"*** tarafından yöneltildiğini anlayacaksınız hikâyeleri dinlediğinizde. Sırada öyle bir hikâye var ki... Hadi bakalım...

Askeri Doktorlar İçindeki Fethullahçı Yapılanma

Mahir Abi

2014 yılının başı. Mamak Cezaevinde iken bileğimdeki bağlardan birinin kopması nedeniyle GATA'da ameliyat oldum. Sonrasında zorlu bir fizik tedavi sürecine başladık. Tedaviye görevliler nezaretinde cezaevinden gidip geliyordum.

Tedavi GATA'nın zemin katında çok geniş bir salonda sürüyordu. Haliyle başka hastalarla aynı ortamda bulunuyorduk. Diğerlerinden tek farkım benim yanımda cezaevinden görevlilerin olmasıydı. Ara sıra diğer hastalarla merhabalaşıyor, yakın oturmuşsak kısa sohbetler bile edebiliyorduk.

Bir gün yakınıma bir Harbiyeli düştü. Şöyle 1.90 boylarında, iri kıyım. Göster geri çek cinsinden. Apoletleri 4'üncü sınıf olduğunu gösteriyordu. Çok yakınımda tedavi görüyordu. Benim Balyoz'dan içeride olduğumu öğrenmişti.

Bir gün, önce sağa sola bakıp yavaş bir ses tonuyla *"Konuşabilir miyiz komutanım?"* dedi. Gülerek yanımdaki görevliyi gösterdim *"Ben normal komutan değilim."*

Görevli Nadir K. Uzman Çavuş konuşmayı duydu, çok anlayışlı ve bizi seven biriydi, *"Mümkün olduğunca çaktırmadan konuşursanız..."* dedi. *"Tamam, Nadir, çaktırmadan dinleyelim Harbiyeli'yi."*

Adı bizde saklı Harbiyeli anlattı, ben dinledim. Genel bazı şeyler bilsem de dehşete kapıldım anlattıklarından. Dörtlü kirişten atlarken kolunu kırmış. İlk lafı, cevabının bende olmadığını bildiği bir soruydu aslında *"Harbiye'de olanı biteni biliyor musunuz komutanım?"*

Elbette epey bilgim vardı. Ama anlatması için *"Bir şeyler duydum ama o kadar kendi derdimize düştük ki evlat, sen anlat dinleyelim."* dedim.

Yine sağına soluna baktı. Tedirginliği her halinden belliydi. Tanıdığı birilerinin olup olmadığından emin olduktan sonra benim duyacağım ama yine oldukça yavaşça ses tonuyla konuşmaya başladı: *"Komutanım bizi biçiyorlar. Atatürkçüyüm diyen birinin Harbiye'de okuma şansı kalmadı şu anda.*

Onu da bırakın, Fethullah cemaatinden olmayan birinin okuma şansı yok orada. Bakın özellikle 2009 öncesi askeri liseye girenlerden, Harbiye'de o kadar çok az kaldı ki.

Mesela ben Kuleli mezunuyum. 137 kişi olarak Harbiye'ye geldik. Şu anda sadece 39 kişi kaldık. Kaçımızın bu yılı bitirip teğmen çıkacağını bilmiyorum. Benim sekiz samimi arkadaşım vardı. Sekizi de şu an Harbiyeli değil. Harbiye'de kalan askeri liselilerin azımsanmayacak bir kısmının da bu ekipten (Fethullahçı örgüt) olduğunu düşünüyorum.

Maltepe içinde benzer bir durum söz konusu.

Sanırım onlar da 260 kişi civarında geldiler. Şu an için 80 kişi kadarlar. Tam bir kıyım var anlayacağınız.

17/25 Aralık öncesi çok sayıda Harbiyeli, gazinolarda bağırarak Recep Tayyip Erdoğan'a övgüler diziyorlardı.

Şimdi ise (17/25 Aralık sonrası) *aleni hakaretler yağdırıyorlar. Sizce bu cesareti nereden buluyorlar? Çünkü idarenin kendilerinden olduğunu biliyorlar. Onun için de çok rahat hareket ediyorlar.*

Bakın bunların burada da (GATA'yı kast ederek) *kolu var. Bizim orayla bağlantılı. Pek çok sağlıklı arkadaşımıza* ***'Askeri öğrenci olamaz.'*** *raporu vererek Harbiye'den ayrılmalarını sağladılar.*

Mesela arkadaş grubumdan olanlardan birisi Kuleli'de derecelik bir öğrenciydi. Burada da dersleri çok iyiydi. Sınıf muayenelerinde ***'Kalbinde rahatsızlık var.'*** *diyerek rapor verdiler ve Harbiye'den ayrılmasını sağladılar."*

Hiç durmadan ve öylesine heyecanlı anlatıyordu ki burada araya girip *"Ama her şeyin başı sağlık, rahatsızlığı varsa ayrılması gerekir."* diyecek oldum.

"İşte bam teli de burası komutanım. Rapor verilenlerin gerçekte sağlık sorunları yok.

Mesela kalp rahatsızlığın var denilerek hakkında rapor düzenlenen arkadaşım, bir yıl sonra İstanbul GATA'ya askerlik muayenelerine gitmiş.

Sorulduğunda kendisinde kalp rahatsızlığı olduğunu, bu nedenle Harbiye'den ayrılmak zorunda kaldığını ifade etmiş. Yapılan tetkiklerde kesinlikle sağlam olduğu belirtilmiş. Bu ne anlama geliyor sizce?"

***

O bunları anlatırken bir arkadaşımın söyledikleri geldi aklıma. Maltepe Lisesi mezunu Süleyman G. isimli bir Harbiyeli'nin doktorların katkısıyla nasıl okuldan gönderildiğini anlatmıştı.

***

Takım Komutanı Jandarma Üsteğmen Ö.Ö., bir gün Süleyman'a *"Senin psikolojin bozuk seni hastaneye gönderelim."* der.

Süleyman itiraz eder: *"Komutanım benim bir şeyim yok, gitmek istemiyorum."* Ama Ö. Üsteğmen ısrarcıdır: *"Hayır, senin mutlaka bu konuda bir uzmana görünmen lazım. Sen istesen de istemesen de ben seni göndermek durumundayım."*

Süleyman, "meşhur" şok mangası müdavimlerinden olup ayrılmaya zorlanan ve buna direnen Harbiyelilerdendir. Çaresiz GATA Psikiyatri bölümüne sevk edilir. İstememesine rağmen uzun süreli rapor verilir ve devamsızlıktan devre kaybettirilir.

Daha sonra sınıf muayenelerinde Psikiyatri bölümünde Dr. M.E., kendisine şunları söyleyecektir: *"Bak Süleyman, sana rapor vermek zorundayım. Bu senin için de iyi olur. Bunlar seni mezun etmemeye karar vermişler. Seni bir şekilde atacaklar. Sana rapor verirsem tazminat vermekten kurtulmuş olursun." Sonrasında da* **"Askeri öğrenci olamaz."** raporu verip Harbiye'den ilişiğinin kesilmesini sağlar.

Tabi Süleyman soramıyor kim beni mezun etmeyecek, siz bunu nereden biliyorsunuz diye. Sorulara cevap verebilir miydi bu doktor acaba? İleride birileri sorar o zaman cevap verir belki, kim bilir?

Ben de pek çok şey duymuştum GATA'daki yapılanma ile ilgili. Özellikle İzmir Casusluk davasına bulaştırılan doktor sayısının fazlalığı askeri doktorlar arasında ciddi bir Fethullahçı yapılanmaya işaret ediyordu. Farmakoloji Ana Bilim Dalı Başkanı Tayfun Uzbay ve diğer doktorların başına gelenler herkesin malumu.

"Gatakulis" isimli bir internet sitesinden yapılan çoğu gerçek dışı karalama kampanyası ile oradaki Fethullahçı olmayan doktorların nasıl üzerine gelindiği, bu itibar linçinden bunalan onlarca doktorun istifa ederek ayrıldığı herkesin malumuydu. Ama askeri öğrencilere yapılan tasfiye kumpasında doktorların bu kadar işin içinde olacağını doğrusu bilmiyordum.

Konuyla ilgili bunun akabinde yaşadığım olayı anlatarak doktorlar konusuna devam edelim.

Harbiye'deki yaşananları bu şekilde dinledikten sonra cezaevinde ziyaretime benden bir dönem önce Harbiye'den mezun olmuş arkadaşım Orhan B. geldi.

Asıl beni ziyaret için gelmişti ancak gelirken görüşmelerle ilgili Kara Kuvvetleri Komutanlığı adına da rapor tutması istenmiş.

Bana, *"Abiciğim, ne istiyorsan söyle rapora yansıtacağım ve doğrudan Kara Kuvvetleri Komutanı Hulusi Akar Paşa'ya ileteceğim."* deyince ben: *"Bak Orhan Abi, benim bugüne kadar kimseden şahsım için bir şey istediğim görülmemiştir.*

Madem doğrudan Kara Kuvvetleri Komutanı'na çıkacaksın, kendisine söyle bu Harbiye'de Fethullahçı yapılanma artık gizlenemeyecek boyuta gelmiş. Neden önlem alınmıyor? Kanıt yok deniyorsa olaylara bakılsın yeter.

Bakılsın bakalım, Harbiye'de hayatın doğal akışına uygun olmayan ne kadar çok durum var. Bak, yarın 'Aa ben bilmiyordum, keşke biri bizi ikaz edeydi.' denmesin diye anlatıyorum bunları.

Gidilsin Kara Harp Okuluna 2008-2013 yılları arasında kaç Harbiyeli bir şekilde okuldan ayrılmış/atılmış veya doktor raporuyla uzaklaştırılmış;

Ayrılanların/atılanların, raporla gönderilenlerin kaçı askeri lise mezunu, kaçı asker çocuğu;

Özellikle 2010 sonrası askeri liseler dâhil, askeri okullara kaç asker çocuğu müracaat etmiş, kaçı sınavı kazanmış, kazananların kaçı mülakatta elenmiş;

Ayrıca Harbiyelilerin arasında kaç polis ve hâkim çocuğu var? Bunların babalarının Fethullahçı örgütle ilişkileri araştırılsın. Özellikle son operasyonlarda ismi geçenlere bakılsa yeter. Bunlar incelendiğinde büyük ve vahim resim ortaya çıkacaktır" dedim.

Orhan B. Abi, daha sonra yanıma geldiğinde söylediklerimi bizzat Kara Kuvvetleri Komutanı'na arz ettiğini ifade etmişti. Ne mi oldu? Kocaman bir hiç diyebilirim.

Orhan Abi ve Allah tanıktır ki en azından ben, hem de cezaevindeyken Fethullahçı örgütün yaptıklarıyla ilgili kurumun en üst sorumlusuna bilgi iletmiştim.

Bu anlamda hiç kimse olanlardan haberim yoktur diyemez.

***

Yukarıda yaptığım ikaza tanıklık eden Orhan Abi'den bahsettim. Şimdi bir başka abiden, Harbiyelilerin "Mahir **Abi**"sinden bahsedeceğim.

Sadece onun hikâyesi bile askeri okullarda yaşananları, TSK'deki Fethullahçı örgütlenmenin geldiği aşamayı anlatmaya yeter.

Mahir Abi'nin önce ismini duymuştum. Sonra Ankara'da bir kafede karşılaştık. Uzunca bir süre sohbet ettik. Daha doğru ifade ile o olanca sakinliğiyle anlattı. Ben dinledim ve öfkelendim.

Adı Mahir Y., Ordu/Ünyeli. Dar gelirli bir ailenin çocuğu. Ailesi İstanbul'da yaşıyor.

Yıl 2008. Mahir, o yıl girdiği üniversite sınavlarında çok iyi puan alıyor.

Devlet üniversitelerinin yanı sıra saygın özel üniversitelerin matematik bölümlerine de girmeye hak kazanıyor. Bu arada Kara Harp Okulu da kazandığı okullar arasındadır.

O Kara Harp Okulunu tercih ediyor. Uzun yıllar harp okullarının kaynağı -*kadınlar hariç*- askeri liselerdir.

İlk defa Kara Harp Okuluna sivil liseden öğrenci alınmaktadır. İşte Mahir bu ilklerden biridir.

Mahir'in o yıllarda başladığı ifade edilen şok mangasıyla yaşanmışlıkları yok. Ama şok mangasına seçilenlerin yaşadıklarının tanığı.

O yıl her kısımda 20 askeri öğrenciye karşı 7 sivil kaynaktan öğrenci var. Ama bu 2009'da tam tersi oluyor.

Mahir, kendi sivil kaynaktan gelmesine rağmen askeri liseden gelenlerin hem bedenen hem zihnen sivil kaynaktan gelenlerden çok daha iyi olduklarını ifade ediyor. Hem de daha karakterliler demeyi ihmal etmiyor.

Üçüncü sınıfa kadar her şey çok iyidir Mahir için. Yıl 2011'dir. Mahir artık Harbiye'de 3'üncü sınıf öğrencisidir.

Dersler başladıktan kısa bir süre sonradır ki okulda çok önceden tanıdığı bir Harbiyeli'yi görür.

Bu Harbiyeli'yi yıllar önce, bir süre ders çalışmak maksadıyla gittiği bir evde görmüştür. Ev, Fethullahçı örgütün "Işık Evi"dir.

Mahir, oraya bir arkadaşının tavsiyesiyle ve tamamen ders çalışmak gayesiyle gitmiş, bir süre sonra ortamı sevemediği için bir daha oraya uğramamıştır.

Gördüğü Harbiyeli'yle de o evde tanışmıştır.

Mahir, ister istemez "Işık Evi"nden tanıdığı o Harbiyeli'yle hoş beş eder. Ama tedirgin olmuştur.

Gerçi karşısındakinin tedirginliğini de hissetmiştir. İşte ne olduysa ondan sonra olur. Ve Mahir'in iyi gidiyor dediği işler sarpa sarmaya başlar.

***

2011 yılında sınıf seçimi için muayenelere gider. Kara Havacı olmak istediği için muayeneleri Etimesgut Hava Hastanesinde yapılmaktadır.

Orada Mahir'e *"Kalbinden rahatsızlığın var. Sen **askeri öğrencisi olamazsın.**"* der Kardiyolog, o zamanki rütbesiyle Yüzbaşı Dr. M.A.

Hemen rapora itiraz eder Mahir. Bilinen hiçbir rahatsızlığı yoktur. Mahir'i hakem hastane olarak Eskişehir Hava Hastanesine gönderirler. Oradaki Kardiyolog da aynı raporu verir.

Bu rapora dayanarak Mahir'in Harbiye'den ilişiğini keserler. Ancak idare doktorun raporuna harfiyen uyarak hata yapar. Çünkü TSK Sağlık Yönetmeliği 28'inci maddesine göre ilişiğinin kesilmemesi gerekmektedir. Yanlış uygulama yapmışlardır. Ama kime ne anlatasın?

Tabur Komutanı, 2015 senesi Askeri Şura'sında generalliğe terfi edecek olan Kurmay Bnb. A.K.'dir.

Hayalleri yıkılmıştır Mahir'in.

Ayrıldıktan sonra aralarında Bakırköy Devlet Hastanesinde, Dr. Siyami Hersek Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi ve Araştırma Hastanesi, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Mehmet Akif Ersoy Devlet Hastanesi ile Ankara'da Balgat 100'üncü Yıl Hastanesinin bulunduğu, Kardiyoloji'de isim yapmış beş ayrı hastanede muayene olur.

Bu hastanelerde kendine söylenen ve rapora yansıtılan şudur: Kalpte, **'Minimal Mitral Yetmezlik'** olarak tanımlanan, insanların çok büyük bir kısmında görülebilecek önemsiz, ötesi rahatsızlık sayılmayacak bir durum söz konusudur.

Buna, rahatsızlıktan ziyade tıpkı göz rengi gibi bir farklılık olarak bakılması gerekmektedir.

Yani asker olmaya hatta astronot olmaya bile engel bir durum söz konusu değildir.

Nihayetinde Mahir, yukarıda belirtmiş olduğumuz hastanelerin hepsinden sağlam raporu alır.

Şimdi arkanıza yaslanın ve olayı bir kez daha değerlendirin. Sağlam raporu veren hastanelere bakın.

Hemen hepsi özellikle Kardiyoloji alanında tanınmış, saygın hastaneler.

Biri ikisi değil, Mahir'in muayene olduğu bütün hastaneler aynı şeyi söylüyor. Bu durumda onlar yanılmıştır askeri doktor yanılacak değil ya der misiniz?

Aslında iki kere iki gibi sabittir tıp alanında da bazı şeyler. Örneğin, Mahir'in Harbiye'den ilişiğinin kesilmesine sebep olan yukarıda bahsettiğimiz **"rahatsızlık"** gibi. Burada bir yanılmadan bahsetmek fazla iyimserlik olur. Devam edelim Mahir'in hikâyesine.

***

Mahir bu arada Erzurum Üniversitesi Elektrik Elektronik bölümüne yatay geçiş yapar ve orada okumaya başlar. Aynı zamanda AYİM'e de raporlarla beraber dava açmıştır.

Dava, aradan 1,5 yıl geçtikten sonra doğal olarak Mahir'in lehine sonuçlanır.

Mahir üniversiteyi bırakarak yeniden Harbiye'ye döner. Ama yıl sonuna yaklaşılmış ve final sınavlarına denk gelmiştir. Haliyle devre kaybeder.

Burada Mahir'in gülerek anlattığı bir şey vardır: *"Erzurum'da hocası profesör olan Elektronik dersinden çok yüksek puan almama rağmen yaşı muhtemelen benden küçük ve Erciyes Üniversitesini yeni bitirmiş Abdurrahman isimli teğmenden geçemedim."*

Mahir'in devreleri o yıl (2012) teğmen çıkmıştır. O, 2012-2013 yılı öğretim yılına tekrar 3'ncü sınıf öğrencisi olarak başlar. Artık o Harbiyelilerin Mahir Abi'sidir.

Öğrenim göreceği kısımdaki arkadaşlarını yeni tanımaya başlamıştır ki bir gün nöbetçi subayı olan Üsteğmen M.S.'nin, *"Bütün problemli tipler buraya toplanmış."* demesinden, hem kısım arkadaşlarına hem kendisine idarenin nasıl baktığını öğrenmiş olur.

Kısım mevcudu 27 kişidir. Kısımdakilerin hemen hepsi kampta şok mangasında olan öğrencilerden oluşmaktadır. Yani atılmak için baskı yapılan, gözden çıkartılmış Harbiyelilerdir onlar.

Bu kısımdan 21 kişi bir şekilde Harbiye'den tasfiye edilir. Geriye kalan beş kişi ise devre kaybettirilir. Biri hariç hepsi askeri lise mezunudur. Hepsinin kapasitesi üst seviyededir.

O sene ilk dönemin sonunda; biri Mahir, biri de KKTC adına okuyan öğrenci olmak üzere, sadece iki Harbiyeli bütünlemeye kalmaz.

Sınav haftası, bu sınıfta olanlara ders çalışamamaları için devamlı idari faaliyet verilmektedir.

İdari görev vermek için hiçbir şey bulunamazsa o zaman da takım komutanlarından biri, onları çağırıp odasının önünde saatlerce bekleterek hiç de zekice olmayan bir yöntemle ders çalışmalarını engellemektedir. Anlayacağınız inanılası şeyler olmuyordu o yıllarda Harbiye'de.

İddialara göre, bu özel oluşturulduğu belli olan kısımda bulunanlara karşı bu akıl almaz düşmanca davranış sergileyenlerin başında M.A.D. Üsteğmen geliyordu.

Neydi gerçekten bu çocukların suçu? **Artık herkes bilmelidir ki tek suçları Fethullah'ın askeri olmamaktır.** Bunu açıkça ifade ediyorum. Devam edelim Mahir'in anlatımlarına.

***

Mahir'in soyadını hatırlayamadığı Ahmet isimli bir Harbiyeli vardır. Ahmet askeri lise mezunudur. Sınav öncesi Elektronik dersine, diğer arkadaşlarına ders anlatacak kadar hâkim olmasına rağmen o dersten sınıfta bırakılır, sonra da okuldan atılır.

Hâlbuki o dersi anlattıklarının içinde bilgi seviyesi çok düşük olan hatta integralin işaretini bile bilmeyen sivil kaynaktan alınma öğrenciler vardır.

Duyduğuna göre, Ahmet isimli arkadaşları atıldıktan hemen sonra ODTÜ'ye girmiştir. İntegral işaretini bilmeyenler de subay çıkmıştır. Hayırlı olsun!

Yine askeri liseden gelip şok mangasının müdavimlerinden olan Oğuzhan Atakul ve Aykut Sönmez de dersten atılırlar ve bir sene sonra her ikisi de ODTÜ Elektrik Elektronik Mühendisliği bölümüne kayıt yaptırırlar. Nasıl, sarsıcı değil mi?

Biz Mahir'in hikâyesine devam edelim.

Mahir, üçüncü kez okuduğu 3'üncü sınıfın ikinci dönemine başlarken Sağlık Yönetmeliğinin değiştiği ifade edilerek yeniden muayeneye gönderilir.

Yine Etimesgut Askeri Hastanesi, yine **"Askeri öğrenci olamaz."** raporu. Mahir yine itiraz eder. Bu sefer itiraz muayenesini yapacak hastane olarak Beytepe Asker Hastanesi belirlenir. Oradan da aynı karar çıkar. Çok açıktır ki bu bir ortak kararın sonucudur.

Birileri iki kere iki dört etmez demektedir, pervasızca, ahlaksızca, hesap sorulamayacağı düşüncesiyle...

Ve Mahir Abi'nin bir kez daha ilişiğini keserler. Yıl 2013'tür. Mahir Abi **"Işık Evleri"**nden tanıdığı Harbiyeli'yi gördükten sonra üçüncü sınıfı bitirme şansı bulamaz.

Pes artık diyorsunuz değil mi?

Ama Mahir pes demez. Hemen AYİM'e itiraz eder. Raporlar açık bir şekilde lehinedir. Bu arada ne olur ne olmaz diyerek vakit geçirmeksizin 19 Mayıs Üniversitesine yatay geçiş yapmış orada okumaya başlamıştır.

AYİM tıpkı diğer kararlarında olduğu gibi açıkça sağlam raporlarını göz ardı eden idarenin işlemine yürütmeyi durdurma kararı verir.

Ve Mahir'in bir kez daha Harbiye'ye dönmesinin önünü açar. Mahir, dev gibi bir orduya karşı tek başına savaşmaktadır adeta. 2014 yılında yeniden Harbiyeli olur.

***

İkinci dönem başlamıştır. Ancak Bölük Komutanı B. A.: *"Derslere girmeyeceksin, git kantinde otur."* der. Mahir derslere girmeden nasıl okuyacağını, bu uygulamanın sebebini sorar ancak *"Ne emir veriyorsak onu yapacaksın."* denilerek adeta kovulur.

Bir gün sonra da *"Bir rahatsızlığım yok."* demesine rağmen zorla GATA'ya gönderilir. Burada tesadüfen Y. Hoca'ya muayene olur.

Y. Hoca muayenesinin sonunda tıpkı pek çok sivil hastanede söylendiği gibi *"Senin hiçbir şeyin yok, turp gibisin yarın gel sağlam raporunu vereyim."* der.

Mahir sevinçten havalara uçmaktadır. Nihayet askeri bir doktor da sağlam olduğunu kabul etmiş iki kere iki dört eder demiştir. Ancak.

Mahir, o sevinçle bunu döner dönmez bölük komutanına iletir. Ertesi gün bölük komutanı kendisini hastaneye göndermez. Kızmayın...

Aradan günler geçer, bir gün aniden *"Hadi hastaneye git."* derler. O da gider ve Y. Hoca'yı odasının önünde beklemeye başlar.

Bu arada yanına sonradan isminin M.Ü. olduğunu öğrendiği bir doktor gelir ve muayeneyi kendinin yapacağını ifade eder.

Mahir itiraz ederek *"Ben Y. Hoca'nın hastasıyım."* dese de *"Onun işi çok, seni ben muayene edeceğim."* der Dr. M.Ü.

Muayene sonucu Mahir Abi nasıl bir orduya karşı savaştığını anlar. Çünkü yeniden başa dönülmüş ve Dr. M.Ü. iki kere ikinin dört etmediğini kesin bir şekilde ifade ederek *"Sen askeri öğrenci olamazsın, yarın kurula çıkacaksın."* der.

Bilim mi? Hatırlayın, ***Casusluk Kumpası*** kitabımda belirttiğim İzmir Casusluk davası ile içeri alınan Prof. Tayfun Uzbay'ın yerine atanan Prof. Albay Kemal Irmak'ın, şizofren hastalığının beyne giren cinlerle ilgili olduğuna dair yazdığı **"bilimsel makaleyi".**

Ertesi gün Y. Hoca'yı bulur ancak o da *"M.Ü. benim amirim durumunda. Seni kendinin muayene edeceğini söylediği için bir şey yapamam. Ancak kurulda senin lehine karar veririm. Çünkü senin bana göre sağlık problemin yok."* der.

Sonuçta kurulda Y. Hoca'nın iki kere iki dört eder şerhi ile üst kurula giden dosya, burada verilen **"Yeniden muayene edilsin."** notu ile Mahir bir şans daha bulmuştur.

Mahir inatla mücadeleye devam etmektedir. Araya sınav haftası girer. Sınav haftasının bittiği gün, yani cuma günü bölük komutanı, Mahir'i bir kez daha kurula çıkarmak için bizzat kendisi arabasıyla hastaneye götürme **"zahmetinde"** bulunur. Ne kadar ilgili bir bölük komutanı değil mi? Benim gözlerim yaşardı ya sizin?

Birileri bu çocuk atılacak diye emir vermiştir bir kere. Kurul öncesi Mahir'in bir kez daha muayene olması gerekmektedir ama bu muayene yapılmaz. Çünkü Dr. M.Ü., muayene yapmış gibi önceden verdiği raporu tekrarlayan bir rapor yazmış ve kurula göndermiştir bile. Bir an önce kurtulmak istemektedirler Mahir Abi'den.

Artık karşı görüş bildirmeyeceklerden yani iki kere ikinin dört etmediğini iddia edenlerden oluşturulmuştur bu sefer kurul. Y. Hoca kurulun dışında bırakılmıştır. Sonuç, Mahir **"Askeri öğrenci olamaz."**dır.

Kaçıncı kez ayırdılar Mahir Abi'yi sayabildiniz mi?

Mahirler bunları yaşarken omzunda galaksideki yıldızlar kadar yıldız taşıyan anlı şanlı komutanlar ne yapmaktadırlar? Bu kadar alçakça uygulamaları, hem de bu kadar aleni yapan bir örgütün varlığından hiç mi haberleri olmamıştır? Bu mümkün mü? Bizim oralarda bazı adamlar için **"Namazı kılınmaz bunun."** derler. Bazılarının gerçekten namazı kılınmaz.

Mahir'i atmak için çok aceleci davranan bölük komutanı, onu Okul Disiplin Subayı Orhan Albay'ın yanına çıkarır.

Orhan Albay, *"Neden Harbiye'de okumak için bu kadar ısrarlısın? Bak dışarıda çok iyi bir okulda okuyacak kapasiten var. Niye zorluyorsun? Özellikle sağlıktan ayrılırsan tazminat vermeyeceğin gibi tazminat da alacaksın. Rapora itiraz etme."* der.

Belli ki raporun öncekilerde olduğu gibi gerçeğe dayanmadığından Mahir'in geri döneceği korkusu vardır.

Mahir pes etmez, *"Hayır."* der, *"Ben subay olmak istiyorum."* Bunun üzerine ayrılış için evrak düzenlerler. Mahir evrakı tebellüğ etmez. Bunun üzerine bir tutanak tanzim ederek Mahir'i bir kez daha Harbiye'den atarlar.

Mahir'in bu işlerin kurdu olmuş, askeri hâkimlik de yapmış olan avukatı Cavit Ç., bunun hatalı işlem olduğunu belirler ve Kara Kuvvetlerine müracaat eder. Ayrıca Harbiye'den devre arkadaşı olan bir orgenerali de arar ve durumu izah eder. Gerçekten idare yine bariz şekilde hatalı işlem yapmıştır. Acele işe şeytan karışmıştır.

Bu arada final sınavları başlamak üzeredir. Orhan Albay, Mahir Abi'yi arayarak final sınavlarına gelebileceğini, kendisine bir hak daha verildiğini ifade eder. Mahir döndüğünde yanına çağırır ve tekrar atılacaksın, kurtuluşun yok vurgusuyla, *"Kara Kuvvetlerinde başka tanıdığın varsa onlara da arat."* deyiverir.

Siz okurken yoruldunuz değil mi? Ya ben yazarken? Bir de bu kadar büyük kumpas ordusuna karşı yıllarca her türlü baskıya direnen mücadele eden Mahir Abi ne yapsın?

Mahir, final sınavlarına hiç çalışmadan girmek durumunda kalır. İki dersten bütünlemeye bırakılır. Okul, bütünlemesi olanların haricinde bitmiş, arkadaşları Kıt'a'ya staja, Mahir ise yeniden hastaneye gitmek durumunda kalmıştır.

GATA'da Y. Hoca ile görüşür. Onun dört arkadaşı tarafından da muayene edilir. Sapasağlamdır. Muayeneden sonra ilginç bir şey olur. **Beş doktor onu bir odaya alıp kapıyı kilitlerler. Ve onu mücadelesinden dolayı tebrik ederler.**

Durumunun ise sağlık açısından kesinlikle bir sorun teşkil etmediğini ancak GATA'da ideolojik kamplaşma olduğunu, diğer grubun kendisini ayırmak için çok gayret sarf ettiğini, eğer onların dediği olursa yine itiraz etmesi, hakem hastane istemesi gerektiğini belirtirler.

Düşünün GATA'daki durum ideolojik kamplaşmaya kadar varmıştır. Belli ki taraflardan biri Fethullah'ın askeri doktorları, diğeri de onlara karşı olanlardır. Yalın gerçek budur.

Bu arada Mahir, dışarıda bir arkadaşının yanında kalmaktadır. Çünkü Harbiye'de kimse olmadığı için kalmasına müsaade edilmez. Parası pulu kalmamıştır.

Profesörlerden oluşan Yüksek Kurulda karar verilebilmesi için hastanede bütün bölümlere muayene olmak zorundadır.

Yaklaşık bir ay olmuştur. Artık canına tak etmiştir. Kaç yıldır uğraşmaktadır. Belli ki karşısında planlı programlı hareket eden bir örgüt vardır. *"Beni bir şekilde atacaklar, bunun bir de tazminatı var, en iyisi sağlıktan ayrılmayı kabul edip tazminat vermekten kurtulayım."* diyerek itirazını geri çeker.

Ve Harbiye'den ayrılır Mahir Y.

Sonunda, yapayalnız büyük bir mücadele veren bu uğurda gençliğinin 6 yılını harcayan Mahir pes etmiştir.

Hayallerini Harbiye'nin nizamiyesinde bırakarak gözlerinde kırılan gururun onur gözyaşlarıyla yürür gider evine.

Mahir, binlerle evet binlerle ifade edilen Harbiyeli'den sadece biridir.

Aslında pes eden Mahir değil bu kadar büyük, pervasızca ve kalleşçe yapılan kıyıma ses çıkartmayan/çıkartamayan omuzundaki yıldızların ağırlığı ile doğru orantılı bir yürek taşımayanlardı pes eden; bir milletin ordusu, mankurtlaşmış, ulusunun değil "Fethullah'ın askeri" olmuş bir güruhça, bu kadar aleni ele geçirilirken sessiz kalan siyasi otoritedir pes eden; okumadığı, düşünmediği, günlük yaşadığı için olanı biteni bir türlü kavrayamayan Türk halkının büyük kısmıdır pes eden.

***

Fethullah'ın askeri doktorlarının tasfiye etmeye çalıştıkları sadece askeri öğrenciler değildir elbette.

Biraz daha zor olsa da muvazzaf askeri personeli de sistem dışına atmak için gayret sarf etmektedirler.

Özellikle Psikiyatr ve Kardiyoloji bu iş için en uygun bölümlerdir.

Ama bu tasfiyeleri yapabilmek için içeride yani doktorlar arasında da tasfiye gerçekleştirilmelidir ki bir an önce hedefe ulaşılsın.

Büyük tasfiyeler, özellikle İzmir Askeri Casusluk davasıyla gerçekleştirilir.

Çok sayıda uzman hatta sahasında Tayfun Uzbay gibi dünya çapında buluşları olan doktorlar bile sistem dışına itilir.

Sadece bu dava ile sistemden 62 doktor ayrılmak durumunda kalmıştır.

Bu dava kapsamında doktorların bir kısmı tutuklanmamış olsa da Kardiyolog Kutsi Kabul ile göz doktoru aynı zamanda devresinin birincisi olan Hakan Durukan'da olduğu gibi evleri ayrıntılı ve abartılı şekilde aranmış, sanık yapılarak devamlı tutuklanacakları baskısı altında tutulmuşlar, hayatlarından bezdirilmişlerdir.

Bir kısmı sanık yapılmasa' da dava dosyası kapsamında manipülatif sayısal verilerde isimleri geçirilmiş, iğrenç iftiralara maruz kalmışlardır.

Bu durumda olanların azımsanmayacak bir bölümü emekliliğini istemiştir. Onların çektiklerini görenler kendilerinin de aynı saldırıya uğrayacağı endişesiyle tez elden sistemden ayrılma yolunu tercih etmişlerdir.

Ayrılmayanlar ise çeşitli baskılara maruz kalmışlardır. Örneğin, kadroları verilmemiştir. Haklarında uydurma suçlamalarla soruşturma açılmıştır, akla ziyan atamalar görmüşlerdir...

Hazır doktorlardan açıldı, bir de akla ziyan tayinler dedik, sizi hayretler içerisinde bırakacak içinde akla ziyan atamanın da olduğu bir doktor hikâyesi anlatarak devam edelim.

Beyin Cerrahını Veteriner Yapmak

Kendisini 2009 yılında Mevki Hastanesinde görevliyken tanıdım. İnanılmaz mütevazı, hoş sohbet biriydi. Birkaç kez görüşebildik. Çünkü ben 2010 yılının başında tutuklanarak cezaevine girmiştim.

Abdurrahman Bakır Hoca'nın hikâyesini o zaman için bilmiyordum. Cezaevinden çıktıktan sonra Ankara'da bir mekânda karşılaştık. Hoşbeşten sonra benim başıma gelenlerden, kumpaslardan, kumpasçılardan bahsettik. Sonra bu süreçte onun başına gelenleri, yapılan kumpasları ve hayat hikâyesini öğrendim. Tek kelimeyle çarpıcıydı.

On beş çocuklu bir ailenin sekizinci çocuğu olarak Adıyaman'ın Kayatepe köyünde dünyaya gelmiş. Anne Alevi, baba Sünni. Çocukluğu üstü toprakla örtülü kerpiçten bir evde büyük yoksulluk içerisinde geçmiş. Çöplerden ekmek toplayan çocuk haberlerinin öznelerinden biridir aslında Abdurrahman Bakır.

Annesinin de babasının da okuması yazması yoktur. Abdurrahman okumak ister ancak kendine yardımcı arayan baba istemez onun okumasını. Zor ikna edilir. Yatılı bölge okuluna gider. İlk ve Ortaokulu birincilikle bitirir.

Elektronik Astsubay Hazırlama Okulunu kazanır. Orayı da birincilikle bitirir. Sıhhi cihaz tamir teknisyeni olarak GATA'ya atanır. Orada iken üniversite sınavlarına girer ve Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesini kazanır. İnanılası zor bir başarıdır.

Bu başarı o zamanki GATA Komutanı olan Profesör Tabip Tümgeneral Necati Kölan Paşa'nın da dikkatini çeker. Özel ilgi gösterir Abdurrahman'a.

O yıllar bir çetenin, bir cemaatin hizmetinde olmanın değil başarının takdir edildiği yıllardır. Komutan, okuyabilmesi için Abdurrahman'ı hastanenin acil servisinin gece emniyet astsubaylığına görevlendirir. O da gece çalışır, gündüz istirahatını ise kazandığı Tıp Fakültesinde geçirir. Tıp Fakültesini de iyi bir derece ile bitirir. Tabip Teğmen olur.

TUS için tek tercih yapar: **GATA Beyin Cerrahisi.**

Beyin cerrahisi uzmanı olduktan sonra bir süre Diyarbakır Asker Hastanesinde klinik şefliği yapar. 1998 yılında eğitim için ABD'ye gönderilir. Orada bulunduğu süre içinde sınava girerek ABD'de doktorluk yapmaya hak kazanır. Oradaki başarılı çalışmalarından sonra dünyanın sayılı beyin cerrahlarından biri olan hocası Prof. Dr. Laligam Sekhar: *"Yanımda kal, sen çok daha iyi yerlere gelecek birisin."* der.

Bir hafta düşünür Abdurrahman Bakır Hoca. Çocukları da kalmak için ısrar ederler. Ama o, *"Bu devlet beni, milletime hizmet edeyim diye ilkokuldan bu seviyeye kadar karşılık istemeden okuttu. Ülkeme hizmet etmemek ihanet olur."* diyerek Türkiye'ye döner.

Sırasıyla Diyarbakır, Ankara Mevki Hastanesinden sonra, 2010 yılında Erzurum Asker Hastanesine Baştabip olarak atanır. Ergenekon, Balyoz, Poyrazköy, Askeri Casusluk operasyonlarının azgınca sürdüğü, Fethullahçı örgütün her yerde pervasızca at oynattığı bir süreç söz konusudur o sıralarda. Abdurrahman Hoca ise işinde gücündedir.

Mesleki başarısının yanı sıra mütevazılığı ve kolay iletişim kurma becerisi herkesin dikkatini çekmekte, pek çok üst düzey komutan da kendini yakinen tanımakta ve sevmektedir. İşte bu durum Abdurrahman Hoca'nın başına bela olacaktır.

Işık Koşaner Paşa Genelkurmay Başkanıdır. İddialara göre, bir sohbetinde tabip olan albaylardan generalliğe terfi edecekler arasında Abdurrahman Hoca'nın ismini açıklar. Bu da çevrede duyulur. İşte o andan itibaren saldırıya uğramaya başlar.

Artık Emniyet içinde çöreklenen Fethullahçı örgütün polisleri tarafından kurulup işletildiği herkesin malumu olan Fethullah'ın askerlerinin yönlendirmeleriyle TSK'den tasfiyesini istedikleri personele akıl sınırlarını zorlayan iftiralarla saldıran sitelerden, Abdurrahman Hoca'ya da saldırılar başlar.

Fethullahçı örgüt budur. Kendilerinden olmayan birinin kendi düşündükleri birinin yerine seçilecek olması onlar için dayanılmaz bir durumdur.

Bu saldırılara anlam veremez başlangıçta Abdurrahman Hoca. O yine işinde gücündedir. Hem mesleğini icra etmekte hem de Baştabip olması nedeniyle hastanenin bütün idari işleriyle boğuşmaktadır.

Bir gün askeri hastanede doktor olarak görev yapan bir asteğmen terhis mahiyetinde izne ayrılır.

Giderken evlilik yapacağı için mazeret izninin de verilmesini talep eder. Yasal bir istektir. Abdurrahman Hoca da izinleri birleştirerek verir. Ama Fethullah'ın askerleri hemen imzasız bir mektupla bu işlemin başka sebeplerle yapıldığını iddia ederek şikâyet ederler. Abdurrahman Hoca hakkında soruşturma açılır.

Tabi karargâhta onun önünün kesilmesini isteyenlerin uzantıları hemen devreye girerler, terfi için soruşturmanın bitmesinin uygun olacağı değerlendirmesini yaparlar. Ve Abdurrahman Hoca o yıl terfi edemez. Amaç hâsıl olmuştur.

İddialara göre, Fethullah'ın askerleri sistemi böyle işletmektedir. Önünü kesmek ve terfisini engellemek istedikleri biri hakkında isimsiz bir mektup veya bir ses kaydı gibi sebeplerden soruşturma başlatılmaktadır. Mevzuata aykırı olmasa da söz konusu yapının uzantıları; komutanlara, soruşturması olanların terfisinin uygun olmadığı değerlendirmesini yaparak saf dışı kalmalarına sebep olmaktadırlar. Bunun Jandarma'daki iki somut örneğini önceki kitaplarımda anlatmıştım. (Bknz: Beşiktaş'ta Sırtlan Pususu s.211 ve Casusluk Kumpası s.177-182)

• Abdurrahman Hoca ile ilgili başlatılan soruşturma mı? Askeri Ceza Kanununda tanımlanmış böyle bir suç yoktur. Dolayısıyla Fethullah'ın askeri olmayan bir savcının yapacağı tek şey bu gerekçeyle ***"Kovuşturmaya gerek yok."*** diyerek davayı kapatmak olacaktır. Öyle de olur.

Ama bu Abdurrahman Hoca için daha başlangıçtır. Saldırılar devam eder. Bu arada tayini Kayseri Asker Hastanesine çıkmıştır. Kimi meslektaşının da kendisine karşı olumsuz bir tavır değişikliği söz konusudur. Derken...

***

İzmir'de bir sempozyum vardır. Abdurrahman Hoca da davetlidir. İzin ister. Harcırahlı olarak gidecektir. Sempozyumdan bir gün önce bir arkadaşının arabasıyla Ankara'ya gider. Ertesi gün uçakla İzmir'e geçer. Her şey normaldir.

Döndükten bir süre sonra mahkemeye verildiğini öğrenir. Sebebini öğrenince şaka yapıldığını zanneder. Mahkemeye verilme gerekçesi, kendisine tahsis edilen harcırahı usulsüz kullanarak **"Devleti zarara uğratmak"**tır.

Devleti nasıl zarara uğrattığını öğrenmeye çalışır. Söylenen, kendisine Kayseri-İzmir arası uçak bileti parası tahsis edilmesine rağmen, o uçağa Kayseri'den değil Ankara'dan binmiştir. Aradaki fark 60 TL'dir. Fakat uçağa Ankara'dan bindiği için devlet bu kadar para kâr etmiştir. Yani 60 TL fark devletin lehinedir.

Abdurrahman Hoca hayretler içerisindedir. O da bunu yapanlardan şikâyetçi olur. Ama **"kimi kime şikâyet edeceksin dönemi"**dir. Çalışma yerinde ahenk iyice bozulmuştur. En azından daha rahat bir ortamda görev yaparım düşüncesiyle tayin ister.

Bir gün Kara Kuvvetleri Komutanlığı Tayin Daire Başkanlığından aranır. Tayin istiyorsa, **"her yerde görev yaparım"** ifadesinin düşüldüğü bir dilekçe vermesi gerekmektedir. Bu takdirde kendisini tayin edeceklerini söyler telefon eden Yarbay. Nedenini sorgulamaz Abdurrahman Hoca. O her şeye rağmen kurumuna güvenmektedir. Kendisine yapılanların birkaç iyi niyetli olmayan kişiden kaynaklandığını düşünmektedir. **Kısa bir süre sonra tayinini çıkartırlar. Gideceği yer bir sağlık kuruluşu değildir. 1'inci Ordu Komutanlığı Denetleme Başkanlığı Sağlık Üyesi olmuştur.**

Sağlık üyesinin görevi; denetleme yapılan birliklerin varsa revirlerini denetlemek, ayrıca mutfak, tuvalet vb. yerleri hijyen açısından kontrol etmek, yine birlik kadrosunda at, köpek vs. hayvan varsa onları da muayene etmektir. Nasıl? Hayır, olamaz mı dediniz? Vallahi oluyor.

Eskiden sihirbazlar vardı hani, şapkadan tavşan çıkartırlardı. Bu Fethullahçı örgüt, o sihirbazların pabucunu dama atalı çok oldu. Bunlar şapkadan tavşan değil ama **beyin cerrahından veteriner yaratacak** kadar başarılı birer sihirbazlardır.

Abdurrahman Hoca mı? Yine *"Devletim bu görevi layık gördüyse giderim."* der ve atama yerine gider. İki yıla yakın çalışır. Ancak uzun süre cerrahi müdahalede bulunmazsa yetenekleri körleşmeye başlayacaktır. Cerrahi yeteneklerini kaybetmeme adına, 2015 Ağustosunda emekliye ayrılır. Bu ayrılmanın kazananı kim, kaybedeni kim sizce?

En büyük kazananını söyleyeyim: Abdurrahman Hoca gibi sadece ülkesinin insanlarına hizmeti düşünenlerin önünü keserek kendi yandaşlarının önünü açmaya çalışan Fethullahçı örgüt.

Evet, Fethullahçı askerlerin doktorları da olacaktır değil mi?

Biraz daha bahsedelim onlardan o zaman. Örgütlenmede doktorları bu kadar önemli kılan nedir bir bakalım.

"Onlar Varsa Bana Gerek Yok" Diyor Şeytan!

Hem ülkemizde hem dünyada en uzun ve zorlu öğrenim tıp öğrenimidir. Genelde diğer dallarda 4 ya da 5 yıl olan öğrenim süresi tıp için 6 yıldır. Ki bu pratisyen hekimlik yapmak için yeterli görülen bir süredir. Sonrasında zorlu TUS'u kazandıktan sonra yine 5 yıl sürecek uzmanlık eğitimi.

Peki, zaten zorlu olan böylesi bir mesleğin yanına, bir de askerlik gibi meşakkatli bir mesleği daha koyarsanız nasıl olur? Askeri doktorlardan bahsediyorum. Hem Hipokrat Yemini hem askerlik andı.

Bu iki meşakkatli mesleği, iki kocaman Diyarbakır karpuzu gibi koltuklarının altında taşıyan askeri doktorların kaynağını ta 2000 yılların başına kadar büyük çoğunlukla üniversite sınavlarında GATA'yı kazanmış askeri liseliler oluşturuyordu.

Sivil kaynaktan gelenler oldukça azdı. Sivilde tıp fakültelerine girecek puanı alanlar; genelde Çapa, Hacettepe gibi tıp fakültelerini tercih ediyorlardı. Askeri doktorlar çoğunlukla askeri lise kaynaklı olmaları sebebiyle ciddi bir askeri disiplin eğitimi almış, Atatürkçü çizgide yetiştirilmişlerden oluşuyordu.

Ama bu sistem 2000'li yıllardan itibaren bozulmaya başladı. Sivil kaynaktan gelenler, askeri liseden gelenlerden çok daha fazla hale geldiler. Ciddi iddialara göre, sivil kaynaktan alınanlar arasında maalesef çok sayıda Fethullahçı örgüt elemanı bulunmaktadır.

Bunları söylerken bu tarihten önce hiç bir Fethullahçı örgüt yanlısının GATA'ya girmediğini iddia etmiyoruz. Önceden de GATA'ya sızmışlardır. **Söylediğimiz yıllardan itibaren sızmanın ötesine geçmiş, GATA'ya kitlesel giriş yapılmaya başlanmıştır.**

Başlangıçta, yani 2000 yılından önce sivil kaynaktan gelenlerin sayısı fazla değildi. Bunun önemli sebeplerinden biri, sivillerin normal tıp eğitiminin yanında, temel de olsa askeri eğitim almalarıydı. Bunun yanı sıra diğer askerler için geçerli olan tüm disiplin kuralları askeri doktorlar için de geçerli olup bu durum, GATA'da tıp eğitimi alacak insanları ürkütmekteydi.

Bu nedenle Fethullahçı örgüt, başlangıçta askeri doktorlar arasında fazla taban bulamadı. Bunu aşmak için Fethullah Gülen'in çok gayret ettiği, sınavlarda başarılı olan şakirtlere GATA'ya girmelerini telkin ettiği çok söylenen bir iddiadır.

Sonraları hem sivil kaynak alımları artmış hem de sözleşmeli subay adı altında dışarıdan doktor alınarak sisteme kazandırılmıştır. Bu sistemi en iyi kullanan ise güçlü örgütsel yapıları ve amaçları nedeniyle Fethullahçı örgüt olmuştur.

Peki, Fethullahçı örgüt neden askeri doktorluğu bu kadar önemsemektedir? Bunda amaç nedir? Aslında bunun cevabının bir kısmını önceki Mahir Abi bölümünde anlatmaya çalıştık.

Evet, böylesi bir örgütün üyesi olan doktor, daha askeri okul aşamasında herkeste olabilecek ama askerliğin profesyonel anlamda yapılmasını etkilemeyecek **"küçük arızalar"** nedeniyle veya arıza olmadan da insanlara bir şekilde **"elverişsiz"** raporu vererek sistem dışına atabilmektedir.

Bunun örnekleri özellikle 2008-2014 arası o kadar yoğundur ki. Sağlıktan **"Askeri öğrenci olamaz."** raporu alarak ilişkileri kesilen öğrenciler incelendiğinde söz konusu yıllardaki yoğunluğun olağanın dışında olduğu görülecektir.

Demek ki doktorlar sayesinde sisteme dâhil olmuş bir askeri öğrenciyi kolaylıkla tasfiye edebiliyorsunuz. Ya rütbeli olarak sistemde olanlar? Hatırlayın **Ergenekon ve Balyoz** sürecinde yüksek rütbeli subayların, generallerin muayene sonuçları, tahlil sonuçları nasıl çarşaf çarşaf malum medyada yayınlanıyordu.

Yine rütbeli personelin, özellikle kalp ve psikiyatri gibi bölümlerde bir kısım Fethullah'ın askeri doktorları vasıtasıyla ilişiğinin kesilmesi için uğraşıldığını biliyorum. Ancak henüz sistemi tamamen ele geçiremedikleri için alternatif doktorlara gidilerek bu tür tasfiyenin önüne geçilebilmektedir.

***

Askeri doktorlar, terfi sistemini dahi kolaylıkla etkileyebilirler.

Küçük bir sağlık problemini büyük bir sağlık problemi gibi şunabilir, istemedikleri birinin terfisini engelleyebilirler.

Şimdilik sistemi tamamen ele geçiremediklerinden bu tür uygulamaları en azından üst rütbedekiler için sistematik olarak yapamamaktadırlar. Fethullahçı askeri doktorların, rütbeli personelde, kolayca tasfiye gerçekleştirdikleri konu pilotaj muayeneleridir.

Pilotaj muayeneleri, çok ayrıntılı yapılan ve en küçük bir rahatsızlık durumunda **"uçamaz"** raporu verilebilen bir muayenedir. Bu konuyu iyi bilenler, kötü niyetli bir doktorun rahatlıkla bu raporu verebileceğini ifade etmektedirler.

İsimli davalarla en çok denizcilerin hırpalandığı herkesin malumu. Bu davalar kullanılarak tasfiye edilenlerle Deniz Kuvvetlerinin en az 30 yılını çaldılar. Peki, Hava Kuvvetlerinde tasfiyeyi nasıl sağladılar? Konuyu ayrıntısıyla bilmeyenler hemen şunu söyleyeceklerdir: **Tabii ki Balyoz'la.**

Bu yaklaşım yanlış değildir ama çok eksiktir. Evet, Balyoz sayesinde altı nesil komuta kademesi tasfiye edilmiştir ki bu, nereden bakarsanız bakın yaklaşık 15 yıllık bir zaman dilimidir. Bu tasfiye Fethullah'ın askerlerinin desteği, Fethullah'ın polislerinin gayretleri ve Fethullah'ın sivil yargıdaki uzantılarınca gerçekleştirilmiştir. Ancak esas tasfiye içeride, çoğunun o zamanki rütbesi Bnb./Yarbay olan Fethullah'ın askeri doktorlarınca yapılmıştır. Hem de en üst düzeydeki komutanlara.

Burada dikkat çekilecek en önemli konu; çoğunluğu albay ve general olan bu komutanlar, Fethullahçı örgütün internet sitelerinde her gün türlü iftiralar atılan komutanlardır.

Bu komutanları, gerçek dışı raporlarla sistem dışına itmeye çalışan doktorların bu ahlaksız yayınları yapanlarla aynı örgütten olduğu su götürmez bir gerçektir.

***

Hava Kuvvetlerinde pilot olmak esastır. Pilot olamayanlar, tümgenerallik rütbesinden daha yukarı terfi ettirilmezler.

Pilot olup daha sonra yapılan muayenelerde **"uçuş yapamaz"** raporu alanlar da tümgenerallikten sonra yükselemezler.

En sonda söyleyeceğimizi başta söyleyerek konuyu daha da açalım. 2008-2014 yılları arasında isimli davalarla tasfiye edilenlerin haricinde, yıllık sağlık raporlarıyla aynı zamanda savaş pilotu olan 50'yi aşkın kurmay albay ile 10'u aşkın general tasfiye edilmiştir. Bunların dışında ayrıca 80'i aşkın kurmay olmayan savaş pilotu da söz konusu yıllar arasında muayenelere takılmış ve emekli olmak durumunda kalmıştır. **Şu an hepsi çeşitli hava yolu şirketlerinde pilot olarak bizi uçurmaktadırlar.**

Raporların hemen hemen hepsi kardiyolojidendir. Ve yine istisna hariç hepsi **"Minimal Mitral Yetmezlik"** ve **"Miyo Kardiyal Bridge"** tanısıyla **"uçamaz"** raporu almıştır.

Hatırlayın Mahir Abi bölümünde de çıkmıştı söz konusu **"rahatsızlık"** karşımıza. Ne diyordu saygın tıp insanları bu rahatsızlıklar için: insanların çoğunda bulunmaktadır, göz rengi farklılığı gibidir, rahatsızlık olarak tanımlanamaz. Ama... Neyse...

Fethullahçı örgütün Kardiyolojide neden bu kadar örgütlü olmaya çalıştığının bir kanıtı mı? Anlamsız bir tesadüf mü?

***

Yani Ergenekon, Balyoz ve Askeri Casusluk davalarının şehvetli bir şekilde devam ettiği sıralarda, bu operasyonlarla eş zamanlı yapılan **örtülü veya sinsi balyoz** diyeceğimiz operasyonlar; omuzlarında rütbe taşıyan ve bu anlamda TSK'ye bağlı olması gereken ancak iradesini CIA güdümündeki Fethullahçı örgüte vermiş bulunan, örgütten alacağı emri bütün bilimselliği bir kenara koyarak uygulamaya geçirebilen **"Fethullah'ın askeri doktorları"** eliyle gerçekleştirilmiştir.

Nasıl olduğunu çarpıcı bir örnekle tane tane anlatayım.

Yukarıda bahsettiğim şekliyle kendisine uçamaz raporu verilen albaylar, generaller ellerinde pilotluk sertifikası olduğu için **"verin atımı alın tımarınızı"** keyfekederliğiyle ayrılıyor ve çok yüksek ücretlerle dışarıda pilotluk yapmaya devam ediyorlar.

Hatırlatalım dışarıda da pilotaj muayeneleri yaptırmak zorundalar. Yani sağlam olmasalar dışarıda da pilotluk yapamazlar.

Bu anlamda sakın niye bırakıp gidiyorlar, mücadele etmiyorlar diye onlara kızmayalım. Çünkü **"uçamaz raporu"** aldınız mı terfi imkânınız kalmıyor. Uçamıyorsunuz da. Bu durumda ne yaparsınız? Hele de uçmayı bir yaşam felsefesi olarak görüyorsanız.

Hadi hukuk mücadelesi başlattılar diyelim, o zaman da başlarına binbir türlü gaile açılıyor. Böylesi bir durumda, geriye ayrılmaktan başka bir seçenek kalmıyor.

Peki, kalıp mücadele eden var mı derseniz, bildiğim bir kişi var. Hikâyesini cezaevinde dinlemiştim.

Onun hikâyesi, doktorlar arasındaki Fethullahçı örgütlenmeyi, Fethullah'ın askeri doktorlarının bilimi nasıl kılıf yaparak büyük bir tasfiye gerçekleştirdiklerinin somut bir örneğidir.

***

Bahsi geçen kişi Tümgeneral Ayhan Gümüş'tür. Kendisini cezaevinde tanıdım. Ayhan Paşa, çok yürekli, memleket sevdalısı, idealist bir generaldi.

Tümgeneral olduğu 2010 yılında uçuş için yıllık sağlık raporu almak üzere Eskişehir Hava Hastanesine başvurur. Sağlık açısından hiçbir problemi yoktur. Ama...

Kardiyoloji'deki Dr. C.Ö. (Önceki bölümlerde anlattığım 'Mahir Abi'de de bu doktor vardır.) isimli uzman doktor, yapılan tetkikleri inceler, güya çok düşünceli biraz da üzgün pozlar takınarak *"Sizin kalbiniz sıkıntılı. Size sağlam raporu veremem. Sizde iskemiye neden olan Koroner Arter rahatsızlığı var. Şu andan itibaren **uçamazsınız.**"*Ayhan Gümüş Paşa yıkılır. Bu, artık çocukluğundan beri vurgun olduğu göklerde uçamamak demektir. Bu, aynı zamanda bir üst rütbeye de çıkamamak anlamına gelmektedir.

"Olamaz, ben gayet sağlıklıyım, daha bir yıl önce hiçbir şeyim yoktu." gibi şeyler söyler ama sonuç değişmez.

Şimdi aklınıza, yani önceki sene sağlam olabilir ama muayene olduğu sene söz konusu rahatsızlık ortaya çıkmıştır şeklinde bir düşünce gelebilir. Ama öyle mi? Okumaya devam edin efendim.

Ayhan Paşa, raporla ilgili itiraz hastanesi olarak belirlenen Ankara Etimesgut Asker Hastanesine itiraz eder.

Kendisini ilk gün orada kardiyolog bir doktor karşılar. Ayhan Paşa durumu anlatır. Onu dinleyen doktor böyle bir raporun doğru olmadığını, söz konusu rahatsızlığın olması halinde dahi uçuşa engel bir durumunun bulunmadığını, yarın geldiğinde kendisine uçabilir raporunu verebileceğini ifade eder.

Ertesi gün rapor almak için gittiğinde Ayhan Paşa'yı bir sürpriz beklemektedir. Dün konuştuğu doktor: *"Bu raporun kendisi tarafından verilemeyeceğinin söylendiğini, hastanede konuyla ilgili kendinden daha kıdemli bir doktor bulunduğunu, o doktorun şu an için izinde olduğunu ve izin dönüşü itirazı değerlendireceğini"* ifade eder. Ne olmuştur o an için anlayamaz Ayhan Paşa. Hangi el müdahale etmiştir? Bir doktora, başkalarının itiraz raporlarına bakabilirken Ayhan Paşa'nın raporuna neden **"bakamazsın"** denmiştir?

***

İzinden dönen M.A. isimli "doktor" da (Bir önceki bölümde bahsettiğim 'Mahir Abi'de de aynı doktor var.) fazla irdelemeden hatta doğru dürüst muayene bile etmeden raporu onaylar.

Pervasızlık inanılmazdır. Gerçeğe aykırı hazırlanan ve onaylanan bu rapor, düşünün ki hakkını daha rahat arayabilecek birine, bir tümgenerale aittir. Ya **"aşağıda"** olanlara yapılanlar...

Mesela bir generale gerçeğe aykırı raporu veren doktorlar, pilot olmak için muayenelere gelen teğmenlerden örgüt mensubu olmayanlara gerçek rapor vermiş olabilir mi?

Nereden bakarsanız bakın çok vahim bir durumla karşı karşıya olduğumuzu söyleyebilirim. Devam edelim Ayhan Paşa'nın rapor olayına. Bu rapor, Fethullahçı askeri doktorların varlığının en önemli kanıtlarından biridir çünkü.

Ayhan Paşa pes etmez. Hacettepe Hastanesine gider ve orada Kardiyoloji dalında kendini ispatlamış, eğitiminin büyük bir bölümünü ABD'de de yapmış olan bir hocaya muayene olur. Hoca ayrıntılı tetkik ister. Tetkikler yaptırılır.

Hoca tetkikleri büyük bir hassasiyetle inceler. Sonuç mu? Ayhan Paşa bırakın normal pilot olmayı astronot olabilecek kadar sağlıklıdır. Hoca diğer raporların (askeri doktorların verdiği) gerçek dışılığına da vurgu yaparak şunları yazar, **"(...) söz konusu raporlarda belirtilen hususlar kesinlikle tıp bilimine aykırı."**

Bu raporla birlikte Ayhan Paşa GATA'da Profesörler Kuruluna müracaat eder. Bu üst kurul da ayrıntılı tetkiklerin sonucu, gerçek dışı rapordan yaklaşık 3 ay sonra Ayhan Paşa'ya **"uçuşa uygun"** raporu verir. Tarih **7 Mart 2011**'dir.

Bu olaydan yaklaşık bir ay önce yani 11 Şubat 2011'de, Balyoz'un ilk darbesi 163 subayın üzerine inmiş ve hepsi tutuklanmıştır.

Ayhan Paşa, **"uçuşa uygun"** raporunu alır almaz prosedür gereği bunu MSB bünyesindeki Sağlık Daire Başkanlığına gönderir (Rapor şube). Raporun oradan bir yazıyla kuvvete gönderilmesi gerekmektedir.

Ama bu birimde görev yapan doktor, yüksek heyetin böyle bir karar veremeyeceğine hükmeder. Karar inanılmazdır.

Orada görev yapan bir doktor, profesörlerden oluşan ve bağlayıcı hükümde karar verme organı olan GATA Profesörler Kurulunun raporunu kabul etmemektedir. Bu tek kelimeyle skandaldır.

Biliyorum, ben bunları anlatırken siz, böylesi katı hiyerarşik bir yapı içerisinde bir generale, hem de mevzuat dışına çıkılma pahasına bu kadarı yapılamaz diyorsunuzdur. Ama gerçek budur!

Herkes her şeyden korkar hale gelmiştir. Fethullah'ın askerleri olsun, askeri doktorları olsun büyük bir özgüven içinde istediklerini gerçekleştirmektedirler.

Nitekim Harbiye'den atılan bir öğrenci ile konuşurken şöyle diyecekti bana: *"Ayrılmaya zorlanan bazı öğrenciler için çeşitli generaller devreye giriyor ancak takım komutanı üsteğmenler onları takmıyordu. O zaman bu işin arkasında Fethullahçı örgütün olduğunu anladım."*

Yine arkadaşım olan Albay Nejat Güngüneş aynı şekilde Harbiye'den atılan oğlu için *"General olan pek çok arkadaşımızı devreye soktuk. Ama oğlumu, hem de muvazzaf bir albay olarak üsteğmenlerin zulmünden kurtaramadım, çocuğun psikolojisini bozup ayrılmaya zorladılar. Sonunda başardılar da."* diyecekti.

Evet, böylesine rahat böylesine pervasız hareket etmektedirler. sevgili Ali Türkşen'in deyimiyle **"Fethullah'ın Bebeleri".**

Biz yeniden Ayhan Paşa'ya dönelim...

***

Ayhan Paşa, bu açık ve pervasız tutuma pırtı kaptıracak adam değildir. Hemen AYİM'e dava açar. Kısa bir süre sonra sayısal bir veride ismi geçiyor diye Balyoz davasında sanık yapılır ama tutuklanmamıştır.

Balyoz davası devam ederken yaklaşık 1,5 yıl sonra AYİM beklenen kararını açıklar: **"Profesörler Kurulunun kararı bağlayıcıdır."** Kısaca Ayhan Paşa, artık uçabilecektir.

Fakat yine uçamaz. Fethullahçı örgüt kanadını kırmaya karar vermiştir. Fethullah'ın askeri doktorları yeterli olmayınca Fethullah'ın sivil hâkimleri devreye girer, 21 Eylül 2012'de verdikleri hükümle Ayhan Paşa'ya 16 yıl hapis cezası verirler ve onun tutuklanmasını sağlarlar.

İşte böyledir Fethullah'ın adamları. Amaçları uğruna yapmayacakları kumpas, yapamayacakları kötülük yoktur. Makyavel bunları görse şapka çıkartırdı.

Şeytan mı? **"Onlar varsa bana gerek yok."** diyormuş.

Ayhan Paşa iki yıl kadar da cezaevinde yatar. Orada emekli olur. Sonradan herkesin malumu gelişmelerle tahliye edilir. Yeniden yargılanarak tüm Balyoz sanıkları gibi beraat eder.

Şimdi emekli bir general olarak özlem duyduğu göklerine kavuştu. Ama üzerinde üniforması yok. Evet, Fethullah'ın çocukları iyi çalışmıştır. Doktorlardan devam edelim.

Kobay Askerler

Muharip sınıftan subayları, hâkim ve hekimlerle tasfiye ederken *Fethullahçı örgüt mensubu olmayan hekimler nasıl tasfiye edilmektedir* sorusunun cevabının bir kısmını önceki bölümlerde vermeye çalıştım.

Özellikle İzmir Casusluk davasıyla tasfiye edilenleri belirttim. İsimli davalar ve atamalar dışında, yapılan farklı uygulamalarla insanların nasıl baskı altına alınarak sistem dışına çıkmaya zorlandığını ortaya koymak için de birkaç örnek olay anlatalım bu bölümde. Ayrıca askeri doktorlar arasındaki Fethullahçı örgütün kurduğu tuzakları ortaya koyalım.

***

Müjdat B., Tabip Albay. Uzmanlık alanı Genel Cerrahi. Profesör unvanını almak için yapılması gereken her şeyi yapar ancak GATA'daki yapıyı aşamaz. Bu sefer emekliliğini ister. TOBB Üniversitesi Tıp Fakültesine geçer. Kısa bir süre sonra Profesörlük unvanına kavuşur.

Bundan bir süre sonra muhtemelen Fethullahçı örgüte yakın iki eski hastası kendini ziyarete gelir. İzmir Casusluk davası operasyonlarının hız kazandığı günlerdir.

İddialara göre söz konusu iki kişi Müjdat Hoca'ya şöyle der: *"Hocam iyi ki GATA'dan ayrıldınız. Ayrılmasaydınız sizi İzmir Casusluk davasına bulaştıracaklardı."*

***

Alın size bir örnek daha: Vedat Semai Bek. Tabip Yarbay. Uzmanlık alanı Nöroloji. Yardımcı doçentliğe kadar her şey yolunda gider. Yıl 2010'dur. Semai Yarbay'ın babası Korgeneral Nejat Bek Balyoz davasından sanık yapılmıştır. O andan itibaren Semai Yarbay'a saldırılar başlar. İsimsiz, imzasız şikâyet mektupları kırıla gider. **Hakkında 17 soruşturma açılır.**

Bunlardan biri basında geniş yer tutar. Özellikle Fethullahçı örgütün medyası olayı abartarak **"Kobay Mehmetçik"** ve **"Kobay asker skandalı büyüyor"**[50] başlıklarıyla verir.

---

[50] Zaman gazetesi, 'Kobay asker' skandalı büyüyor, 30 Mart 2011.

Güya, bir beyin rahatsızlığıyla ilgili yapılan deney, Etik Kurul müteakiben de Sağlık Bakanlığından izin alınmadan yapılmıştır.

Dediğim gibi olay basında çok geniş yer bulur ve özellikle Fethullahçı örgütün işlettiği "aktifhaber.com ve www.rotahaber.com gibi haber sitelerinde dramatize edilerek **"Erlerin görüntüleri yürekleri parçaladı"** şeklinde paylaşılır.

Haber içeriğinde, GATA Nöroloji Anabilim Dalı'nda görevli, aralarında Semai Yarbay'ın da bulunduğu 6 doktorun, hareket bozukluğu hastası ve kemik kanseri olan 20 Mehmetçiği, kobay gibi kullandığı şeklinde verilir.

İlginç bir tesadüf tam bu haberlerin çıktığı tarihte Dr. Semai Bek'in babası Korgeneral Nejat Bek, Balyoz davası kapsamında tutuklanıp Hasdal Cezaevine konmuştur.

Elbette haberler yalan ve yıpratmaya dönüktür. Aslında Etik Kuruldan bu konuda deney yapabilmek için izin alınmış, Etik Kurulun defterine de bu işlenmiştir.

Bu haberlerin çıkması üzerine Semai Bek ve diğer 5 doktor konunun açıklığa kavuşması, gerçek olmayan bu haberlerin kaynağının bulunması için şikâyette bulunurlar.

Yapılan incelemede Etik Kurul defterinde tahrifat yapıldığı ortaya çıkar. Tahrifatı yapan Etik Kurul sekreteridir. **"sehven"** yaptığını ifade eder. Evet, "sehven." Ama **"kobay askerler"** haberini yapanlar bunu kamuoyuna duyurmazlar haliyle.

Bütün bu olumsuz gelişmelere rağmen Semai Bek doçentlik için başvurur. Bu sırada aynı zamanda GATA'da öğretim görevlisidir. Ancak şikâyet mektuplarının ardı arkası kesilmemektedir.

Doçentlik sınavı, GATA'nın dışında bizzat YÖK tarafından tespit edilen bilim insanlarının oluşturduğu bir kurul tarafından yapılmaktadır. Söz konusu sınavdan önce kurul üyelerine Semai Bek'le ilgili yoğun bir mektup kampanyası başlatılır.

Kurul üyelerinden biri olan Fethullahçı örgütle dolaysız bağı olduğu iddia edilen Fatih Üniversitesinden Prof. Dr. Atilla İ., Semai Yarbay ile ilgili kendisine gelen mektupları işlem yapılması için YÖK'e gönderir. YÖK'ün, şikâyet mektuplarının gerçek olup olmadığını araştırması iki yıldan fazla sürer. Sonunda şikâyetlerin hepsi asılsız çıkar.

Ve Vedat Semai Bek, iki yıl gecikmeli de olsa, doçentlik sınavının ilkinde yüksek de bir puan alarak doçent olmaya hak kazanır.

Ancak çeşitli biçimde şikâyet ve tehditler devam etmektedir. Babasının başına gelenler nedeniyle ailece yıpranmışlardır. Semai Yarbay kendine yapılan saldırılardan da iyice bıkmıştır. Çünkü bu saldırılar yüzünden mesleğini rahat icra edemez hale gelmiştir.

Bir gün canına tak eder ve hem GATA öğretim üyeliğinden hem de askeri doktorluktan istifa eder.

Aynı bölümde o da benzer saldırılara maruz kalan devre arkadaşı Yarbay Tayfun Kaşıkçı da ayrılır. Mustafa Kemal'in **"Beni emanet ediniz."** dediği Türk hekimleri, Fethullahçı hekimlerin gazabına uğramakta adeta biçilmektedir.

Bu anlattıklarım onlarca örnekten sadece birkaçı.

***

Son olarak Fethullah'ın askeri hekimlerinin ne kadar pervasız hale geldiklerine bir örnek verelim. İddialara göre, KBB uzmanı Dr. M.A., Fethullah Gülen'le ilgili konuştuğu çoğu kişiye büyük bir rahatlıkla bakın ne diyor: *"Her yere Fethullah Gülen'in heykelini dikmek gerekir."*

Bunları söyleyen M.A.'nın bir de akrabası vardır GATA'da. Kim mi? Önceki bölümlerde bol keseden **"Askeri öğrenci olamaz."** raporu veren, Mahir Abi bölümünde de bahsi geçen Kardiyoloji'den Dr. M.Ü. Kafanız karışmadı umarım.

Yeri gelmişken Dr. M.Ü.'nün GATA'ya gelişindeki **"FETOkulli"**ye de değinelim. Adı geçen Doktor, Beytepe Asker Hastanesinde tek kardiyolog olarak görev yaparken GATA'ya Spor Hekimliği Bölümündeki kardiyolog kadrosuna atanır.

Bu kadro o zamana kadar hiç atama görmemiş, boş bırakılmıştır. Yani elzem bir kadro değildir.

Burası doldurulurken pek çok personele hizmet veren Beytepe Asker Hastanesinde kardiyolog kalmamıştır. Yani atıl bir kadroyu doldurmak için hasta sayısı fazla olan bir hastanede kardiyolog bırakılmamıştır.

Hadi diyelim Spor Hekimliğinde bir zorunluluk var, onun için bu atama yapıldı. O zaman adı geçen doktor orada mesai yapmalı değil mi?

Ama Dr. M.Ü. orada hiç mesai yapmadan hiç de elzem ihtiyaç bulunmayan GATA kardiyolojiye geçici görevle alınır. Halen burada görev yapmaktadır.

Aslında en büyük görevi bol miktarda **"Askeri öğrenci olamazsın."** raporu vermesidir.

Bu şekilde verdiği rapor sayısı binlerin çok ötesindedir iddialara göre. Bu anlamda büyük bir **"hizmet"** vermiştir doğrusu.

Örneğin; Dr. M.Ü'nün, 2010 yılından GATA'ya atandığı yıla kadar, tıp fakültesini 9 yılda bitiren pek çok cezası bulunan, garnizon hizmet süresini doldurmasına rağmen **"bir şekilde"** atama görmeyen ve halen Beytepe Askeri Hastanesinde görev yapmakta olan H.A. isimli genel cerrah ile birlikte Jandarma teşkilatına alınan personelin ilk muayenelerine ciddi şekilde etki ettikleri, pek çok adayı sudan sebeplerle eleyerek **"birilerinin"** Jandarma teşkilatına girmelerini sağladıkları konusunda ciddi iddialar da vardır, İddiaların doğru olup olmadığı sıhhatli bir soruşturmayla ortaya çıkacaktır. Bekliyoruz...

Şimdi basına da yansıyan ve halen GATA'da görevli olan bir doktorun mektubunu yayınlayalım. Başka yerlerden de teyit ettiğimiz öyle şeyler söylüyor ki... İşte o mektuptan önemli bölümler!

***

" (...)Fethullahçı örgütle 1987 yılında tanıştım. Muhafazakâr hassasiyetlerim nedeniyle kendilerine başlangıçta sempatiyle yaklaştım. Ama bu yapının oyunlarını gördükçe maksatlarının iddia ettikleri gibi İslami bir yaşam inşa etmekle ilgili olmadığını gördüm.

2010 yılına kadar bu yapıyla birlikte hareket ettim. Artık tahammül sınırlarını zorlayan haksız uygulamalarını görünce onlardan uzaklaştım. O andan itibaren bana yönelik iftira ve yıpratma politikası yürütmeye başladılar.

25 yıllık arkadaşlarım anında benimle ilişkiyi kestikleri gibi bana düşman kesildiler. Cemaatin çıkarları söz konusu edilerek yapmadıklarını bırakmadılar. Mason yapılanma gibi her yanı sarmışlardı.

1996 yılının 9-10 Mayıs tarihlerinde Harbiye Askeri Müzesinde Tıp Kongresi düzenlendi. Kongre sonrasında şimdi kıdemli albay olan o zamanki rütbesiyle Üsteğmen T.F. bir yere gideceğimizi söyledi.

Önce bir AVM'ye gittik. Orada etraftan gizli saklı bir minibüse bindik. Sonra Altunizade'deki bir binanın özel katına çıktık. Yanımıza vaiz sarığıyla Fethullah Gülen geldi. Bizimle sohbet etti.

O gün beni hayrete düşüren şeyler oldu. Bunlardan en önemlisi Fethullah Gülen'in yarım bıraktığı yemeğinden arta kalanı yemek için yarışan arkadaşları unutamıyorum.

(...) Şu anda GATA'da Fethullahçı örgüte bağlı hareket eden akademik üye ve öğrenci sayısının, bu örgütün en önemli üniversitesi olan Fatih Üniversitesinden daha fazla olduğunu düşünüyorum.

Sağlık Dairesi Başkanlığı, Fethullah Gülen'in Genelkurmay'daki en önemli yerlerden biridir. Bu daire tarafından yapılan çalışmaların özünde Fethullah Gülen'in TSK'yi nasıl ele geçireceği vardır.

Burada görev yapan Dr. M.Ö. bu projenin başındadır. O dairede şube müdürü olarak görev yapan Kıdemli Albay Dr. F.T. de Fethullahçı örgütünün en faal adamlarındadır.

M.Ö. yaptığı hiçbir işte vatan ve millet menfaatini gözetmez. Önceliği TSK değil Gülen'in fikirleridir.

GATA'da 500 öğretim üyesinden en az 150'si Gülen cemaatinin kontrolündedir. 2009 yılında Ergenekon kapsamında tutuklanan birkaç generalin hastaneye yatmasının ardından Fethullah Gülen'in **"Orada gatakulli var."** demesi üzerine malum örgüt dikkatini daha fazla biçimde GATA'ya yoğunlaştırmıştır."[51]

***

ABD'de yaşayan bir din adamının bu konularla ne işi olabilir demenin gelinen aşamada anlamsızlığını biliyorum.

Bir şey daha biliyorum ki bu söylemden sonra olanı olmayanı manipülatif şekilde kamuoyuna sunan; iftira, karalama, itibarsızlaştırma yoluyla hedef haline getirdiği isimleri sistemin dışına çıkmaya zorlayan internet sitesi **"tskkulis"**e ve **"pasakeyfim"**e bir de **"GATAkulis"** eklendi.

Ve bu siteler yapmak istediklerinde oldukça başarılı oldular. Hedef aldıklarını ama yıldırarak, bıktırarak ama hakkında soruşturma açtırarak bir şekilde sistem dışına atmakta oldukça büyük **"hizmet"** verdiler.

Şimdi de uzun yıllar GATA'da öğretim görevlisi olarak görev yapan Dr. H.T.'nin anlatımlarıyla devam edelim. Söylediklerinin bilmeyeni hayretler içinde bırakacağına eminim.

Anlattıklarını kısmen kısaltarak aldım. Aşağıdaki bölüm onun iddialarıdır.

---

[51] www.sabah.com , "GATA'ya sızmaları 26 yıl önce başladı", 11 Nisan 2014.

"Ne Yapalım, Şimdi Onların Devri"

"Fethullahçı örgütün TSK'de, öncelikle FYO (Fakülte Yüksek Okulları) ve GATA'yı hedef seçmesinin nedenini şöyle açıklayabiliriz; başlangıçta askeri okullardaki sıkı disiplin anlayışından dolayı oralara istedikleri gibi sızamadılar. Sızanların bir kısmının da tespit edilerek askeri okullardan atılmasıyla askeri disiplin anlamında çok sıkı olmayan GATA ve FYO'ya daha çok yöneldiler. Hâkim, savcı ve hekimlerin TSK'de ayrı bir saygınlığı söz konusudur. Bu saygınlıkta korku ve minnet birlikte yürür. Bu nedenle Fethullahçı örgüt bu iki sınıfa sahip olmak istemektedir.

Yüksek rütbeli bir komutanı düşünün. Hastanede hayat kurtarıcı bir işlem sonucunda, işlemi yapan doktora minnet duyar. O doktor eğer isterse -*atamalar da dahil olmak üzere*-başka konularda da istediklerini o komutana yaptırabilir.

Ayrıca doktorlar hastaneye gelen bütün general/amiraller ile bu rütbelere aday kurmay subayların, sağlık sorunlarını bilmektedirler. Bu da kötü niyetli bir doktorun elinde bir koz haline dönüşebilir. Terfi durumunda olan birini etkileyebilir.

Keza hâkimler için de benzer bir durum söz konusudur. Bir soruşturma dosyasının açılması veya açılan soruşturma dosyasının uzatılması terfi durumunda olanı bir şubayı doğrudan etkilemektedir. Sızmalar çok daha önceki yıllarda başlasa da Fethullahçı örgütün benim tarafımdan bilinen ilk icraatı 1998 yılındadır. O yıl GATA Genel Cerrahi'de ilk operasyonu gerçekleştirdiler. Genel Cerrahi'yi hedef seçmeleri rastgele değildir elbette. Çünkü o yıllarda askeri hastanelerin yönetim kadroları genellikle Genel Cerrahi kaynaklı askeri doktorlardan oluşuyordu.

O dönem GATA Komutanları da askeri hastanelerin baştabipleri de hep genel cerrahi doktorlarının arasından seçilirdi. Bunlar da yardımcı doçent kadroları ile sisteme girerlerdi. O nedenle yardımcı doçent kadroları önemliydi. İşte bu yardımcı doçent kadrolarına 1998 yılında operasyon başladı. Amaç yönetim kadrolarında etkin olan bu bölümü ele geçirmekti.

Çünkü Fethullahçı örgüt üyeleri artık o seviyeye gelmişti. Ama önlerinde onlardan daha başarılı dört yardımcı doçent vardı ve onlar tasfiye edilmeden o kadrolara gelmeleri mümkün değildi.

Hemen iftiraya dayalı kampanya başlatıldı. Kampanya, haliyle yandaş medya aracılığıyla yapılmaktaydı. Hasta yatış dosyalarının tıpkıçekimleri (fotokopi) üzerinden senaryolar yazılarak bir haftalık yazı dizisi yapıldı.

Sonuç, basında çıkan her şeyden çok çabuk etkilenen Genelkurmay, hemen askeri savcılık eliyle soruşturma başlattı. Ortada gerçekten bir şey yoktu. Ama senaryoyu yazan fena yazmamıştı.

Dört yardımcı doçentten üçü tutuklandı. Biri o ara eğitim için ABD'ye gittiğinden dolayı kurtuldu. Tutuklananlar 8 ay kadar tutuklu kaldılar. Cezaevi çıkışı, Mutlu Yakut ve Akif Tan istifa ederek ayrıldı. Nihat Kaymakçıoğlu daha sonra emekli oldu.

GATA'ya 1985-1988 girişli doktorların akademik konumları ve görevleri (özellikle 1987 girişliler) araştırıldığında, çok büyük çoğunluğunun akademik kadroları hiç zorlanmadan aldıkları ve kritik yerlerde görev yaptıkları görülecektir.

2000 yılında kurulan Sağlık Komutanlığı da ayrı bir tartışma konusudur. İddialara göre, buradaki hareket ve personel Şubelerde ciddi bir yapılanma olduğu, özellikle 2008 yılında söz konusu komutanlığa Atama Koordinasyon Subayı olarak atanan M.Ç'den sonra çok şeyin değiştiği ve ilginç atamalar yapıldığı ifade edilmektedir.

Orada görev yapan Dr. T.B'nin Fethullahçı örgüt mensubu olduğu hatta kapasitesi yüksek olmasına rağmen fakülteden uzun süre kendi isteği ile mezun olmayarak (9 yılda) fakülteye sonradan girenleri örgüte kazandırdığı iddia edilmektedir.

T.B. Sağlık Komutanlığında doktorlukla ilgili olmayan bir birimin, Hastane Bilgi Sistemlerinin başında koordinatör olarak bulunmaktadır. (Bu birim, Türkiye'deki bütün askeri hastanelere giriş yapan hastaların her türlü bilgisine nüfuz edilebilmektedir, Balyoz ve Ergenekon sürecinde komutanların raporlarının basına sızmasını hatırlayın, Yok, budur şudur demiyor, yüksek sesle düşünüyorum ve sadece **"acaba"** diyorum. M.Ö)

T.B'nin ağabeyi Dr. C.B. Hematoloji kliniğindedir. Bu klinikten bu zamana kadar atama görmemiş kimse yokken, o hiç atama görmeden orada görev yapmaktadır.

***

Askeri öğrenci alımlarında bulunan ve adaylara ilk sağlık raporu veren heyete, çoğunlukla hep aynı adamlar seçilmektedir.

Bu heyeti oluşturanlar Fethullahçı örgüt mensubu olmayan adayları özellikle de asker çocuklarını basit nedenlerle elemektedirler. Yapılacak küçük bir araştırmayla bu ortaya çıkartılabilir. Sağlık nedeniyle elenenlerden itiraz edenlerin büyük çoğunluğu, GATA'da kurulan itiraz muayene komisyonunca yeniden muayene edilmiş ve geri dönmüşlerdir.

Ben, 2009-2015 yılları arasında itiraz muayene komisyonunda görev yaptım. Sağlam olduğu halde tersi rapor verilerek askeri öğrenci yapılmayan yüzlerce çocuğa rastladım. Onlara sağlam raporu vererek gönderdim. Ama o şekilde askeri okula girenlerin çeşitli bahanelerle ilişiği kesilmiş olabileceğini de düşünüyorum.

Yapılacak küçük bir araştırmayla özellikle son 10 yılda sağlık nedeniyle elenenlerin belirlenerek hangi heyetin onları elediği ve hangi gerekçeyle elenmiş oldukları ortaya çıkartılabilir.

Şu kadarını belirteyim ki tamamı olmasa bile mutlaka bir ya da birkaç Fethullahçı örgüt mensubu doktor bu öğrenci alım heyetlerinde bulunur. O doktor hangi branştaysa o branşta eleme yoğun olur. Yani şakirt olmayanları eler. Bu, bazı dönemlerde göz, bazen Psikiyatri, bazen Kardiyoloji, bazen KBB, bazen Diş, bazen de Ortopedi olabilir. Genel Cerrahi'de oğlu Maltepe Askeri Lisesinde okumakta olan ve Fethullahçı örgüt mensubu olduğu ileri sürülen Doçent Dr. N.E. üst üste bu heyetin başkanı olmuştur. (muhtemel 2011-2014 arası)

2010-2014 yılları arasında ağırlıklı olarak yerleşemedikleri kliniklerdeki hocalara karşı **"tskkulis"**, **"Pasakeyfim"**, **"GATAkulis"** gibi internet hesapları üzerinden pek çok iftira atmış, karalama kampanyaları başlatmışlardır. Bunun sonucunda hocalara bir şey olmasa bile onlar motivasyonlarını kaybetmişler ve hepsi bir bir GATA'dan ayrılmış ve bu suretle tasfiye gerçekleşmiştir.

Yerlerine ise Fethullahçı örgüt mensubu olduğu ileri sürülen veya bir şekilde onlarla birlikte hareket ettiği iddia edilen hocalar atanmıştır. Bunlar; Kardiyolojide **Prof. T.Ç.**, Tıbbi Onkolojide **Dr. M.Ö.**, Hematolojide **Dr. C.B**, Radyolojide **Dr. F.Ö.**, Fizyolojide **Dr. A.K**, Gastroentolojide **Dr. S.B.**, İntaniye **Dr.H.E;** Biyokimya **Dr. H.Y.**, Göğüs - *Kuleli Askeri Lisesine soru olarak girdiği iddia edilen, oğlu ise halen Dz HO'da öğrenci olan-* **Dr. E.T.**, Mikrobiyolojide **Dr. A.K.**, Plastik Cerrahide **Dr. Y.K.**, Ortopedi **Dr. H.Ö.**, asıl kadrolaşmanın yapıldığı Genel Cerrahide **Dr. O.K., Dr. A.H., Dr. N.E., Dr. İ.H.Ö., Dr. M.İ, Dr. R.Y.**

GATA'da olanı biteni herkes biliyor. Ama kimse hiçbir şeye el atmak istemiyor. Örneğin ben GATA'da yaşananları 2011 yılında Jandarma Genel Komutanlığında Harekât Başkanı olan Tümgeneral Hüseyin G.'ye anlattım. Bana, *"Ne yapalım, şimdi onların devri."* ifadesini kullandı. 2013 yılında bu sefer de bir başka Tümgenerale anlattım. Canı çok sıkıldı. Konuyu kapatmak istedi."

İşte yıllarca GATA'da görev yapan bir doktorun anlattıkları.

***

Sadece bu kadar değil tabi anlatılanlar. Konuyla ilgili pek çok doktorla konuştum. Kimi emekli olmuş kimi hâlâ muvazzaf...

Özetle yukarıda anlatılanlarla paralel şunları diyorlar. Doktorlar içindeki Fethullahçı örgüt elemanları birer **casus** gibi çalışıyor. Bütün kliniklerde doktor olarak bunlardan çok sayıda adam var. Her halde etkin oldukları en önemli kliniklerden biri: **Psikiyatri.**

Psikiyatri kliniğinde askeri öğrencilerin yanı sıra muvazzafları bile kolaylıkla sistem dışına çıkartabilmektedirler. Bu tür pek çok olay söz konusudur. O nedenle Fethullahçı örgütün en fazla ilgi gösterdiği dalların başında psikiyatri gelmektedir.

Etkin olmaya büyük gayret ettikleri bir diğer yer, Kalp-Damar ile Kardiyoloji klinikleridir. Özellikle pilot olanların sistem dışına çıkartılması ile pilot adaylarının muayenelerinde çok etkilidirler. Kardiyoloji uzmanı olan Fethullahçı örgüt mensupları sadece GATA'da değil Eskişehir ve Etimesgut Hava Hastanelerinde de oldukça örgütlüdürler.

Özellikle 2009'dan sonra Hava Kuvvetlerinde pilotaj muayeneleriyle büyük bir tasfiye gerçekleştirmişler, yüzden fazla savaş pilotunun uçuşu kesilmiş, bunun üzerine büyük çoğunluğu emekli olmuş ve sivil hava yolları şirketlerinde uçmaya başlamışlardır. Önceki bölümlerde de değindiğim gibi **"Uçamaz"** raporu, genelde insanların büyük bir bölümünde rastlanan (%70-80) **"Miyo Kardiyal Bridge"** ile **"Minimal Mitral Yetmezlik"**den olmaktadır. Aslında bu tanılar yine önceki bölümlerde de belirttiğim gibi bir rahatsızlık değildir. Bu nedenle **"Uçamaz"** raporu alanlar kasıtlı elenmişlerdir diyebiliriz. Yapılacak küçük bir incelemeyle ortaya çıkartılabilecek gerçeklerdir bunlar.

Örneğin **"Uçar"** raporu alan pilotlar incelensin, görülecektir ki onların çoğunda da yukarıda belirtilen bulgulara rastlanacaktır.

Askeri öğrenciler için de benzer durum söz konusudur.

Yukarıda isimlerini zikrettiğim bulgular rahatsızlık sayılırsa bu ülkede kimse bırakın pilotu, askeri öğrenciyi; mükellef asker bile bulamaz.

Şu anda pilot varsa askeri okullarda okuyanlar bulunuyorsa, yani sistem yürüyorsa, bu kıstaslar sadece hedef edilenlere uygulanıyor, diğerlerine uygulanmıyor da ondan.

Bu anlamda sadece hedef edilenlere uygulanan ve rahatsızlık sebebi sayılan bu bulgular niçin diğerlerine uygulanmıyor acaba? Bu soru çok tehlikeli ama bir o kadar da doğru bir sorudur.

Evet, 2008 ama özellikle 2010'dan sonra birileri, böylesine uydurma gerekçelerle sistem dışına itilirken, diğerlerine neden bulaşılmadı? Bu soruya mantıklı ve makul bir cevap verebilecek var mıdır bilmiyorum. Bu soru sistemin nasıl bir çıkmaza sürüklendiğinin de göstergesidir. Bence buradan çıkartılacak sonuç şudur, Fethullahçı örgütün, özellikle son 7-8 yıl içerisinde, TSK'de, etkinliğin ötesinde nicelik anlamında da çok mesafe katettiği gerçeğidir. Son yıllarda bu tür muayenelerde yapılan ve şaibeli olduğu ortada olan durumların sebebi, **TSK Sağlık Yeteneği Yönetmeliği'dir**. Rapor konusunda kasıtlı davrananlar gerekçelerini, bu yönetmelikteki muayene edene aşırı esneklik sağlayan maddelere dayandırmaktadırlar.

Bu yönetmeliği kimler hazırladıysa kesinlikle mercek altına alınıp incelenmesi gerekir.

***

Özellikle 2010 sonrası askeri öğrenci alımları tam bir faciadır. Önce GATA'ya öğrenci alımından, hem de 2015 yılından bahsedelim. GATA'ya alınacak tıp öğrencisi sayısı yıllık ortalama üç yüzdür. Geçmiş senelerde olduğu gibi bu sene de bunların yüzden (100) fazlasına psikiyatriden rapor verilmiştir.

Bu, hayatın doğal akışına aykırıdır. Bu aynı zamanda toplumun üçte birinin bir okulda okuyamayacak kadar vahim psikiyatrik rahatsızlığı olduğu anlamına gelir. Bunun mümkün olamayacağı ortadadır ki tıp fakültesini kazanan bir grup içinde vahim psikiyatrik rahatsızlığı olan sayı, herhalde toplumun çok daha aşağısındadır. Peki, bu sayıya nasıl ulaşılıyor? Bu tür rapor veren doktorların ciddi bir şekilde incelenmesi gerekmektedir.

Diğer askeri okullara öğrenci alımlarında yapılan görevlendirmeler de şaibelidir.

İncelendiğinde görülecektir ki **askeri okulların alımlarında bir dönem özellikle hep aynı uzman doktorlar görevlendirilmiştir.** Bilmeyenler için bunda garipsenecek bir durum yoktur. Ancak sistemi bilenler için bu hiç de normal değildir.

Bu görevlendirmelerin tamamının Sağlık Komutanlığınca yapıldığını söyleyelim.

Gelelim aynı doktorların aynı sene görevlendirilmelerinin neden normal olmadığına. Bu tür görevlendirmeler, uzman doktorlar için büyük bir angarya olarak kabul edilmektedir. Çünkü bütün yaz boyunca geçici görevle, alım yapılacak askeri okula görevlendirilmektedirler. Bu yaklaşık üç aylık bir süreyi kapsamaktadır. Dolayısıyla görevceli olarak nispeten daha rahat oldukları, izinlerini kullandıkları, tatil yapabildikleri bir dönemde bunlardan mahrum kalmaktadırlar. Ayrıca asli işlerinden de uzaklaşmaktadırlar. Bu ve benzer sebeplerle normalde bu tür görevler hiçbir uzman doktor tarafından istenmemekte, bir nevi angarya olarak görülmektedir.

Sistem de bu sorunu bir nevi nöbet sistemi gibi her yıl farklı doktorları askeri öğrenci alımlarına görevlendirerek aşmaktadır. Ta ki 2010 yılına kadar. O yıldan başlayarak hep aynı isimler bu muayenelere görevlendirilmeye başlanmıştır. İşin ilginci, bu doktorların, angarya kabul edilen ve hiçbir doktorun istemediği bu görevi itirazsız kabul etmesidir.

Görevlendirilenlerin çoğunun; pilotaj muayenelerinde **"Uçamaz"** raporu veren ve askeri öğrencilerin sağlık nedeniyle ilişiklerinin kesilmesinde rol alan, bu anlamda şaibeli raporları ile gündeme gelen isimler olması, işin içinde çapanoğlu olduğu kaygısını artırmaktadır.

***

Askeri doktorla ilgili çok önemli bir husus da sözleşmeli subay kapsamında alınan doktorlardır. Sözleşmeli subay doktorlar 2007 yılında sisteme girmeye başladılar. Şu anda GATA'da bunlardan hemen hemen her klinikte en az bir sözleşmeli doktor bulunmaktadır.

Bunların çoğunluğunun bir özelliği de dışarıda kazandıkları uzmanlığı bırakarak GATA'ya pratisyen olarak başlamalarıdır. Konuyla ilgili olarak birkaç örnek verelim.

GATA'da acil tıpta görev yapan **Dr. Ş.A.** Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesinde İç Hastalıkları Uzmanlığında okurken orayı bırakıp GATA'ya pratisyen hekim oluyor.

Dr. M.Ç., Hacettepe Tıp Fakültesinde İç Hastalıkları Uzmanlığını bırakıp GATA'ya geliyor. Hakkında babasının Fethullahçı örgütün ileri gelenlerinden biri olduğu ile ilgili istihbarat raporu olmasına rağmen mülakatta elenmiyor. Sonrasında da sistemden çıkartılmıyor. Adı geçen doktor yan-dal sınavında Türkiye birincisi oluyor. Sivil tıp fakültelerinde uzmanlığı bırakıp gelenlerin hemen hepsi kısa bir süre sonra çok yüksek puanlarla TUS'u kazanmaktadırlar. Sanki birileri onlara bu konuda garanti vermiş gibidir.

Son yıllarda pek çok sınavda olduğu gibi TUS'da da Fethullahçı örgüt tarafından soru çalındığıyla ilgili kamuoyuna yansıyan pek çok somut olay vardır. Üstelik sözleşmeli subay statüsündeki doktorlardan biri olan Ş.B., TUS'u Türkiye birincisi olarak kazanmıştır. Onu yakından tanıyanlar bunun çok zor olduğunu söylemektedirler. **Dr. Ş.B.,** Başkent Tıp Fakültesinde Kardiyoloji Uzmanlığını kazanıyor. Bir sene sonra oradan ayrılıyor ve GATA'ya sözleşmeli subay statüsünde pratisyen doktor olarak geliyor. Bir sene sonra sınava giriyor ve TUS'u birincilikle kazanıyor. Yine Kardiyoloji'yi seçiyor. Hani başka bölümü seçse *ha demek ki Kardiyoloji'yi beğenmedi, bu nedenle de Başkent Tıp'tan ayrılıp GATA'ya geldi* diyeceksiniz. Ama bu durumda diyemiyorsunuz.

Adama sormazlar mı *madem yine Kardiyoloji okuyacaktın, Başkent Tıp'ı neden bıraktın? Kazandığın bir bölümü terk edip neden iki yıl kaybettin?* Hayır, GATA Kardiyoloji ile Başkent Tıp arasında da öyle ahım şahım bir fark yok ki!

Ayrıca sivil tıp fakültelerinde uzmanlık okurken aldıkları parayla GATA'da pratisyen hekim olarak aldıkları para arasında yarı yarıya fark var. GATA'da çok daha düşük paraya çalışmaktalar. Şu anda GATA'da bu şekilde çok sayıda sözleşmeli subay doktor vardır.

Şimdi arkanıza yaslanın ve düşünün. Normal bir doktor bu adamların yaptığını yapar mı? Uzmanlığı bırakıp daha düşük maaş aldığı pratisyen hekimliğe soyunur mu? Olsa bile böylesi kaç kişi çıkar? Böyle bir davranış, başka bir motivasyon yoksa yapılabilir mi? Yani hukukçuların yaklaşımıyla bu davranışın hayatın doğal akışında yeri var mıdır? Olmadığı kesin. O zaman bunları motive eden başka ne vardır diye sormak durumundayız.

Sözleşmeli subay doktorlarla ilgili çok fazla tespit ve iddia bulunmaktadır. Uzatmamak için daha fazla ayrıntıya girmek istemiyorum. Şu kadarını ifade edeyim ki sözleşmeli subay doktorların şu anki rütbeleri yüzbaşı olmasına ve sisteme yakın sayılabilecek bir tarihte girmelerine rağmen bulundukları kliniklerde oldukça etkin konumda oldukları iddia edilmektedir. Bu etkinlik elbette görecelidir ve herkesi kapsamamaktadır.

Hadi hepsi için demeyelim ama büyük çoğunluğunun Fethullahçı örgütle teması, ilişkisi olduğu güçlü iddialardır.

Dolayısıyla sistem sağlıklı bir yere oturtulacaksa yukarıda yazdıklarım sorgulanmalı, sözleşmeli subay doktor olarak sisteme girenler yeniden değerlendirmeye tabi tutulmalı, gerekirse sözleşmeleri yenilenmemeli, yenilenmesinde zaruret olanların güvenlik soruşturması ise mutlaka yeniden ve sağlıklı olarak yapılmalıdır.

Ayrıca bu tür uygulamaların hangi zorunluluktan kaynaklandığı ortaya konulmalıdır. Bu uygulamayı projelendirenlerin, hayata geçirenlerin ve bu alımları gerçekleştirenlerin de incelemeden geçmesinin bir zorunluluk olduğu açıktır.

***

Her şey bir yana bu kadar olan bitene ne diyelim şimdi? Bu nedir yahu? Bu kadar şey yaşanırken nasıl kimse bir şey yapmaz? Komutanlık nasıl bir şeydir gerçekten? Bu kadar basit midir?

Hâlâ nasıl tedbir getirilmez bu olana bitene ve bana bu kitap yazdırılır? Biz bu memleketi sokakta mı bulduk? Belge mi diyorsunuz hâlâ? Yaşananlar belge değil mi?

Ey bu olaylara uzak olan sizler, bunları ilk defa duyanlar, okuyanlar biliyorum yine *bu kadar da olmaz, peki neden bu kadar uyumuşlar* falan diyorsunuz. Uyuyandan ziyade, uyuma numarası yapanlar söz konusudur burada. Olayın izahını yapmakta zorlanıyorum, anlayın.

Askeri hekimlerin dünyasında bunlar yaşanırken askeri hâkimler dünyasında neler yaşanmaktadır, bir de ona bakalım.

Askeri Yargı İçindeki Fethullahçı Yapılanma

"TSK'de Fethullah'ın Hâkimleri"

Yıl 2008, aylardan Ağustos. Ülke Ergenekon operasyonlarıyla çalkalanmaktadır. Bunlardan azade olarak Hava Kuvvetleri Askeri Savcılarından Yüzbaşı Mehmet Çelik özel aracı ile düğün için gittiği Konya'nın Yunak ilçesinden dönüşte benzinin azaldığını görür ve Yunak'tan çıkmadan önce ilk benzin istasyonuna girer. Benzini alıp kredi kartından ödeme yaptıktan sonra Ankara'ya doğru yola çıkar.

O ayrıldıktan sonra iddialara göre benzin istasyonunda bir kavga çıkar ve kimliği tespit edilemeyen bir şahıs tabanca ile havaya ateş eder. Haliyle Cumhuriyet Savcısı olaya el koyar.

Ancak tabanca ile ateş eden şahsı kimse tanımamaktadır. Pos cihazları incelenir ve o saatlerde kredi kartı kullanarak alışveriş yapanlarla kamera kayıtları karşılaştırılır. Sonuçta belirlenen saatler arasında orada benzin alanlar tespit edilir. O saatler arasında benzin alanlar arasında Mehmet Çelik de vardır.

Bir gün Hava Kuvvetleri Kıdemli Savcısı Ahmet Zeki Üçok makamında çalışırken Yazı İşleri Müdürü Şafak Canlı, Yunak Cumhuriyet Savcılığından bir yazı getirir. Yazıda Savcı Mehmet Çelik'in bir soruşturmaya esas olmak üzere teşhis için vesikalık resmi istenmektedir.

Kıdemli Savcı Zeki Üçok: *"Tamam, benim imzamla kısa bir yazı yaz, ekine de Mehmet savcının fotoğrafını koy, gönder."* der. Yazı, ekteki fotoğrafla birlikte kısa sürede Yunak Cumhuriyet Savcılığına gönderilir.

Kısa bir süre sonra Yunak Cumhuriyet Savcılığından bir yazı daha gelir. Ekte gönderilen fotoğrafın benzin istasyonundaki kamera kayıtlarında görülen kişi ile aynı olmadığını, konunun incelenerek bildirilmesini isteyen bir yazıdır bu.

Yapılan kısa incelemede Yazı İşleri Müdürü Şafak Bey'in yanlışlıkla Savcı Mehmet Çelik'in fotoğrafı yerine diğer Askeri Savcı Özgür Tüfekçi'nin fotoğrafını gönderdiği anlaşılır. Aslında bu çok da önemli bir şey değildir. Zaten Mehmet Çelik de olayın tarafı değildir. Çok çok olayın tanığı olarak ifadesi alınacaktır. Yeniden kısa bir yazı yazılarak Savcı Mehmet Çelik'in fotoğrafı Yunak'a gönderilir.

Bu arada Mehmet Çelik: *"Böyle basit bir olayda Cumhuriyet Savcısı yanlış anlamasın, yol zaten yakın ben Savcı Özgür'ü de yanıma alayım. Yunak Cumhuriyet Savcısı'nın yanına gidip geleyim."* diyerek Ahmet Zeki Üçok'tan izin alır ve savcı Özgür'le birlikte Yunak'a gider.

Yunak Savcısı ile tanışırlar, görüştükten sonra da ayrılırlar. Bu anlamda olay kapanmıştır, daha doğrusu öyle zannedilir.

***

Aradan aylar geçer. 2009 yılının Mart ayında Ahmet Zeki Üçok, Kayseri'de Fethullahçı örgütün elemanı olduğu tespit edilen ve sahte bir evrakı sisteme girerken yakalanan, Hava Üssünde personelle ilgili fişleme yaptıkları da tespit edilen üç astsubayın soruşturmasını başlatmıştır.

Ayrıntısını ***"Beşiktaş'ta Sırtlan Pususu"*** isimli kitabımda anlattığım bu olay o günkü gündemin birinci sırasına oturmuştur. Fethullahçı örgütün TSK içerisindeki yapılanması, hiç bu kadar somut belgelerle ortaya çıkmamıştır.

Fethullahçı basın her türlü yalana başvurarak alabildiğine iftiralarla saldırmaya başlar Zeki Üçok'a. İşte tam bu sırada Yunak **"Cumhuriyet Savcısı"** da topa girer. Hani şu benzinlikteki olay için araştırma yapan savcı.

Fethullahçı örgüt çok organizedir. Sözde savcı, o olayla ilgisi olmadığını kendisinin de bildiği bir başka savcının fotoğrafının yanlış gönderilmiş olmasını bahane ederek bir yazıyla Ahmet Zeki Üçok hakkında **"resmi evrakta sahtecilik"**ten soruşturma açılmasını istemektedir.

Hukukun da aklın da alamayacağı bir taleptir bu. Hava Kuvvetleri Savcılığı ister istemez yazıyı MSB'ye (Milli Savunma Bakanlığı) gönderir.

Konuyla ilgili iki müfettiş görevlendirilir. Müfettişler yaptıkları incelemede; sehven gönderildiği açık olan bir fotoğraf üzerinden kimseye böylesi bir suçlama getirilemeyeceği, burada herhangi bir suç oluşmadığı, bu nedenle de soruşturmaya gerek olmadığı şeklinde bir rapor yazarlar.

Bu arada Askeri Savcı Mehmet Çelik de medya üzerinden saldırılara muhatap olmaktadır. Ne olur ne olmaz diye Yazı İşleri Müdürü Şafak Bey ile ilgili Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulunur.

Gerekçe, yanlış fotoğraf göndererek resmi evrakta sahtecilik yaptığı ile ilgilidir. Aslında sonucun ne olacağı bellidir. Kumpasçıların oyununu bozmak için ön almaktadır Mehmet Çelik.

Şafak Bey'in ifadesi alınır ve sonuçta sivil savcılık, burada herhangi bir suç oluşmadığına karar verir. Böylece konu ile ilgili sivil bir savcılıktan bu yönde olumlu bir karar çıkartılmış olur.

Konuyla ilgili bir de sivil bir mahkemeden karar almanın uygun olacağı düşüncesiyle Mehmet Çelik sivil savcılığın kararına usulen itiraz eder.

İtiraz sonucu dosyanın gittiği Sincan Ağır Ceza Mahkemesi suç oluşmadığı için itirazı reddeder.

Yani bu basit olayla ilgili; biri Ankara Başsavcılığının, diğeri bir Ağır Ceza Mahkemesinin olmak üzere iki sivil yargı kararı, bir de MSB'nin iki müfettişinin raporu vardır. Hepsi de **"Resmi evrakta sahtecilik suçu oluşmamıştır."** demektedir.

***

Bu arada Zeki Üçok, yukarıda da bahsettiğim gibi Fethullahçı örgütün en mahrem alanına, en gizemli yerine TSK'deki yapılanmasına dokunmuştur. O zaman yanacaktır.

Ayrıntısını yine ***"Beşiktaş'ta Sırtlan Pususu"*** adlı kitabımda aktardığım, tam bir kumpas olan, hukuk adına yüz kızartıcı bir davadan, **"Sahte Çürük Raporu"** davasından tutuklanır Üçok.

Artık cezaevindedir. Ancak Fethullahçı örgüt bununla yetinmez. Onu linç etmek istemektedir. Başına öyle işler gelmelidir ki Üçok'un, geride kalanlar böyle işlere girişmesinler, yani Fethullahçı askerlerle uğraşmasınlar, **"ağacın kurtçukları"**nı temizlemeye kalkmasınlar.

Üçok, sadece bu tutuklamayla kurtulamaz haliyle. Kayseri'deki Ağır Ceza Mahkemesinde Fethullahçı örgüt üyesi astsubaylara işkence uyguladığı gerekçesiyle de dava açılır kendisine. O davadan da tutuklanır. Yetmez, 2011 yılı itibarıyla da bu sefer Balyoz'dan tutuklanır.

Yine bırakmazlar yakasını. Dokunmuştur bir kere. Onun üzerinden ders vereceklerdir, gözdağı vereceklerdir herkese.

Ortada evrakın dahi olmadığı fotoğraf olayı ile ilgili de peşini bırakmazlar. Nasıl mı? Bakın anlatayım...

***

Zeki Üçok cezaevindeyken bu dava, başta ***Taraf***, ***Zaman***, ***Bugün*** gibi Fethullahçı örgütün medya organlarında yeniden gündeme getirilir.

Bunca yargı ve müfettiş raporuna rağmen MSB Askeri Adalet İşleri Başkanlığınca bu yayınlar ihbar kabul edilerek soruşturma açılır. Şaka gibi değil mi?

Tarih, artık 2009 yılının sonlarıdır. Üçok'un, henüz açılan söz konusu soruşturmadan haberi yoktur. Tam bu sırada Zeki Üçok, kaldığı cezaevinde peşi sıra iki mektup alır. İkisi de birbirinin benzeridir.

Mektuplarda; askeri yargı içerisinde kümelenmiş bulunan bir kısım Fethullahçı askeri hâkimin kendisine kumpas içerisinde olduğu, **"Resmi Evrakta Sahtecilik"** davasını yeniden gündeme getirip soruşturma açacakları, Yazı İşleri Müdürü Şafak Canlı ile *henüz asaleti onanmamış* olan Savcı Özgür Tüfekçi'ye ifadelerini değiştirmeleri için baskı yapıldığı anlatılmaktadır.

Zeki Üçok'un eli kolu bağlıdır. 2010 yılının başında meşhur **"Resmi Evrakta Sahtecilik"** davası yeniden açılır. Davaya Genelkurmay Askeri Mahkemesinde bakılır. Mahkemeye sivil savcılığın ve Sincan Ağır Ceza Mahkemesinin kararı ile müfettiş raporu sunulur. Ama 2,5 yıl ceza alır Üçok. Hemen temyize gider.

Temyize, Askeri Yargıtay 4. Dairesi bakar. Karar bir üyenin (Hâkim Albay T.Ö.) karşı oyuyla 4'e 1 Üçok'un lehine çıkar ve mahkûmiyet kararı bozulur.

Askeri Yargıtay Başsavcılığı buna sudan bir sebepten itiraz ederek davanın Yargıtay Daireler Kuruluna (Daire başkanları ve bir kısım daire üyesi olmak üzere toplam 13 kişiden oluşan kurul) taşınmasına sebep olur. Gerekçe komiktir. İtiraz; **"Kararın, 'resmi evrakta sahtecilikten bozulduğunu ancak 'astın suçunu gizlemekten ceza verilmesi gerektiği"** gerekçesiyle yapılır. Hukukçular buna ne derler, bilemiyorum.

Tabi bu dediğimiz olaylar bir süreç dâhilinde gerçekleşmekte ve takvimler 2013'ü göstermektedir. Üçok, bu arada iki ayrı davadan onlarca yıl hüküm giymiş ve Sincan Cezaevinde yatmaktadır.

İşte tam da Sincan'da yatarken kendisine bir mektup gelir. Mektupta, daha önce Askeri Yargıtay'daki davasında aleyhine oy veren Hâkim Albaya T.Ö.'nün kontrolündeki bir grubun söz konusu kararın bozulması için kulis yaptığı ileri sürülmektedir.

Kendileri gibi düşünmeyenlerin bir kısmını tehdit ve şantajla, bir kısmını ise kendisi (Zeki Üçok) hakkında manipülatif, karalayıcı propaganda ile kendi taraflarına çektiklerini; sonuç olarak Daireler Kurulunun kararının 9'a 4 olarak hakkında verilen kararı bozacağını ileri sürmektedir mektubu yazan.

Mektupta ismi geçen T.Ö.'den ileride daha geniş bahsedeceğiz.

Sonuç mu? Üçok hakkındaki karar, **"Resmi evrakta sahtecilik vardır."** denilerek tam da mektupta yazdığı gibi Üçok'un 9'a 4 aleyhine bozulur.

Dava daha önce beraat ettiği Askeri Yargıtayın 4. Dairesine gelecektir. Ee o zaman onlar değişen hiçbir durum olmadığından yine Üçok'un lehine karar vereceklerdir diye düşünebilirsiniz. Bu kadar kumpası kuranlar bunu ayarlayamayacak mı sanıyorsunuz?

Önce Üçok'un lehine oy kullanan Daire Başkanı Albay Cemil Kayılıoğlu emekli olur. Arkasından yine Üçok'un lehine oy kullanan dairenin diğer üyesi Albay Bilgin Ak, bir gerekçe ile başka daireye gönderilir.

Üçok için söz konusu daireye iki yeni üye görevlendirilir. İleride sunacağım medyaya da yansımış olan Üçok'a yazılmış bir mektupta ismi geçen Albay İ.U. ve Yarbay M.Ş.'dir bu isimler. Yeni katılan bu üyeler ile eski üyelerden Albay T.Ö.'nün aleyhte oylarıyla karar, 3'e 2 Üçok aleyhine çıkar ve Üçok'un 2,5 yıllık cezası onanır. Bu ceza sonunda, Üçok'un TSK'den ilişiğinin kesilmesine de hükmedilir.

Elbette bu satırları yazarken daha çok Üçok'un anlatımlarından yararlandım. Burada şunu ifade edeyim ki Fethullahçı örgütün askeri yargıda güçlü olduğu yaygın bir iddiadır. Ancak Üçok tersini savunsa da üst askeri yargıda, yani AYİM ve Askeri Yargıtay ayağında sayısal anlamda az sayıdadırlar. Ama oldukça örgütlü ve blok halinde davrandıkları da bir gerçektir.

Amaçları için her kılığa bürünebilmeleri yani yeri geldiğinde sureti haktan görünebilmeleri ve kendilerinden olmayanları etkileme yetenekleri, kabul etmek gerekir ki üst düzeydedir.

Bazen dindar görünerek dini hassasiyetleri yüksek olanları; bazen sol söylemle sosyal demokratları; bazen milliyetçi bir söylemle de milli hassasiyetleri fazla bulunanları etkileyebilmekte, ötesi ikna edebilmektedirler. Üçok kararını biraz da böyle değerlendirmek gerekir.

Herkes bilmektedir ki Üçok aleyhine karar verenlerin hepsi Fethullahçı örgütün hâkimi değildir. Ama Üçok aleyhine estirilen havadan olumsuz etkilenmişler, bu da verdikleri karara yansımıştır. Çok açık...

***

Takvim yaprakları 2014'ün Mayıs ayını gösteriyordu. Aslında Üçok ile ilgili bu karar Fethullahçı örgütün çok da istemediği bir şeydi. Böyle bir kararın çıkmaması için Fethullah'ın askeri hâkimlerine iletilmek üzere bir not hazırlamıştı örgüt. Ama geç kalınmıştı her halde. Nereden mi biliyoruz, anlatayım.

Zamanın Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan'ın ofisine böcek yerleştirmekten gözaltına alınan bir polis memurunun evinde yapılan aramada çıkacaktı bu not.

Notta şunlar yazmaktadır: **"(...) Zeki Üçok'un kararı hizmetin hâkimlerinin çabalarıyla bozulmuş. Şu anda bu davada mahkûmiyet için uğraştıkları biliniyor.**

Bu şekilde bir mahkûmiyet çıkması halinde TSK içerisindeki hizmetin hâkimlerinin zarar göreceği muhakkak.

(...) Zeki Üçok şimdiye kadar 33 yıl ceza almış. Bu suçtan alacağı cezanın anlamı kalmamış durumda."

Yine bunaldınız değil mi? Ben de öyle. Yazarken en sıkıldığım bölümlerden biri de bu bölümdü. Ama ne yapalım, kim neyi inkâr ederse etsin biz, **"Kralın üzerinde hiçbir şey yok."** demek durumundayız. Bu konudaki en büyük dayanaklarımız da askeri yargı içinde olup olayın gerçek yüzünü her anlamda bilenlerin ifadeleridir.

Onlardan biri de Askeri Yargıtay Eski Üyesi Yasin Aslan. 2014 yılı Kasım ayında sivil savcılığa askeri yargıdaki Fethullahçı örgütlenmeyi anlatan bir ifade verdi. Biraz da ondan bahsedelim.

***

İfadesinden basına yansıyanları aktarmakla yetineyim:

"2011 yılında Askeri Yargıtay'a üye seçimi vardı. Aday listesinde ben de bulunuyordum. Şimdi Askeri Yargıtay Başkanı olan Ahmet Zeki Liman ve bazı üyeler beni kendileriyle ortak hareket etmem şartıyla destekleyeceklerini söylediler. Ben de üye seçilmek için kabul ettim. Aralarında şimdi Genelkurmay Adli Müşaviri olan Muharrem Köse'nin olduğu sekiz kişi Yargıtay'a üye olarak seçildik.

Önce bu grupla birlikte hareket ettim. Ancak o zamanlar bunların Fethullah cemaatinin adamları olduğunu bilmiyordum.

2012 yılında çeşitli toplantılar yapıldı. Toplantılarda bazı askeri yargı mensuplarının tasfiyesi kararı alındı, bunu açık etmesem de tuhaf karşıladım. Hemen akabinde hedefe koydukları ve tasfiye etme kararı aldıkları Askeri Yargıtay Başsavcısı ile ilgili dava açıldı. Mahkûmiyet verildi.

Artık onlarla birlikte hareket etmemeye karar verdim. Ancak bir iki toplantıya daha katıldım. Sonrasında onlarla beraber hareket etmemeye başladım. Ondan sonra da hedefe konuldum.

*Önce **'vatansever subay'** mahreçli tehdit mektubu aldım. Akabinde eşime peş peşe yine aynı mahreçli tehdit ve benim gayrimeşru ilişkim olduğunu yazdılar. Saldırı başlamıştı. Hemen bu mektuplarla ilgili Genelkurmay ve MSB'ye şikâyette bulundum.*

Bu arada ilişki yaşadığım iddia edilen bir kadın buldular. Kadın, Genelkurmay İstihbarat Başkanlığında çalışıyordu. Sonradan psikolojik sorunlarının olduğunu öğrendiğim bu kadını, aleyhime ifade vermeye zorlamışlar, dahası tehdit etmişler."[52]

Sonrası mı? Sonrasını özetleyerek ben aktarayım.

Kadın, Yasin Aslan'ın aleyhine ifade verir. Askeri Yargıtay Yüksek Disiplin Kurulu acilen toplanır. Yasin Aslan, kurulca **"çekilmeye davet edilir".** Bu şu demektir: ***"Güzellikle emekliliğini iste yoksa seni atacağız."*** Ve Yasin Aslan kendini riske atmak istemez. Gücü görmüştür. Emekli olur.

Bu yazdıklarımız elbette ki anlatanın iddialarıdır. Bunların içinde doğru olmayan, eksik bırakılan şeyler de olabilir. Ama o kadar çok yaygın iddia var ki. Yaygın iddialar; eksik, fazla, algı nedeniyle tamamen doğru olmayan şeyler olabilir. Ama şu bir gerçek ki **Fethullahçı örgütlenmenin alabildiğine yoğunlaştığı yerdir askeri yargı.**

Her şeye rağmen üst yargı kurumlarında (Askeri Yargıtay ve AYİM) sayısal anlamda az ve göreceli çok etkin olmamakla birlikte, özellikle alt kademelerde alabildiğine örgütlü oldukları ciddi iddia ve bazı somut olaylarla önümüzdedir.

Bunlar yaşanırken yukarıda ismi geçen ve geçmişte birlikte hareket ettikleri için *"O zamanlar bunların Fethullah cemaatinden olduğunu bilmiyordum."* diyen Muzaffer Yasin Aslan'ın da isminin geçtiği ilginç bir mektup yazılır.

---

[52] www. Aksam.com.tr "Paraleli gördüm tasfiye edildim", 13 Ocak 2015.

"Size Bir Ses Kaseti Dinletmek İstiyorum"

Mektup o zaman cezaevinde bulunan Ahmet Zeki Üçok'a yazılmıştır. Çeşitli isimlerle ilgili değerlendirmeler vardır mektupta. İşte o mektup!

Sayın Ahmet Üçok,

(...) Askeri Yargıtay Üyesi Hâkim Albay T.Ö., Muharrem Köse'den sürekli emir ve talimat alır.

M.Ş., her bakımdan Genelkurmay Adli Müşaviri Muharrem Köse'ye bağlıdır. Hukuk fakültesinde iken işlediği kızlık bozma suçundan 1994 yılında Ankara Adliyesinde yargılanmıştır. Bu suçtan ceza alsa hâkim olamayacaktı.

Ama abileri Muharrem Köse (Genelkurmay'ın Adli Müşaviri), *Hâkim Albay Y.Y* (AYİM 2. Daire üyesi) *ve Yasin Aslan onu kurtarmak ve ona dava açılmasını engellemek için çok uğraşırlar. Başaramayınca mağdureye baskı uygulayarak şikâyetinden vazgeçirtirler. Bu sayede dava düşer. Sonrasında, önce hâkim sonra da Yargıtay üyeliğine kadar tırmanır M. Ş.*

Muharrem Köse, cemaat yapılanmasının Genelkurmay'daki hukukçu ayağını temsil etmektedir. *Önce Askeri Yargıtay üyesi yapıldı. Sonra da A.Z.L.'nin gayretleriyle Genelkurmaya Adli Müşavir olarak atandı. (Önceki Adli Müşavir İnternet Andıcı davasından tutuklanan Tümgeneral Hıfzı Çubuklu'dur. Muharrem Köse ise o an için yarbay rütbesindedir. Bırakın albay rütbesini, onlarca kıdemli hâkim albay hatta hukukçu general vardır askeri yargıda. Ama kadro görevi Tümgeneral olan bir yere yarbay rütbesinde biri atanmıştır. Öncesinde görülmüş şey değildir bu da. M.Ö.)*

İzmir Casusluk ve Fuhuş davasından mağdur olarak yer alan Askeri Yargıtay üyeleri ile ilgili Cumhuriyet Savcılığınca bilgi için gönderilen yazı, Adli Müşavir tarafından suç duyurusu şeklinde Askeri Yargıtay'a gönderilmiştir.

Askeri Yargıtay'da görevli cemaat yapılanması içindeki üyelerce, bu üyeler hakkında soruşturma açılması yönünde karar alınmasını sağlayıp onların itibarsızlaştırılmasına, bazılarının da istifa etmesine yol açmıştır.

(...) Muharrem Köse kendi görüşünde olmayanları, komuta kademesini de etkileyerek tasfiye etmekte ve yerlerine kendi adamlarını getirmektedir.

Hakkındaki şikâyetler her defasında bu yapılanmanın içinde olan Askeri Adalet İşleri Başkanı Hâkim Albay M.A.A. tarafından kapatılmaktadır. (...)[53]

Mektup özetle böyle. Bu mektup açık isimlerle internette yayınlanmasına rağmen bazı isimleri özellikle kısaltma ihtiyacı duyduğumu ifade edeyim.

Elbette bu yazılanlar sadece iddia. Bunların doğruluğu ancak yapılacak soruşturmayla ortaya çıkartılabilir.

Şu bir gerçek ki kimse bu iddiaları yok farz edemez, dedikodudur diye savsaklayamaz.

Sözü edilen Genelkurmay Adli Müşaviri ile ilgili İzmir Askeri Casusluk davasından yargılanan sanıkların da ciddi şikâyetleri olduğunu biliyorum.

Konuyla ilgili ***"Casusluk Kumpası"*** isimli kitabımda da adı geçen adli müşavir imzalı olarak mahkemeye gönderilen ve orada sözde yargılama yapan mahkemenin eline koz olarak verildiği düşünülen askeri bilgilerle ilgili gerçeği yansıtmayan raporlar da bir vakıadır.

Askeri Adalet İşleri ise askeri hâkimlerin mesleğe alımlarını da gerçekleştiren çok önemli bir birimdir. O alımlardaki 2010 sonrası şaibe iddiaları ayyuka çıkmıştır.

Yeri gelmişken kısaca oradan da bahsedelim.

***

Mektupta da adı geçen M.A.A. 2010 yılında Askeri Adalet İşleri Başkanlığı'nın bünyesindeki Meslek Yönetim Şube Müdürü olur.

Bu şube; askeri hâkimlerin mesleğe alınma, yükselme, atama, görevlendirme işlemleri ile kişisel bilgilerinin bulunduğu çok önemli bir şubedir.

2010 yılı Fethullahçı örgütün her kurumda etkisini alabildiğine artırdığı, faaliyet ve etkinliğinin ciddi anlamda ivme kazandığı bir yıldır.

O yıl askeri hâkimlerden mesleğe alınacak miktar birdenbire önceki yıllara göre yaklaşık üç misline çıkartılır.

---

[53] Odatv.com> resimler>mektup-as-yrgt- , "O ihbar mektuplarını görmek için tıklayın"

O yıla kadar 10-12 askeri hâkim alınırken o yıl ve sonrasında sisteme 35 hâkim alınmasına karar verilmiştir.

Bu çalışmayı yapanın da 2010'da söz konusu şubenin müdürü olan, şu anda Malatya'da 2'nci Ordu Adli Müşaviri olarak görev yapan İ.K. olduğu ileri sürülmektedir. Bilmiyorum.

O yıl askeri hâkim sınavlarında soruların verildiğine dair yaygın bir söylenti vardır. Hatta o yıl hâkimlik mesleğine alınan 35 askeri hâkimden 32'sinin Fethullahçı örgüte iltisaklı olduğu iddia edilmektedir.

2010 yılında kurulan sınav komisyonunun üyelerinden biri de şu an Jandarma Genel Komutanlığı Adli Müşaviri olan Hâkim Albay M.E.T.'dir.

M.E.T. aynı zamanda tanık koruma komisyonu MSB üyesidir. Yani başta Ergenekon vb. isimli davalardaki bütün gizli tanıklara bu statünün verilmesinde görev almıştır. Ne diyelim?

İddialar göre, söz konusu hâkim albayın Jandarma Genel Komutanlığı adli müşavirliğine atanmasından sonra Jandarmada personel ile ilgili soruşturma açılma patlaması yaşanmış, en küçük şikâyette hakkında soruşturma açılan personelin moral motivasyonu allak bullak olmuş, insanlar görev yapamaz hale gelmiştir.

Söz konusu yıllarda Askeri Adalet İşleri Başkanı 1976'lı Kıdemli Hâkim Neşet Uncu'dur. Onu da 2013 yılında teamüllere aykırı olarak Adana'da bulunan Kolordunun Adli Müşavirliğine atarlar. O da emekli olur. Kabul edilebilir bir şey değildir bu tayin.

Yerine, mektupta Muharrem Köse ile ilgili gelen şikâyetleri örtbas ettiği ileri sürülen kendinden önceki Neşet Albay'dan tam 18 yıl kıdemsiz olan bir hâkim yani M.A.A. getirilir.

Askeri hukukçu çevrelerinde bunun bir Muharrem Köse operasyonu olduğu hep konuşulur durur. Gerçek mi, bilmem.

Bu atama normal mi? Bunun cevabını da ben ya da siz değil de bu atamaları yapanlar versin.

***

Burada, yukarıdaki mektupta ismi Muharrem Köse ile anılan ve Üçok'un Askeri Yargıtay'da ceza alması yönünde oy kullanan T.Ö. isimli askeri hâkim başka nerede karşımıza çıktı ondan bahsedelim. Hiçbir şey aslında tesadüf değildir. Sadece biz öyle zannederiz.

Yıl 2012. Yer Silivri Cezaevi duruşma salonu. Yüzlerce subay kumpas olduğu bugün net olarak ortaya çıkan **"Balyoz davası"** kapsamında tutuklu yargılanıyor.

O gün dava kapsamında, bir generalin başkanlığında oluşturulan askeri bilirkişi heyeti tarafından hazırlanan ve **"Balyoz"** delillerinin düzmece olduğunu ortaya koyan askeri rapor tartışılmaktadır.

Rapor, haliyle bize ceza vermek için yanıp tutuşan duruşma savcısının ve heyetin canını sıkmaktadır. Çünkü çok ayrıntılı hazırlanmış ve gerçeği yansıtmaktadır. Söz konusu rapor bir şekliyle iddianameye de girmiştir. Dolayısıyla bu raporu bir şekilde boşa çıkarmak istemektedirler.

Aradan bir hafta geçer. Duruşmalar devam etmektedir. Bir gün duruşma savcısı Savaş Kırbaş, mahkeme başkanına: *"Size internete düşen bir ses kaydı dinletmek istiyorum."* der. Başkan Ömer Diken sanki önceden bilmiyormuş gibi, *"Tabi dinleyelim."* diye karşılık verir.

Mahkeme heyetindekilerin keyiflenmelerinden ve Savaş Kırbaş denen sözde savcının istekli tavrından biz sanıkların aleyhine bir ses kaydı olduğunu anlamak zor değildir.

Ses kaydında, başlangıçta Balyoz davasında soruşturma yapan ve ayrıntısını ***"Silivri'de Firavun Töreni"*** isimli kitabımda anlattığım 1'inci Ordu Askeri Savcısı Bülent Münger'le üç askeri yargı mensubunun konuşmaları vardır.

Ses boğuk ama anlaşılırdır. Daha çok Münger konuşmakta, Ahmet Erdoğan'dan bahsederek mealen *"Çocuk bir rapor hazırladı, tayin edildi, yazık."*. demektedir. Belli ki askeri yargıçlardan birinin üzerinde ses kayıt cihazı vardır.

Zaten özellikle bir tanesinin sesi diğerlerine oranla daha net çıkmaktadır. Bununla ilgili net ve teknik bir inceleme sonucu olmasa da tahminimiz sesi daha net çıkan askeri yargıcın üzerindedir ses kayıt cihazı.

Hatırlayabildiğim kadarıyla o daha çok karşı tarafı konuşmaya iten bir tarz sergilemektedir. Balyoz sanıklarından oradaki yargıçları tanıyanlar, konuşma netliğinin diğerlerine göre fazla olduğu yargıcın daha sonra Askeri Yargıtay Üyesi olacak ve Ahmet Zeki Üçok aleyhine defalarca aleyhte karar verecek olan 1'inci Ordu Kıdemli Hâkimi Albay T.Ö. olduğunu ifade etmişlerdir. Doğrusu tam olarak nedir bilmiyorum.

Bu ses kaydını bahane ederek daha sonra mealen şöyle diyecektir **"Balyoz"** duruşmasının savcısı Savaş Kırbaş: *"Ses kaydından anlaşılacağı üzere sanıklar hakkında olumsuz rapor veren bir TSK mensubunun ceza verilmek maksadıyla başka yere sürgün edilmesi, sanıklar aleyhine sağlıklı bir rapor vermenin imkânsızlığını ortaya koymaktadır.*

Sanıkların aleyhine rapor veren sürgüne uğrarsa bu durumda başkası onların aleyhine rapor yazabilir mi? Bu nedenle sanıkların lehine olan Daysal raporunu yok farz etmek gerekmektedir. Çünkü baskı altında hazırlandığını değerlendiriyorum."

Görüyor musunuz büyük organizasyonu? Daysal raporu üzerinden sıkıştırdığımız savcılar ve heyet, bunu çürütmeye yönelik bir ses kaydıyla kendince rahat bir nefes almıştır. Bu olaydan kısa bir süre sonra T.Ö. Askeri Yargıtay Üyesi seçilir.

Onunla beraber yukarıda bahsettiğimiz Adli Müşavir Hâkim Albay Muharrem Köse, daha sonra onlardan koptuğu anlaşılan Yasin Aslan ve ismi hep bunlarla anılan Hâkim Albay Ş.A. ile ileriki bölümlerde bahsedeceğimiz Van Asayiş Mahkemesi Kıdemli Hâkimi olan, verdiği kararlarla çok tartışılan Hâkim Albay H.İ. de aynı yıl Yargıtay üyeliğine seçilirler.

***

Yargıtay üyelerinin seçiminden bahsedince burada üye olan biri geldi aklıma. Adı A.F.Ö. Hâkim Albay.

Malum o zamanki rütbesiyle Binbaşı Ahmet Erdoğan, gerçek dışı sözde bir bilirkişi raporu hazırlayarak bizim **"Balyoz davası"**ndan yargılanıp hüküm giymemize sebep olanlardan biriydi.

Bu sözde silah arkadaşından, onun bu sözde raporu nedeniyle 3'üncü Kolordu Komutanlığı Askeri Savcılığına müracaat ederek şikâyetçi olmuştuk. Askeri Savcı, KYOK(Kovuşturmaya Yer Olmadığı Kararı) vererek topu taca atar. İtiraz üzerine Kuzey Deniz Saha Komutanlığı Askeri Mahkemesi, 3'üncü Kolordu Askeri Savcısının **"Kovuşturmaya Yer Olmadığı Kararı"**nı bozarak dava açılmasına karar verir.

Artık Ahmet Erdoğan'ın yargılanmasının önü açılmıştır ki Milli Savunma Bakanı İsmet Yılmaz devreye girer ve **"Kanun Yararına Bozma"**ya gider.

Özetle, **"Ahmet Erdoğan, yargılanmasın."** demektir bu. Böylesi bir durum, mevzuatta olmasına rağmen teamüllerde pek görülmeyen bir şeydir.

Milli Savunma Bakanı'nın bunu kendiliğinden düşünmesi mümkün değildir. Belli ki Bakan'a yakın ve Ahmet Erdoğan'ın yargılanmasını istemeyen birileri vardır. Bakan'ı bu şekilde yönlendirmişlerdir. Kim olabilir? Nedendir bu gayret? Neyin üzeri örtülmeye çalışılmaktadır? Ama ben Milli Savunma Bakanı'na buradan sesleneyim: Kim ya da kimler sizi bu kararı almaya yönlendirmişse bilesiniz ki Fethullahçı örgütle ilişki içerisindedir.

Bu karar, uygulama gereği değerlendirilmesi ve nihai karar verilmesi için Askeri Yargıtaya gelir. Yargıtay'ın ilgili dairesi, Bakan'ı haksız bulur. Ahmet Erdoğan'ın yargılanmasında **"Kanun yararına bozma sebebi yoktur."** der.

Bu karar, beş kişilik daireden dördünün oylarıyla çıkmıştır. Bir üye, **"Bakan haklıdır, silah arkadaşlarını satan Ahmet Erdoğan yargılanmasın."** demek anlamına gelecek bir tavırla çoğunluğun kararına muhalif kalır. İşte Hâkim Albay A.F.Ö.'dür bu muhalif. Her konuda müzmin muhalif midir bilmiyorum.

Ahmet Erdoğan'ın yargılanmasını neden istemiyor onu da bilmiyorum. Derin ilişki olabilir mi? Şu an şüphelensem de bir şey diyemeyeceğim. Tıpkı Silivri'deki sözde hâkimler gibi **"Balyoz vardır."**, **"Balyoz sanıkları suçludur."** diyenlerden midir bu askeri hâkim yoksa? Bir gün karşılaşırsak söz, soracağım.

Yeniden konumuza dönelim.

***

Bülent Münger'in internete düşürülen ses kasetinin alındığı odada bir de askeri savcı bulunmaktadır: 1'inci Ordu Askeri Savcılarından Yarbay U.A.

O da kısa süre sonra Genelkurmay Başkanlığı Askeri Savcılığına atanır. Dedim ya hiçbir şey tesadüf değildir.

Genelkurmay Askeri Savcılığı deyince burada bir konuya vurgu yapmadan geçmek olmaz: **Uludere olayı...**

Türkiye gündeminde onca sıcak olaya rağmen gündemden düşürülmeyen vahim bir vaka.

Necdet Özel Casusluktan Yargılanır mı?

Ben o zaman Hasdal Cezaevindeydim. Televizyonlardan duymuştuk olayı. Tarih 28 Aralık 2011'di. Sınır bölgesinde sıfır noktasında 34 kaçakçı uçaklarla vurulmuştu.

Sınır bölgelerinde, özellikle Irak ve İran sınırında ama kaçakçı olsun ama terörist olsun aynı yolu kullanır. Bu bir zorunluluktur. Arazinin diktesidir. Başka yerden geçemezsiniz yani.

Teröristlerle kaçakçılar bazen ayrı bazen de birlikte hareket edebilirler. İkisi de silahlıdır. Çoğu kez kıyafet olarak da birbirlerine benzerler. Bu, yaşananların tecrübî sonucudur. O bölgede kaçakçı mı terörist mi pek ayırt edemeyebilirsiniz. Gelelim olaya...

İddialara göre, anılan tarihte gece yarısı İHA'larla Irak'tan Türkiye'ye girmeye çalışan silahlı bir grubun varlığı tespit edilir. Elde edilen yardımcı bilgilerle de bu grubun terörist olabileceği değerlendirilir. Genelkurmay Başkanı çok geç olduğundan evine gitmiştir.

Önemine ve acil olmasına binaen Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Özel'in emrini almak için bizzat Genelkurmay 2'nci Başkanı ve Genelkurmay İstihbarat Başkanı arza birlikte giderler. Bilinen sonucu doğuran emri alır ve yerine getirilmesini sağlarlar.

Zamanın Genelkurmay Başkanı Necdet Özel ile bu satırların sahibinin arasında ciddi bir niza vardır. Ama doğruyu söylemek gerekirse bir komutan bu durumda ne yapsın? Astları tarafından kendisine arz edilen verilere göre bir karar vermek durumundadır.

Anlatılanlar çerçevesinde başka bir karar verme ihtimalinin olmadığını düşünüyorum.

İşte bu olayla ilgili Diyarbakır'da suç duyurusunda bulunulur. Sonuç itibarıyla Diyarbakır'daki sivil savcılık görevsizlik kararı vererek dosyayı Genelkurmaya gönderir. Genelkurmay Başkanı da şüphelisi olmayan yani olay üzerinden soruşturma emri verir. Genelkurmay Askeri Savcı A.M.E. dosyayı inceler.

TSK Komuta Harekât Merkezi ve 2'nci Ordu da bazı personelin **şüpheli** sıfatı ile ifadesini alır. 6 Ocak 2014'te de KYOK (Kovuşturmaya Yer Olmadığı Kararı) verir.

Bence kararda hiçbir sorun yoktur. Ancak iddialara göre, savcı karara öyle ince ayrıntılar atar ki ileride olası bir yeniden yargılanma durumunda birilerinin eline sanki tutamak verilmektedir.

Örnek vermek gerekirse, komutana arzı bizzat evinde verildiği ayrıntısı gereksiz bir şekilde karara girmiştir. Komutanın arzı makamında veya bir başka yerde alacak diye bir kayıt yok. Lavaboya giderken de emri alınabilir. Bir savcı bunu neden belirtme gereği duyar?

Ev ayrıntısına niye yer verilmiştir kararda? Genelkurmay Başkanı'nın ismi neden vurgulanarak karara geçirilmiştir?

Hemen belirteyim, konuştuğum pek çok hukukçu bunu normal görmemekte ve bunun, emrin umarsızca, lakayt bir şekilde, üstünkörü verildiği algısı yaratmaya dönük olabileceğini, en azından intibaın o şekilde olduğunu belirtmekte, *çok da iyi niyetli bir karar olmadığını* ileri sürmektedirler.

Yine olayda pek çok subaydan ve iki de tuğgeneralden yoğun şekilde bahsedilmektedir. Ki ikisi de bu satırların sahibinin devre arkadaşıdır. Birisi devremizin birincisi olan geleceğin Genelkurmay Başkanı adaylarından Tuğgeneral Ali Rıza Kuğu[54], diğeri ise Tuğgeneral Halil Erkek'tir.

Küçük rütbedekiler bu şekilde kamuoyunda hedef haline getirilirken ve her türlü ayrıntı o KYOK'ye yazılırken çok önemli bir ayrıntı atlanmıştır.

Komutana arzı kim yapmıştır? Önemli değil mi? Nihayetinde komutan emrini, arzı yapanların anlattıkları şeyler nelerse, onların görüşlerini de alarak o doğrultuda vermiştir. Onların bu emirde oldukça büyük katkıları olduğu şüphesizdir. Başka türlü düşünülemez.

İşte onların, yani arzı yapanların hiç bir yerde ismi geçmez. Evet, iddialara göre Genelkurmay Başkanına arzı yapan zamanın Genelkurmay 2'nci Başkanı Orgeneral **Hulusi Akar** ve İstihbarat Başkanıdır.

Peki, arzın evde yapıldığına kadar ayrıntı veren Genelkurmay Askeri Savcısı bu ayrıntıyı neden atlamıştır?

---

[54] Bu soruşturma sonrası çok yıpranan Ali Rıza Kuğu, çok parlak bir geleceği olmasına rağmen emekliye ayrılmış, çok önemli bir isim böylesine kolay bir şekilde tasfiye edilmiştir.

Doğal mıdır?

Arzın evde yapıldığına kadar ayrıntı verilen bir kararda bana göre bu hiç de doğal değildir.

Bir kısım iddialara göre; Necdet Özel, sözü edilen askeri savcıyı çağırarak neden kararda ismine vurgu yaptığını sorar. Haliyle bu sorunun net karşılığı yoktur.

Olaylar alt alta konulunca Necdet Özel gerçekten hedefe konularak, sıkıştırılarak istenilenleri yapmaya mı zorlandı diye düşünmeden edemiyor insan.

Alın size bir olay daha. Bülent Arınç'a Suikast ve kozmik odaya girilmesi olayı ile ilgili gelişmeler. Bu gelişmeler de zamanın Genelkurmay Başkanı Necdet Özel üzerinden kotarılıyor.

Hemen itiraz etmeyin biliyorum olay İlker Başbuğ zamanında oldu. Anlatayım...

***

Bülent Arınç'a Suikast kumpasıyla kozmik odaya bir hâkim vasıtasıyla girilmişti. Söz konusu olaydan hemen sonra Yargıtay üyesi seçilen Kadir Kayan isimli hâkimdi kozmik odaya giren. Orada incelemeler yaparak sadece not alabildi.

Oradaki bilgisayarların ana bellekleri ve belgeler, savcının çıkartma talebine karşı, içlerinde **"devlet sırrı niteliği taşıyan belgeler"** olduğu gerekçesiyle dışarı çıkartılmadı. Ancak mühürlenerek Genelkurmayda bir kasaya kilitlendi.

Tarih 2009'un sonudur.

"Birileri", o **"çok gizli devlet sırrı niteliğindeki belgeleri"** pek merak etmektedirler aslında. Çünkü kozmik oda incelenmesinden istediklerini alamamışlardır. **"Birileri"** neyi merak ediyorlardı tam olarak anlatayım.

Seferberlik Tetkik Kurullarının en önemli görevi, bir savaş durumunda, ötesi bir işgal halinde, işgalcilere karşı halkı örgütlemektir. Bu örgütlenmenin çekirdek kadrosunu ta barış zamanında oluştururlar.

Bu kadrolar haliyle sivil halktan teşkil edilir. Seçilenler eğitime alınır. Onlar normal işinde gücünde insanlardır. Bazen mahallenizdeki berber, her gün önünden geçtiğiniz büfeci, ekmek aldığınız fırının ustası Seferberlik Tetkik Kurullarının bu amaçla eğittiği şahıslardan olabilir.

Bu kişilerin barış zamanında hiçbir işlevleri yoktur. Ama bir savaş hele de işgal halinde bulunduğu bölgede direnişi örgütleyecek kişilerdir bunlar. İsimleri haliyle çok gizli tutulur.

İşte **"birilerinin"** merak ettiği şey muhtemeldir ki bu isimlerdir. Sizce neden tespit edilmek istenir bu isimler? Türkiye'yi işgal etme düşüncesi mi oluştu? Ne dersiniz?

Bence kozmik oda olayına böyle bakmak gerekmektedir.

Aradan 3 yıl geçer. Zamanın yetkili Savcısı Mustafa Bilgili, Özel Yetkili Mahkemeden karar çıkarttırır Genelkurmay'daki söz konusu bu belgeleri alabilmek için.

Böyle bir karar olsa da **"Devlet sırrı niteliğindeki belgeler"** savcıya teslim edilmemesi gerekmektedir. Mevzuat çok açıktır. Ama Genelkurmay 16 Mart 2013'te bu belgeleri savcıya teslim eder. Peki, bu kurumun adli müşaviri bu mevzuatı bilmez mi?

Bu belgeler Genelkurmay Başkanı'nın oluruyla çıkar ama komutan adli müşavirin görüşünü almadan asla böyle bir ***olur*** vermez.

Adli müşavir bilindiği üzere Hâkim Albay **Muharrem Köse**'dir. Bu **"Devlet sırrı bilgi ve belgeleri"** isteyen savcı ile arasının çok iyi olduğu, belirli aralıklarla bir araya geldikleri hatta birlikte çalıştıkları ile ilgili ciddi iddialar söz konusudur.

Şöyle ya da böyle yapılmayacak yapılır, dışarıya asla çıkartılmaması ve kimsenin nüfuz etmemesi gereken, içerisinde **"mikroplara"** karşı yeri ve zamanı gelince **"vücudu koruyacak akyuvarlar"** olan şahısların isimlerinin bulunduğu bilgi ve belgeler savcı Mustafa Bilgili'ye teslim edilir.

Adı Fethullahçı örgütle anılan Savcı Mustafa Bilgili ne yapar bu ana belleğe (harddisk) yüklü belgelere? Şu anda yurt dışına kaçmış bulunan TÜBİTAK'tan konuyla ilgili(!) bilirkişilere(!) güya incelenmek üzere teslim eder.

İçerisinde bulunan askeri açıdan önemli belgelerin neyini, hangi açıdan inceleyecekse TÜBİTAK'taki adamlar? Mutlaka buna vereceği makul bir cevabı vardır ismi geçen savcının.

Sonra ne mi olur? Anlatayım.

Ana bellek bu TÜBİTAK görevlilerince kopyalanır. Aslı savcıya teslim edilir. Peki, kopya nerede? **Şu anda belli değil**. O yetkililer, bu kopyadan kaç tane daha kopyalayıp çoğaltmışlar o da belli değil. Yani **"akyuvarlarımız"** açık düşürülmüş, savunma refleksimiz yerle bir edilmiştir.

Bunun adına, hem ülkemizde hem dünyada **casusluk** denir. Casusluk vatana ihanetin diğer adıdır.

Unutmadan ifade edelim. Ana belleğin teslim edildiği TÜBİTAK'çılar da kısa süre sonra yurtdışına kaçarlar.

***

Odatv'de, **"Necdet Özel Casusluktan Yargılanır mı?"** başlığıyla çıkan yazıda şöyle demektedir:

"Sonuçta ortaya çıkan suçun bir adı var. Devlet sırları sızdırılmışsa ki öyle görülüyor, suçun adı "askeri casusluk".

Bu konunun olası şüphelileri ise Genelkurmay görevlileri, diğer şüpheliler ise savcılık.

Odatv'nin görüştüğü hukukçular söz konusu isimlerin en hafif ifadeyle 'görevi ihmalden' yargılanması gerektiğini söylüyor.

Daha ağır konuşanlarsa zincirleme askeri casusluk olasılığının soruşturulması gerektiğinden bahsediyor.

Kısacası, kumpas soruşturmaları tersine dönerken pek çok isim ektiğini biçecek gibi."

Odatv'deki 13 Mart 2015 tarihli ve **"Necdet Özel Casusluktan Yargılanır mı?"** başlıklı yazı böyle sona eriyor.

Özellikle Balyoz, Ergenekon, Askeri Casusluk davaları gerekçesiyle tasfiye edilenlere bakın, onların yerlerine gelenlere mercek tutun. Üzerlerinde kocaman soru işareti olduğu muhakkaktır.

Bu mercek, bu anlamda elbette Genelkurmay Başkanlığı Adli Müşavirliğine de Askeri Savcılığına da tutulacaktır. Tabii Genelkurmay Askeri Mahkemesine de.

Uzattık mı? Belki, biraz. Ama zorunluydu. Göreceksiniz ilerde bu davalar daha çok gündemimize getirilecek. İşaretler o yönde...

Askeri yargıdaki çok ilginç, bizim geneli kavramamızı sağlayan birkaç örnek olaydan daha bahsederek konumuza devam edelim.

"Bunu Ya Ben Sızdırdım, Ya O Sızdırdı"

Casusluk Kumpası isimli kitabımda, şu anda **"MİT TIR'ları"** davası kapsamında tutuklu bulunan Adana eski İl Jandarma Komutanı Albay Ö.Ç. ile ilgili olarak Van'da yaşanan bir olaydan ayrıntılı bir şekilde bahsetmiştim.

Kısaca hatırlarsak 2010 yılının son çeyreğinde, Van'daki Asayiş Kolordu Komutanlığına ait çok gizli bilgiler internete servis edilmiştir. Hemen akabinde Asayiş Komutanın Malatya'da Ordu seminerinde yapmış olduğu konuşmanın metni internete düşmüştür. Konuşmayı bilen iki kişi vardır. Biri Asayiş Komutanı Korgeneral Nazım Altıntaş, diğeri komutanlığın Harekât Asayiş Şube Müdürü o zamanki rütbesiyle Kurmay Yarbay Ö.Ç.

Asayiş Komutanı, bu olan bitenden sonra MEBS Şube Müdürü Albay Kadri Yörür'e derhal bir heyet oluşturarak bütün bilgisayarları incelemesi görevini vermiştir.

***

Sonuçta Ö.Ç.'nin kullandığı dizüstü bilgisayardan kesinlikle yasak olmasına rağmen dışarıya bağlanıldığı ortaya çıkar. Bağlanmanın ötesinde bazı bilgilerin e-posta ile gönderildiği tespit edilir.

Yardımcı durumunda olan bir kurmay subay daha vardır. O zamanki rütbesiyle Kurmay Binbaşı S.M.

O da evine çanta içinde CD göndermeye çalışırken yakalanır ve CD'ye de el konulur. Olay, komutan talimatıyla Van Asayiş Komutanlığı Kıdemli Savcısı Yarbay Zafer Metin'e intikal ettirilir. O da hemen soruşturma başlatır. Ortada ciddi bir ***askeri casusluk*** faaliyeti söz konusudur.

Hemen iki subayın evinde de arama yapılır. Evlerde içerilerinde gizli planların, üs bölgelerinin fotoğraflarının ve operasyon sonuç raporlarının bulunduğu ana bellek, flash bellek, CD ve askeri doküman çıkar. Bunlar hemen adli emanet deposuna konur.

Askeri Savcı Zafer Metin, ikisini de tutuklanmak üzere Askeri Mahkemeye sevk eder. Ama ne olduysa mahkeme ikisini de serbest bırakır. Mahkeme Başkanı ise o zamanki rütbesiyle Yarbay H. İ.'dir.

Hâlbuki aynı zaman diliminde İstanbul Casusluk davasında onlarca subay, astsubay, sayısal veriler esas alınarak tutuklanmışlardır. Hatta ***Casusluk Kumpası*** kitabımızda ayrıntılarını anlattığımız, Genelkurmay Başkanlığının anti virüs programlarına, Atatürkçülük ders notlarına bile gizlilik raporu vererek o genç subayların yıllarca cezaevinde kalmalarına sebep olduğu bir süreçtir bu.

İnsanların bir kısmı başkalarının evinde çıkan sayısal bir veriden dolayı tutuklanıyor ama evinde çok gizli planlar çıkan, çok gizli bilgi, belge ve planların bulunduğu bilgisayardan hem de kesin emirlere rağmen internete bağlananlara ise hiçbir şey olmuyor. Ne yaman ve yakıcı bir çelişkidir değil mi?

Olayın sonrası daha da ilginçtir. Hemen Genelkurmay ve Jandarma Kriminal Daireden verileri incelemek üzere heyet istenir. Bu arada Kıdemli Savcı Zafer Metin izne ayrılır. Dosya S.B. isimli savcıya verilir.

İddialara göre, Askeri Savcı S.B.'nin ilk işi iki subaydan ele geçen materyallerin tutulduğu adli emanet deposunun anahtarını, oranın sorumlusu olan Askeri Savcılık İdari İşler Astsubayı'ndan almak olur. Sakın aklınıza kötü bir şey gelmesin!

Bu arada ortada, internette dolaşan Asayiş Komutanlığına ait gizli belgeler vardır. Bunun birilerinin üzerine kalması gerekmektedir. Derken bir gün Askeri Savcı S.B.'ye kimliği belirsiz(!) kişilerden bir telefon ihbarı gelir.

İhbar, haliyle **"temizlenmesi gereken"** bir olayla, internetteki gizli belgeleri kimin sızdırdığıyla ilgilidir. İhbar edilenler; resmi bilgisayarından internete bağlanan, evinde de pek çok gizli belge çıkan Yarbay Ö.Ç.'nin emrinde çalışan biri başçavuş, diğeri uzman çavuş olan iki personeldir.

Aramayı bizzat Askeri Savcı S.B gerçekleştirir. Arama sırasında ikisinin evinde de yeni ve aynı marka bir adet küçük tip CD, bir flash bellek bulunur.

Hemen belirtelim ki Uzman Çavuş Abdurrahman M.'nin kapısında arama öncesi zorlama olduğu tespit edilmiştir.

Başçavuş Metin Ç.'nin evinde ise eşi vardır. Sorduğumda, arama gününü şöyle anlattı bana: *"Arama önce salondan başladı. Askeri Savcı ve yanındakilere eşlik ediyordum. Orada bana ait bilgisayar, CD'ler ve flash belleğim vardı. Hepsini masanın üzerine çıkardık.*

Salon bitti, kapısını kapattık ve diğer arama için odalara geçtik. Tam bu sırada askeri savcı yanımızdan ayrılarak salona gitti. Aslında arama yapılan yerde yapılmaması gereken bir şeydi. Ama karşımdaki askeri savcı idi. Bir şey demek istemedim. Bir de kendimizden emindik. Evimizde bir şey olmadığını biliyorduk. Koskoca askeri savcı bir şey koyacak değildi ya.

Neyse, evin her tarafı arandı. Yeniden salona döndük. Bu arada masanın üzerinde benim hayatta kullanmadığım küçük tip CD ile bana ait olmayan bir flash belleğin diğer materyallerin arasında olduğunu gördüm. Hemen itiraz ettim. ***'Bunlar bana ait değil, bunlar nerden çıktı?'*** *diye tepki gösterdim.*

'Senin bilgisayarının çantasından çıktı.' *dedi Askeri Savcı sert bir ses tonuyla.* ***'Ben kabul etmiyorum, derhal parmak izi alınsın, bunlar benim değil.'*** *dediysem de dinletemedim."*

Sonrası malum, hem Metin Başçavuş'un hem Abdurrahman Uzman Çavuş'un parmak izlerinin bile olmadığı bu sayısal materyallerin içerisinde çok gizli bilgi ve belgelere ulaşılır.

Askeri Savcı onu ve Uzman Çavuş'u tutuklama istemiyle mahkemeye sevk eder. Daha önce onlarca çok gizli plan, belge, bilgiye rağmen iki subayı tutuklamayan mahkeme onları hemen tutuklar.

Biliyorum, siz hâlâ o CD ve flash belleği kim koymuş olabilir diye düşünüyorsunuz. Hani Fethullah'ın copları da yoktur ki onlar koydu desek değil mi? Ee, canım, leylekler hep havadan çocuk getirecek değil ya, bu sefer de CD ve flash bellek getirmiştir, kim bilir!

Uzatmayalım, açık şekilde askeri casusluk olan bu soruşturmada; Askeri Savcı S.B., iki personeli tutuklamaya sevk ederken evlerinde pek çok gizli bilgi ve belge bulunan o zamanki rütbeleriyle yarbay ve binbaşı olan iki subay ile ilgili kovuşturmaya yer olmadığı kararı verir. Ve öyle bir gerekçe yazar ki iki şüpheli subayın avukatı gelse böyle bir gerekçe yazamayacağı aşikârdır.

Bakın adı geçen savcı, söz konusu subayla ilgili ne der 01 Temmuz 2011 tarihli gerekçesinde: **"(...) şüpheli Ö.Ç.'ın ne komutanın konuşma notunu ne de bilgi notunu sızdırdığına dönük bir emare olmadığını, kullandığı dizüstü bilgisayarın adli soruşturma başlamadan önce korumasız bir şekilde incelendiği, bu nedenle delil bütünlüğünün bozulduğu tespit edilmiştir.**

Şüpheli de görev süresinin uzaması ve banka ödemesinin son günü olması nedeniyle internetten banka işlemi yaptığını, sonrasında e-postasını kontrol ettiğini, kısa bir süre de internette kaldığını beyan etmiştir.

(...) Bu hususlar dikkate alındığında, şüphelinin herhangi bir bilgi, belge kaçırılmasına sebebiyet vermediği, dolayısıyla bu aşamada şüphelinin suç işlediği yönünde yeterli delil bulunmadığı, şüphelinin statüsü, kişisel durumu, olayın gelişimi, içinde bulunduğu durum ve maksatları dikkate alındığında şüphelinin eyleminin herhangi bir suça vücut vermediği kabul edilmiştir. (...) KOVUŞTURMAYA YER OLMADIĞINA, "

Benim bu karar karşısında gözlerim yaşardı. İstanbul ve İzmir Askeri Casusluk davalarında, onlarca hukuk ihlalinin yanı sıra, anti virüs programlarına bile gizlilik derecesi verilerek (Bizzat Genelkurmay Başkanlığınca gönderilen raporlarda), konumları hiç de Yarbay Ö.Ç.'den aşağı olmayan onlarca subay cezaevine tıkılıp hayatı karartılmışken aynı tarihlerde böylesi karara şaşırmamak mümkün mü? Gerçi Asayiş Komutanı'nın, internete düşen ses kaydı için şöyle söylediği rivayet edilir: *"Bu konuşma metnini iki kişi biliyordu biri ben, diğeri ise Ö.Ç. O sızdırmadıysa ben sızdırmışımdır."*

Diğer subay S.M. için de benzer bir karar verir Askeri Savcı. Sonra mı? Asayiş Komutanı'nın *"Artık bu adamlarla çalışmam."* dediği için Ö.Ç. Şırnak Tümen Kurmay Başkanlığına, S.M. ise Ankara'da bulunan Jandarma Okullar Komutanlığına gönderilirler.

Kısa süre sonra ikisi de Jandarma Genel Komutanlığınca iki kritik ilimize İl Jandarma Komutanı olarak atanır. Malum Ö.Ç., Adana'da **"MİT TIR'ları"** olayına karışır ve tutuklanır. Öbürü ise Bingöl İl Jandarma Komutanı olarak görevini sürdürür.[55]

Evlerinde arama yapılarak tutuklanan Başçavuş Metin Ç., cezaevi çıkışı *"Artık böylesi kumpasları yaşadığım teşkilatta kalmam."* diyerek emekliliğini ister. Uzman Çavuş Abdurrahman M. ise **"ekmek parası"** uğruna şu anda yine Güneydoğu'daki illerimizden birinde göreve devam ediyor.

Başlangıçta iki subayı da tutuklama talebiyle mahkemeye sevk eden Kıdemli Savcı Yarbay Zafer Metin, ikinci bölge diye tabir edilen Isparta'daki askeri mahkemeye hâkim olarak atanır.

---

[55] 2015 yılı itibarıyla batı illerinden birine atanmıştır.

Peki, büyük bir çalışma örneği gösteren, **"az zamanda çok iş başaran"** Asayiş Komutanlığı Askeri Mahkemesinin Kıdemsiz Askeri Savcısı Binbaşı S.B. nereye atanır?

O, Genelkurmay Askeri Mahkemesine önce savcı olarak atanır, sonra da aynı mahkemenin hâkimi olur.

Peki, iki malum subayı serbest bırakıp iki ast rütbeli personeli anında tutuklayan Askeri Mahkemenin Başkanı'na ne mi olur? O da kısa bir süre sonra Askeri Yargıtay'a üye seçilir!

Komutanın emri üzerine gerekli incelemeyi yaparak askeri casusluk şüphesini çağrıştıran bu vahim olayı ortaya çıkaran Albay Kadri Yörür ise bu olaydan yaklaşık bir yıl sonra, bir önceki kitabımda anlattığım gibi, şimdi kumpas olduğu ortaya çıkan İzmir Casusluk davasına bulaştırılır ve sanık yapılır, iyi mi?

Yorumu siz yapın!

Elbette bazıları, hukuka ters takla attırılarak korunurken bazıları da hukuk ters takla edilerek sanık yapılmakta hatta ceza alabilmektedir. Hem de ne takla...

***

Askeri Savcı S.B ile ilgili geçenlerde anlatılan bir olayı ilave edeyim. Genelkurmay Askeri Mahkemesinde birkaç doktorun yargılandığı bir dava vardır.

Dava konusu, hastanede yatan bir erin vefatıyla ilgilidir. Yargılananlar, Kardiyoloji'deki birkaç doktordur. Bunların ortak yönü İzmir Casusluk davasına da bir şekilde bulaştırılmış olmalarıdır.

Fethullahçı örgütün malum internet sitelerinden devamlı saldırılan, iftiralar atılan ve bir şekilde tasfiye edilmeye çalışılan doktorlardır aynı zamanda bu yargılanan doktorlar.

Vefat eden asker, hastanede uzun süre yatmıştır. Bu sebeple klinikteki bütün doktorlar hasta ile ilgilenmişler ama kovuşturmaya evrilen bu olayda sadece Fethullahçı örgütün hedefinde olan doktorlar soruşturma kapsamına alınarak mahkemeye verilmişlerdir.

Vefat olayının üzerinden Fethullahçı örgüt üyesi olduğu bilinen bir avukat aileyi söz konusu doktorlara karşı kışkırtmak istemiş, isterlerse davaya para almadan bakabileceğini belirtmiştir.

Bütün kışkırtmalara rağmen aile uzun süre şikâyetçi olmamıştır. Çünkü oğullarının eceliyle öldüğünü ve oğullarının yaşatılması için çok gayret sarf edildiğini bilmektedirler.

Fakat bir süre sonra muhtemel kışkırtma ve başka motivasyonlar sonucu isim vermeden genel bir şikâyette bulunurlar. Yani Fethullahçı örgütün tam istediği şekilde olamayan bir şikâyettir bu. Şikâyette hedefe konulan doktorlar yoktur. Hâlbuki istenen bu doktorlardan şikâyetçi olunmasıdır.

2015 yılı içerisinde ilginç bir şey gerçekleşecektir mahkemedeki bir duruşmada. Aile, heyetin sorusu üzerine yine bilmem kaçıncı kez adı geçen doktorlardan **"şikâyetçi olmadıklarını"** belirtirler.

Bunu defalarca duyan hâkim dayanamaz ve ne der aileye biliyor musunuz? ***"Neden şikâyetçi olmuyorsunuz bu doktorlardan?"***

Normal bir hâkim böyle bir soru sormaz, soramaz. En azından taraf gibi algılanacağını düşünür. Hâkimler, tarafsızlıklarını yitirmelerine sebep olacak her şeye kesinlikle çok dikkat ederler. Peki, aslında bu tavrıyla tarafsızlığını yitiren askeri hâkim kimdir biliyor musunuz? Van'daki olayda bahsi geçen Askeri Savcı S.B.

Şu tesadüfün mükemmelliğine bakar mısınız?

***

Adı İbrahim Ö. 1988 yılında Harbiye'den mezun olmuş. Konyalı. 28 Şubat sürecinde istifa ederek TSK'den ayrılmış. Harbiye'de iken Fethullahçı örgüt üyesi olmaktan pek çok arkadaşıyla beraber soruşturma geçirmiş.

17/25 Aralık sonrası hükümetle Fethullahçı örgüt arasındaki ittifak büyük bir gürültüyle parçalanınca özellikle Fethullahçı örgütün ağır baskısı göreceli olarak azalmıştır. Bu durum örgütle ilgili çeşitli itirafları da beraberinde getirmiştir. İşte o itirafları yapanlardan biri de İbrahim Ö.'dür.

2014 yılında soluğu Genelkurmay Nizamiyesinde alır. Görüşmek istediği İstihbarat Başkanlığından birileridir. İçeri alırlar.

Kendini tanıttıktan sonra yıllardır içinde yaşadığı ama artık masumiyetini yitirdiğine inandığı Fethullahçı örgütle ilgili bilgi vermek, yaşadıklarını anlatmak istediğini söyler.

İstihbarat Başkanlığında, kendi el yazısıyla ayrıntılı bir ifade verir. Özetle, Harbiye yıllarında Fethullahçı örgütle bağlantısının olduğunu, evlere gittiklerini vs. anlatır.

O zaman beraber olduğu devre arkadaşlarından bir kısmının şimdi general olduğunu, bunların isimlerinin Ş.T., H.A., M.A. olduğunu, başka isimlerin de olabileceğini ifade eder.

Daha pek çok isimden yer, tarih vererek bahseder yazdığı metinde. Genelkurmay İstihbarat Başkanlığı bu ifadeyi aldıktan sonra adli işlem yapılmak üzere İbrahim Ö.'yü Genelkurmay Savcılığına gönderir.

Yapılacak iş ifadesinin alınması, değerlendirilmesi, gerekli görülürse de soruşturma açılmasıdır.

İfade öncesi Askeri Savcı kendisiyle ön görüşme yapar. O görüşmeden sonra İbrahim Ö. ifadeden vazgeçer ve *"Ben söylediklerimin hepsini geri alıyorum, ifade falan vermek istemiyorum."* der ve gider.

Ne olmuştur? İfade vermek için ta Konya'dan kalkıp gelen birisi, ani bir şekilde neden bu fikrinden vazgeçer? Bunun sebebi sonradan anlaşılır. İddialara göre Askeri Savcı, İbrahim Ö.'yü dinleyince mealen *"Bu iddialarını ispatlamazsan çok zor durumda kalırsın. O zaman hakkında iftiradan dava açarım ona göre."* demiştir. Bu aslında açıkça tehdittir.

Zaten bir süre sonra İbrahim Ö. ile ilgili konuştuğu bir albaya şöyle diyecektir Askeri Savcı gülerek *"Azıcık tehdit edip sıkıştırınca ifade vermekten vazgeçiverdi adam."*

Şimdi soralım bir savcının görevi nedir? Çok ciddi, hatta hayati bir konuda ifade vermeye gelen birinin öncelikle ifadesini almak, sonra olayı varsa delilleriyle değerlendirmek, gerekiyorsa da soruşturma açmak değil mi?

Ama bu savcı, böylesi vahim iddialarda bulunan şahsın söylediklerini soruşturmaya dönüştüreceğine açıkça tehdit ediyor ve şahsı şikâyetinden vazgeçiriyor. Bunu neyle izah edebiliriz?

Genelkurmay Askeri Savcılığının anlaşılmaz, garip davranışları sadece bu olayla sınırlı değildir.

Alın size çok önemli bir garip olay daha...

***

Ne diyor Genelkurmay yetkilileri sıkışınca: **"Efendim belge var mı?"** İstense o kadar çok ki. Biz çok küçük bir bölümünü bu kitapta sunacağız. Tam da onların belirttiği şekilde hem de, bakalım ne yapacaklar?

Onlardan birini burada sunalım isterseniz. Adı Mustafa Yuvanç. KHO 1991 mezunu. KHO'nu dereceyle bitirir. 2002 yılında Kara Harp Akademisini dereceyle kazanır. İlk yılın sonunda açık ara birinci durumdadır. Ne olduysa birden hakkında sahte isimlerle mektuplar gelmeye başlar. Her şey ters yüz olur.

Önce alevi, sonra ermeni olduğu, gayri ahlaki hayat yaşadığı vb. gibi aslında gerçekle ilgisi olmayan şeyler yazmaktadır söz konusu mektuplarda. Yuvanç'ın dersleri çok iyi olmasına rağmen öğretmen kanaatleriyle birincilikten edilir. Yerine derslerde çok daha gerilerde bulunan bir Yüzbaşı oturtulur. Yuvanç, birinci götürdüğü akademi hayatını zar zor bitirir.

İngilizcesi emsallerine göre çok üst seviyededir. Akademiyi bitirdikten sonra girdiği yabancı dil sınavından çok yüksek puan alır ve Belçika'daki NATO SHAPE Karargâhına atanır.

Ama mektuplar peşini bırakmaz. Ve Yuvanç Belçika'da bir yılını doldurmadan geri çağrılır. Sahte isimle yazılan mektuplar etkisini göstermiş, belli ki şüpheli kategorisine alınmıştır. Erzurum'a atanır. Müteakiben Balyoz Kumpasına dâhil edilir. Üç yıl cezaevinde kalır. Çıktığında hemen Kara Kuvvetleri Komutanlığına dilekçe ile başvurarak kendisinin neden şüpheli kategorisine alındığını sorar. Cevap beklediği gibidir.

Altında dönemin KKK'nı Org. Hulusi Akar'ın genel sekreteri Kur. Alb. Ramazan Gözel'in imzası bulunan cevabi yazıda, hakkında yapılan işlemin ihbar mektuplarına dayandığı belirtilir(EK-2).

Burada ilginç olan bir başka durum, söz konusu yazının altında imzası olan Ramazan Gözel'in, Harp Akademisinde Yuvanç'ın yerine birinci yapılan subay olmasıdır. Ne diyelim? Hayat hep tesadüflerle doludur değil mi?

Bugün TSK'da Fethullahçı Örgüt ile irtibatlı olanlarla ilgili ciddi kurumların gönderdiği isimler ve medyadaki konuyla ilgili güçlü iddialar ciddiye alınmamaktadır. Bugün, **"Bunlar belge niteliği taşımıyor, işlem yapamayız"** diyenlerle, dün Yuvançlara isimsiz mektuplarla işlem yapanlar ne yazık ki aynı şahıslardır. Burada bir samimiyet söz konusu olabilir mi?

Sonuç: Yuvanç emekli edilir. Şu an avukat olarak hukuksuzluklara mücadele ediyor. Onun yerine geçenler ise TSK'da süratle zirveye tırmanıyor. Sizce bu olan biten hayatın doğal akışına uygun mu? Geçelim...

***

Bunlar bir yana sadece kâğıt parçaları vb. materyaller midir delil, belge? Olaylar, sistematik bağlantılar, ilişkiler, hayatın olağan akışına aykırı durumlar... Bunlar da delil değil midir? Her hukukçunun buna vereceği cevap aynıdır: *Elbette!*

O zaman anlatayım bazı şeylere delil olması için.

Nurettin Veren. 2000'li yılların başına kadar Fethullahçı örgüt lideri Gülen'in sağ kolu, **örgütün kara kutusu**.

Sonra örgütten kopuyor.

Nurettin Veren, 2006 yılında, **"ölüm tehdidi"** almasına rağmen Genelkurmay Askeri Savcılığına gidip 7-8 saat ifade verir. Kameraya da alınan ifadesinde o gün itibarıyla **"TSK'deki cemaatçi subayların oranının yüzde 45 olduğunu**, bunları kod isimleriyle tanıdıklarını" anlatır ve "Oturduğunuz sandalyenin dört bacağından üçü yok." der.

Peki, bu ifadeden sonra ne oldu? Hiçbir şey!

***

Hanefi Avcı da 2010 yılında geldi Genelkurmay Askeri Savcılığına, TSK'deki Fethullahçı örgütle irtibatlı olanlarla ilgili uzun bir ifade verdi. Peki, sonra ne oldu? Yine kocaman bir hiç!

Geçtiğimiz yıl Emniyet Genel Müdürlüğü bir soruşturma kapsamında Nurettin Veren'in vermiş olduğu ifadenin kasetini Genelkurmay Askeri Savcılığından istemiş.

"Bizde böyle kaset yok." cevabıyla karşılaşmış. Ama aslında kaset mevcuttur. Genelkurmay'ın açıklamasına göre ise **"Savcı yerine polisler istediği"** için gönderilmedi.

Sonrasında söz konusu kasedi savcı yazılı olarak ister. Bu defa da **"Biz de soruşturma yapıyoruz. Bu kapsamda değerlendireceğiz."** denilerek o kaset yine gönderilmez.

O kaset, Genelkurmay Askeri Savcılığının adli emanetinde. Peki sonuç? Konuyla ilgili Genelkurmay Askeri Savcılığınca; **"Nurettin Veren'in verdiği isimlerin tamamının zaman içerisinde emekli olduğu veya emekliye sevk edildiği görüldüğünden KYOK (kovuşturmaya yer olmadığı kararı) verildiği"** öne sürülüyor.

Tam ipe un serme vaziyeti anlayacağınız. İpi neden vermek istemiyordur Genelkurmay Askeri Savcılığı? Anlayın işte!

Askeri yargıdan devam edelim, bakın daha neler var neler...

"Pes" Dedirten Askeri Hâkimler

Önceki bölümlerde de belirttiğim gibi; gerçek, askeri yargının alt kademelerinde, özellikle de küçük rütbelerdeki askeri hâkimler arasında Fethullahçı örgütlenmenin güçlü olduğudur.

İddia sahipleri tarafından 2010 ve sonrası askeri hâkim alımlarının şaibeli olduğu belirtilmektedir. Askeri hâkimlerin mesleğe alınmalarını önceki bölümlerde de belirttiğim gibi MSB bünyesinde bulunan Askeri Adalet İşleri Başkanlığı gerçekleştirmektedir.

İddialar, son yıllarda bu başkanlığın yaptığı sınav sorularının Fethullahçı örgüt ile ilişkili olanlara sızdırıldığı şeklindedir. Özellikle 2010 sonrası sorulan soruların bilgi ölçmeye dönük olmadığı; bazı soruların cevabının, önceden alınmadan bilinmesinin imkân dâhilinde bulunmadığı şeklinde yaygın iddialar söz konusudur.

Bununla ilgili Adalet Bakanlığında görevli üst düzey bir bürokratın anlattıkları çok önemlidir.

Özellikle 17/25 Aralık sonrası Fethullahçı örgüt ile hükümet kapışmasının doğal bir yansıması olarak sivil savcı ve hâkim alımlarında, yazılı sınavı kazananlardan Fethullahçı örgüt ile iltisaklı olanları tespit etmek için ciddi bir çalışma yaparlar ve çeşitli isimler tespit ederler. Ancak bunlardan hiçbiri mülakata gelmez. Bunun üzerine bunların neden gelmediğini araştırırlar.

Sonuç, Fethullahçı örgütle irtibatı tespit edilenlerin hemen hemen hepsi askeri yargıç olmuştur. Bu konu, ismi bizde saklı çok üst düzey bir askeri yetkiliye bizzat Adalet Bakanlığı yetkililerince iletilmiştir. O çok üst düzey ve ismi bizde saklı askeri yetkilinin sadece ***"Yaa, öyle mi?"*** dediği iddia edilmektedir. Bildiğimiz ise sonrasında hiçbir şey olmadığıdır.

2010 yılı sonrası yapılan mesleğe alımlarla ilgili öylesi şaibeler vardır ki. Bir kısmı bizde saklı kalsın, sadece birkaçını örnek olsun diye sayalım:

Her sene ihtiyaç gereği 12 civarında askeri hâkim alımı yapılırken özellikle 2010 sonrası bu sayının birden 35 çıkartılması, mülakatta Atatürk ile ilgili bilgiye dayanmayan **"çok özel"** soruların sorulması gibi... 2010 yılına dikkat ediyorsunuz umarım,

İddialara göre bir sene, (2012 veya 2013 yılı olabilir) sözü edilen sınavı alınacak sayı kadar yani sadece 35 kişi kazanabilmiştir. Dolayısıyla mülakat bile önemini kaybetmiştir.

Bu durumun hayatın olağan akışına aykırı olmadığını bir Allah'ın kulu söyleyebilir mi?

Şaibeler o derece yaygındır ki 2014 yılında askeri yargıya dâhil olması gereken 35 teğmenin hâkim olarak ataması Cumhurbaşkanı tarafından onanmamıştır.

Hâkim teğmenler deyince bir dönem birlikte görev yaptığımız Albay Nuh Köroğlu'nun başına gelenleri anlatayım da eğer gerekli tedbir alınmazsa geleceğimizin ne kadar karanlık olduğunu görün.

***

Nuh Albay yargılanmaktadır. Yargılandığı mahkeme Sivas'taki askeri mahkemedir.

Mahkemenin başkanı hâkim teğmendir. Mahkemenin üyesi de onun devresi bir teğmendir. İkisi de 2012 yılı nasıplıdır.

Askeri yargıdaki Fethullahçı örgütlenmeyi bilen kıdemli bir Albay, Nuh'a suçsuz olsa bile ceza alabileceğini ifade eder.

Ancak Nuh Albay, *"Artık bunu yapamazlar. Çünkü ortada gerçekten bir suç yok. Ne gerekçe gösterecekler?"* der.

"Bak" der kıdemli olan Albay: *"Ben senin söyleminden hareket ederek böyle söylüyorum. Seni Tokat'ta hedefe koymuş bu Fethullahçı çete. 2010 yılı sonrası askeri hâkim/savcı alımlarında neler döndüğüyle ilgili kulağı duymayan sultanın bile işittiği şaibeler ortada. Bak mahkeme başkanı da üyesi de teğmen. Rütbelerine bakılırsa o yıllarda alınanlardan.*

Bu durumda Fethullahçı örgütle ilişiklerinin olması ihtimalini göz ardı edemeyiz. İnşallah yanılırım ama böyle bir durumları söz konusuysa senin ismin onlara gider, uydur kaydır sana cezayı kaptırırlar. Dikkat et!"

Nuh Albay hafif gülümseyerek *"O zaman pes derim komutanım. Ne olursa olsun bu kadar da olabileceğini zannetmiyorum doğrusu."* diye karşılık verir kendinden kıdemli albaya.

Sıkı durun bakın sonra ne olur?

***

Nuh Albay, benim de yakından tanıdığım, Harbiye yılları dâhil bırakın cezayı tek ikaz almamış, istisnasız herkes tarafından takdir edilen, haddinden fazla çalışkan ve ahlaklı bir subaydır.

Bu satırların sahibi olan ben, kendisine iki yıl amirlik yaptım. Gece yarılarına kadar çalışan, bu anlamda evini dahi ihmal eden bir personeldir. İnanmayacaksınız ama evine zorla gönderdiğim günler olmuştur.

***

2010 yılında, öncesinde benim de görev yaptığım Tokat İl Jandarma Komutanlığına atandı Nuh Albay.

Atandığı zamandan sekiz ay önce (7 Aralık 2009) kamuoyuna Reşadiye Saldırısı olarak geçen ve yedi askerin şehit edilmesi olayı meydana gelmiştir.

Haliyle önemine binaen kamuoyunda halen tartışılmaya devam edilmektedir. O zamanlar özellikle Fethullahçı örgüt medyası ve yandaş basın, olayı Ergenekon ile ilişkilendirmek için akla ziyan haberler yapmışlardır ki bu satırların sahibini bile bu anlamda suçlamışlardır.

Suçlananlardan biri de daha sonra benim gibi **"Balyoz davası"** kapsamında tutuklanan ve birlikte cezaevinde kaldığımız, saldırı sırasında Tokat'ta Jandarma Bölge Komutanı olarak görev yapmakta olan **Tuğgeneral Ömer Mimiroğlu**'dur.

Mimiroğlu, internet üzerinden yayılan çeşitli manipülatif ses kayıtları, isimsiz e-posta şikâyetleri ile basın üzerinden devamlı yıpratılmaktadır. O da bunu yapanların bulunup cezalandırılması için Tokat Cumhuriyet Başsavcılığına şikâyette bulunur.

İçerisinde İl Jandarma Komutanlığı personelinin de bulunduğu bazı kişilerin durumlarının da incelenmesini ister. Başsavcılık da şikâyetle ilgili soruşturma açar.

İşte tam o süreçte Albay Nuh Köroğlu Tokat'a atanmıştır. Konuyla ilgili o da soruşturmanın sağlıklı yürümesi için elinden gelen gayreti gösterir. Mimiroğlu'nun incelenmesini istediği şahısların HTS (Görüşme Trafiği) raporunu inceletir.

Bunun sonucu jandarmadan bir personelin İl Emniyetin, İstihbarat Şubesiyle çok sık görüşmeleri tespit edilir.

Özellikle Reşadiye olayı olduktan sonraki telefon trafiğindeki yoğunluk dikkat çekicidir. İşte bu tespitten sonra, **"pasakeyfi"** isimli, TSK personelini yıpratma amaçlı kurulan emniyetteki **Fethullah'ın copları** tarafından işletildiği bilinen **Fethullah'ın askerleri** tarafından bilgi aktarılan bir internet sitesi aracılığıyla Nuh Albay'a iftira bombardımanı başlar.

Bu memleket aşığı, çalışkanlığına, dürüstlüğüne herkesin kefil olduğu değerli subaya **"pez...k"**likten, **"PKK'ya yardım yataklığa"** kadar atmadık iftira bırakmazlar.

Atlamadan belirtelim ki **"PKK'ya yardım etmekle"** bile suçlanan Nuh Albay zamanında, Tokat'ta yapılan operasyonlarla PKK'nın Karadeniz açılım grubuna göz açtırılmamaktadır.

Söz konusu grup, Gümüşhane ve Giresun'da çeşitli eylemlerde bulunmuş, Tokat'a geldiği 6 Ağustos 2011 tarihinin gecesi güvenlik kuvvetleriyle çatışmaya girmiş, grup sorumlusu Salih Reş(kod) Mehmet Kurt yaralı olarak ele geçirilmiştir.

***

İnternette Nuh Albay hakkında aşağılık iftira haberlerinin çıktığı sırada Tokat'ta, 2007 yılında başlayan Ergenekon operasyonlarını planlama ve uygulama safhalarında bizzat yer almış, Fethullahçı örgüt mensubu olduğu iddia edilen ve bu kapsamda 2014 yılında önce açığa alınan daha sonra emekliye sevk edilen Mustafa Aktaş İl Emniyet Müdürü'dür.

İnternet üzerinden yapılan saldırıların yanı sıra Jandarma Genel Komutanlığına da isimsiz şikâyet mektupları gönderilmektedir. Komutanlık isimsiz şikâyetlerle ilgili Nuh Albay hakkında idari tahkikat başlatır. Bu tahkikat kapsamında mektupların atıldığı postaneden elde edilen görüntüler incelenir.

Mektubu atan yüzünü saklamış olsa da vücut şeklinden, hareketlerinden, yürüyüş biçiminden bilinen bir jandarma personeline benzemektedir. Benzetilen personel, HTS (Telefon görüşme trafiği) kayıtlarına göre Reşadiye saldırısından sonra İl Emniyet İstihbaratıyla yoğun görüşme trafiği olan personeldir.

Atılan mektupların içeriği internetteki iftiralarla çok örtüşmektedir. Yani muhtemel ikisinin de kaynağı aynı şahıstır. Bu tespit, Fethullah'ın TSK ve Jandarma içerisindeki yapılanmasının ipucudur. Bu, Fethullahçı örgüt için kabul edilir bir şey değildir. Gerekli tedbirleri almakta gecikmezler.

Hemen kendilerinden olmayan Başsavcı Mustafa Küçük'ü ellerinde olan HSYK vasıtasıyla değiştirirler.

Gelen Başsavcının ilk işi, Balyoz davasından içeride yatmakta olan Mimiroğlu'nun Reşadiye saldırısından sonra basın ve internet üzerinden şahsına yapılan saldırılara ilişkin şikâyetini içeren dava dosyasını **"Kovuşturmaya Yer Yoktur"** kararı vererek kapatmak olur.

Akabinde Nuh Albay'ın postaneden elde edilen görüntülerle tespit ettiği ve hakkında dava açmak istediği personelle ve malum şikâyetlerle ilgili herhangi bir soruşturma açmaz.

Nuh Albay'ın askeri mahkeme nezdindeki dava açma girişimi de sonuçsuz kalır. Bu çabaları onun Fethullahçı örgüt tarafından iyice hedef olmasına sebep olur.

***

28 Haziran 2012 tarihine görev yeriyle ilgisi olmayan bir yere, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına isimsiz, imzasız bir mektup gider. Bu bir şikâyet mektubudur ve Nuh Köroğlu ile ilgilidir. Daha önceki gibi yine asılsız, kuru iftiradan başka bir şey yoktur içerikte.

Sonuç itibarıyla çeşitli suçlamalarla çıkar amaçlı suç örgütü kurduğu ileri sürülmektedir. Bu kapsamda, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığından Tokat Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilen mektupla ilgili derhal soruşturma başlatılır.

Soruşturma İl Emniyet KOM Şube aracılığıyla yürütülmektedir. Konuyla ilgili pek çok kimse tanık olarak dinlenir. Bu arada tanıklar çeşitli biçimlerde Nuh Albay'ın aleyhine ifade vermeleri için zorlanır. Uzatmayalım. Hiçbir şey bulamazlar.

Ama allem edilir kallem edilir, daha önce Nuh Albay tarafından haklarındaki iddialar nedeniyle inceleme başlattığı üç personeli, Nuh Albay'ın aleyhine ifade vermeye ikna edip yönlendirerek en azından askeri mahkemede yargılanması için bir dosya hazırlanır ve Sivas'ta bulunan askeri mahkemeye gönderilir.

Belki siz de bu satırları okurken *"Oh iyi olmuş, Fethullahçı örgüt tarafından yargılanmaktan kurtarmış."* diyorsunuzdur. O zaman okumaya devam edin ve askeri yargının ne hale getirildiğini, ne gariplikler yaşandığını görün!

***

Dosyada Nuh Köroğlu Albay ile iki personeli Uzman Çavuşlar Cemal Yasak ve Ömer Daz sanık olarak gözükmektedir. Dosya içeriğinde hiçbir somut delil bulunmamaktadır. Zaten dosyayı inceleyen Askeri Savcı Binbaşı Gürsel Kenar, suç oluşmadığı için **"Kovuşturmaya Yer Yoktur"** kararı verir.

Bunun üzerine Nuh Albay'ı şikâyet eden eski personelinden biri bu karara, itiraz mahkemesi olan Malatya Askeri Mahkemesi nezdinde itiraz eder. Sözü edilen mahkeme verilen KYOK'yi kaldırır ve yeniden yargılama yapılmasının önünü açar.

Sivas'taki askeri savcı yetkisi dâhilinde Malatya Askeri Mahkemesince verilen yeniden yargılama kararını, **"Kanun yararına bozma"** istemiyle MSB'ye gönderir.

Benzer olaylarda yaklaşık bir yıldan önce karar vermeyen MSB, göz yaşartıcı bir süratle savcının **"Kamu yararına bozma"** talebini reddeder. Böylece delili olmayan bir davadan dolayı Nuh Albay ve iki personelinin yargılamasının önü açılır.

Sonuç mu? Söyleyeyim.

***

Askeri Savcı Hâkim Binbaşı Gürsel Kenar, esas hakkındaki mütalaasında **"Suçun unsurları itibarı ile oluşmadığından beraat kararı verilmesi"** gerektiğini belirtir.

2012 yılında askeri hâkim olan iki teğmen, hukuk tarihine geçecek bir karar verirler. Neden mi? Sanığa ceza vermek için bir karar ancak bu kadar eğilir bükülür de ondan. Kararın doğru dürüst bir gerekçesi bile yoktur.

Bakın kararda neler yazmışlar (Cümledeki anlam bozuklukları sözü edilen hâkimlere aittir):

"(...) Nuh Köroğlu'nun, kanuna aykırı olarak hareket etmek suretiyle resmi bir soruşturma başlatmadan gayri resmi olarak katılanlar hakkında bilgi toplanmasını emrettiği kanaatine varılmıştır.

Çünkü yapılan araştırma alelade bir şekilde değil de tanık arama, bir delile ulaşma şeklinde yapılmıştır ki bu da resmi bir soruşturma yapılıyormuş kanaatini mahkememizde uyandırmıştır."

Türkçe kullanımındaki harikuladeliği(!) ve hukuken ne dediğini anlayabildiniz mi? Devam edelim:

"(...) Amir hem bozulan disiplini tesis etmek gayesiyle hareket etmelidir hem de astları hakkındaki isnatların doğru veya yanlış olduğunu resmi kanalla sonuca ulaştırmalıdır. Bundan dolayı sanık Nuh Köroğlu disiplin soruşturmasına başlaması gerekirken hâlâ başlamayarak katılanlarla ilgili bilgi sorulmasını istemeye devam etmiştir.

Bu hareketler sonucunda da katılanlara (sözde mağdurları kast ediyor) **aklanma hakkı tanımamış, sadece haklarında dedikodu niteliğindeki söylentilerin çoğalmasına sebebiyet vermiştir.**

Bu nedenle sanık görevi kötüye kullanma kastı ile hareket ettiğini göstermektedir."

Sonuç, 6 ay ceza verilir Nuh Albay ve emrinde çalışmış iki personele. Gerçekten hukuk adına yazık.

Bu ceza ile onun terfi etmesinin önü kesilmiş olmaktadır. Onu bırakın bu ceza ile kritik bir görev almasının da önüne geçilmiş olur.

Ve mahkemeden çıkan Nuh Albay, kendinden kıdemli olan bir başka albayla aralarında geçen konuşmayı hatırlar *"O albayım haklıymış, gerçekten gerekçesiz karar verebilecek hâkimler yetişmiş bu topraklarda, pes ki pes!"* der öfkeyle.

Bir üye hâkim daha vardır mahkemede. İsmi Dursun Aksoy. Askerlik görevini asteğmen olarak, Askeri Mahkemede üye hâkim sıfatıyla icra etmektedir. Sivil hayatında da hâkim olarak görev yapmaktadır.

Dursun Aksoy, karara katılmayarak bir sayfa tutan bir şerh yazısı yazar. Şerhin sonunda: **"(...) Görevi Kötüye Kullanma suçunun yasal unsurları oluşmadığından beraat kararı verilmesi gerekirken çoğunluğun mahkûmiyet yönündeki kararına muhalifim."**

Karar öylesine garabet içermektedir ki Askerl Savcı, sanıkları beklemeden kararı temyiz eder ve gerekçesine şunu yazar: **"(...) TSK İç Hizmet Kanununu 17'nci maddesi amirin mahiyetinin ahlaki hallerini nezaret ve himayesi altında bulunduracağını, söz konusu arastırmanın yapılması değil yapılmamasının amirin sorumluluğunu gerektirdiğini, (...) bu nedenlerle mahkûmiyet kararının bozulması gerektiğini."**

***

Peki, davaya konu olan Nuh Albay'ın astlarıyla ilgili araştırması nedir?

Bir gün bir ihbar gelmiştir Nuh Albay'a.

İhbarda; **üç personelinin sorumluluk bölgelerinde hafif kadınlarla düşüp kalktıkları, içki içip askerlikle bağdaşmayacak davranışlarda bulundukları, uyuşturucu kullanan şahıslarla arkadaşlık yaptıkları** belirtilmektedir.

Bir amir, bir ihbar geldi diye hemen resmi bir tahkikat yapar mı? Her ihbara ön inceleme yapmadan tahkikat açılırsa zaman israfını bir yana bırakın, personelin moral değerlerine yansıyabilecek olumsuzluklar nasıl düzeltilecek?

Her amirin yapması gerekeni yapar Nuh Albay ve ihbarda belirtilen hususların doğru olup olmadığını öğrenmek için iki personeline görev verir.

Araştırma sonucu somut bir şey olmadığı için de şikâyet edilen personelle ilgili herhangi resmi bir işlem yapılmaz. İşte burada Fethullahçı örgüt devreye girer. Diğer davalarda yapmak isteyip başaramadıklarını askeri yargı eliyle yapmaya çalışırlar.

Bunun için de önce bir şikâyet mektubu, sonra haklarında araştırma yapılanları kışkırtarak şikâyetçi olmaları sağlanarak davayı açtırırlar. Bu işleri gerçekten iyi yapmaktadırlar.

Bütün bunların tek gerekçesi Nuh Köroğlu'nun örgütü ortaya çıkartacak girişimlerde bulunmâsı, yani **"dokunması"**dır. Parola **"Dokunan yanar!"**dır.

Son durum Askeri Yargıtay Savcılığı da tebliğnamesini yayınlamış ve dosyayı Askeri Yargıtay'a göndermiştir.

Askeri Yargıtay Başsavcısı Havacı Hâkim Yarbay Ahmet Mithat Acar karardaki garabete dikkat çekerek tebliğnamenin sonunu şöyle bağlamıştır: **"(...) Mahkeme kararında, sanıkların disiplin soruşturması varmış gibi hüküm kurmuştur.**

Tanıkların açık beyanları karşısında mahkemenin hangi delillere dayanarak bu hususu kabul ettiğini gerekçeli kararda göstermemesi karşısında, kararın gerekçesizlikten bozulması gerektiği değerlendirilmektedir."

Kısaca, **"Gerekçesiz karar verilmiştir."** diyor Askeri Yargıtay Savcılığı. En azından oralarda hâlâ hukuk adına hareket edenler var demek ki. Ama gerekçesiz karar verecek kadar gözünü karartan hukuk insanlarına ne diyeceğiz?

Önceki bölümlerde aşağı kademelere özellikle genç hâkim ve savcılara dikkat çekmiştik değil mi?

Alınan sorular, sonucu belli mülakatlar... Ne diyelim? Neredeyse engizisyon mahkemelerine geri dönüldü sanki ülkemizde.

Şimdi size öyle bir olay anlatacağım ki bazılarının gözüne far tutulmuş tavşan gibi kalacaklarını göreceksiniz.

Gözüne Far Tutulmuş Tavşan Gibi Kalmak

Kendisini ismen tanıyordum ancak hiç görüşmemiştik. İlk defa Kumpas-Der'in (Kumpas Mağdurları Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği) bir toplantısında karşılaştık.

Çok sakin biriydi. Tanıştıktan sonra uzun uzun sohbet ettik. *"Felsefemizi değiştirdiler bu davayla. Ne kadar çok güvenmişiz komutanlarımıza. Ne çok gereksiz fedakârlık yapmışız. Beynimize bomba attılar sanki."* diyordu, yine oldukça sakin.

Bu sözlerin sahibi Yarbay Tamer Karslıoğlu'dur. İstanbul Casusluk davasında yargılanan ama tutuklanmayan fakat bu nedenle söz konusu dava kapsamında TSK ile ilişiği kesilen (atılan) tek rütbeli personeldir aynı zamanda.

Ve de onlarca denizci subayın arasındaki tek karacı subaydır da.

Malum, söz konusu davada yargılanan diğer sanıkların hepsi denizcidir. Çoğu ortalama iki yıl cezaevinde kalmış fakat hiçbirinin Deniz Kuvvetlerinden ilişiği kesilmemiştir?

Standartizasyonun en üst düzeyde olduğu iddia edilen bir kurumda, hem de böylesine hayati bir konuda böylesine açık bir çelişki, böylesine farklı uygulama olabilir mi?

Her şeyin toz duman olduğu zamanlar için söylenmiş **"iş şirazesinden çıkmış"** diye güzel bir söz vardır ya bu toprakların. İşte Tamer Yarbay'ın hikâyesi de "şirazeden çıkılan durum"dur.

Evet, şimdi "şirazeden çıkılan durum" yani Tamer Yarbay'ın hikâyesi nemenem şeydir diye geçirmişsinizdir içinizden. Hikâyesi diğerlerinden farklı seyretse de onunki de tam bir kâbus gibidir.

Dinledim, inceledim ve kaleme aldım o kâbusu.

Bu kâbusu yazarken birilerinin gözüne de far tutmuş olacağız. Tavşan gibi kımıldayamayacaklar.

***

İstanbul Casusluk davası, benim bile davanın adından etkilenerek başta bu suçtan cezaevinde bulunanlara soğuk baktığım isimli davaların en iğrenci, en koyu kumpasıdır.

Bu davanın iddianamesini hazırlayan ilk savcısı Fikret Seçen, duruşma savcısı Celal Kara yurt dışına kaçmışlar, sanıklara hukuksuzca ceza veren Metin Özçelik ve Mustafa Başer ise tutuklanarak cezaevine konulmuşlardır.

Tıpkı Balyoz davasında olduğu gibi bu davada da hukuku yok sayarak verilen cezayı onaylayan **Yargıtay'ın 9'uncu Dairesi** ise dağıtılmıştır. Bunun bilinen sebebi, buradaki hâkimlerin Fethullahçı örgütün militanı olarak görülmeleridir.

Zaten sonrasında Anayasa Mahkemesi oy birliğiyle İstanbul Casusluk davası sanıklarının adil yargılanmadıklarına hükmetmiştir.

Bu adil yargılamama sonucu Tamer Yarbay da **7 yıl 4 ay ceza almıştır.** Sebebi mi?

Tamer Yarbay'ın öncesinde tanımadığı İbrahim Sezer'in İstanbul'da evinde bulunduğu (evin İbrahim Sezer'e ait olmadığı, tüm verileri polislerin koyduğu ortaya çıktı) flash belleğin içerisinde ismine açılmış bir sayısal dosya çıkar. Dosya içeriğinde de iki adet sayısal veri bulunmaktadır. Bundan dolayı bu davaya bulaştırılmıştır Tamer Yarbay.

Sonra ne olmuştur biliyor musunuz? O flash belleğin, sözü edilen evde bulunmadan önceki bir tarihte, polislerce kopyasının alınmış olduğu tespit edilmiştir.

Yani **"polis amcalar"** flash belleği eve koymadan pardon bulmadan önce flash belleğin kopyasını alabilecek kadar ilerletmişlerdir işi. Gülmeyin...

İnsanların bu yüzden gelecekleri ellerinden alındı. Örnek Tamer Karslıoğlu. İşte bu flash bellek yüzünden başına gelmeyen kalmadı. Bir de bu flash bellekte adına açılan dosyanın içine atılan çocuk pornosuyla da işi taçlandırmıştır kumpasçılar.

Ayrıca İstanbul Emniyeti, söz konusu flash belleğin içerisinde yer alan kriptolu dosyalar üzerinde yaptığını iddia ettiği çalışmalar sonucunda, **21 karakter uzunluğunda alfanümerik parolası olan RAR dosyalarını kırarak** sözde dosya içeriklerine ulaştığını teknik raporuna yazmıştır. (Bunu yapmalarının gerekçesi de güya örgüt bilgilere ulaşılmasını engellemek için kırılması çok zor şifre koydu diyecekler.)

Ve bu flash bellekten çıkan dosyalarla sözde bir örgüt yaratılmıştır.

Kimse farkında değil fakat **bu raporla Dünya Kriptoloji tarihine geçmiş bulunuyoruz. 21 karakterlik bir RAR şifresinin insanlık tarihinden bu yana kırıldığını ifade eden bir kayda rastlanmamıştır.**

Yapılacak basit bir araştırmayla 21 karakterli bir şifrenin deneme-yanılma (kaba kuvvet) yoluyla kırılma süresinin milyarlarca yıldan fazla olduğu rahatlıkla görülebilir.

Sonuç; Tamer Yarbay ocak ayında yapılacak karar duruşmasıyla muhtemelen beraat edecek[56], dava gündemden kalkacak ve iş bu kumpası yapanlara gelecektir.

Peki, bu kadar ağır hukuk ihlalleriyle karşılaşan personeliyle ilgili TSK'nin komuta kademesi ne yapmıştır? İşte bizim esas değineceğimiz konu da bu!

***

Tamer Karslıoğlu. Kars'tan gelerek Kayseri'ye yerleşen bir aileden. Bir jandarma astsubayının çocuğu olarak babasının peşinde ülkenin pek çok bölgesini dolaşmış, sonrasında Işıklar Askeri Lisesi ve Kara Harp Okulunu bitirerek 1992 yılında muhabere teğmen olarak Kıt'a'ya çıkmıştır.

Üsteğmenken gönüllü olarak iki yıl iç güvenlik Tim Komutanlığı yapmış, müteakiben de GES Komutanlığında, PKK'nın bütün iletişimini takip eden birimin sorumlusu olmuştur.

Bu anlamda PKK'nın çeşitli batı ülkeleriyle olan temaslarının da tanığıdır. Ki bize dost olarak görünen hemen hemen bütün batılı ülkelerin PKK ile bağlantı kurduğunun delilini bizzat görenlerdendir.

Tamer Yarbay, bu birime atandıktan sonra ayrıca siber güvenlik konusunda milli yazılımlar gerçekleştirir. Çünkü atandığı birimin bir görevi de siber güvenliktir. Birimin bir diğer görevi ise elde edilen bilgilerin kriptolarını çözmektir.

Tamer Yarbay'ın neden hedef olduğunun ayrıntıları da bir bir çıkıyor ortaya.

PKK ile ilişkileri olan sözde müttefik ülkelerin elimizde ne gibi bilgiler olduğunu merak ettikleri şüphesizdir.

Ayrıca milli yazılımla siber güvenlik sağlamak onların dayanamayacağı bir şeydir. **Milli olan her şey ve herkes hedeftir.**

---

[56] 28 Ocak 2016 tarihinde Anadolu 5'inci Ağır Ceza Mahkemesi kararınca bütün sanıklar beraat etmiştir.

Bilgi alamadıkları yerin sorumlusunu, işbirlikçilerinin tetikçiliğiyle casuslukla suçlayıp hayatını karartacak kadar mahirdirler. Merak dedim değil mi?

Tamer Yarbay'ın anlatımlarına göre; o, bu çalışmaları yaparken ABD'liler, başında olduğu birime kendi sunucularını (server) koymak istemişler ancak Tamer buna, bilgi sızmasına sebep olabileceği düşüncesiyle karşı çıkmıştır.

Bir gün ABD'lilerden biri ona şöyle diyecektir: **"Bu isteğimiz er ya da geç olacak. Ama senli ama sensiz."**

Gerçekten de Tamer bir süre sonra İstanbul Casusluk davasına bulaştırılarak hayatı karartılacak **ilerleyen süreçte de GES Komutanlığı MİT'e devredilecektir.**

Tamer'in duyduğu, kendinin oradan ayrılmak zorunda bırakılmasından sonra ABD'lilerin koymak istedikleri sunucuyu oraya yerleştirdikleridir.

Tamer Karslıoğlu'nun neden hedef yapıldığının ciddi ipuçlarını yakaladık mı? Gerçi Tamer Yarbay bana bir olay daha anlattı ki hedef olmasının bir nedeninin de bu olay olabileceğini düşündüm.

***

Yıl 1986'dır. Tamer Karslıoğlu, Işıklar Askeri Lisesi ikinci sınıf öğrencisidir. Hem dersler yönünden hem sosyal etkinlikler bakımından devresinin tanınan öğrencilerindendir.

Anlattığına göre devrelerinden yaklaşık 15 kişilik bir grup vardır. Sosyal faaliyetlere katılmayan devamlı aralarında fiskos yapan ve genel öğrenci yapısının dışında bir gruptur bu.

Özellikle geceleri kimsenin fazla bulunmadığı, nispeten izbe köşelerde bir araya geldiklerini gören çok sayıda öğrenci vardır.

Söz konusu grubun içinde diğerlerine göre daha önde olduğunu hissettiren bir öğrenci bulunmaktadır. Bu öğrenci, Tamer'in kısmındadır.

Tamer'in onunla ilgili hatırladığı en önemli ayrıntı çocuğun ensesidir. *"Kalın ve dümdüz enseliydi. Adam doğarken önce ense olarak doğmuş sonra diğer organları teşekkül etmişti sanki."* dedi ondan bahsederken.

İsmini unutmuş. Bir de unutmadığı devamlı sol omzunda taşıdığı havlu. *"Bazı arkadaşlar onun gözle namaz kıldığını söylüyorlardı."* diyor anlatırken.

"Birbirimize çok uzaktık. Gizemli davranışlarının dışında başka bir şey bilmiyordum hakkında."

Ve bir gün, 15 kişi kadar bir öğrenci okuldan gönderilir. Gönderilenler arasında **"düz enseli olan"** da vardır. Bu grup gönderildikten sonra bazı arkadaşlarından onların Nurcuların Fethullahçı denen grubundan olduğunu duyar. O zaman Fethullahçı ne demek bilmemektedir. Üzerinde de durmaz.

Çok sonra bir arkadaşından **"düz enseli"** öğrencinin Fethullahçıların askeri lise sorumlusu olduğunu duyacaktır.

15 kadar öğrenci atıldıktan bir iki hafta sonra bir gün sınıf subayı, Tamer ve sınıf arkadaşı Emin Uğur Özüaçık'ı yanına çağırır. Haklarında şikâyet mektubu vardır. Şikâyet, hafta sonları sivil elbise giydikleri ve gidilmesi yasak olan yerlere gittikleri gibi iddiaları içermektedir.

Sınıf subayı ikisini de tanımaktadır. Kısa bir tahkikat yapar ve olay kapanır. Basit bir şikâyet de olsa gerçekle alakası yoktur. Elbette öğrenciler arasında hafta sonları kaçak sivil elbise giyenler vardır. Fakat Tamer **"kurşun asker"** tabir edilenlerdendir.

Peki, ama neden onu şikâyet etmişlerdir? Şikâyet eden ismini de açıkça yazmıştır mektuba. İki hafta önce okuldan gönderilen öğrencilerdendir. Başlangıçta neden şikâyet edildiğini anlayamaz. Sonradan atılmalarını bana bağlamış olabilirler diye düşünür. Çünkü **"düz enseli"** olanla kavgaları olmuştur.

Yıllar sonra bunu bana anlatırken birden kendisiyle beraber şikâyet edilen Emin Uğur Özüaçık geldi aklına.

Kendisi İstanbul Casusluk davasından yargılanırken hikâyesini ***Casusluk Kumpası*** kitabımda anlattığım ve bir Jandarma Subayı olan Emin Uğur Özüaçık da İzmir Casusluk davasında yargılanmaktaydı.

Tesadüf olabilir mi sizce? Eski Türk filmleri gibi mübarek...

***

Yukarıda **"gözle namaz"** deyince açık ismi bizde saklı olan Binbaşı N.'nin bana anlattıkları geldi aklıma. Yeri gelmişken Fethullahçı örgütlenmenin ne zamanlara dayandığını bir kez daha teyit etmek açısından aktaralım anlattıklarını.

Muhafazakâr bir ailesi olduğunu, Kuleli Askeri Lisesini bitirdikten sonra Harbiye'ye geldiğini, burada namaz kılanı atarlar şeklinde bir söylenti üzerine biraz da inadına namaza başladığını, bunun için de Harbiye'deki camiyi kullandığını ifade etti. Az sayıda da olsa başka Harbiyelilerin de camide namaz kıldığından bahsetti.

Bahse konu olan yıl 1995'tir.

Orada namaz kılanlar, aralarında konuşurken **"İzmirciler"** diye bir gruptan bahsetmektedirler. Bunların asla camiye gelmedikleri, bunu tedbir olarak izah ettikleri, namazlarını gözle kıldıkları vb. şeyler söylemektedirler.

Bir gün Harbiyeli N., koğuşta bakış ve duruşundan gözle namaz kıldığını düşündüğü birine **"Allah kabul etsin."** deyiverir. Karşıdaki birden irkilir. Oldukça tedirgin bir ses tonuyla, **"Amin. Allah razı olsun."** diye karşılık verir.

Adı Ö.K. olan Harbiyeli şimdi Jandarma Kurmay Albay, Kara Harp Akademisinde Öğretim Görevlisi. Abilerinden H.K. de Deniz Kuvvetlerinde Amiraldir. Diğer bir abisi de Fethullahçı örgüt yanlılarından oluştuğu bilinen 2010 yılı HSYK'si zamanında Yargıtay'a üye olan hâkim H.K.'dir.

Sonrasında Ö.K. ile ilgili bir bilgi daha aldım bir başka devre arkadaşından. Ö.K.'nin kayınbiraderi kimmiş biliyor musunuz? Kumpas davalarının en namlı savcılarından olan ve şu anda yurt dışına kaçmış bulunan **Cihan Kansız**.

N., bir gün Ö.K.'yi sarhoş taklidi yaparken görmüş. Bunun çok komik olduğunu, taklidi de beceremediğini söylemiş kendisine.

Başka şeyler de anlattı N.K. Anlattığı birçok şeyi buraya yazmıyorum. Öylesine vahim ki. Ancak bir soruşturma başlatılırsa verilebilecek bilgiler.

Ayrıca N.'nin iddiasına göre, 2004 yılında Akademiye girenlerin soru alarak girdiği çok büyük bir ihtimal. (Diğer iddialar da 2003 sonrası akademi soruları alınıyor şeklindeydi)

O yıl çok çalışıp giremeyen arkadaşları olduğu gibi pek çalışmadan giren arkadaşları olduğunu, çalışmadan girenlerin bir kısmını Harbiye'den tanıdığını, bunların Fethullahçı örgütle ilişkisi olanlar olduğunu ifade etti. Bahse konu olan yıl ve sonraki yıllar Akademiye girişler ciddi bir şekilde sorgulanmalıdır.

Gelelim bu bölümün bam teline.

Bunca hukuksuzluğa uğramış, bu anlamda aile saadeti bile bozulmuş ve eşinden ayrılmak zorunda kalmış, o tarihe kadar en mahrem bilgilere haiz olmuş, Genelkurmay Başkanı'na bile defalarca arz yapmış, gecesini gündüzünü işine vererek özveriyle çalışmış olan bir personeline yani Yarbay Tamer Karslıoğlu'na mevcut TSK yönetimi ne yapmıştır? Nasıl davranmıştır?

Şimdi el fenerini aldık karanlığa doğru tutacağız.

***

Tamer Karslıoğlu tutuklanmasa da her an tutuklanırım tedirginliğini üzerinde taşıyor ama görevine devam ediyordu.

Bir gün Şube Müdürü Albay Cem Üstünel, kendisini yanına çağırarak Kara Kuvvetleri Personel Başkanlığından bir ekibin yanına geldiğini ve *"Yarbay Tamer Karslıoğlu'na düşük sicil ver!"* dediklerini ifade etti. Aynı talep, ikinci sicil üstü olan GES Komutanlığı Erkan Başkanı Erhan Sürüm Albay'a da gitmiştir.

Her ikisi de onurlu bir davranış sergileyerek *"Tamer başarılı bir subay. Düşük sicil verilecek bir durum yoktur."* demişler.

Sistemi görüyor musunuz?

Tamer'i birileri hedef seçmiş tasfiye etmek istemektedir. Bunun için de kumpas kurmaktadır. Tamam da, bu durumda **"düşük sicil ver"** diyenler de aynı kumpasın içindedir diye düşünülmez mi? Bunda bir çapanoğlu aramayalım mı? Yoksa olur mu canım *TSK'de Fethullahçı metullahçı yok, hayal görmeyin. TSK kendini korur, iddia edenlerin elinde belge var mı* diye mi soralım?

Böyle diyenlere de tutuyoruz farı aslında... Daha söylenecek çok şey var. Neyse, biz konumuza devam edelim.

***

GES Komutanlığındaki iki sicil amiri de **"Düşük sicil ver"** baskısına boyun eğmeyip olumsuz yanıt verince Tamer Karslıoğlu'nun tayinini apar topar Kara Kuvvetleri Lojistik Komutanlığına çıkardılar. Bu ani tayinin nedeni kısa bir süre sonra anlaşılacaktır. Çünkü yeni sicil amiri olan Albay C.C.:

"Komutanlar, eğer istifa ederse onun için hayırlı olur dediler, istifayı düşün." der daha ilk günden. Konuşmadan anlaşılan **"istifa etmezse atılacağıdır".** Sıtkı sıyrılır Tamer'in. Atılmaktan korktuğundan değil kuruma olan inancını kaybettiğinden dolayı istifa dilekçesini yazar.

Henüz istifa dilekçesi işleme koyulmadan kendisine, **"Silahlı Kuvvetlerde Kalması Uygun Değildir."** kararıyla ilişiğinin kesildiği tebliğ edilir. Gerekçe **"disiplinsizliktir".** Hikâyenin aslı burada başlıyor. O dönem Kara Kuvvetleri Personel Başkanının o zamanki rütbesiyle Tümgeneral M.İ. olduğunu hatırlatarak devam edelim.

"Disiplinsizlik" önemli bir gerekçe tabi. Askerlik mesleği disiplinsizliği kaldıracak bir yer değil. Oranın kurallarına uymayanlar kendilerine başka bir meslek bulmalıdırlar.

Bütün bunlara tamam da Tamer Karslıoğlu ne disiplinsizliği yapmış da bu gerekçe ile atmışlar onu diye sorarlar adama.

Ben de sordum. Tamer; askeri lise, Harbiye dâhil askeri öğrencilik döneminde ve subaylık yaptığı süreçte bir kez dahi ikaz almamış, aksine onlarca takdirnameye, ödüle, şerit rozete mazhar edilmiş. O zaman nasıl böyle bir işlem yaparsınız diye sormazlar mı size?

Tamer Karslıoğlu da Bilgi Edinme Kanunu çerçevesinde Kara Kuvvetleri Komutanlığına: *"Beni neye göre attınız, disiplinsizliğime dair bilgi ve belgeler nelerdir?"* diye sorar ve cevabını alır.

Cevap, aslında kurumun maalesef zavallılık halidir. Adeta birilerinin elinde oyuncak edilmiştir koskoca Silahlı Kuvvetler.

Bu cevap, bu kutsal kurumun ne hale getirildiğinin ibret vesikasıdır. İşte o yazının ilk sayfası:

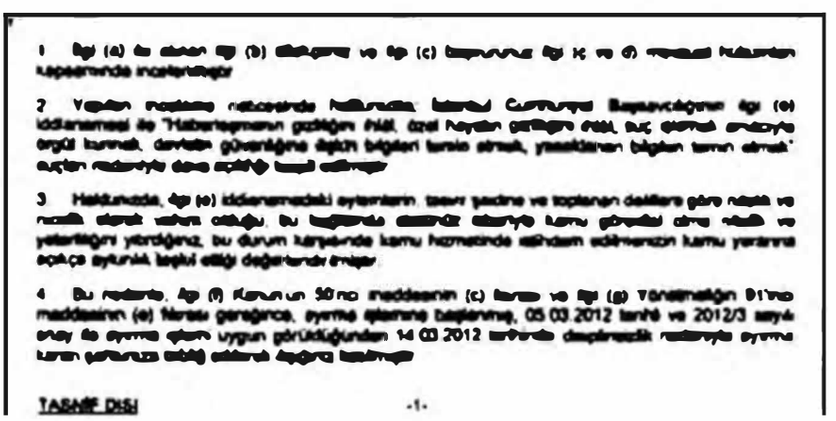

1 - İlgi (a) ile alınan ilgi (b) [illegible] ve ilgi (c) [illegible] ilgi (c) ve (ç) [illegible] kapsamında incelenmiştir.

2 - [illegible] İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının ilgi (e) iddianamesi ile Teğmenliğinizin gizliliğini ihlâl, özel hayatın gizliliğini ihlâl, suç işlemek amacıyla örgüt kurmak, devletin güvenliğine ilişkin bilgileri temin etmek, yasaklanan bilgileri temin etmek, suçları nitelikiyle ceza artırıcı [illegible]

3 - Hakkınızda, ilgi (e) iddianamedeki eylemlerin tasvir şekline ve toplanan delillere göre nitelik ve nicelik olarak vahim olduğu, bu bağlamda statünüz itibarıyla kamu görevlisi olma nitelik ve yeterliliğini yitirdiğiniz, bu durum karşısında kamu hizmetinde istihdam edilmenizin kamu yararına açıkça aykırılık teşkil ettiği değerlendirilmiştir.

4 - Bu nedenle, ilgi (f) Kanunun 30'ncu maddesinin (c) fıkrası ve ilgi (g) Yönetmeliğin 91'inci maddesinin (e) fıkrası gereğince, ayırma işlemine başlanmış, 05.03.2012 tarihli ve 2012/3 sayılı onay ile ayırma işlemi uygun görüldüğünden 14.03.2012 tarihinde [illegible] ayırma kararı şahsınıza tebliğ edilerek ilişiğiniz kesilmiştir.

TASNİF DIŞI -1-

Yazıdaki 3'üncü madde önemli. Okuyamayanlar için yazalım: **"Hakkınızda ilgi (e) iddianamedeki (İstanbul Casusluk davası kast ediliyor) eylemlerin tasvir şekline ve toplanan delillere göre nitelik ve nicelik olarak vahim olduğu, bu bağlamda statünüz itibarıyla kamu görevlisi olma nitelik ve yeterliliğini yitirdiğiniz, bu durum karşısında kamu hizmetinde istihdam edilmenizin kamu yararına açıkça aykırılık teşkil ettiği değerlendirilmiştir."**

Demek **"eylemler vahim"**miş. Hangi eylem? Ortada eylem olmadığı, Anayasa Mahkemesinin **"Yargılamada ağır Anayasa ihlali var."** diyerek yargılamanın yeniden yapılması kararından bellidir.

Yazının 4'üncü maddesinde ise şöyle yazmaktadır, **"(...) ayırma işlemi uygun görüldüğünden 14.03.2012 tarihinde disiplinsizlik nedeniyle ayırma kararı şahsınıza tebliğ edilerek ilişiğiniz kesilmiştir."** Burada **"disiplinsizlik nedeniyle ayırma"**nın altını çizdim. Demek ki Tamer Yarbay'ın ilişiği **"disiplinsizlik"** nedeniyle kesilmiş değil mi?

İşte bu nedenle Tamer Karslıoğlu da disiplinsizliğiyle ilgili ellerinde ne tür bilgi ve belge olduğunu sormuş, varsa bunların kendisine gönderilmesini talep etmiştir, öyle mi?

Bakın, yazının 2'nci sayfasında bu soru ve isteğe ne cevap vermiştir Silahlı Kuvvetlerimiz adına Kurmay Albay Ali Kalyoncu:[57]

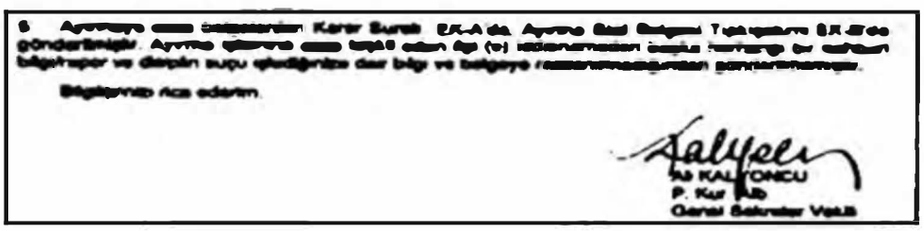

Cümlenin sonunu okuyamayanlar için hem de koyu yazalım: **"(...) iddianameden başka herhangi bir istihbari bilgi/rapor ve disiplin suçu işlediğinize dair bilgi ve bilgiye rastlanılmadığından gönderilmemiştir."**

Demek Fethullahçı örgüt üyesi olduğu iddia edilen bu sebeple hakkında yakalama kararı verildikten bir gün önce yurt dışına kaçan Fikret Seçen'in, tamamı sayısal verilere dayanan iddianamesi esas kabul edilerek 25 yıllık bir subayının disiplinsiz olduğuna karar vermiştir kurum. Pes doğrusu! Hem de **"Disiplin suçu işlediğinize dair bilgi ve belgeye rastlanılmadı."** denilerek. Şimdi Fikret Seçen'lerin kumpasçılığı ortaya çıkmışsa onun kararıyla subaylarına bu zulmü uygulayanlara ne diyeceğiz? Fener tutmaya devam ediyoruz.

Bu yazının altında imzası olan Albay bunu nasıl izah edecektir gerçekten merak ediyorum. İlginç bir rastlantıyı da atlamayalım. Adı geçen bu albay, önceki bölümlerde hikâyesini anlattığımız "Mahir Abi"nin atıldığı dönemde Kara Harp Okulunda onun Tabur Komutanıdır. Tesadüf, inanın tesadüf... Biz yeniden Tamer Yarbay'a dönelim. Tamer Yarbay hiç vakit kaybetmez ve AYİM'e, atılma işleminin iptali için dava açar. AYİM Savcısı dosyayı inceleyerek mütalaasını verir. Hv. Hak. Kd. Bnb. Müjdat Tuna şöyle der mütalaasında:

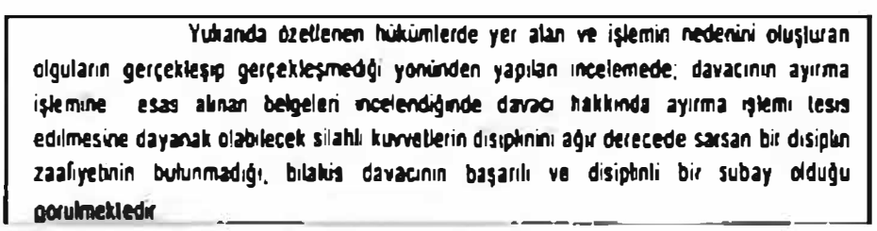

Yukarıda özetlenen hükümlerde yer alan ve işlemin nedenini oluşturan olguların gerçekleşip gerçekleşmediği yönünden yapılan incelemede; davacının ayırma işlemine esas alınan belgeleri incelendiğinde davacı hakkında ayırma işlemi tesis edilmesine dayanak olabilecek silahlı kuvvetlerin disiplinini ağır derecede sarsan bir disiplin zaafiyetinin bulunmadığı, bilakis davacının başarılı ve disiplinli bir subay olduğu görülmektedir.

[57] Geçtiğimiz yıl terfi ederek general oldu.

Okuyamayanlar için son bölümü yazalım: **"(...) davacı hakkında ayırma işlemi tesis edilmesine dayanak olabilecek Silahlı Kuvvetlerin disiplinini ağır derecede sarsan bir disiplin zafiyetinin bulunmadığı, bilakis davacının başarılı ve disiplinli bir subay olduğu görülmektedir."**

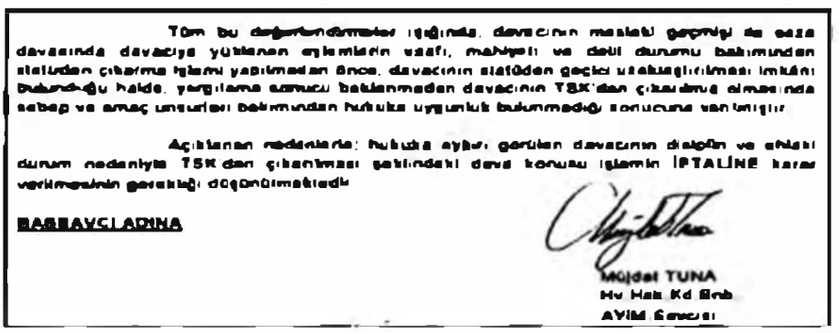

Tüm bu değerlendirmeler ışığında, davacının mesleki geçmişi ile ceza davasında davacıya yüklenen eylemlerin vasfı, mahiyeti ve delil durumu bakımından statüden çıkarma işlemi yapılmadan önce, davacının statüden geçici uzaklaştırılması imkânı bulunduğu halde, yargılama süreci beklenmeden davacının TSK'den çıkarılmış olmasında sebep ve amaç unsurları bakımından hukuka uygunluk bulunmadığı sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle; hukuka aykırı görülen davacının disiplin ve ahlaki durum nedeniyle TSK'dan çıkarılması şeklindeki dava konusu işlemin İPTALİNE karar verilmesinin gerektiği düşünülmektedir.

BAŞSAVCI ADINA

Müjdat TUNA
Hv. Hak. Kd. Bnb.
AYİM Savcısı

Mütalaanın sonunu da şöyle bitirir Askeri Savcı: **"Davacının TSK'den çıkarılması işleminin iptaline karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir."** Ne diyor kısaca AYİM Savcısı: **"Yarbay Tamer Karslıoğlu'nun disiplinsiz hiçbir eylemi yoktur. Aksine başarılı bir subaydır. Çıkarılma işlemini iptal edin."**

Benzer ifadeleri İstanbul Casusluk davasının temyiz aşamasında Yargıtay Savcısının mütalaasında da görürüz;

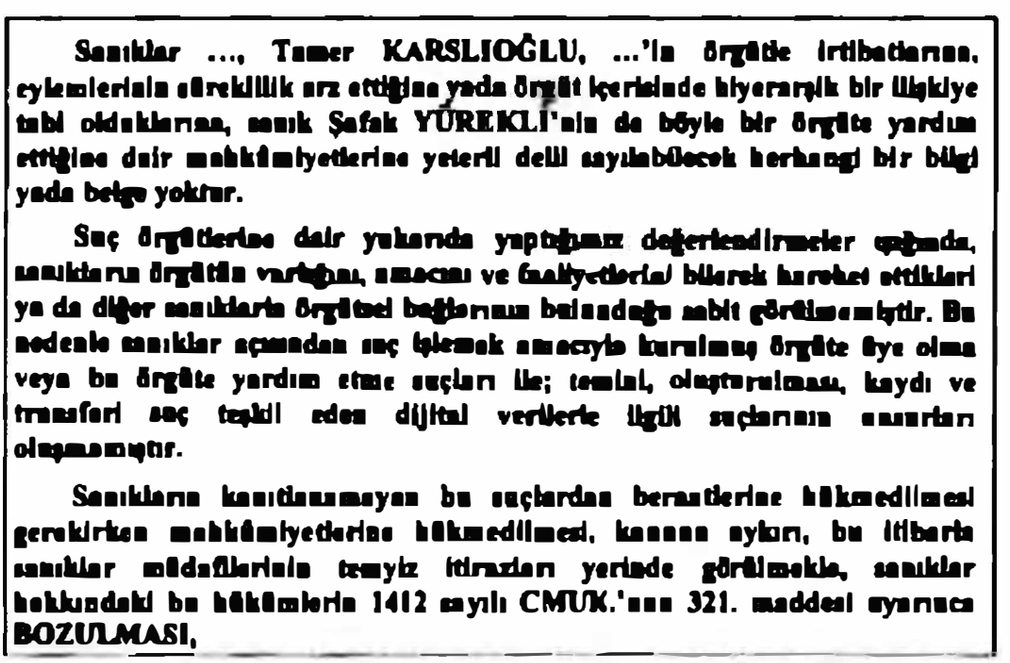

Sanıklar ..., Tamer KARSLIOĞLU, ...'ın örgütle irtibatlarının, eylemlerinin süreklilik arz ettiğine yada örgüt içerisinde hiyerarşik bir ilişkiye tabi olduklarının, sanık Şafak YÜREKLİ'nin de böyle bir örgüte yardım ettiğine dair mahkûmiyetlerine yeterli delil sayılabilecek herhangi bir bilgi yada belge yoktur.

Suç örgütlerine dair yukarıda yaptığımız değerlendirmeler çerçevesinde, sanıkların örgütün varlığını, amacını ve faaliyetlerini bilerek hareket ettikleri ya da diğer sanıklarla örgütsel bağlarının bulunduğu sabit görülmemiştir. Bu nedenle sanıklar açısından suç işlemek amacıyla kurulmuş örgüte üye olma veya bu örgüte yardım etme suçları ile; temini, oluşturulması, kaydı ve transferi suç teşkil eden dijital verilerle ilgili suçlarının unsurları oluşmamıştır.

Sanıkların kanıtlanmayan bu suçlardan beraatlerine hükmedilmesi gerekirken mahkûmiyetlerine hükmedilmesi, kanuna aykırı, bu itibarla sanıklar müdafilerinin temyiz itirazları yerinde görülmekle, sanıklar hakkındaki bu hükümlerin 1412 sayılı CMUK.'nun 321. maddesi uyarınca BOZULMASI,

Özetle kararın sonunda şöyle diyor Yargıtay Savcısı: **"Tamer Karslıoğlu'nun, beraatına hükmedilmesi gerekirken mahkûmiyetine hükmedilmesi kanuna aykırıdır..."**

Peki, AYİM'in ikisi kurmay subay, üçü hâkim toplam beş üyesi ne karar verir bunca değerlendirmeye rağmen?

Duruşma günü AYİM'in mahkeme salonunda, Kara Kuvvetleri Komutanlığı adına da kadın bir avukat bulunmaktadır.

Tamer Yarbay heyete karşı adeta haykırır: **"Benim disiplinsizlikten ilişiğimi kesmişler. Benim bir tane disiplinsizliğimi söylesinler. Bir tane ahlaksızlığımı belirtsinler. Sadece bir tane bile yeter!"**

Heyet muhatap olarak kadın avukata bakar.

Adı Berna B. olan kadın avukat ezilir, büzülür, belli belirsiz bir ses tonuyla: **"Daha önce konuyla ilgili gerekli yazışmalar yapıldı."** diyerek sorunun karşılığı olmayan bir cevapla işi geçiştirmeye çalışır.

Kimsenin diyecek bir şeyi yoktur. Ama bu şartlarda bile AYİM'in 1'inci Dairesinin diyeceği vardır. Anlayın, yoktur da vardır.

1'inci Daire hiç aratmaz Beşiktaş'taki Özel Yetkili Mahkemenin hâkimlerini.

Tamer'in evinde yapılan usulüne uygun olmayan aramada ele geçen belgelerden (ki öyle bir şey yoktur), Genelkurmay Başkanlığının daha önce bahsettiğimiz anti virüs programına bile gizlilik derecesi verdiği rapora atıfta bulunur.

Evirir çevirir ve **"Silahlı Kuvvetlerde kalması uygun değildir."** kararının yerinde olduğunu değerlendirerek Tamer'in geleceğini elinden alır. Hayatını karartır.

Bunu yaparken o kadar pervasızdırlar ki Beşiktaş'takiler gibi...

Çıkışta Avukat Hanım koşarak gelir yanına Tamer'in: *"Ne olur kusura bakmayın. Benim görevim idarenin tasarrufunu savunmak. Anlarsınız işte..."*

Tamer, kadın avukata döner ve *"Sizin çocuğunuz var mı?"* diye sorar. *"Var, iki tane."* diye cevaplar o da.

Tamer derin bir soluk alır ve tek nefeste: *"Benim kusura bakmamı bırakın siz. Asıl çocuğunuzun geleceğini kararttınız. Adaletsizliğe destek oldunuz. Adaletin olmadığı yerde çocuğunuzun nasıl bir geleceği olabilir?"*

Bu bilgece sözler üzerine iyice dağılır avukat kadın.

Tamer:

"Ne size ne bu sözde hâkimlere ne sizi buraya görevlendirenlere hakkımı helal etmiyorum!" diyerek süratle ayrılır oradan.

Böylece başarılı bir subay daha hukuksuzca tasfiye edilmiştir TSK'den. Kurumun içindeki kurtçukların eseridir bu.

Bu hukuksuzluğu yapanları saflıklarından veya yanıldıklarından böyle karar vermişlerdir diye düşünmüyorsunuzdur her halde.

***

Şimdi AYİM'in 1'inci Dairesinin kararının tıpkıçekimini paylaşayım. Kararı verenlerin akademik kariyerlerine dikkat edin.

İkisi hukuk alanında doktora yapmışlar.

Yani bu kadar açık hukuk ihlalini göremeyecek yetersizlikte olmaları düşünülemez.

İşte Hâkim Albaylar Dr. Celal Işıklar, Fikret Edes, Hâkim Yarbay Dr. Cemil Çelik ile Kurmay Albaylar Ali Bozkurt ve Salih Buçukoğlu'nun imzaladığı o karar:

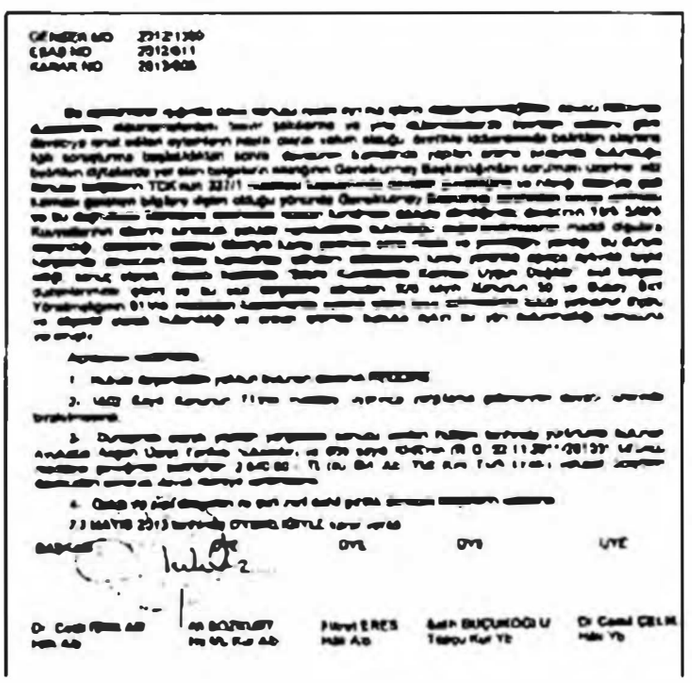

Atılmanın durdurulması için Tamer Yarbay tarafından açılan dava **"hukuki dayanaktan yoksun"**muş. Öyle demiş AYİM'in 1'inci Dairesinin başkan ve üyeleri. Sizce?

***

Tamer Karslıoğlu'nun yaşadıklarını anlatırken ilgili dairenin bir başka casusluk davası olan İzmir Casusluk davası kapsamında yargılandığı için ilişiği kesilen bir astsubayla ilgili vermiş olduğu kararı hatırlattı bir arkadaşım ve hikâyesini anlattı.

Ben de yazdım.

Aslında devamında bir ailenin nasıl hedef alındığının da hikâyesidir bu. Hem de ahlaksızlığın zirvesine çıkarak her türlü değer yargısı alt üst edilerek.

En kısasından anlatmaya çalışayım bu trajediyi de.

Bir Aile, Bin Bir İftira...

Adı; Semih Kovancı. Hava Teknisyen Astsubay. Çiğli Hava Üssünde görev yapmaktadır.

Semih Astsubay'ın görev yaptığı Çiğli Hava Üssü, savaş pilotlarının da yetiştiği bir merkezdir.

Anlatılanlara göre pilot eğitimi 2006 yılına kadar tecrübeli usta savaş pilotlarınca verilmektedir. Ki bunlar asgari, kıdemli yüzbaşıdır.

Ancak bu yıldan sonra söz konusu yaklaşım ortadan kalkar. Öncekilere göre oldukça tecrübesiz, daha üsteğmen rütbesinde pilotlar eğitici olarak görevlendirilmeye başlar.

İddialara göre, söz konusu eğiticilerin büyük bir kısmı Fethullahçı örgüte yakın isimlerdendir.

Bunların çoğu da kısa bir süre sonra akademiyi kazanarak kurmay subay olmaktadırlar.

Hâlbuki bu eski teamüllere aykırı bir durumdur. Çünkü burada eğitici olarak görevlendirilen savaş pilotlarının günlük uçuş saatleri, diğer üs bölgelerinde görev yapan arkadaşlarına göre çok daha fazladır.

Bir savaş pilotunu yetiştirmek gerçekten çok zor ve yorucu bir iştir. Yani normal bir uçuştan çok daha fazla yorulmaktadır orada hocalık yapan pilotlar. Bu anlamda burada görev yapanların akademiye çalışma zamanı fazla olmamaktadır.

Dolayısıyla 2006 yılına kadar buradan akademiyi kazanan eğitici pilot sayısı yok denecek kadar azdır.

Fakat 2006 yılından sonra ne olduysa Harp Akademisi Sınavlarını ağırlıklı olarak Çiğli'de eğitici olarak görev yapan savaş pilotları kazanmaya başlar. **2006 yılına dikkat çekiyorum**.

Bu konuyu anlatanlara *"Eskiye göre ne değişti? Eğitmenlerin uçuşu mu azaldı?"* diye sordum.

Hemen hepsi gülümseyerek aşağı yukarı benzer şu iddialarda bulundular: *"Olur mu? Bir savaş pilotunun yetiştirilme şartları, uçacağı süre üç aşağı beş yukarı belli. Bunu azaltmanız mümkün değil.*

Açıkça bu adamlar buraya toplanıyor ve burada akademiye topluca hazırlanıyorlar. Sonra da akademi soruları kendilerine sızdırılıyor.

Basit bir incelemeyle 2006 yılı öncesiyle sonrası kıyaslanır. Oradan akademiyi kazananlar incelenir.

Nasıl bir dünya görüşüne sahipler tespit edilir. Sınavlar masaya yatırılır.

Kurmay çıktıktan sonraki atamalarının ne tür yerlere yapıldığına bakılır. Bağımsız bir şekilde incelendiğinde görülecektir ki sistematik bir kadrolaşma söz konusudur."

Evet, Çiğli ile ilgili iddialar böyledir. Biz yeniden Çiğli'de görev yapan Semih Astsubay'a dönelim.

***

Semih Astsubay, pek çok arkadaşıyla birlikte İzmir Casusluk davasına bulaştırılır.

Ve tıpkı Kara Kuvvetlerinde olduğu gibi Hava Kuvvetleri de söz konusu dava kapsamında hazırlanan bugün artık **tamamen yalan üzerine kurgulandığı ortaya çıkan** iddianamedeki malum iddiaları vahim bularak Yüksek Disiplin Kurulu marifetiyle aralarında Semih Astsubay'ın da bulunduğu 10 civarında personelini atar.

Konu tıpkı Tamer Karslıoğlu Yarbay'da olduğu gibidir. Onun gibi Semih Astsubay da tutuklanmamıştır.

Kumpasa uğrayan ve hakkında yargılama devam eden bir personeline bırakın sahip çıkmayı kapının önüne koymakta beis görmemiştir Hava Kuvvetleri.

Hemen AYİM'e müracaat eder Semih. Ancak Tamer Karslıoğlu'nun atılmaya karşı iptal istemi ile açtığı davada, istemi reddeden ilgili mahkemenin 1'inci Dairesi, yine çok tartışılacak ama öncekiyle uyumlu bir karara imza atar.

İdarenin haksız olduğu açık olan işlemi iptal etmeyerek Semih Astsubay'ın atılmasını kesinleştirir.

Tamer Karslıoğlu'nun dosyasında karar verenlerle bu dosyada karar verenlerden sadece bir kurmay subay değişmiş olup yeni kararda Kurmay Albay Turgay Akgül yer almıştır.

Ancak Tamer'in dosyasında çoğunlukla hareket eden bir hâkim üye Fikret Edes nedense bu sefer çoğunluğa karşı çıkmış ve şerh düşmüştür.

İşte o karar:

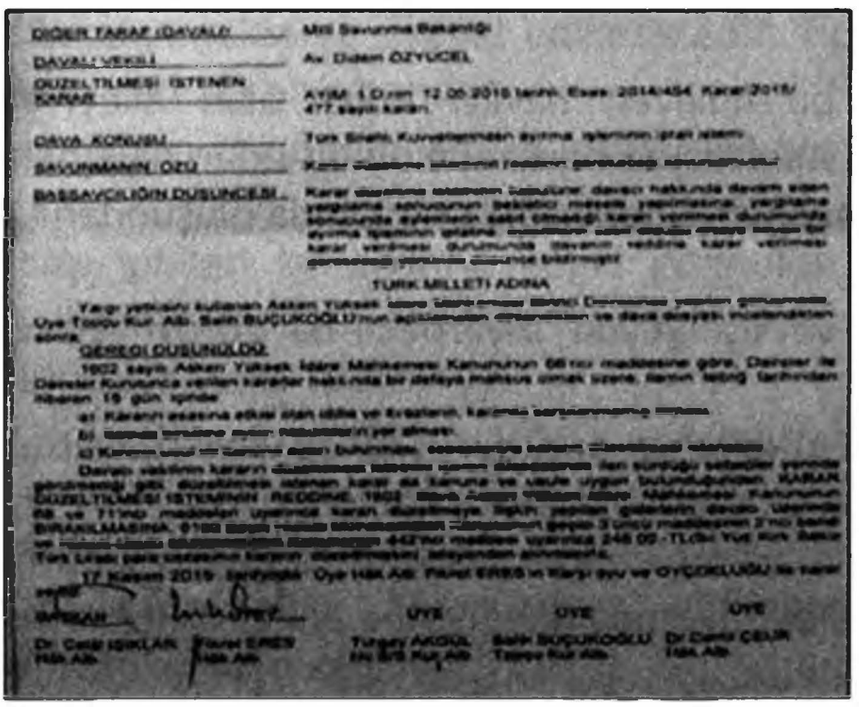

DİĞER TARAF (DAVALI) Milli Savunma Bakanlığı

DAVALI VEKİLİ Av. Didem ÖZYÜCEL

DÜZELTİLMESİ İSTENEN KARAR AYİM 1.Dr.nın 12.05.2015 tarih, Esas: 2014/454, Karar: 2015/477 sayılı kararı

DAVA KONUSU Türk Silahlı Kuvvetlerinden ayırma işleminin iptali istemi

SAVUNMANIN ÖZÜ

BAŞSAVCILIĞIN DÜŞÜNCESİ

TÜRK MİLLETİ ADINA

DERGİ DÜŞÜNÜLDÜ

17 Kasım 2015 tarihinde Üye Hâk.Alb. Fikret ERİŞ'in karşı oyu ve OYÇOKLUĞU ile karar verildi.

BAŞKAN ÜYE ÜYE ÜYE

Dr. Celal IŞIKLAR Hâk.Alb. | Fikret ERİŞ Hâk.Alb. | Turgay AKGÜL Hv.Er.Kuv.Alb. | Salih BUÇUKOĞLU Tabiye Kur.Alb. | Dr.Cemil ÇELİK Hâk.Alb.

Söz konusu dairenin bazı kararlarını ileride de masaya yatıracağız. Bakın nelerin izlerini göreceksiniz o kararlarda.

Şimdilik buna nokta koyalım ve Semih Kovancı'nın kuzenlerinden bahsedelim.

***

Semih Kovancı'dan bahsedince onun kuzenlerinin, akrabalarının başına gelenlerden bahsetmemek olmazdı.

Semih Astsubay'ın yine Hava Kuvvetlerinde görev yapan iki kuzeni vardır.

Biri 2002, biri 2003 yılı Hava Harp Okulu mezunu iki kadın subay. Şeyda ve Sema Yüzbaşılar. İkisi de istihbarat subayı olarak mezun olmuşlar Hava Harp Okulundan.

Eskişehirli, namazında niyazında ve hacı bir anne babanın kızlarıdır ikisi de. Ablaları da aynı zamanda bu satırların sahibinin devre arkadaşı olan Jandarma Muhabere Sınıfından bir albayla, Levent Güner'le evlidir. Zaten hikâyelerini de kendilerinden değil ondan dinledim.

Şeyda Yüzbaşı, yine bir havacı ama hâkim sınıfından Hâkim Binbaşı Burak Ö. ile hayatını birleştirmiştir.

Burak Ö. de Erzurumlu emekli bir albay babanın oğludur. Babası da annesi de namazında niyazındadır.

Sema Yüzbaşı ise kendi devre arkadaşı Iğdırlı Yüzbaşı Alper G. ile mutlu bir yuva kurmuştur.

Alper'in Iğdırlı anne babası da namazında niyazında bir ailedir. Alper Yüzbaşı, F-4 pilotudur. Ayrıca pilot eğitmeni olarak görev yapmıştır.

Şimdi bu külliyen havacı asker olan aileyi niye tanıttım, ailelerinin namazında niyazında olmasından niye bahsettim? Kime ne değil mi onların namazında niyazında oluşundan? Anlatacağım.

***

Burak ve eşi Şeyda Diyarbakır'da görev yapmaktadırlar. Yıl 2012'dir.

Artık Fethullahçı örgütün sadece sivil hayatta değil askeri cenahta da en güçlü olduğu zamanlardır.

Özellikle askeri mahkemelerde istedikleri kararların çıkmasını istemekte, bu anlamda kendilerine engel olan herkesi hedeflerine koymaktadırlar.

İşte hedefe koyduklarından biri de Askeri Hâkim Binbaşı Burak Ö.'dür.

Hemen komuta makamına onunla ilgili iftiralarla dolu, isimsiz, imzasız, ipe sapa gelmez mektuplar yazmaya başlarlar.

Aynı şeyi internet üzerinden de sürdürürler. Bunun çok fazla tesiri olmayınca dozajı daha da artırırlar.

Burak'ın bekârken bir kız arkadaşı vardır. Onunla ta o zamanki konuşmalarını ve fotoğraflarını yayınlayarak sanki bu şimdi oluyormuş da Burak evli olduğu halde yasak aşk yaşıyormuş algısı yaratırlar.

Hatta kızın kendi kuzeni olduğunu ileri sürerek iftirayı katmerli hale getirirler. Bunu slayt haline getirerek internette yaygınlaştırırlar.

O da yetmez. İftirayı çok daha ileri safhaya taşırlar. O sırada Malatya'da görev yapan F-4 pilotu Yüzbaşı Alper G.'nin eşiyle yani baldızı olan Sema ile de ilişkisi olduğu hatta çiftin yeni doğan çocuklarının biyolojik babasının Burak olduğu, daha yeni doğmuş bebeğin fotoğrafları ile Burak Binbaşı'nın fotoğrafları üzerinden *güya kıyaslama yaparak*- algı operasyonuna devam ederler.

Saldırı öyle böyle değildir yani. Bu son olay, aileyi psikolojik yönden ciddi biçimde etkiler.

Ne yapsalar da bu yayınların önüne geçememektedirler. Hani belden aşağı derler ya, bu en adisinden, en insanlık dışı bir şekilde gelişmektedir.

Bu arada Sema Yüzbaşı, eniştesi Burak Binbaşı üzerinden hedef yapılırken aynı zamanda göreviyle ilgili de hakkında iftira kampanyası düzenlenmekte ve şikâyet edilmektedir. Tipik bir linç uygulanmaktadır. Hem de en ağırından.

Fethullahçı örgütün çok önem verdiği sınıflardan biri istihbarat sınıfıdır.

Sema Yüzbaşı gibileri kendilerine engel görmekte, sistemin dışına atmak istemektedirler. Sadece belden aşağı kalleşçe iftiralarla saldırmazlar Sema Yüzbaşı'ya.

***

Bir gün yine şikâyet edilir Sema Yüzbaşı. Güya Malatya'daki Üs Komutanlığında bulunan mescide botla girmiştir. Şikâyetin konusu budur. Sırf bundan dolayı **"memuriyet nüfuzunu kötüye kullanmaktan"** mahkemeye verilir.

Bu kadar şikâyetle kalmazlar elbette. Cuma hutbesi, istihbarat şubeye gelmektedir. Sema Yüzbaşı'nın hutbeyi almaya gelen imamları sorguya çektiği, cumaya gelenlerin isim listesini istediği ile ilgili bir e-posta gönderilir komutanlığa.

Bakar mısınız? Sanki Cuma'ya gidenler gizli gidiyorlarmış gibi gidenleri tespit etmek için sanki imama sormaya ihtiyaç varmış gibi. Bakın Hacı bir anne babanın kızına nereden saldırmaktadırlar? Bundan da soruşturma geçirir Sema Yüzbaşı, ifadesi alınır.

Sonra incelendiğinde görülecektir ki şikâyet edilen hesap **sahte**dir.

Sema Yüzbaşı -*yani namazında niyazında bir anne babanın kızı*-, bu olaylarla hem ahlaksız hem din düşmanı gibi gösterilmeye çalışılmaktadır. *Allah, düşmanın bile mert olanını versin* derdi büyüklerimiz. Ne kadar doğru söz.

Sonrasında mı? Bunların hepsinin gerçek dışı olduğunu, iddialara esas olan olayların meydana geldiği dönemde mescidin imamlığını yapan bir çavuş, tezkere aldıktan sonra çağrıldığı mahkemede anlatır. Bu iddiaların hiçbirinin gerçeği yansıtmadığını ifade eder.

Şikâyetler, iftiralar ailenin üzerine kâbus gibi çökmüştür o yıllarda.

Yaşanan sarsıntılar, baskılar, soruşturmalar, ifadeler, devam eden en ahlaksız iftiralar... Ailece direnirler yalana, iftiraya...

***

Şimdi mi? Alper-Sema çiftinin ikinci çocukları oldu. Küçük olan büyüğün hık demiş burnundan düşmüşü.

Ama Alper Yüzbaşı olan bitenden sonra gönül köprülerini atmış mecburi hizmetten sonra ayrılmış. Şimdi özel bir şirkette pilot olarak uçuyor.

Sema Yüzbaşı, hem çocuklarına annelik yapıyor hem de subay olarak hizmet etmeye devam ediyor.

Burak-Şeyda çifti de aynı şekilde. Haklarındaki iftiralardan aklanmanın huzurunu yaşıyorlar. Yaşadıkları kâbusun izlerini silmeye çalışıyorlar.

Evet, **Türk tarihinin en melanet örgütü** ile karşı karşıyayız. Ve bu örgütün hedefe koyduklarına yapamayacağı hiçbir kötülük yok. Çünkü bunu mübah saymakta, kendilerini savaşta ve bu tür kötülükleri de savaş hilesi olarak görerek vicdanları rahat hareket etmektedirler.

Yeri gelmişken basına yansıyan birkaç örneğe de değinelim. Sanırım genelin anlaşılması, olanın bitenin ortaya konulması için bu örnekler yeterli olacaktır.

***

Hava Pilot Yüzbaşı Ata Türkeri. Hem internet üzerinden hem de isimsiz imzasız mektuplarla hedef haline getirilir. 2011'in Mayıs ayıdır. Eşi ilk bebeklerine hamiledir.

Artık kamuoyunun bile gayet iyi bildiği Hava Kuvvetleri İstihbarat Başkanlığındaki meşhur **"sohbet"**lerden birine o da çağrılır.

"Sohbetçilerin" elinde bir fotoğraf ve çok sayıda isimsiz imzasız mektuplar ile internette yazılan iftiralar vardır.

Ata Türkeri'ye öyle iğrenç sorular sorarlar ki "Acaba psikolojik testten mi geçiriyorlar beni?" diye düşünmesine sebep olurlar.

"Seni bir yıldır takip ediyoruz, sorduklarımıza doğru cevap ver." derler. Hayretle izlemektedir bu davranışları Ata Yüzbaşı. Anlamlandırmakta da ciddi sıkıntı yaşamaktadır.

"Sohbet" soruları isimsiz mektuplarda ve internette yazan asılsız iğrenç iddialarla ilgilidir. Uzatmamak adına kısa kısa aktaralım bu soruları ki bu zihniyeti anlayın.

"2003'te İzmir'e bara gitmişsin, orada tanıştığın kadınlarla esrar içip birlikte olmuşsun!",

"Toplu seks yapmışsın!"

"PKK sempatizanı bir arkadaşın varmış!"

"Hava Harp Okulunda çok samimi olduğun Ünsal isimli bir arkadaşın varmış, aranızda eşcinsel bir ilişki oldu mu?"

"Personelin olan bir astsubayın eşi ile birlikte oldun mu?"

Kanınız dondu değil mi? Ama durun, daha beteri de var!

Ellerinde "kimin" tarafından yapıldığı bilinmeyen soyut iftiralardan başka, bir de maddi delilleri vardır. Bir fotoğraf!

Fotoğrafı çıkartıp Ata Yüzbaşının önüne koyarlar, kendilerinden oldukça emin bir şekilde. Hayretle bir fotoğrafa bir de onlara bakar Ata Türkeri.

Çünkü 2006'da Facebook'taki kişisel hesabından paylaştığı ve hâlâ da sayfasından kaldırmadığı bir fotoğraftır bu.

Kendinden birkaç yaş küçük kardeşiyle yana yana çektirdikleri fotoğrafta ikisi de kahkaha ile gülerken görülmektedirler.

Kardeşi, *-belli ki komiklik olsun diye-* altına bir şalvar giymiş ve başına da annesinin peruğunu takmıştır. Şakalaştıkları her hallerinden bellidir. Babalarının evinin balkonudur söz konusu mahal de.

Hava Kuvvetlerinin sorguculari, işte bu "en önemli delil"le ilgili öyle bir soru sorarlar ki lütfen aklınıza sahip olun!

"Yanındaki peruklu şalvarlı kişi kim?"

"Kardeşim Mehmet?"

Sorunun şeytanı bile kıskandıracak asıl vurucu kısmı devamındadır. Sıkı durun!

Denendiği düşüncesiyle soğukkanlılığını o ana kadar muhafaza eden Ata Yüzbaşı o soru üzerine çıldıracak duruma gelir. İşte o soru,

"Erkek kardeşinle aranızda cinsel ilişki var mı?",

"Nee? Nasıl bir soru bu, anlayamadım, nasıl sorular soruyorsunuz? Bu soruları siz mi soruyorsunuz Hava Kuvvetleri mi soruyor?"

"Hava Kuvvetleri adına buradayız!"

"Senin temsil ettiğin Hava Kuvvetleri buysa hemen atın beni! Anlıyor musunuz hemen atın beni!"

Ata Yüzbaşı'nın söyledikleriyle ilgili son hatırladığı şeyler bunlardır. Sonrasında depresyona girer Ata Türkeri.

Kısa süre sonra da Yüksek Disiplin Kurulu Kararı ile atılır. Atılmaya götüren sürecin tek somut delili olan ve 2006 yılında facebook kişisel hesabında paylaştığı fotoğrafı merak edenler için biz de paylaşalım.

İşte o fotoğraf!

Biliyorum inanmakta siz de benim gibi zorlanıyorsunuz. Ama öylesi bir örgütle karşı karşıyayız ki!

İki ay sonra kuvvet komutanı olacak bir orgenerali bile iki sayısal veride ismi geçiyor diye tutuklayabilmiştir bu örgüt. Geçelim...

Ata Yüzbaşı atıldığı gün kızı Doğa daha 10 günlüktür. Hayatını karartmıştır şeytani örgüt. 6 ay evden dışarı çıkmaz. Hâlâ o iğrenç soruların etkisindedir.

Avukatı hemen AYİM'e başvurmuştur. AYİM'in 1'inci Dairesi, her zaman olduğu gibi idarenin haklı olduğu gerekçesiyle atılma işlemini yerinde bulur.

Buna şaşırmamışsınızdır artık değil mi?

Bu karar üzerine avukat da Anayasa Mahkemesine başvurur. Anayasa Mahkemesi, atılma eyleminden yaklaşık 3 yıl sonra, 17 Aralık 2015'te başvuruyu karara bağlar ve Ata Türkeri'nin atılma işleminin haksız olduğuna hükmeder.

Bundan sonra ne olacak bilmiyoruz. Ama 54 takdirnamesi ve pek çok başarısıyla erken terfi listesinin başında bulunan bir savaş pilotu daha sistem dışına itilerek tasfiye edilmiştir.

Şu anda kendine yeni bir hayat kuran Ata Türkeri, "Hâlâ o soruları unutamıyorum." demektedir.[58]

---

[58] Odatv, "Senin temsil ettiğin Hava Kuvvetleri buysa hemen atın beni", 24 Ocak 2016.

Unutamasa da yaşama tutunmuş bir kenarından Ata Türkeri.

Ya bu tür sorular yüzünden psikolojisi bozulan ve hayata tutunamayanlar...

***

Örneğin, Ata Türkeri'den bir yıl sonra benzer bir **"sohbetten"** geçen ve aynı gerekçelerle 6 Kasım 2012'de TSK'den atılan Hava Üsteğmen **Nazlıgül Daştanoğlu** hayata tutunamaz.

29 yaşında ve atıldığı günün hemen ertesinde yani 7 Kasım 2012 günü, beylik tabancasıyla intihar eder.

Ona da sorguda diğerlerinde olduğu gibi iğrenç sorular sorulur. Atılan iftiralar üzerinden pişkince sorulan bu sorular, sorunun muhatabının psikolojisini bozacak kadar aşağılıktır.

Hayatının baharında bu dünyadan gitmeye karar veren Nazlıgül Üsteğmen'e dedikodular üzerinden bu tür iğrenç soruları sorarak canına kıymasına sebep olanlar hesap vermeyecek mi? İnanıyorum, mutlaka.

Biz tekrar AYİM 1'inci Dairesine dönelim. Verdiği kararlardaki çelişkilere birkaç örnek daha vererek askeri yargıyla ilgili bölümü kapatalım.

Zeynep'in Suçu Ne?

AYİM'in 1'inci Dairesinin hukukla bağdaşmayacak kararlarının yanı sıra aynı olayda çelişkili kararları da söz konusudur.

Yani evrensel hukuk kuralları ve Anayasa'nın eşitlik prensibiyle uyuşmayan pek çok kararı da bulunmaktadır.

Verdikleri bu tür kararlar sonrasında da devam etmiş, benzer olaylarda birbirinden 180 derece farklı kararlara imza atmakta beis görmemişlerdir.

Şimdi onların izah edilemeyecek farklı kararlarından bahsedeceğim.

Malum **"Balyoz davası"** kapsamında yargılanan 237 sanık 2 ila 4 yıl arasında cezaevinde kalarak tahliye olduk.

Ben ve iki arkadaşım hizmet süremizi tamamlamadığımız garnizonlarda mevzuat gereği istihdam edileceğimizi beklerken başka garnizonlara atandık.

Doğru ifadeyle sürüldük.

Örneğin ben hayatımda ilk defa görev yaptığım Ankara'da 1,5 yıl görev yaptıktan sonra tutuklandım.

Ankara'da garnizon hizmet süresi 8 yıl.

Şark görevim yok.

Mevzuat ve teamüller gereği kadrosuzluktan emekliliğime bir yıl kaldığı için de istediğim yerde kalabiliyorum.

Çocuklarımın okulu vs. hepsi Ankara'da.

Başka bir garnizona atanmam durumunda aile bütünlüğüm bozulacak.

Çünkü bir yıllığına ailemin düzenini değiştirmem mümkün değil. Bu durumda ailemi götüremeden atandığım yere gideceğim.

Dört yıl kumpasla ailesinden ayrı kalmış bana bir kere daha **"ailenden ayrı kal"** denmektedir haliyle değil mi?

Böylesi bir eylemin vicdani olmadığı gibi hukuki de olmadığı ortadadır.

Atamam üzerine yürütmeyi durdurmak için dava açmak istediğimde hâkim arkadaşlarım bundan sonuç alamayacağımı, sadece vereceğim harç parasıyla kalacağımı ifade ettiler.

Çünkü AYİM'in ilgili dairesi her hâlükârda idareyi haklı görmekte imiş.

Adil karar vermeyeceklerini öğrendiğim AYİM'in 1'inci Dairesine atamamın durdurulması için başvurarak vakit kaybetmek, harç parası vermek istemedim.

Ancak benimle aynı konumda olan yine **"Balyoz davası"** kapsamında dört yıla yakın cezaevinde kalan Yarbay Hüseyin Topuz, atamasının durdurulması için AYİM'in ilgili dairesine dava açar.

Sonuç mu?

AYİM 1'inci Dairesi, ikisi kurmay subay olmak üzere dört üye ve daire başkanının verdiği oylarla Topuz'un yürütmeyi durdurma isteğini geri çevirir.

Ve o cezaevindeyken doğan kızı Zeynep bir kez daha babasızlığa mahkûm edilir.

Cezalandırılan sadece baba değildir, aynı zamanda Zeynep'tir de.

Bu durumda soruyorum: Zeynep'in suçu ne?

Silivri'deki Özel Yetkili Mahkemenin ve Yargıtay'ın 9'uncu Dairesinin sözde hâkimlerinin verdiği kararla cezaevine girerek ailesinden dolayısıyla küçük Zeynep'ten ayrılan Hüseyin Topuz Yarbay, şimdi de ailesini götüremeyeceği bir yere ataması yapılarak ailesinden koparılmakta, ne olup bittiğini bilmeden sadece baba özlemi çeken küçük Zeynep'ten bir kez daha ayrılmak zorunda bırakılmaktadır.

Şimdi, **"Ama o mahkeme hep idarenin lehine karar veriyormuş."** diyebilirsiniz.

İsimli davalar dediğimiz kumpas davalardan yargılananların idare aleyhine açtıkları davalarda idarenin yanında yer alan AYİM 1'inci Dairesi, benzer davalarda tersi kararlar da vermektedir.

Hem de açıklayamayacakları kadar.

Önce Hüseyin Topuz ile atamanın durdurulması için açılan iptal davasıyla ilgili olumsuz karar veren 1. Daire başkan ve üyeleri Hâkimler Dr. Celal Işıklar, Dr. Cemil Çelik, Bengü Abban ile Kurmay Albaylar Turgay Akgül ve Salih Buçukoğlu'nun verdiği ret kararının tıpkıçekimini paylaşayım:

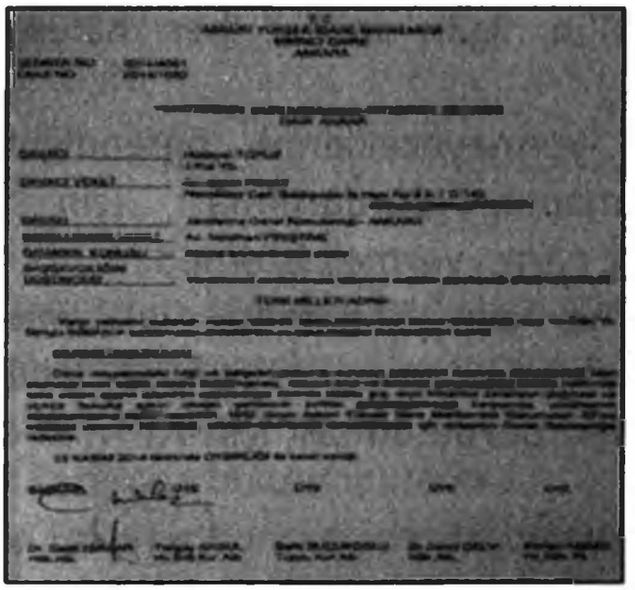

Okuyamayanlar için kararın sonunda yazılanları alalım buraya: **"(...) davacı hakkında tesis edilen atama işleminin uygulanması halinde telafisi güç veya imkansız zararların doğması ve açıkça hukuka aykırı olması şartlarının birlikte gerçekleşmemesi karşısında yürütmenin durdurulmasına ilişkin istemin ...REDDİNE, ..."**

Hâlbuki Hüseyin Topuz'un eşi ve oğlu süreçte yaşadıklarından dolayı Ankara'da bir merkezde tedavi görmektedirler. Bu raporlar da hem idareye hem mahkemeye sunulmuştur.

Oğlu kazandığı özel bir okula gitmektedir. Dolayısıyla ailenin onunla atama gördüğü Konya'ya gelemeyeceği açıktır.

Telafisi güç zararlar zaten oluşmuştur.

Babasız doğan ve onu dört yıla yakın görmeyen küçük Zeynep'in veya babası cezaevine girdiğinde henüz ilkokul 2. sınıfa giden oğlunun ruhundaki tahribatın telafisi mümkün değilken onların yeni kavuştukları babalarından yeniden ayrılmalarını kim, nasıl izah edebilir?

Böylesi bir ayrılığın onların ruhunu bir kere daha yaralayacağı, yeniden küçük yüreklerinde fırtınalar koparacağı açıktır.

Peki, evrensel hukuk kurallarını esas alan bir mahkeme böylesi bir atamayı nasıl bu şekilde değerlendirebilir? Nasıl böyle bir karar verebilir? Verirse biz buna vicdani bir karar diyebilir miyiz?

Atamanın durdurulması için açılan iptal davasına karşı, 1. Daire üyeleri Hâkimler Dr. Celal Işıklar, Dr. Cemil Çelik, Bengü Abban ile Kurmay Albaylar Turgay Akgül ve Salih Buçukoğlu'nun verdiği ret kararını sunalım:

Nihayetinde hukuki görmesek de vicdani bulmasak da aralarında doktor unvanlı, akademik kariyerli hâkimlerin bulunduğu malum mahkeme, şu ana kadar gördüğümüz şekliyle bu tür bütün kararlarında, idarenin yanında, davacının karşısında yer almıştır.

Yani bir istikrar söz konusudur.

Hep böyle istikrarlı mıdır 1'inci Daire kararlarında? Takip edelim bakalım...

***

Şimdi buradaki yapıyı bilenler muhtemelen: **"Oradan idarenin aleyhine karar çıkmaz, zaten iki üyesi hukukla ilgisi olmayan kurmay subaylardan oluşuyor. Onlar her hâlükârda idareden yana tavır almak zorunda hissederler kendilerini. Zaten bu amaçla monte edilmişlerdir bu mahkemelere."** demektedirler. Bunda da yüzde yüz haklıdırlar. Çünkü önceki kararlar incelendiğinde ortaya çıkan manzara budur.

Ya benzer olaylarda yukarıdaki kararlarının tersine, idarenin aleyhine karar verirlerse... İşte şimdi bu çelişkiyi vurgulayalım ve yukarıdaki önermeyi yapanların ezberini bozalım.

İddialara göre, Fethullahçı örgütle irtibatı olabileceği düşünülen bir kısım jandarma personeli, özellikle Jandarma Genel Komutanlığındaki kritik görevlerinden alınarak Ankara içinde başka Jandarma Birimlerine tayin edilmişlerdir.

Dikkat edin Ankara'nın dışına atanmamışlar, il içinde yer değiştirmişlerdir. Yani ailesinden ayrılmayacak ev taşımayacaktır. Ayrıca çocuklarının okul değiştirmesiyle ve çalışıyorsa eşinin tayiniyle ilgili bir sıkıntı yaşamayacaktır.

Söylemeye gerek yok sanırım ama bunlar kumpasa uğrayarak yıllarca cezaevinde de kalmamışlar, haliyle eş ve çocukları bu anlamda çeşitli mağduriyetler, sarsıntılar yaşamamıştır.

İl içindeki bu değişiklikler doğal olarak **"idarenin takdiri"** örneğinin tipik tezahürüdür. Yani böylesi il içi atama gören birinin yürütmeyi durdurma amaçlı olarak dava açmasının hukuken bir anlamı görülmemektedir.

Ancak il dışı, cezalandırma maksatlı ve haksız olduğu çok açık olan atamaları normal gören ve idarenin yanında yer alan ve hükmünü böyle kuran AYİM'in 1'inci Dairesi bakın il içi atamalarda nerede duruyor?

***

Adı Yener Ekinci. Jandarma Yüzbaşı. Ankara'da bulunduğu görev yerinden alınıyor ve Jandarma Okullar Komutanlığı emrine atanıyor. Yani il dışına çıkartılmıyor.

Ne evi ne çocuklarının okulu ne eşinin işi değişiyor. Her şey yerli yerinde yani. Sadece kurum, **"Senin özel hayatını değil, ama görev yerini değiştiriyorum, seni şurada değerlendireceğim."** demiş. Ayrıca yıllarca cezaevinde de yatmamış bu personel.

Bakın Balyoz davası kapsamında 4 yıla yakın cezaevinde yatan Yarbay Hüseyin Topuz'a, **"Ankara dışına yapılan atamayla telafisi güç veya imkânsız zararlar doğmaz, açıkça hukuka aykırı olması şartı gerçekleşmemiştir."** diyerek atamasını durdurmayan AYİM'in 1'inci Dairesinin ikisi kurmay ve aynı hâkimlerden oluşan heyeti, söz konusu yüzbaşının Ankara içi atamasını bakın nasıl karara bağlamış?

Önce kararın tıpkıçekimini sunalım.

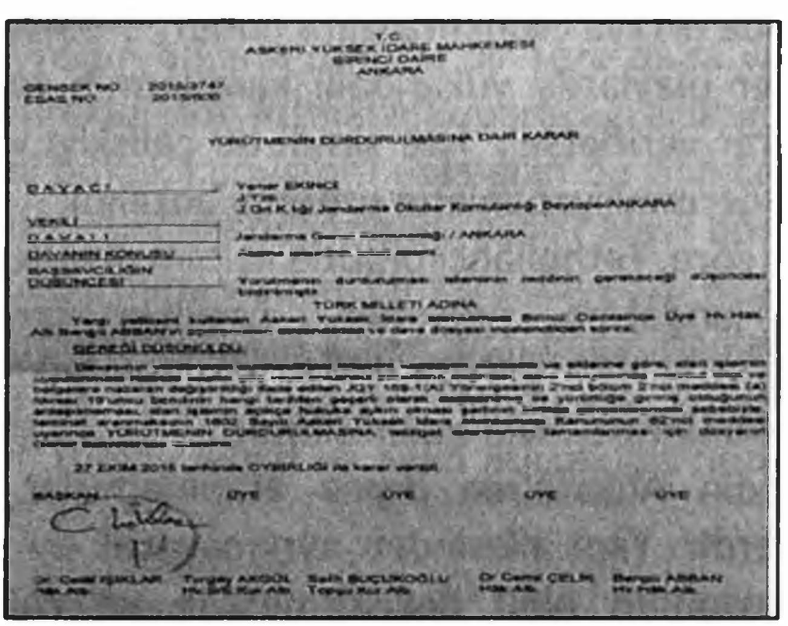

T.C.
ASKERİ YÜKSEK İDARE MAHKEMESİ
BİRİNCİ DAİRE
ANKARA

YÜRÜTMENİN DURDURULMASINA DAİR KARAR

DAVACI
VEKİLİ
DAVALI
DAVANIN KONUSU
BAŞVURUCUNUN DÜŞÜNCESİ

TÜRK MİLLETİ ADINA

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ:

BAŞKAN ÜYE ÜYE ÜYE ÜYE

Heyetin tamamı aynı şahıslardan kurulu; Hâkim Albaylar Dr. Celal Işıklar, Dr. Cemil Çelik, Bengü Abban, Kurmay Albay Turgay Akgül, Kurmay Albay Salih Buçukoğlu.

Okuyamayanlar için ilgili yerlerini yazalım: **"İşlemin uygulanması halinde telafisi güç ve imkânsız zararların doğması, (...) idari işlemin açıkça hukuka aykırı olması şartının birlikte gerçekleşmesi sebebiyle... YÜRÜTMENİN** (atamanın) **DURDURULMASINA... OY BİRLİĞİ İLE KARAR VERİLMİŞTİR."**

Yine, il içi bir atamanın daha tıpkıçekimini sunayım. Bu da İlyas Pekdemir isimli bir yüzbaşıya ait.

Aynı heyet, aynı karar...

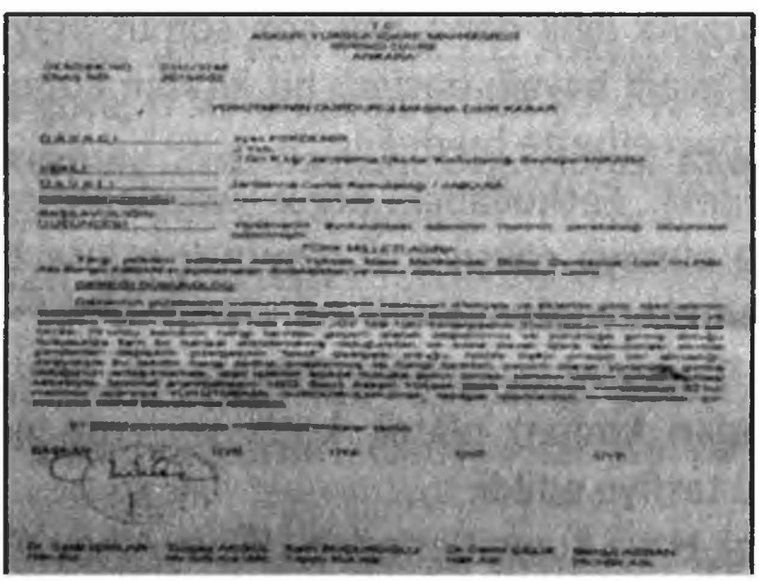

Yine **" ... Telafisi güç veya imkânsız zararların doğması, ... idari işlemin açıkça hukuka aykırı olması sebebiyle... YÜRÜTMENİN (atamanın) DURDURULMASINA ..."**

Yüksek sesle soruyorum: İl dışına atanan, Balyoz kumpasından dört yıla yakın cezaevinde yatan, çıkar çıkmaz ailesinin tedavi görmesi nedeniyle en azından yakın zamana kadar onları atandığı il dışı yere götüremeyecek olan, bu anlamda ev düzeni, eşinin iş yeri, eş ve çocuğunun tedavisi kesintiye uğrayacak olan Yarbay Hüseyin Topuz'a gelince **"... Telafisi güç ve imkânsız zararlar doğmaz, idare hukuki davranmış.";** Fakat il dışı değil il içi tayin olmuş, aile düzenleri bozulmamış, kumpastan da cezaevinde yatmamış olan ondan fazla jandarma subay ve astsubaylara gelince **"... Telafisi güç ve imkânsız zararlar doğar, idare hukuki davranmamış."** demek nasıl bir şeydir? Hangisi doğru ey heyet! Jandarma'nın bu tür il içi ataması yapılanlardan kimler atamasının durdurulmasını istemişse onların lehine sonuçlanmıştır.

Bu şekilde 7 subay, 11 astsubay vardır.

İsimli davalardan kim geldiyse haklı olmasına rağmen aleyhine (Hatırlayın Yarbay Tamer Karslıoğlu'nda da bu tür hukuk ile bağdaşmadığı değerlendirilen bir karara imza atan heyet hemen hemen aynıdır.) ama iddialara göre en azından Fethullahçı örgüt üyesi olduğundan şüphe duyulduğu için kritik birimlerden tedbiren uzaklaştırılan ve aile düzenine kesinlikle dokunulmayanların ise lehine karar veren bir heyete ne denir? Cevabı herkes kendine göre versin!

Hukuk mu dediniz? O yok, gelmemek üzere tatile çıktı. Anayasanın eşitlik prensibi, hukukun evrensel kuralları mı dediniz? Güldürmeyin...

***

Askeri yargıyla ilgili daha pek çok somut olay anlatabiliriz. Ki sadece yargı ayağı bayağı hacimli bir kitabın konusu olabilir. Ama bu kitabın amacı elbette bu değil.

Biz TSK'deki Fethullahçı örgüt yapılanmasının genel bir görüntüsünü almaya çalışıyoruz. Onun için kısa bir özetle askeri yargı konusunu kapatalım.

"Balyoz Davası"yla, özellikle havacı ve denizci askeri yargı mensuplarından konum olarak kritik yerlerde görev yapanların hemen hepsi tasfiye edildi.

Hatırlarsak Hava Kuvvetlerinden Hâkim Albay Ahmet Zeki Üçok, Hava Kuvvetleri kıdemli savcısı, sadece Balyoz'dan 16 yıl hapis; Hâkim Albay Bülent Günçal Hava Kuvvetleri Adli Müşaviri 16 yıl hapis; Hâkim Albay Ahmet Erdem Hava Kuvvetleri Askeri Mahkemesi Başkanı 16 yıl hapis; Hâkim Albay Emin Hakan Özbek 16 yıl hapis.

Deniz Kuvvetlerinden; Deniz Kuvvetleri Adli Müşaviri Deniz Hâkim Albay Onur Uluocak ile Deniz Kuvvetlerinin en kıdemli hâkimleri olan albaylar Ali Cengiz Şirin, Cumhur Eryüksel, Doğan Uysal ve Hâkim Yarbay Tülay Delibaş 16 yıl hapis cezası aldılar ve cezaları bile onandı. Daha sonra yeniden yargılama sonucu beraat ettiler. Ama amaç hâsıl olmuş, tasfiyeleri gerçekleşmişti.

En önemlisi Genelkurmay Adli Müşaviri olan Hâkim Tümgeneral Hıfzı Çubuklu, **"İnternet Andıcı"** davasından tutuklanmış, yerine o zamanki rütbesi yarbay olan Muharrem Köse atanmıştır.

Özellikle İzmir Casusluk davası hâkimlerin tasfiyesinde tüy dikmiştir.

Fethullahçı yapılanma ile ilgili soruşturma açan Güney Deniz Saha Komutanlığı Kıdemli Savcısı Deniz Hâkim Albay Taner Güçlü, Donanma savcısı Yüzbaşı Ufuk Kök ve üç denizci askeri hâkim bu dava kapsamında sanık durumuna düşürülmüştür.

Ancak sanıkların dışında mağdur gibi gösterilerek haklarında çeşitli ithamlar bulunan ve böylece **hedef edilen toplam 115 askeri yargı mensubu** bulunmaktadır.

Bunların büyük çoğunluğu daha fazla hedef olmaktan çekindiği için emekli olmuştur. Bunlardan en kritik olanı Askeri Yargıtay Başkanı olan Hâkim Tuğgeneral **Hasan Dengiz**'dir. Onun da ismi İzmir Casusluk davasına bulaştırılır, çok üzülür ve 2013 yılında emekliliğini ister. Yerine çok daha kıdemli ve tecrübeli albaylar varken tuğgeneralliğe terfi ettirilen A.Z.L. Askeri Yargıtay Başkanı yapılır. İddialara göre, o sene hâkimlerden Şura'ya girecek olanlar zamanın Genelkurmay 2'nci Başkanı Org. Hulusi Akar ile topluca görüşürler. Sadece A. Z.L. yalnız görüşür. O görüşmeden kısa bir süre sonra da A.Z.L. Şura'da terfi eder.

Kritik görevlerde bulunup Fethullahçı olmayan hemen hemen bütün hâkimler İzmir Casusluk Davasına bulaştırılmışlar ve emekli olmaya zorlanmışlardır. Olmayanlar ise pasif görevlere atanmışlardır.

Bunun en müşahhas örneği olarak Genelkurmay Mahkemesi Başkanı Hâkim Albay Mehmet Yüzbaşıoğlu'nu verebiliriz. Mehmet Yüzbaşıoğlu, böylesi üst düzey bir görevden alınarak Ankara Mamak'ta bulunan 4'üncü Kolordu Komutanlığının Adli Müşavirliğine atanmıştır.

***

Hazır Mehmet Yüzbaşıoğlu'ndan bahsetmişken yukarıda da AYİM 1'inci Dairenin bütün çelişkili kararlarında imzası olan Cemil Çelik'ten ve onunla ilgili bir olaydan bahsetmeden geçmek olmaz

Kumpas davaların ilklerinden olan Atabeyler Operasyonu kapsamında tasfiye edilen, bu satırların yazıldığı sırada hâlâ cezaevinde bulunan **Murat Eren** ile Ergenekon davasından yargılanan ve yaklaşık 6 yıla yakın cezaevinde yatan Mustafa Dönmez'in Genelkurmay Askeri Mahkemesinde süren davalarında iddialara göre, ceza almaları için üç askeri hukukçunun özel gayreti vardır.

Bunlarda birisi Askeri Savcı Y.Y., diğerleri mahkemenin hâkim üyeleri Cemil Çelik ve B.Ö.

İsterseniz Dönmez'in davasını anlatalım. Dönmez, evinde kendisi yokken yapılan usulsüz aramada ele geçtiği iddia edilen askeri malzemeler, Ziir vadisinde çıkan bombalar vs. (Ki şimdi bunların polisler tarafından konulduğu açık bir şekilde ortaya çıkmıştır.) gerekçeleriyle Dönmez'e 4 yıl hapis cezası verilir.

Askeri Yargıtay bu kararı öyle bir iki yerden değil tam yedi noktadan eksik soruşturma yapıldığı gerekçesiyle bozar.

Normalde eksik soruşturmadan özellikle de bu şekilde yedi noktadan bozulan dosyada mahkeme kararında direnmez. Ama hem Savcı Y.Y. hem hâkimler Cemil Çelik ve B.Ö. teamüllere de hukuka da aykırı bir şekilde direnirler.

Mahkeme Başkanı Hâkim Albay Mehmet Yüzbaşıoğlu olmuştur. Askeri Yargıtay'ın kararında haklı olduğu yönünde görüş bildirir. Diğerleri Dönmez'in aynı cezayı almasında ısrar ederler. Dosya bunun üzerine Askeri Yargıtay Daireler Kuruluna gider. Onlar da Askeri Yargıtayın kararının doğru olduğuna hükmeder.

Bu olaydan hemen sonra önceki bölümlerde çelişkili kararlarına tanık olduğumuz Hâkim Cemil Çelik AYİM 1'inci Daire, Savcı Y.Y. AYİM 2'nci Daireye yüksek yargıç olarak atanırlar. Hâkim B.Ö ise, daha önce en kıdemli hâkim albayların arasından atanan Hava Kuvvetleri Adli Müşavirliği gibi saygın bir göreve henüz binbaşı rütbesinde iken atanır. Ne dediniz? Duyamadım. Mükâfatlandırmış birileri onları mı dediniz?

Onlar bu şekilde mükâfatlandırılır gibi atama görürken davada Dönmez'in lehine, yukarıda adı geçenlerden farklı olarak hükmünün eksik soruşturmadan bozulmasına karar vermiş ve bu anlamda diğerlerine ters düşmüş olan Mehmet Yüzbaşıoğlu'na ne yapılmıştır dersiniz?

Bu kararından kısa bir süre sonra internet üzerinden yalanlara dayalı saldırı başlar Yüzbaşıoğlu'na. Her türlü iftira kural tanımaksızın ahlaksızca atılır. Karanlık dönemin en büyük aparatı internet üzerinden itibarsızlaştırma kampanyasıdır. *Sen misin Dönmez'in mahkûmiyet kararına karşı çıkan* denmektedir açıkça.

Sonra da İzmir Casusluk kumpasına karıştırılır ve kaçınılmaz son, tasfiye edilir. Her şey çok açıktır. Ama biliyor musunuz bazıları hâlâ belge istiyor. Daha nasıl bir belge istersiniz ha?

***

Bu tasfiyelerin neden yapıldığı bellidir. Arkadan gelen ve Fethullah'ın askeri cübbelisi durumunda olan bir kısım genç askeri yargı mensubunun bir an önce önünü açmak.

Peki, bunun için bu kadar kumpasa gerek var mıdır? Elbette. Özellikle hâkim ve hekim sınıfında emeklilik yaşı 60'tır. Yani diğer muvazzaf askerler gibi 50 yaşın başında zorunlu olarak emekli olmamaktadırlar.

Dolayısıyla uzun yıllar görev yapmakta, daha genç kadrolar onların yerini alabilmek için uzun yıllar beklemek zorunda kalmaktadırlar. Hâlbuki Fethullahçı örgütün o kadar beklemeye tahammülü yoktur.

Süreç içerisinde kendilerine göre artık son vuruşa, yani devleti ele geçirmeye çok yaklaşmışlardı. Bu son vuruşun, TSK tamamen kontrol edilmeden olamayacağını bilmektedirler. Dolayısıyla TSK'yi ele geçirmek için bütün güçleriyle, her türlü kumpası, iftirayı mübah görerek ellerindeki bütün kozları oynamışlardır.

Hâkim ve hekim sınıfında, eski kadroları ama kumpas davalarına dâhil ederek, ama yaygın iftiralar ve baskılarla yıldırıp ayrılmaya zorlayarak, kendi elemanlarının süratle üst kademelere gelmesini sağlamaya çalışmışlardır. Başarılı olmuşlar mıdır? Tek kelimeyle evet.

Askeri hâkim ve hekim sınıfına neden bu kadar önem vermektedirler? Önceki bölümlerde bir nebze bahsettim. Son bölümde izah edeceğim.

Ancak şu kadarını şimdiden ifade edeyim ki bir kısım askeri hâkim, hukuk; bir kısım hekim ise tıp bilimi kılıfıyla; Fethullahçı örgüt adına TSK'de büyük bir tasfiye gerçekleştirmektedirler.

Bitirirken...

Sonuç

Bir büyük çınar ağacı düşünün. Şöyle kallavi, yedi, sekiz yüz yıllık falan. Artık her dalı bile ortalama bir ağaçtan daha kalınca. Böylesi bir ağacın bir de köklerini düşünün. Ne kadar derinlerdedir değil mi?

Diyelim ki bu ağacı ortadan kaldıracaksınız. Bu işlemi biraz da mahallelinin gözünden uzak yapmanız gerekmekte. Hani ne olur ne olmaz tepki gösterecekleri tutar. Zaten kesmeye kalksanız o devasa ağacın devrilmesi sağın solun da zararına sebep olabilir. O zaman çınarı yıkmak için her şeyi yavaş ve hissettirmeden yapmanız gerekmektedir.

Bünyenin içten içe zayıflatılması için özel olarak laboratuar ortamında yetiştirdiğiniz kurtçukları çınar ağacının gövdesine mümkün olduğunca çaktırmadan zerkedeceksiniz.

Kurtçuklar, fazla göze batmadan yavaş yavaş gövdeyi kemirmeye, kemirdikçe semirip çoğalıp gövdeyi içten içe sarmaya devam ederken; siz alttan alta, çınar ağacının çok büyüdüğünü, bu gidişle her yeri kaplayacağını, evlerin duvarlarını çatlatabileceğini hatta yıkabileceğini, bu anlamda tedbir alınmasının bir zaruret olduğunu bir virüs gibi ortama yayacaksınız.

Hele bir de lodos olmaya görsün. Lodostan ziyade lodosun kırdığı çınar ağacının dallarının verdiği zararı gündeme getirecek küçük bir zarar bile olsa kıyameti koparacak, olayı olduğundan da büyük göstererek kamuoyu algısını çınar aleyhine değiştirmeye çalışacaksınız.

Bu uğurda yalandan da kaçınmayacaksınız. Halkın görmediği yerlerde gerçek dışı, iftiraya dayalı olarak çınar ağaçlarının çevreye zarar verdiğini, geçenlerde çıkan fırtınada bir çınar dalının kırılarak birkaç insanın ölümüne sebep olduğunu; başka bir yerde, çok büyüyen bir çınar ağacının evin duvarını yıktığını yayacaksınız.

İnsanları her geçen gün bu tür propagandalarla çok sevdikleri, gölgesinde serinledikleri çınar ağacından soğutacaksınız.

Sonra çeşitli bahanelerle önce küçük dallarını, sonra daha büyüklerini keseceksiniz. Bunları yaparken hep ahalinin karşı çıkamayacağı gerekçeler ileri süreceksiniz.

Sıra gövdeye gelecek. O aşamada çok dikkatli ve sabırlı davranacaksınız. Ahali, artık çınar ağacının kesilmesine fazla tepki göstermeyeceği bir noktaya geldiğinde gövdeyi yavaş yavaş, küçük parçalar halinde kesmeye başlayacaksınız.

Gövdeyi kesmekle çınarın yok olmayacağını bildiğinizden, köklerinin kuruması için oraya da el atmanız gerekecek. Onu da başarırsanız çınarı yok etme mücadeleniz mutlu sonla bitecek.

***

TSK'yi koca bir **"çınar"**a benzetiyorum ben. O koca ağacın açıktan yok edilemeyeceğini anlayanlar uzun soluklu, sabırlı ve sistematik bir çaba içerisine girdiler.

Koca **"çınar"**ın içten içe kemirip zayıflatması için özellikle 1980 sonrası laboratuar ortamında yetiştirdikleri kurtçukları ağacın gövdesine zerkettiler.

Onlar da gövdeyi yavaş yavaş kemirmeye başladılar. Zaman zaman kullanılan ilaçlarla kurtçuklar temizlense de güçlü gizlenme becerileri ile her seferinde toparlanıp çoğalarak ağacı kemirmeye devam ettiler. Öylesine sessiz ve derinden çalışıyorlardı ki bunu dışarıdan herhangi birinin görmesi, anlaması çok zordu.

Kurtçuklar içten içe **"çınar"**ın gövdesini kemirirken ve gizli gizli çoğalırken **"çınar"**ı yok etmek isteyenlerin önlerine çok büyük bir fırsat çıktı 2002 yılında.

Kasım 2002 seçimlerinde iktidara, **"çınar"**dan çekinen, onu geliştireceği politikalarda kendisine engel olarak gören bir anlayış hâkim oldu.

Kurtçuklar yani Fethullahçı örgüt mensupları, sivil bürokraside ve yargıda her iktidar dönemini çok iyi değerlendirmiş, nabza göre şerbet vermiş, gerçek niyetini hep gizleyerek güçlenmişti. Emniyet Teşkilatında ise hemen hemen kontrolü ele almıştı.

"Çınar"ı kendine en büyük engel gören, bürokraside olsun, yargıda olsun, emniyette olsun kendi felsefesinden yetişmiş adamı bulunmayan iktidar tarafından bu adamlar, **"alnı secdeye değen yetişmiş çocuklar"** olarak görüldü.

Yapacakları hizmet karşılığı **"ne istedilerse verilmeye"** başlandı. Onlar da yargıda, bürokraside geçmişte çok örtülü olarak gerçekleştirdikleri kadrolaşmayı alabildiğince süratlendirdiler.

Özellikle kurumlardaki personel alımlarını tamamen kontrol eder hale geldiler.

Eğitimde aldıkları mesafe ise çok büyüktü. Kabul etmek gerekir ki bu anlamda takdir edilecek bir akıl ve sabırla insana yatırım yapmışlardı.

Çok sayıda kendi tabirleriyle **"şakirt" yani "öğrenci"** yetiştirdiler. Çoğu fakir aile çocuğu olan zeki çocukları buldular. Yedirdiler, içirdiler, ders çalıştırdılar, onların barınmalarını sağladılar. Onlara her türlü imkânı sunarak okuttular.

Onlardan tek istekleri vardı: Hayatlarının sonuna kadar kendilerine sadakatle **"hizmet."**

Amaçları büyüktü, **"Aleme nizam vereceklerdi."** Bu yolda amaca giden her yol meşruydu.

Dünyaya iyiliği, güzelliği hâkim kılacaklardı. Bu kutsal yolda yapılan kirli işlerin, pis işlerin, normalde dinen çok büyük günah kabul edilen faaliyetlerin hepsi mübahtı.

Çünkü onlara göre yaptıkları bir savaştı. Pis işleri, savaş hilesi kabul ediyorlardı. Temiz bir gelecek için biraz kirlenmenin bir mahsuru yoktu.

Zaten kendilerine, ***"Kardeşim insanlara iftira atıyorsunuz, insanların mahremine girip dinliyor, görüntülüyor, kamuoyu ile paylaşıp o insanları manevi linçe tabi tutuyorsunuz, sahte belge üretip masumları cezaevlerine tıkıyorsunuz, iftiralarla hayatları karartıyorsunuz. Bu yüzden insanların ölümüne sebep oluyorsunuz. Bu, inandığınız dinin neresinde var?"*** diye soranlara, en iyi niyetlileri bile şöyle cevap vermekteydi: ***"Daha Medine Sözleşmesi'ni[59] yapmadık. Bu bir savaş. Onun için bu kötülük gibi gözüken şeyleri savaş hilesi olarak kabul etmek lazım."***

Her şeye rağmen Fethullahçı örgütün önündeki en büyük engel de **"çınar ağacı"** olarak kodladığımız **TSK** idi. Nihayetinde TSK'nin iktidara çıkartacağı olası bir pürüz kendilerini de etkileyecekti. Daha da ötesi **"çınar"** yani TSK, kendilerinin gelecekteki nihai amaçları için önlerindeki en büyük potansiyel engeldi.

***

Ya ABD? O da rahatsızdı **"çınar"**dan. NATO üzerinden kısmen kontrol etse de giderek milli duruşu net ve kararlı bir dip dalgasının geldiğini görüyordu.

---

[59] Medine Sözleşmesi; İslam peygamberi Hz. Muhammed tarafından, 623 yılında, Müslümanları, Yahudileri ve Paganları da içine alacak şekilde Medine'de yapılan antlaşma.

Hele **"çınar"**ın denizcileri? Karadeniz, Doğu Akdeniz, tabii ki Ege'de milli çıkarları doğrultusunda çok net ve tavizsiz bir tutum sergiliyorlardı.

Bu bağlamda Türk Dışişlerini de bu istikamette hareket etmeye teşvik ediyor, ötesi zorluyorlardı. Ayrıca milli projelere çok önem veriyor ve geliştiriyorlardı.

Denizcilik konusunda en gelişmiş birkaç ülkenin denizcilerinden hiçbir konuda geri değillerdi. Her konuda onlarla yarışabilecek bir konumdaydılar.

Bunlar bir yana, 2006 yılında ABD Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice *"Fas'tan Pakistan'a 22 ülkenin sınırları değişecek, BOP hayata geçecek."* derken, *müttefikimiz Türkiye hariç* demiyordu.

Düşünen herkes biliyordu ki 22 ülkenin içinde Türkiye de vardı. ABD'de de biliyordu ki Türkiye'nin sınır değişikliği **"çınar"**ın kontrol edilmesiyle olur. Onun için **"çınar"**ın içindeki millici akımı tasfiye etmek gerekmekteydi.

Kısaca **"çınar"**ın etkisiz hale getirilmesi için üç sacayağı vardı: ABD, İktidar ve Fethullahçı örgüt.

Bunlar önce sihirli birkaç kelimeyle algı oluşturdu. Bunlardan biri **"darbe"**, diğerleri **"askeri vesayet"** ve **"demokrasi."**

Gerçek bir demokrasi için **"darbeler dönemi"** sona ermeliydi. Dolayısıyla **"askeri vesayet"** bitmeliydi. Buna kim ne diyebilirdi ki? İşte böyle, ilk bakışta doğru gibi görülen kimsenin karşı çıkamayacağı söylemlerle yola çıktılar.

ABD, görünmeyen destek eliydi. Ama onun varlığını her yerde hissetmemek mümkün değildi. O olmasa böylesi bir operasyonun başarı şansı yoktu. Onun izini, yapılan operasyonlarda görmek için özel araştırmaya gerek yoktu.

İktidar da her türlü desteği verdi. Gerektiği yer ve zamanda sabaha karşı kanunlar çıkardı. Siyaseten operasyonların arkasında durdu. **Son İzmir Askeri Casusluk davası buna dâhil değildir.**

İşin sahadaki tetikçiliğini de Fethullahçı örgüt yaptı.

Bunun için önce yapılan hatalardan da istifadeyle, medya üzerinden psikolojik bir savaş başlatıldı **"çınar"**a karşı. Sırf operasyonlarda algı ayağını oluştursun diye ***Taraf*** isminde bir gazete kurduruldu.

"Çınar"ı halkın gözünde itibarsızlaştıracak başlıklar atıldı. Pek çok belge ve bilgi sızdırılarak algı operasyonuna hız verildi. **Bunun için hiçbir ahlaki, insani bir hassasiyet gözetilmedi.**

"Çınar"ın her gün gizli bir planı, gizli bir yazısı veya bir komutanın gizli kalması gereken konuşması basına sızdırıldı.

Her şey bir tarafa üst seviyede yapılan çok gizli toplantılarda konuşulan konular bile kısa bir süre sonra internette paylaşılıyordu. Örneğin, 2011 yılında 2'nci Ordu'da sınırlı sayıda generalin katıldığı bir toplantıda zamanın Genelkurmay Başkanı Orgeneral Işık Koşaner'in konuşması anında internete sızdırılmıştı. Bu konuşmayı kim sızdırabilirdi oradakilerden başka?

"Çınar"ın gövdesindeki kurtçuklar da artık her yere sızmışlardı. Alabildiğine semirmişler, general mevkilerine bile ulaşmışlardı. Aslında var olmanın ötesinde **"erk"** olmuşlardı.

***

Bu konuda kendisi de eski bir askeri doktor olan ve **"darbeciler"** tarafından TSK'den ayrılmak zorunda bırakıldığını ifade eden Nevzat Tarhan, 16 Mart 2011 tarihli bir gazetede bakın ne diyor: *"TSK içinde bir grup darbe yaparsa biz onu nasıl önleriz diye planlar yapan subaylar olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.*

Şu anda TSK içinden yardım olmasa Donanmadaki o dosyalar çıkabilir miydi? Arşiv bilgileri ortaya çıkartılabilir miydi? Genelkurmayın içerisinde cuntacılara karşı artık güçlü bir irade oluşmaya başladı."

Bu söylenenlerin kısmen doğru olduğunu teyit ediyoruz. Burada **"cuntacılar"**dan kastın millici, Atatürkçü subaylar olduğunun altını çizelim. **"Cuntacılar"**a karşı güçlü bir irade oluşturduğu söylenenden kastın da Fethullah'ın askerleri yani **"kurtçuk"**lar olduğunu bilelim. Ancak kurtçuk dediğimiz **bu örgütün gerçek amacı darbeyi önlemek değil; kendine rakip gördüğü, milli duruş sergileyen, cumhuriyetin değerleriyle barışık olduğu kadar bunu korumaya kararlı vatansever subayları tasfiye ederek "çınar"ı ele geçirmektir.** Gizlenen gerçek budur.

Mevcut konjonktürü çok güzel kullandıkları açıktır. Bundan sonra olayı daha da somutlaştırarak şunları diyebiliriz.

***

2000'li yılların başına kadar sızma şeklinde hareket eden **"ağacın kurtçuğu"** şakirtler, yani Fethullah'ın askerleri; özellikle 2002'den itibaren çok daha örgütlü davranır olmuşlar, küçük operasyonlarla kendilerine bağlı kurtçukları kritik yerlere yerleştirmeye başlamışlardır.

Bunu yaparken hani derler ya **"kitabını yazarlar"** diye, kurtçuklar da takiyenin kitabını yazmışlardır.

Bazen çok koyu Atatürkçü söylem, bazen sosyal demokrat bir tarz, bazen milliyetçi tavır, bazen sistemle çelişmeyen muhafazakâr bir yaklaşım sergileyen; kesinlikle kurallara harfiyen uyan, çoğunlukla çok çalışkan ve iyi bir aile yapısı olan bir profil çizmişlerdir.

Bu arada koca koca komutanlar da olaya çok yüzeysel bakmışlar, **"kurtçukları"** hiç tanımamışlar, irtica ile şekil üzerinden, özde değil sözde bir mücadele tarzı benimsemişlerdir.

Başörtülü teyze, sakallı amca ile uğraşırken Fethullah'ın şakirtlerini, yani **"çınarın kurtçuk"**larını görmemişler, bilmemişler ve onların iyice semirip güçlenmesine engel olamamışlardır.

Bu anlamda, olan bunca olayın en büyük sorumlusu, omuzlarında galaksideki yıldızlar kadar yıldız bulunan komutanlık mevkiini işgal edenlerdir. **Yaptıkları, daha doğru ifadeyle yapmadıklarını gafletle açıklayamazlar.**

Yapmadıkları olsa olsa en hafifinden delalettir. Delaletle ihanet arasında da benim için çok fark yoktur. **"Ağacın kurtçuğu"** şakirtleri tanımaktan o kadar uzaklardır ki inanıyorum bir kısmı şakirtin anlamını bu kitabı okuyunca öğrenecektir. Önceden bilenlerin büyük kısmı da yakın zamanda öğrenmiştir. Hep sakal, türban, tespih, seccade aramışlardır nişan almak için.

"Aa, o çocuk mu mümkün değil pek Atatürkçü.",

"Mümkün değil, ben onu tanırım çok çalışkan, iyi de milliyetçidir.",

"Yok, artık, en azından o olamaz, ailesi sosyal demokrat yahu.",

"Siz bilmezsiniz, her şeyi söyleyemem ama 28 Şubat sürecinde neler yaptığını bilirim. Pek çok irticai faaliyet içindeki adamı tespit edip bize bildirdi, böylesinin onlardan olma şansı var mı?",

"Elinizde delil var mı? O çocuğu tanıyorum. Çok efendi, saygılı, aile yapısı da mükemmel, mümkün değil!",

"Geçen biraz zorlanır gibi oldu ama sonradan açıldı kerata, bayağı içti benimle. Mümkün mü canım. Olsa olsa biraz muhafazakârdır. Öyle Fethullah'la metullahla ilgisi olduğunu zannetmiyorum.",

"Çalışkan çocuk nazara gelmesin. Çekemeyenler söylüyordur Fethullahçı diye.",

"Askeri okullarda baskı ile Fethullahçı olmayan öğrencileri atıyorlar mıymış? Olur mu canım, bana anlattılar, eğitime dayanamayıp gidiyorlarmış onlar.",

"Sabaha kadar eğitim mi yaptırıyorlarmış? Mümkün mü kardeşim, bunu başka gören olmuyor mu? Hayatta inanmam!",

"Sınav sorularını mı alıyorlarmış, hem de akademide? Daha neler. Buna hiç inanmam. Mümkün mü bu? Orada öyle bir sistem var ki dediğinizin olma ihtimali hiç yok.",

"Asker çocuklarını mülakatlarda özellikle eliyorlar mı? Olur mu canım öyle şey? Kim inanır bu söylediğinize?" gibi pek çok söylem havada uçuşmaktadır bugün dahi.

Söyleyenler daha düne kadar komuta kademesini işgal edenlerdir çoğu kez. Görevdekiler mi? Onlar zaten **"Var mı elinizde delil?"** yaklaşımında.

"Olur mu canım öyle şey?" ha! Sorumlu mevkileri işgal edip bu tür söylemde bulunanlar, tarih babanın şiddetli hışmına uğrayacaklardır. Gelinen nokta tamamen onların aymaz bakış açısının eseridir.

Ama onlar çok huzurlu. Korumalı lojmanlarında bir elleri yağda, bir elleri balda. Bunu söylerken her şeye rağmen görevinin hakkını veren az sayıdaki komutanı kast etmiyorum. Ama maalesef büyük çoğunluk böyle.

Çok açık ki düne kadar çok iyi takiye yapabilen böylesi bir örgütü ve elemanlarını tanımak zordu. Ancak artık bazı gerçeklerin saklanamaz hale gelerek alenileştiği günümüzde, bu tür söylemlere devam edenlere ne demeliyiz? Ne diyeceğimiz bellidir.

Onlar, yani koca rütbeli komutanlar gerçeklerden bu kadar uzak iken, **"kurtçuklar"**ın **"çınar"**ı içten içe kemirmeye devam etmesi kaçınılmazdır, yazık!

***

"Kurtçuklar" yani Fethullah'ın askerleri şakirtler, işe küçük operasyonlarla başladılar demiştim önceki satırlarımda.

Bu küçük ve başlangıçta çokça fark edilemeyen operasyonlar, önce şahsi gayretleriyle komutanların gözüne giren bir kısım Fethullah'ın askerinin personel başkanlıklarına el atmasıyla başladı. Oralara yerleştirdikleri **"kurtçuk"**ların çabalarıyla başka **"kurtçuk"**lara yer açtılar.

Güçlü iddialara göre, Özellikle Kara ve Hava'da, 2000 yılından itibaren adım adım personel başkanlıklarını ele geçirdiler ve istediklerini büyük oranda yaptıracak hale geldiler.

Önemli şubelerde sızdırdıkları şakirtleri vasıtasıyla kritik yerlere, kritik atamalar yaptılar. Bunun dışarıdan tespiti çok **"ince"** ve **"derin"** bilgiyi gerektiriyordu. Tabi bir de sezgiyi.

Cari işlerle didişmenin dayanılmaz kolaylığını çok seven, omuzlarında galaksideki yıldızlar kadar yıldız taşıyanların bunu görmesi haliyle mümkün olmadı.

Şakirtler, **"iyi çocuk"** rolünün hakkını veriyorlardı doğrusu. Komutanların ne hoşuna gidiyorsa onu iyi yapıyor, **"aferin"**i alıyor, işlerine bakıyorlardı.

2008 yılında askeri okullara kritik tayinler yapıldı. Ve **"çınarın kökü"**ne inildi. Söz konusu durum Hava Harp Okulunda bu tarihten iki yıl önce, yani **2006** yılında başlamıştı.

İsimli davalarla (Ergenekon, Balyoz vb.) gövdeye saldırılırken köke yani askeri okullara da eş zamanlı darbe vurulmaya başlanmıştı. Çok koordineli bir hareket tarzı sergileniyordu.

İnsana ağır gelen, **"çınar"**a darbe vuran baltanın sapının **"çınar"**ın dalından olmasıydı. Sap olmasaydı baltanın ne işlevi kalırdı?

***

O tarihlerde göreceli az sayıda da olsalar, askeri liselerdeki şakirtler iyi çalışıyor ve öğrenciler arasında asla kendilerine ram olmayacak, zeki, atak, komutanlık özellikleri taşıyan başarılı çocukları fişliyor, bu bilgileri harp okullarında artık takım, bölük hatta tabur/ filo komutanlığı mevkilerine kadar uzanmış olan şakirtlere gönderiyorlardı.

O yıllarda artık büyük çoğunluğuyla şakirt olan ya da onların kontrolünde bulunan takım ve bölük komutanlarının **"üstün gayretleriyle"** askeri liselerden gelen, büyük kısmı ile ilerde iyi komutan olacağı değerlendirilen öğrenciler, kitap içeriğinde örneklerini verdiğim şekilde zerre kadar insani olmayan baskı ve işkenceyle okuldan ayrılmaya zorlanıyordu.

Bu yönden ayırmayı başaramadıklarını askeri doktorlar arasındaki şakirtler vasıtasıyla **"Askeri öğrenci olamaz."** raporu verdirerek okuldan gönderiyorlardı.

Böylece Fethullah'ın askeri olmayan, olmayacağına da kesin gözüyle bakılan öğrenciler tasfiye edilmiş, 35-40 yıl sonrasının komuta kademesi, bugünden, hem de alternatifsiz bir biçimde şakirtlerden oluşturulacak şekilde tasarlanmış oluyordu.

Düşünün, **35 yıl sonra iki genelkurmay başkanı adayı olacak ve siz ikisinden birini tercih edeceksiniz ama hangisini seçseniz şakirt kültüründen yetişmişlerden biri olacak. Bakın büyük plan budur.** Ve Fethullahçı örgüt bunu çok iyi yapmaktadır.

***

Harbiye'den atılmalar/ayrılışlar, özellikle 2008 ve sonrası o kadar alenileşti ki normal bir gözün bunu görmemesi mümkün değildir. Ama bunu görmesi gereken makamların bir kısmı, yapılan operasyonlardan dolayı iyice korkmuştur. Bir kısmı ise şakirtlerle anlaşmıştır. Yapacak bir şey yok noktasındadır.

Özellikle 2009'dan sonra askeri liselerdeki alımlar kontrol altına alınmış, öğrenci profili süratle değişmiştir. Bunun için gerekli şekillendirme büyük oranda mülakatlarda gerçekleştirilmiştir.

Okula girmesini istemedikleri öğrencileri çeşitli bahanelerle buralarda elemine etmişler, böylece de askeri lise kaynağının şakirtlerle **"minik kurtçuklar"**la doldurulması sağlanmıştır.

Bu yazdıklarım, ulaşabildiğim yüzlerce veriye ve anlatımlara dayanan çok güçlü iddialardır.

2014 sonrasında Harp Okullarından, istisnai ağır disiplin suçu işlemiş olan iki elin parmağını geçmeyenlerin dışında atılan, ayrılan, doktor raporuyla gönderilen yok denecek kadar azdır.

Söz konusu yıldan itibaren bir iki kişi hariç, askeri okul öğrencilerinin, kendilerinden önceki askeri okul öğrencileri gibi baskıya maruz kalmadıkları bir vakıadır. Yapılan küçük bir araştırma bunu ortaya koymaya yetecektir.

Elbette birileri, özellikle 2008-2014 arası askeri lise öğrencilerinden büyük ayrılışları **"dayanıksızlığa"** vererek veya **"doktor raporlarını"** bahane ederek işin içinden sıyrılmaya çalışıyor, çalışacak. Buna **inanmak isteyen** komutanlara da böyle aktarıyorlar.

Bu yıllardan önceki (2008 öncesi) atılmalara/ayrılmalara baksınlar. 20 yılın toplamındaki atılan/ayrılan öğrenci sayısı, bu süreçtekinin bir yılı kadar bile değildir. Yine süreçten sonra yani 2014'ten sonra da bu sayılar normale dönüyor. Atılma/ayrılma sayıları 2008 öncesine çekiliyor.

Peki, bıraktık 2008 öncesini, neden 2014'ten sonra atılma/ayrılma ve doktor raporuyla ayırmaların sayısı artık göz ardı edilecek küçük miktarlara düşmüştür?

Ne oldu o yıllardan sonra aniden çocukların dayanıklılıkları mı arttı? Daha sağlıklı bir hale mi geldiler? Soruyorum, ne oldu? Bunların cevabını açık yüreklilikle verecek bir yetkili bulamazsınız.

Bakın burada netim. İddia falan demiyorum. **Söz konusu olan yıllarda Fethullahçı örgüt üyesi olmayan ve olmayacağına inanılan özellikle de muharip sınıfa seçilen öğrencilerin çoğunluğu, o ortamda çok çabuk üretilebilen gerekçelerle tasfiye edilmişlerdir.** (Hemen belirteyim ki bu süreçte, çok az sayıda olsa da Fethullahçı örgüt üyesi olup çeşitli sebeplerden ayrılanlar da vardır. Yarın bu iddialara karşı, **'Bunlar gerçek dışı biz de onlardandık ama okuldan ayrıldık.'** diyen de çıkabilir. Ancak neden ayrıldıklarıyla ilgili net bilgimin olmadığı bu tür öğrencilerin sayısı iki elin parmağını geçmeyecek kadar düşüktür.)

Bundan komuta kademesinin haberinin olmaması mümkün değildir. Bu yapılan katliam gözlerinin önünde sürmüştür. Ve binlerce öğrenci de (Dikkat edin yüzlerce demiyorum.) bunun tanığıdır.

Zaten askeri okullardan atılan çok sayıda genç bugün konuyla ilgili sivil savcılara ifade vermektedir. İnanıyorum o karanlık dönem aydınlanacaktır. Şu kadarını ifade edeyim ki bildiğim bazı gerçekleri hukuki zorunluluklar sebebiyle buraya yazamıyorum.

Yukarıda özetle anlatmaya çalıştığım şekilde askeri okullarda yapılanlar **"çınar"**ın köküne yönelik faaliyetlerdir.

***

Yıl olarak ağırlıklı ne zamanı aldım? **2008**. Bu yıl, Fethullahçı örgütün artık bütün güçleriyle taarruza başladığı yıldır. Hem sivil hem askeri alanda.

Yukarıda da belirttiğim gibi askeri okullar çınarın köküydü ve köke yönelik bu saldırılar sürerken eş zamanlı olarak Ergenekon, Balyoz, Poyrazköy, Askeri Casusluk davalarıyla dallara ve gövdeye dönük saldırılar da başlamıştı.

İşaret verilmiş, yurt dışından yayın yapan pek çok internet sitesi kurulmuş; başta sırf başlayacak bu operasyonlar için yayın hayatına sürülmüş gazetelerle bilgi kirliliği içeren, yıpratıcı bir saldırı başlatılmıştı. Bunun için gerçek verilerden üretilmiş manipülatif belgeler sürüyorlardı kamuoyunun önüne.

Elbette büyük bir kısmı manipülatif olan bu tür veriler onca yıldır kendilerini ustaca saklamış **"kurtçuklar"** sayesinde bunu kullananların eline geçebiliyordu.

"Kurtçuklar" yani şakirtler çok iyi çalışıyordu. Hepsi emir almaksızın büyük bir inisiyatifle hedef belirliyor, hedefle ilgili bilgi ve belge topluyor, sonra da saldırıya geçiyordu. Hepsi bir ***istihbarat ajanı*** gibi davranıyordu.

Toplanan bilgiler, önceki bölümlerde de isimlerini zikrettiğim **"tskkulis, pasakeyfim, bulutüstü, süperdenizciler, GATAkuli"**[60] vb. siteler üzerinden kamuoyu ile paylaşılıyor, malum medya da bu kirli haberleri oralardan alıp geniş kitlelere ulaştırıyordu.

2013 yılı sonuna kadar devam eden bu süreçte Ergenekon, Poyrazköy, Amirallere Suikast, İstanbul ve İzmir Askeri Casusluk davaları gibi özel operasyonlarla, TSK hallaç pamuğu gibi atıldı. Yani **"çınar"**ın gövdesine alabildiğine girişildi.

***

Gelinen noktada sonuç olarak şunları söyleyebiliriz:

Ülkemiz, her zamankinden daha fazla bölünme tehlikesiyle karşı karşıyadır. Güneydoğu'da tam 10 yıldır uygulanan politikalar sonucu PKK denilen bölücü örgüt hem politik hem de askeri açıdan iyice güçlenmiş, dağdan şehirlere inmiştir.

Artık şehirleri kontrol etme noktasına ulaşmıştır. Bu aymaz anlayış devam ederse oraları kaybetmekten korkarım. Gidişat budur.

1913'te Balkanları kaybetmiştik. Oralar da bir zamanlar Türkiye idi. Balkan bozgununun en önemli sebeplerinden biri orduya giren siyasetti. Ordu mensupları arasındaki siyasi bölünme, nihayetinde çatışma yarattı. Siyaset batağındaki ordu bozguna uğradı ve arkasına bakmadan Balkanlardan çekilmek zorunda kaldı.

O zamanki ordu, ittihatçı olanlar-olmayanlar diye bölünmüştü. İttihatçılar, aralarında göreceli de olsa birbirinden farklı renkleri barındırıyorlardı. Esasında hepsi **memleketseverdi.**

Aralarında **"Memleketi nasıl kurtarırım?"** yöntemlerinde farklılıklar bulunuyordu.

---

[60] 2015 itibarıyla bu sitelerin hiçbirisi faal değildir. Bunun iki nedeni bulunmaktadır.Birincisi TSK'de yeterince şekillendirme yapılmış ve hâkimiyet sağlanmıştır. İkincisi özellikle polis içindeki Fethullahçı örgüte yapılan operasyonlar neticesinde bu siteleri işletenler dağıtılmıştır.

Nihayetinde Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran irade de onların içinden çıkmıştı. Ama elimizde sadece Anadolu coğrafyası kalmıştır.

Ya bugün? Bugün de maalesef olmazsa olmazımız olan TSK'de Fethullahçı örgüt üyesi olan-olmayan şeklinde temel bir ayrışma olduğu gün gibi açıktır.

Biliyorum, bunu okuyan komuta kademesi bütün bu gerçekleri çok iyi bilse de çok sert tepki vermeye kalkacak, böyle olmadığına dair bildiri kaleme alacaktır. En azından ben öyle düşünüyorum.

Bugünleri yaşamadan ayrılan emekli askerler abartı olduğunu düşünecek ve söyleyeceklerdir. Ama herkes bilsin ki **söylediklerimiz; söyleyebildiklerimizin, bildiklerimizin sadece küçük bir bölümüdür.**

Fethullahçı örgütü, TSK içinde taraf olarak zikrettim. Yanlış anlaşılmasın. Geçmişte ordudaki taraflardan biri olarak belirttiğim ittihatçılar ile Fethullahçı örgütün, orduyu siyaset batağına çekmenin ötesinde bir benzerlikleri yoktur.

Yoksa Fethullahçı örgütün; yürekli, samimi, yer yer hata yapsa da sonunda Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşuna büyük katkı sunan İttihatçılarla niyet anlamında hiçbir benzerlikleri bulunmamaktadır.

İttihatçılar millet eksenli, bunlar din görünümlü emperyalist eksenlidir; ittihatçılar vatansever, bunlar ise işbirlikçidir; İttihatçılar Osmanlı'nın yıkılışını önlemeye çalışmışlar, olmayınca yıkılan imparatorluğunun enkazından pırıl pırıl bir ülke çıkarmışlar, bunlar ise, o Cumhuriyeti yıkmak, karanlık bir idare kurmak istemektedirler.

İttihatçılar, Balkanları vermemek için çok mücadele etmişler, Resneli Niyazi gibi yüreklice dağa çıkanları olmuştur. Bunlar ise Güneydoğu'yu vermek, ülkenin bölünmesini istemektedirler.

Ergenekon'u, **"Fırat'ın doğusuna kaydırmak"** için çok uğraşmışlardır. **Cemal Temizöz** gibi terörle mücadelenin sembol isimlerini kumpasla içeri tıktırmışlardır.

Aynı zamanda Silopi çadır mahkemesinde görevlendirilen Fethullahçı refleksleri güçlü olduğu bilinen savcı ve hâkimlerin teröristlere karşı hoşgörülü tavrı ve **Zaman** gazetesi Genel Yayın Yönetmeni **Ekrem Dumanlı**'nın **HDP** ile örtülü görüşmeleri bunun önemli işaretleridir.

Fethullahçı örgüt; her türlü milli duruşa karşı, özellikle **Zaman** ve **Bugün** gazetelerinde konumlandırdığı eski Marksist, yeni liboş, etnikçi ve azınlıkçı yazarlarla algı yaratmak için elinden geleni yapmıştır.

Bunun en müşahhas örneğini yıllarca Fethullah Gülen'in sağ kolu olarak çalışmış olan Nurettin Veren'in ifade ettiklerinden öğrenmek mümkündür.

Nurettin Veren'in anlatımına göre, **1994 yılında, İstanbul'da bir toplantıda Fethullah Gülen, Türkiye haritasında önce Güneydoğu'yu işaret ederek büyük güçlerin bu bölgeyi koparacağını ve ülkenin bölüneceğini ifade etmiştir. Elini Türkiye'nin geri kalan bölgesinin üzerine koyarak "burada da biz hâkim olacağız"** demiştir.

Bu da gösteriyor ki Fethullahçı örgüt; İttihatçılar gibi önce vatanın bütünlüğünü ve milletin bekasını değil, örgütün hâkimiyetini esas almaktadır. Onlar için vatan bütünlüğü veya milletin bekasından ziyade örgütlerinin bekası ve hedefleri esastır.

Bu örgüt, tanımayanlar için çok tehlikeli görülmeyebilir.

Çok açık ki diğer silahlı terör örgütlerinden farklı yapısı nedeniyle insanların çoğu bunları yeterince tehlikeli görmüyor.

Yavaş, derinden ve büyük bir sabırla hedefe ilerliyorlar. Hedefe varırken önlerindeki her engeli ne pahasına olursa olsun temizliyorlar. Bunun için de her yolu deniyorlar.

Esas örgütlenmeleri devlet içinde olduğundan, devletin bütün imkânlarını kullanıyorlar. Gerekirse bir şantaj kasetiyle, gerekirse sahte belgelerle, gerekirse de suikastla kendilerine karşı çıkacakları saf dışı bırakabiliyorlar. Ne gerekiyorsa o, hem de devletin elini kullanarak.

***

Dışarıdan bakıldığında tanımanın zor hatta imkânsız olduğu bir yapıdır Fethullahçı örgüt. Bazen Atatürkçüdür, bazen aşırı solcu, bazen radikal dinci, bazen milliyetçi, bazen ırkçı, bazen liberal, bazen alevi, çoğunlukla sünni, bazı durumlarda devrimci, bazı durumlarda ülkücü olanı vardır. Hatta Hıristiyan'ı, Yahudi'si, Budist'i, hatta Ateist'i de olduğu söylenir. **Ama bunların hepsi hayali kimliklerdir. Göstermeliktir. Asıl kimlik Fethullahçı olmaktır.**

Sonuçta bir örgüt bağlısı, hangi kimlik içerisinde olursa olsun, emir aldığında hemen örgüt hedefleri doğrultusunda robota dönüşür.

Bir Fethullahçı örgüt üyesi; normalde iyi bir eş, iyi bir baba, iyi bir komşu, iyi bir yol veya mesai arkadaşı olabilir. Ta ki emir alıncaya kadar. Emir aldıkları an birden yukarıdaki bütün kimlikler biter. Ve emri alan, hedef alınan kişi ya da kişilerle **"can ciğer, kuzu sarması"** da olsa gereğini yerine getirir. O an vicdanını bir tarafa bırakır.

Biliyorsunuz psikopat, en öz biçimiyle vicdanı olmayan şeklinde tanımlanır. Psikopat, annesini öldürür. Öldürürken en küçük vicdani rahatsızlık duymaz. Bir süre sonra başında oturur ağlar. Sonra hiçbir şey olmamış gibi hayatına devam eder. Annesini öldürmekte çok haklı olduğuna inandırır kendini. Mesela para istemiş annesi vermemiştir. Haklıdır yani.

İşte biz de böylesi psikopat bir örgütle karşı karşıyayız. Yani yaptığı her türlü kötülüğün haklılığına kendini inandıran, vicdanını yitirmiş bir örgüt. Ne diyor adam: **"Medine Sözleşmesi'ni yapmadık, bu bir savaş, yapılan kötülük dediğiniz şeyler sadece savaş hilesi, bu da mübah."** Bitmiştir...

Böylesi psikopat bir örgütün TSK'ye tamamen hâkim olmasının sonuçlarını düşünebiliyor musunuz?

Eğer en kısa zamanda tedbir alınmaz ise yarın gerçekten geç olacaktır. Böylesi Fethullahçı örgüt yanlısı olan-olmayan diye ayrışan, bu anlamda milli ordu vasfını kaybeden ordu savaşamaz. Allah korusun sonrasında yaşanacaklardan.

Bunun en kısa zamanki yansıması şu olur: **Yüzyıl önce Balkanları kaybettiğimiz gibi bugün de Güneydoğuyu kaybederiz.** Sonrasını düşünmek bile istemiyorum. **Dolayısıyla bu fitne ivedilikle söndürülmelidir...**

***

Önceki bölümlerde değindiğim gibi güçlü iddialar Fethullahçı örgütün TSK'de, ciddi bir hâkimiyet kurduğu şeklindedir.

Bu satırlar yazılırken artık gecikmeli de olsa tehlikeyi gören siyasi otoritenin **"Bunları temizleyin."** demesine rağmen, TSK'de yaprak kımıldamamaktadır. Hani diyor ya bazıları: **"Bu temizlik hareketini TSK kendisi yapsın."**

Keşke... Ancak bu mümkün görünmüyor. **Çünkü operasyonu yapacak mevkilerde olanların azımsanmayacak kısmı büyük ihtimal operasyon yapılması gerekenler.**

Bu işi ancak gerçek ***Cumhuriyet Savcıları*** temizleyebilir. Yapılacak kapsamlı bir soruşturmada çok şeyin aydınlanacağına inanıyorum. Zaten 2008 esas alınarak yapılacak bir araştırma geriye doğru da bazı gerçekleri de ortaya çıkaracaktır.

Fethullahçı örgütün, öncelikle kurmay sistemini ele geçirdiği güçlü iddialardır. **2003** yılından itibaren akademi sınavlarında soru alındığı güçlü bir şekilde ifade edilmektedir.

Bu yıldan itibaren akademilerde ölçme değerlendirme şube müdürleri kimlerdir? Bunlar ortaya çıkarılmalıdır. Bunlarla ilgili geriye doğru kapsamlı bir araştırma yapılarak varsa bağlantıları ortaya konulmalıdır.

Söz konusu yıldan 2014 yılı arasında yapılan bütün akademi sınavları mercek altına alınmalıdır. Kazananların tamamının güvenlik soruşturması güncellenmeli, ötesi mahalli kolluk güçlerinin marifetiyle değil daha derin bir araştırma yapılmalıdır.

2008 yılından itibaren askeri liselerde görev alan komutanından, öğretmenine kadar bütün personel mercek altına alınmalı ve bağlantıları incelenmelidir. Ayrıca 2008-2014 yılları arasında askeri liselere alınan tüm öğrencilerin güvenlik soruşturmaları yeniden ve çok ayrıntılı olarak yapılmalıdır.

Harp Okullarında 2008-2014 yılları arasında görev yapan personel ile ilgili geniş çaplı inceleme başlatılmalı, bu konuda haklarında geçmişe dönük güvenlik soruşturması yapılırken Harp Okulunda yaptıklarıyla ilgili atılan, ayrılmak zorunda bırakılan öğrenciler bulunarak ifadelerine başvurulmalıdır.

Yine hekim ve hâkim sınıfı mercek altına alınmalıdır. Bu kapsamda başta **GATA** olmak üzere bütün personel sistemi incelenmelidir. Özellikle sözleşmeli subay olarak alınan doktorların, soruşturmaları yeniden ciddi biçimde yapılmalı, durumları faaliyetleri mercek altına alınmalı, en azından haklarında güçlü iddialar bulunanların ki hemen hepsi hakkında olumsuz düşünülüyor, mümkünse sözleşmeleri yenilenmemelidir.

Oradaki Fethullahçı örgüt yapılanmasının bir kısmını kitabımızda örnek olarak verdiğimiz olaylardan ve orada mağdur edilmiş doktorların ifadelerinden de yararlanarak kolaylıkla ortaya çıkarılacağını düşünüyorum.

Hâkim sınıfı için özellikle 2010 sonrası yapılan alımlar yeniden değerlendirilmeli, bu yıldan sonra alınanların güvenlik soruşturmaları yenilenmelidir.

2010 sonrası TSK'ye yapılan her türlü personel alımı kapsamlı olarak ele alınmalı, sisteme dâhil edilenler hakkında yapılacak ayrıntılı araştırmanın yanı sıra mülakat komisyonlarında görev alanların yanı sıra; özellikle mülakatta muayene yapan doktorların, verdikleri **"Askeri öğrenci olamaz."** raporları, kişisel durumları ve geçmişe dönük bağlantıları incelenmelidir.

Kara ve Hava'da **2006**'dan, Deniz'de **2008**'den, Jandarma'da da **2010**'dan sonra en azından 2014'e kadar Personel Başkanlıklarında çalışan tüm personelin güvenlik soruşturması ile faaliyetleri tekrar gözden geçirilmelidir.

2004 yılından itibaren Genelkurmay Personel Başkanlığı Personel Yönetim Daire Başkanlığı General/Amiral Şubede çalışan şube müdürleri ve ilgili plan subayları da inceleme kapsamına alınmalıdır.

Bunun dışında başka tedbirler de geliştirilebilir. Örneğin şu andan itibaren askeri okulların sınavlarının belli bir süre TSK bünyesinde hazırlanmamasının uygun olduğunu değerlendiriyorum. Özellikle mülakat sırasında yapılan doktor muayeneleri sivil doktorlar marifetiyle yapılmalıdır.

Askeri hâkim sınavları da belki bir dönem iç bünyede yapılmamalıdır. Geçici bir dönem, hâkim sınıfına alımlar Adalet Bakanlığı bünyesinde açılan sınavı kazananlara yapılacak mülakatla gerçekleştirilebilir.

Özellikle de isimli davalar dediğimiz başta Balyoz, Ergenekon, Poyrazköy ve İzmir Casusluk davalarına bulaştırılarak tasfiye edilenlerin yerine geçenlerin hepsinin durumları yeniden değerlendirilmeli, bütün faaliyetleri ayrıntılı incelenmelidir.

Bunun dışında bu yapıyı tasfiye etmek için çok daha etkili, farklı tedbirler geliştirilebilir.

***

Yukarıda yazdığım bir kısım tedbirleri almanın -*ki bu tedbirlerin yeterli olmadığını düşünüyorum*-, kolay olmadığını, ciddi bir zamana ihtiyaç duyulacağını, bir kısım Fethullahçı örgüt üyesi olmayan personeli de rahatsız edebileceğini biliyorum.

Ama yapacak fazla bir şey yok! **Bu kanserli hücre vücuttan derhal atılmalıdır.** Pahası ne olursa olsun!

Bu topraklarda yaşamamızın güvencesidir Türk Silahlı Kuvvetleri. **Ordu mutlaka milli olmalıdır**.

Millilik herhangi bir etnik, ideolojik, mezhepsel, dini veya felsefi bir grubun değil, halkın tamamının temsili demektir, **Milli ordu demek aynı zamanda Atatürk'ün ordusu demektir.**

Görüldüğü gibi etnik fitne her geçen gün gücünü artırıyor. Emperyalist ülkeler bölgemizde savaş tamtamları çalıyor. Aslında bizde **"düşük yoğunluklu"** dense de bizim de ciddi bir savaş içerisinde olduğumuz yadsınamaz. Çok daha kapsamlısına hazır olmamız gerekiyor. Bunun için gerçek anlamda güçlü bir orduya ihtiyacımız var.

Milli ordu, Fethullah'ın ordusu haline dönüştürülürse Mustafa Kemal'in askerlerinin yerine Fethullah'ın askerleri geçerse önce bölünürüz, sonrasında da bu topraklarda yaşama şansımız kalmaz ve bütün vatan parçası elimizden çıkar. Bu kadar açık...

Dolayısıyla Fethullah'ın askerleri yani **ağacın kurtları**, milli ordudan süratle, bünyeye daha fazla zarar vermeden temizlenmelidir. Biz bu topraklarda, yeniden İstiklal Marşı yazılması için yarışma açmak istemiyoruz.

***

Bir kitabı daha burada bitirdik. Çok sorunlu ama bir o kadar da önemli bir konuya değindiğimi biliyorum.

Kitap basıldığında eğer Fethullahçı örgüt TSK içerisinde gücünü muhafaza ediyor olursa ciddi bir tepki bekliyorum onlardan.

Birileri millet olmadan vatan ararken benim kaybedecek vatanım yok!

Dedelerim de ben de bedel ödedik bu topraklar için. Kim ki dedemin emanetine göz dikmiş, o zaman ilan ediyorum: Savaşa hazırım! **Bir kez daha "köprü üstü müsaade..."**

30 Aralık 2015 - Anıttepe

15 Temmuz 2016 Darbe Girişimi Sonrası Alibi Yayıncılığın "Ağacın Kurdu"na İlişkin Açıklamasıdır.

Mustafa Önsel'in **"Ağacın Kurdu"** 14'üncü baskısını yaptı. Daha birçok baskı da yapacak gibi görünüyor. Haklı çıktığınızda ne hissedersiniz? Biz üzülüyoruz...

"Ağacın Kurdu"nu tüm makamları uyarmak ve canavarın ne haline geldiğini göstermek için Nisan 2016'da yayımlamıştık. Yayım sonrası tehditler aldık, hakkımızda basın savcılığına suç duyurusunda bulunuldu, manevi tazminat davaları açıldı.

Bizi en çok yaralayan ise Genelkurmay Bşk.lığının yazarımız Mustafa Önsel'in Orduevlerine girişini 2 sene yasaklaması oldu.

Hâlbuki biz gerçekleri haykırıyorduk. Bizlerle uğraşmak yerine iddiaların üzerine gidilseydi belki de bugünleri yaşamayacaktık. Kitap, tam isabetle iddiaların ispatlandığı bir vesika oldu. 15 Temmuz 2016 Darbe Girişimi ile gerçekler su üstüne çıktı. Kitabımızda isimleri kapalı olarak vermiştik. Darbe girişimi ve sonrası yaşananlar akabinde bu isimlerden bazılarını kapalı vermenin pek de bir anlamı kalmadı.

15 Temmuz 2016 Darbe girişiminde aldıkları roller gereği darbeciler listesinden bazı çarpıcı örnekler vererek keşke uyarılarımız önceden soruşturulsaydı diyoruz.

Başlayalım;

"51'nci sayfada; "i'leri söyleyemeyen Pilot Kurmay Yarbay E.V. demiştik. Darbe girişiminde Adana İncirlik 10'uncu Tanker Üs Komutanı Tuğgeneral olarak karşımıza çıktı. Başta Meclisi ve daha birçok yeri bombalayan uçakların yakıt ikmallerini yaptırdı, darbenin başarısız olacağını öğrenince İncirlik'te ABD'ye iltica talebinde bulundu, ABD reddetti. Tutuklandı.

Bir önceki Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün yaveri ve mevcut Cumhurbaşkanı R. Tayyip Erdoğan'ın Muhafız Alay K.lığını yapmış, M.T.P. kısaltması ile verdiğimiz bir Kur. Yb.ı sayfa 131'de sizlerle paylaşmıştık. Kendisi mevcut rütbesi ile Kur. Alb. Muhammet Tanju Poshor'dur. Kosova'da görevliydi. Darbe için iznini bir ay önceden ayarlamıştı. İzinli olarak Türkiye'ye geldi. Darbe girişiminde TRT'yi basan komutandır. Yaralı olarak ele geçti.

Genelkurmay Başkanı Org. Hulusi Akar'ın özel kalem Md. Kur. Alb. Ramazan Gözel'i sayfa 227'de açık olarak sizlerle paylaşmıştık. Darbe girişiminde Org.Hulusi Akar'ın şakağına silah dayayıp enterne etti. Darbe girişiminin en etkili isimlerinden biri olduğu söyleniyor.

Sayfa 245'de, Kur. Alb. Ali Kalyoncu vardı. Gel zaman git zaman Tuğgeneral olmuştu, darbe girişimine destek vermekten ilk tutuklananların arasındaydı.

Sayfa 262 ve 263'te, Jandarma Yzb.lar Yener Ekici ve İlyas Pekdemir'in Askeri Yargıdaki ağabeyleri tarafından nasıl kayırıldıklarının hikâyesini belgeleriyle vermiştik. Darbe akşamı darbeci Yzb. İlyas Pekdemir Jandarma Genel Komutanlığı karargâhında öldürülerek ele geçirildi. Yzb. Yener Ekici'de karargâhtaki darbeciler arasındaydı. Bu yüzbaşıların Askeri Yargıdaki ağabeylerine daha sonraki operasyonlarda işten el çektirildi, bir kısmı gözaltına alındı.

Korgeneral M. İ. sayfa 99 ve 243'de geçiyordu. Kendisi Korg. Metin İyidil'dir. Kitabın yayını sonrası hakkımızda dava açacağı tehditleri savuruyordu. Darbe girişimi ile birlikte tutuklandı. Şu anda Silivri'de...

Yine sayfa 99, 100 ve 225'deki, Tuğg. Ş.T. Şener Topuç'dur. Adı geçen Tuğgeneral, Afganistan'da görevliydi. Darbe girişimi sonrası Afganistan'dan kaçtı. Birleşik Arap Emirlikleri ile yapılan iş birliği sonucu Dubai Havaalanında yakalanarak Türkiye'ye getirildi..."

Örneklerden kısa bir bölüm böyle. Ama bu örnekleri sayfalarca çoğaltabiliriz.

"Ağacın Kurdu"nda isimleri kısaltılmış olarak yer alan ve darbe sonrası gözaltına alınan veya tutuklanan birçok isim daha var. Bu satırları yazarken GATA'da operasyon devam ediyordu. Raporlarla kıyım yaptıkları iddia edilen bazı doktor general/amiral ve subaylar için ***"Tutuklandılar"*** alt yazıları geçiyor. Bunlardan da en ufak bir tereddüt duymuyoruz. Bunların hepsini burada vermek yerine belki diğer baskıları tüm açık isimlerle hukuk süreci tamamlandıktan sonra bir gün yayımlamak daha iyi olur diye düşünüyoruz. Tekrar soruyoruz?

Haklı çıkmak nasıl bir duygu diye?

Biz sadece üzülüyoruz...

Alibi Yayıncılık, 26 Temmuz 2016

EKLER

EK-1 Aksiyon Haftalık Haber Dergisi, Sayı 470, 08 Aralık 2003

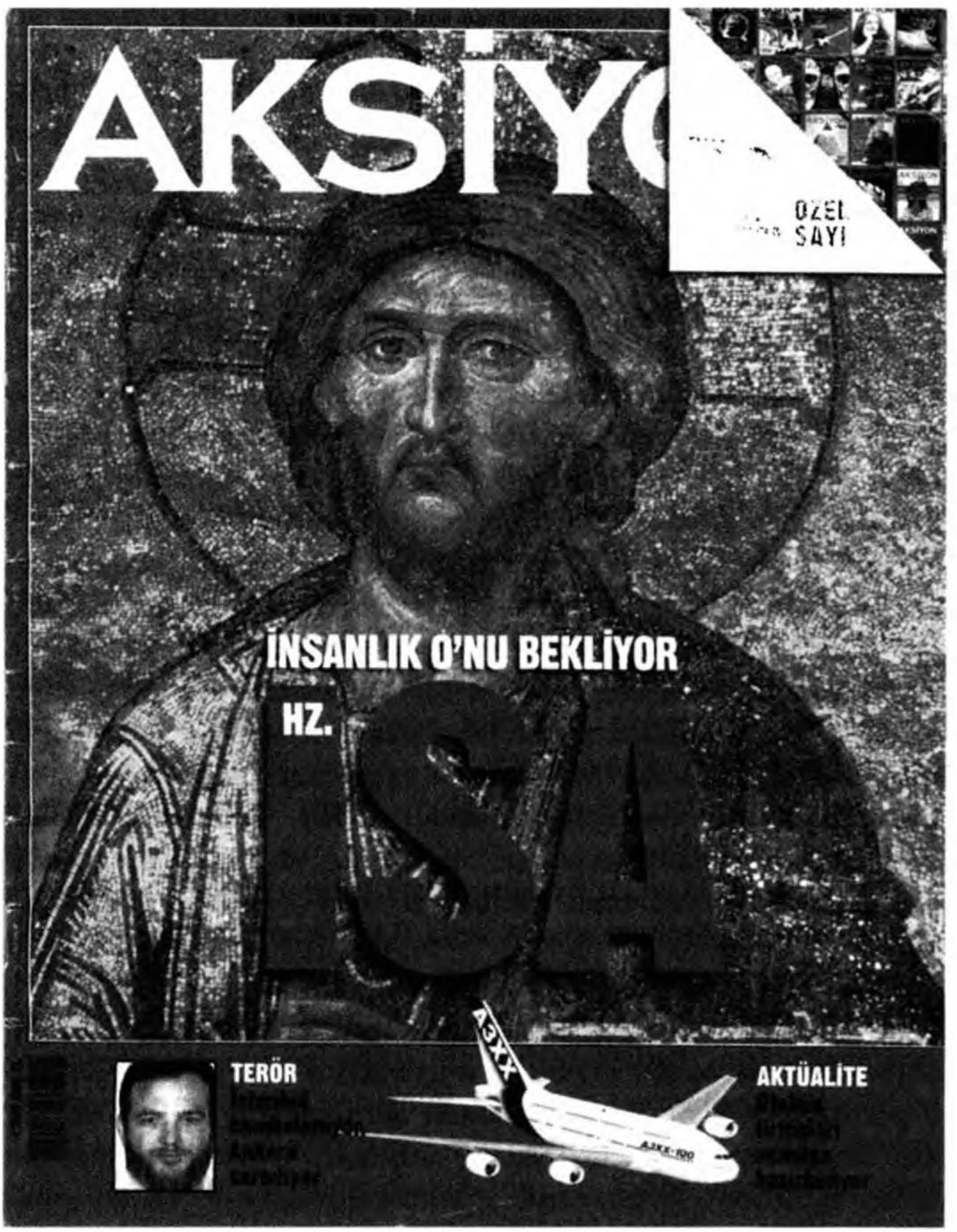

EK-2 İs. Kur. Alb. Mustafa Yuvanç Vekili Avukat Şule Nazlıoğlu Erol'un Bilgi Edinme Başvurusu

TASNİF DIŞI

TASNİF DIŞI

T.C.
GENELKURMAY BAŞKANLIĞI
KARA KUVVETLERİ KOMUTANLIĞI
ANKARA

GENSEK : 22282378-5010-194 7/2 -15/Bilgi Ed.Ş. 29 Temmuz 2015

KONU : İs.Kur.Alb. Mustafa YUVANÇ Vekili
Av. Şule NAZLIOĞLU EROL'un
Bilgi Edinme Başvurusu.

Sayın, Av. Şule NAZLIOĞLU EROL
Cinnah Cad. 35/3
Çankaya/ANKARA

İLGİ: (a) İs.Kur.Alb. Mustafa YUVANÇ Vekili Av. Şule NAZLIOĞLU EROL'un 12 Haziran 2015 tarihli başvurusu.

(b) 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu.

(c) Bilgi Edinme Hakkı Kanununun Uygulanmasına İlişkin Esas ve Usuller Hakkında Yönetmelik.

(ç) K.K.K.lığının 28 Eylül 2007 tarihli, İSTH:3590-132-2007/İKK Ş.İşlm.Ks.2 (216) 408650 sayılı ve "İKK Faaliyetleri" konulu yazısı.

(d) MY 114-1 (B) Silahlı Kuvvetler İKK, Koruyucu Güvenlik ve İşbirliği Yönergesi (2001).

(e) K.K.K.lığının 06 Haziran 2007 tarihli, PER.:4013-60-07/Tyn.D.Kur.Ş. (239)-261889 sayılı ve "İs.Kur.Bnb.Mustafa YUVANÇ (1991-1) hakkında" konulu yazısı.

(f) Gnkur.Bşk.lığının 07 Eylül 2007 tarihli, İSTH.3590-46017-07/İKK ve Güv.D.İKK.Ş.2 (315) sayılı ve "Araştırma Sonucu" konulu emri.

(g) MY 52-1 (B) Yurt Dışı Süreklı Görevler Yönergesi.

(ğ) K.K.K.lığının 02 Ekim 2007 tarihli, PER.:3590-03-07/Tyn.D.Kur.Ş. (582) sayılı ve "Kategori Altına Alınan Personel" konulu yazısı.

(h) Gnkur.Bşk.lığının 18 Ekim 2007 tarihli, PER.:4031-575-07/Per.D.Gen.Amiral/2 sayılı ve "Yurt Dışı Süreklı Görev İptali" konulu emri.

(ı) MY 114-1 (C) Silahlı Kuvvetler İKK, Koruyucu Güvenlik ve İşbirliği Yönergesi (2011).

1. İlgi (a) başvurunuz ilgi (b ve c) mevzuat hükümleri kapsamında incelenmiştir.

2. Söz konusu başvurunuzun 4'üncü sayfasında, "TALEP" başlığı altında bulunan A maddesinin içeriğindeki 1, 2, 3, 4, 5 ve 6'ncı sorularınıza ilişkin olarak yapılan inceleme neticesinde;

a. İs.Kur.Alb. Mustafa YUVANÇ'ın 28 Eylül 2007 tarihinde ilgi (ç) ile ilgi (d) Yönerge gereği kategoriye alındığı,

b. Anılan personel hakkında işlem başlatılmasına sebep olan kuvvetli şüphe ve emare olarak değerlendirilen bilginin, ilgi (e) ile alınan ihbar mektubundaki iddialar olduğu,

c. İhbar mektubundaki iddialara yönelik yapılan araştırma sonucunda ilgi (f) ile gönderilen belgeler elde edildiği,

ç. Bir subay hakkında kategori işlemi tesis edilmeden önce uyulacak esasların ilgi (d) Yönerge ile düzenlendiği ve K.K.K.lığınca söz konusu Yönerge hükümlerine uygun hareket edildiğinin değerlendirildiği,

d. Kategori işlemi başlatılan personel hakkındaki bilgi ve iddiaların ilgi (d) Yönerge'de hangi bir düzenleme bulunmadığı tespit edilmiştir.

5. Son olarak başvurunuzun 9'uncu ve 10'uncu soruları ile ilgili olarak; söz konusu soruların ödül ve sicil veren sıralı sicil amirlerin yaptığı/yapmadığı işlemler hakkında olması ve PERGİN sonlandırılan personele yönelik Bri.K.lığınca yapılacak işlemlerin ilgi (ı) Yönerge'de belirtilmesi nedeniyle, K.K. EDOK K.lığına müracaatı etmenizin uygun olacağı değerlendirilmektedir.

Bilgilerinizi rica ederim.

Ramazan GÖZEL
Topçu Kur.Alb.
Genel Sekreter

İsim Dizini (Soyadına göre dizilmiştir)

A.A.M. (askeri hâkim) 210,211
A.B. (KHO'nda bölük komutanı) 42,43
A.D.E. (KHO'nda takım komutanı) 113
A. H. (KHO'nda takım komutanı) 132
A.H. (general) 225
A.M. (general) 225
A.M. (KHO'nda takım komutanı) 113
A.M (KHO'nda kurmay albay) 39
A.M (doktor) 169,185,190
A.Ş (doktor) 199
A.Ş (askeri hakim) 213
A.R (KHO'nda jandarma üsteğmen, takım komutanı) 160,161
A.R.O. (KHO'nda bölük komutanı) 122
A.U. (askeri savcı) 214
A. Alparslan 60
A. Hamit 142
A. İrfan 61,63
A. Mehmet 159
A. Nejat 51,53
A. Yağız 64
Abban Bengü 259,260,263
Acar Ahmet Mithat 236
Açıkgöz Yemen 140
Ak Bilgin 206
Akar Hulusi 90,91,92,83,94,95,96,97,98,99,104,128,129,167,216,227,265
Akdoğan Yasin 150
Akgül Turgay 250,259,260,263
Aksoy Dursun 235
Akyüz Ahmet Furkan 150
Argunşah Ramazan 156
Arınç Bülent 217
Aslan Yasin 207,208,209,213
Ayan Zeki 8, 51
Ayaşlı Enes 124
Aydemir Talat 18

B.A (Jandarma binbaşı) 42,43
B.C. (askeri doktor) 194
B.İ. (KHO'nda takım komutanı) 113
B.S. (askeri doktor) 195
B.S (askeri savcı) 221,222,224,225
B.S (kurmay albay) 42,43,48
B.S.B (KHO'nda takım komutanı jandarma üsteğmen) 122
B.Ş (askeri doktor) 199
B.T. (askeri doktor) 194
B. Berna 247
B. İsmail (KHO'nda takım komutanı) 135
B. Müjdat 188
B. Orhan 167
Bakır Abdurrahman 8,177,178
Başbuğ İlker 39,161,217
Başer Mustafa 238
Batur Muhsin 18
Bayraktar Çağdaş 8
Bek Nejat 91,188,189
Bek Vedat Semai 188,189
Bilgin Mehmet 8
Bilgili Mustafa 218
Bir Çevik 20
Bozkurt Ali 248
Buçukoğlu Salih 248,259,260,263
Büyükanıt Yaşar 55,56

C.C (albay) 243
C.H.(tuğgeneral) 44,45
C.H. (Hv. Yüzbaşı) 62
C.İ (korgeneral) 100
C. Muhammet Varol 145
Canlı Şafak 202,205

Ç.G. (binbaşı) 42,43
Ç. M (KHO'nda bölük komutanı yüzbaşı) 61
Ç.M (askeri doktor) 199
Ç.Ö. (albay) 220,221,222,223
Ç. Cavit 130,174

Ç. Fatih Musa 85
Ç.T. (askeri doktor) 195
Ç. Zeki 82,83,85,87,88
Çakın Nasuh 156
Çakmak Fevzi 27
Çakmaklı Selçuk 56,57
Çavdar Salih 140
Çelik Cemil 259,260,265,266
Çelik Mehmet 202,203,204
Çiller Tansu 21
Çoşkun Alev 61
Çoşkun Bekir 161
Çoşkun Nidayi 140
Çölaşan Emin 161
Çubuklu Hıfzı 209,264

D.H. 105
D.İ. (KHO'da bölük komutanı yüzbaşı) 117
D. M. (KHO'nda takım komutanı) 136
D. M.A. (KHO'nda takım komutanı üsteğmen) 149,171
D. Serhan 41
Daştanoğlu Nazlıgül 257
Daz Ömer 233
Delibaş Tülay 264
Demirbağ Sabri 34
Dengiz Hasan 265
Diken Ömer 212
Dizdaroğlu Vural 158
Doğan Oğuzhan 121
Dönmez Mustafa 265
Dokuzlar Alperen 150
Dumanlı Ekrem 280
Dumlu Süleyman Murat 150
DurukanHakan 176
Durmuş Salih 158

E.E. (KHO'nda takım komutanı) 117
E.E.E. (KHO'nda takım komutanı) 117
E.H. (KHO'nda takım ve bölük komutanı) 113,148

E.H. (askeri doktor) 195
E.K. (KHO'nda tabur komutanı) 118,122
E.A.M (askeri savcı) 215
E.M. (askeri doktor) 166
E.M. (imam) 144
E.N. (askeri doktor) 195
E.R. (KHO'nda takım komutanı) 122,123
E.S. (KHO'nda takım komutanı) 132
E. Mehmet (Emekli Tuğgeneral) 53
E. Mert 116
Ecevit Fatih 151
Edes Fikret 248,250
Eraydın Hakan 82
Erbakan Necmettin 20
Erdem Ahmet 264
Erden Berk 88
Erdoğan Ahmet 84,91,92,95,104,212,213,214
Erdoğan Latif 29
Erdoğan Recep Tayyip 9,10,165,207
Eren Murat 265
Ergün Levent 100
Erkek Halil 216
Erkeksoy Berk 150
Ertürk Türker 80,81,85
Eryüksel Cumhur 264

F.T. (askeri doktor) 191
Fuller Graham 28
Ferah Defne 157

G.F. (KHO K.tümgeneral) 132
G.F. (KHO'nda tabur komutanı) 115
G.G. (KHO'nda bölük komutanı) 117
G. Alper 251,252
G. Hüseyin 196
G. Sema 251,252,253,254
G. Süleyman 166
Geylani Abdülkadir 25
Girginç Selçuk 150

Gobbels Joseph 75
Gök Fatma 154
Göker Yasin 157
Gökkaya Veli Cihan 152
Güçlü Taner 265
Gül Abdullah 90,94
Gülen Fethullah 9,21,22,23,26,27,28,29,46,65,76,78,105,137,139,140, 182,190,191,192,281
Gümüş Ayhan 184,185,186,187
Günçal Bülent 264
Güner Levent 8,251
Güneri Selçuk 85
Güneş Mustafa Kaan 124
Güngüneş Nejat 187
Gürcan Fethi 18
Gürler Faruk 18
Güven Çağatay 151, 155
Güven Recep 108
Güven Talha 108

H.A. (askeri doktor) 195
Hz. Ali 25,26
Henze Paul 19
Hüseyin Avni Paşa 14

Irak Mehmet Deniz 8
Işıklar Celal 248,259,260,263

İ.H. (askeri hâkim) 213
İ.M. (korgeneral) 99,243
İ.M. (askeri doktor) 195
İ. Atilla 189
İmamoğlu Aydın 158
İnönü İsmet 17,27

K.A. (askeri doktor, fizyoloji) 195
K.A. (askeri doktor, mikrobiyoloji) 195
K.A. (KHO'nda tabur komutanı) 169
K.E. (KHO'nda tabur komutanı) 118,122

K.H. (tuğgeneral) 242
K.M. (KHO'nda takım komutanı) 132
K.O (albay) 195
K.O. (askeri doktor) 195
K.Ş. (KHO'nda takım komutanı) 123, 124, 125, 148
K.Y. (askeri doktor) 195
K. Celil 60
K. Nadir 164
K. Raşit 131,132
Kabul Kutsi 176
Kalyoncu Ali 245
Kalyoncu Bekir 94
Kansız Cihan 242
Kaşıkçı Tayfun 190
Kara Celal 238
Karaduman Melih 152
Karslı Taylan 96
Karslıoğlu Tamer 237,238,240,242,243,243,244,245,246,248,250,264
Kaya Ahmet 150
Kayan Kadir 217
Kayılıoğlu Cemil 206
Kaymakçıoğlu Nihat 194
Kayserili Ahmet Paşa 14
Kemertaş Hasan 140
Kenar Gürsel 233,234
Kılavuz Abdülkadir 109,110,111
Kılıç Berkan 109,110,111,112,114,115,117,118
Kılıç Bilal 8, 109,110,113
Kırbaş Savaş 212,213
Koca Çağrı 155
Koca Kamil 155
Kovancı Semih 249,251
Kozan Okan 150
Kozu Gökhan 150
Kök Ufuk 265
Kölan Necati 177
Köroğlu Nuh 230,231,233,234,236
Kösele Veysel 74
Köylü Cengiz 50,56,57,58,87

Kuğu Ali Rıza 216
Kurt Mehmet 232
Kurtoğlu Hüseyin 45
Küçük Mustafa 232

L.Z.A. (tuğgeneral) 209,265
Lökçü Gökhan 150

M.S. (binbaşı) 220,223
Madanoğlu Cemal 19
McCarty Justin 15
Menderes Adnan 17
Menek Abdülkadir 24
Metin Zafer 220,221,223
Mimiroğlu Ömer 231
Mithat Paşa 14
Münger Bülent 212,214

Nurs-i Saidi 24,25,26,27,28,65

O.H. (tuğgeneral) 39
Okuyucu Bilal 157

Ö.A.F. (askeri hakim) 213,214
Ö.C (askeri doktor) 185
Ö.E. (askeri lisede üsteğmen) 62
Ö.F. (askeri doktor) 195
Ö.H. (askeri doktor) 195
Ö.İ.H. (askeri doktor) 195
Ö.M.(askeri doktor) 192,195
Ö.Ö (KHO'nda takım komutanı) 113,131,132,135,166
Ö.R. (KHO'nda bölük komutanı) 115
Ö.T. (askeri hakim) 205,206,209,211,212,213
Ö. Hami 135
Ö. Burak 251,252
Ö. İbrahim 225,226
Ö. Şeyda 251,252
Öcalan Abdullah 94
Öğünç Pınar 155,156

Önsel Mustafa 2,32,44,50,57,93
Özarslan Korkut 90,93
Özbek Emin Hakan 264
Özçelik Metin 238
Özel Necdet 215,217,219
Özdil Yılmaz 161
Özgenç Özkan 158
Özkan Serhat 76
Özkök Hilmi 90,91
Ö.İ.(Kurmay Alb.)157
Öztürk Cemal 154
Öztürk İsmail 154
Öztürk Ülkü 127
Özüaçık Emin Uğur 241

P.M. (KHO'nda takım komutanı) 122, 123
P.M.T (KHO'nda tabur komutanı) 131
Pala İskender 116,161
Pekin İsmail Hakkı 39
Pektarcanlar Zafercan 150
Polat Serkan 158
Polatkan Hasan 17
Polatsoy Hüseyin 102

Rice Condoleezza 272

S.A. (KHO'nda takım komutanı üsteğmen) 113,115
S.C. (KHO'nda takım komutanı jandarma üsteğmen) 117
S.M. (KHO'nda takım komutanı) 170
S. Bahtışen 120
S. Damla 82,83,84,85,86,87,88,89
S. Fahri 64
S. Hikmet 120,121,122,123,124,125,126,127,128,129,130
S. Seyit Ali 8, 120
Sağlam Mevlüt 158
Sarı Cengizhan 158
Sekhar Laligam 178
Sezgin Abdullah 158
Soysal Mustafa 139,140

Sultan Abdülaziz 14
Süleyman Paşa 14
Sürüm Erhan 243

Ş.İ (Genelkurmay'da yarbay) 55
Ş.M. (askeri hakim) 206,209
Şirin Ali Cengiz 264

T.E. (askeri doktor) 195
T.F. (askeri doktor) 192
T.G. (KHO'nda takım komutanı) 149
T.M. (KHO'nda takım komutanı) 131,137
T.M.E. (askeri hakim) 211
T.Muzaffer 105
T.Ş. (tuğgeneral) 99,100,225
T. Akın 148
T. Sinan 73
Tağmaç Memduh 19
Tan Akif 194
Tarhan Nevzat 273
Temizöz Cemal 280
Topuz Hüseyin 259,260,262,263,303
Tulga Veli Murat 8
Tuna Müjdat 245
Tüfekçi Özgür 202,205
Tümer Kemal 156
Tümer Selman 156
Türkeri Ata 254,255,256,257
Türköne Mümtaz'er 96,97
Türkşen Ali 187
Türün Faik 19

U.İ. (askeri hâkim) 206
U.S. (KHO'nda bölük komutanı, tank yüzbaşı) 125
U.Y. (KHO komutanı tümgeneral) 118
Uğur Hasan Atilla 38
Uluocak Onur 85,264
Uncu Neşet 211
Uysal Doğan 264

Uzbay Tayfun 166,173,176
Ü.M. (kardiyolojide askeri doktor) 172,173,190
Üçok Ahmet Zeki 202,203,209,212,264
Ünal Abidin 54
Ünverdi Namık 41
Üstünel Cem 243

V.E. (tuğgeneral) 51,53,59
Veren Nurettin 228,281

Y.F. (Havacı kurmay binbaşı) 60,61
Y.H. (askeri doktor) 195
Y.R. (askeri doktor) 195
Y.Y. (askeri hakim) 265,266
Y. Mahir 168,169,170,171,172,173,174,175
Yakut Mutlu 194
Yasak Cemal 233
Yıldırım Bayram Tuğrul 156
Yılmaz Hasan 58
Yılmaz İsmet 213
Yirmibeşoğlu Sabri 18
Yiğit Erkan 152
Yörür Kadri 220,224
Yüksel Nuh Mete 76,137,138,14
Yüzbaşıoğlu Mehmet 265,266

Zorlu Fatin Rüştü 17

YAZARIN DİĞER KİTAPLARI

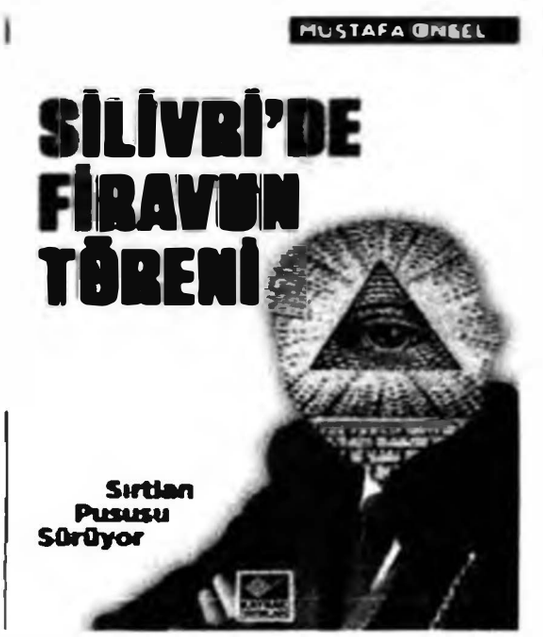

FOTOĞRAFLAR

Yıl: 1986, Teğmen, Foça Komando Okulu, Dağdan iniş...

Yıl: 1987, Üsteğmen, Aydın, Er Eğitim Bölük Komutanı

Yıl: 1996, Yüzbaşı, Foça Komando Eğitim Tabur Komutanı

Yıl: 1998, Kıdemli Yüzbaşı, Hakkâri, Durankaya Operasyonu

Yıl 2008, Tokat, Kurmay Albay,İl jandarma Komutanı

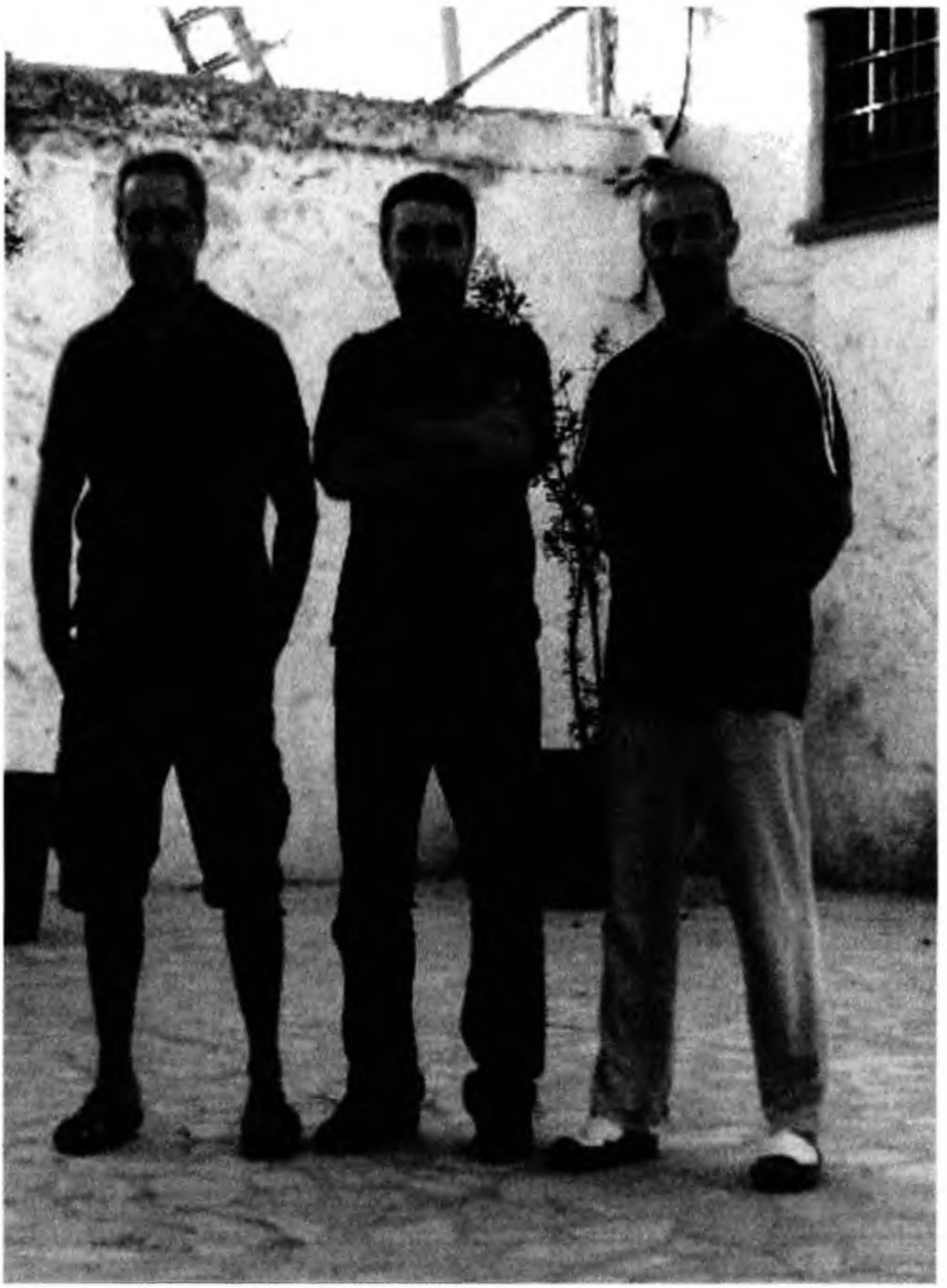

Yıl: 2013, Mamak Cezaevi, sağımda devresinin birincisi iken tasfiye edilen Mustafa Yuvanç, solumda küçük Zeynep'in babası Hüseyin Topuz

TSK'de Şakirtlerin İşgali mi?

Ağacın Kurdu

Fethullah'ın Askerleri

BALYOZ GİBİ BİR KİTAP...

Mustafa Önsel; "Milli ordu bu topraklarda yaşamamızın güvencesidir. Ordu içinde herhangi başka bir hiyerarşik yapıya bağlılık millilik vasfını yok eder. Buna müsaade etmek ihanettir..."diyor

Ve bu kitapta aşağıdaki soruların cevaplarını belgeleriyle veriyor;

- 12 Eylül öncesi Harbiye'de yaşanan **"Devrimci", "Ülkücü"** ayrışması nasıldı?
- Harbiye'de hangi devreye **"Kızıl Devre"** deniyordu?
- ***Şakirt*** kime denir?
- "Artık şakirt olmayan askeri okullara giremez" diyen **yüksek rütbeli subay** kimdi?
- Kimler **Medine Sözleşmesini** henüz imzalamadık, o halde yapılan her şey mübahtır diyor?
- Harbiye'de korkunç yıllarda **(2008-2014)**neler yaşandı?
  * Şok mangalarında yapılan işkenceler...
  * İşkence sonucu ölen, intihar eden, atılan veya ayrılmaya zorlanan Harbiyeliler...
  * Domuz bağları, dayak, hakaret...
- **"Gay Tayfa"** iftiralarıyla başlayan süreç ve Deniz Kuvvetlerine yapılan saldırılar nasıl gelişti?
- **Hava Kuvvetleri İstihbarat Başkanlığı sorgu odasından** çıkan bir subay neden **intihar etti?**
- **GATA**'da Fethullahçı yapılanmanın boyutları nedir?
- **Askeri Yargıda** neler oluyor?
- Fethullahçı örgüt niçin **askeri yargı ve tıbbiyeyi** ele geçirmek istiyor?
- Genelkurmay **Erdoğan'a** darbe yapar mı?
- Necdet Özel casusluktan yargılanır mı?

Ve daha birçok soru ve cevabı...

Gerçeklerle yüzleşmeye hazır mısınız?

Alibi Yayıncılık

20 TL (KDV Dahil)

ISBN 978-605-84360-8-4

9 786058 436184